

KAYNAK ESERLER: 41

ÇORUMLU 2000

2010-2011 12

MAHMUT SELİM GÜRSEL

2024

KAYNAK ESERLER DİZİSİ:41

ÇORUMLU 2000
2010-2011 12

Mahmut Selim GÜRSEL
2024

ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)

ISBN978-625-97888-4-5 (12.c)

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sönestrinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde

Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum:

Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imın izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak,

evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; izin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüdür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bunlar:

" Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) ",

"Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar",

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

<https://gurselyayin.com>

corumlu2000@gmail.com

DİKKAT! BU BİLGİ TELİF ESERİDİR!

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edilmiştir!

**Gizlilik şartları, Telif Hakkı Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL
yazışma adresi corumlu2000@gmail.com**

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

YIL 11 SAYI 133 25 Mart 2010

*Hazırlayan **Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL SENDEN NE DİLESEM YA HABİBİ!

Mustafa Nevruz SINACI ERMENİ YASASI DİKKATSİZ BİR ADIM

Mahmut Selim GÜRSEL HACI ALİ KAZANCI

Müslüm TUNABOYLU HALK İLE KENTLİLER ARASINDAKİ
BOZUK DENGEYİ EŞİTLEMELİK İÇİN “KÖY ENSTİTÜLERİ”

Mustafa Nevruz SINACI MEŞRUIYET VE MEŞRUAT

Üzeyir Lokman ÇAYCI DUA PARTİDEN’DEN UZAKLAŞANLAR
ALLAH’A YAKINLAŞIRLAR !

Atilla ALPAY ESKİ PARALAR

Aydın ORHUN HAYATIN NE ÖNEMİ VAR...

Selma GÜRSEL PANCARLI

Ahmet CANBABA MERHABA

Serkan ÖKÇE MERCİMEK KÖFTELERİ

Necati ÇAVDAR MERHABA

Mahmut Selim GÜRSEL

SENDEN NE DİLESEM YA HABİBİ!

Senin dünyaya teşrif ettiğini ve yakın yıllar içerisinde Mevlit Kandilini kutladığımız bu ay içinde senden Allah'ın emri ve sana verilen yetki ile şefaatin istesem acaba kabul eder misin?

Bu görüldüğü hilalin aylar olarak takvime döküldüğü; Müslümanların ve bazı milletlerin kullandığı kameri ay içinde dünyaya teşrifinin gününü bilinmemesinin sebebi bilinmemesindeki hikmetin anlaşılması için çaba gösterenlerden birisi olmamı düşünerek senin adını anmama müsaade eder misin?

Ey bu kâinatı yaratan yüce Allah'ımın “Ya Habib'im!” dediği Peygamberim olarak beni de Kevser'inden su içmeye davet eder misin?

Ey kâinatın sahibi Allah'ım! Onun yüzü suyu hürmetine bu dünyada olduğunu bilen ve inanan kullarından birisi olarak beni de Habib'inle yakında yüzleşmem için müsaade eder misin?

Ey cihanın son Peygamberi! Sevdiklerini senin sancağının altında toplarken yüce huzurda, bizler için Allah'ıma af, af diye bizlerin selamete çıkması için yalvaran. Yüce insan! Bizi de sancağının etrafına kabul eder misin?

Ey bu yer! Ey gök! Ey bu seher vaktinin zamanını ayarlayan şahit ol! Ben Allah'ımdan af diler, Onun Habib'inden de şfaat dilerken bu sanal satırlar olarak bu satırları okuyanları da şahit olarak dinler misin?

Mustafa Nevruz SINACI

ERMENİ YASASI DİKKATSİZ BİR ADIM

"Musevilere ilişkin soykırımın tanınmasının yasal temelini Nürnberg Mahkemesi'nin kararlarına dayandığını" belirten Chandernagor, daha sonra kabul edilen Ermeni yasası için Fransa Parlamentosu'nun elinde bu tür yasal dayanak bulunmadığını vurguladı. Fransız yazar, Musevilerle ilgili yasadan sonra Ermenilerle ilgili bir yasa kabul ederek parlamentonun "dikkatsiz bir adım attığını" vurgulayan Chandernagor, "Fransız parlamenterler, burada kendi tarihlerini değil, başka bir ülkenin tarihini yazmaya kalktılar" ifadesini kullandı. Parlamentoların tarihle ilgili yasa yazmanın kötü bir örnek olduğunu belirten yazar, şunları kaydetti: "Bu tür yasaları kaleme almak, tarihi ve mali açıdan parlamentolar için zahmetsiz, ancak bu durumun daha sonra tarihçilere faturası pahalıya mal oluyor. Çünkü tarihçiler, artık bu olaylar konusunda araştırma yapamıyor. Yaptıkları takdirde, kendileri aleyhine açılacak davalarla muhatap olmak zorunda kalıyorlar. Fransa'daki Asya kökenli Fransızları mutlu etmek için de yasalar mı çıkartalım? Bu tür girişimler, lobi ve baskı gruplarının parlamentolar üzerinde baskı ve etkilerini artırıyor, tarihle ilgili tartışmaların önünü kesiyor."

Fransa'nın ünlü 19 tarihçi ve yazarı, önceki gün gazetelere verdikleri ilanda, tarihçilerin karar vermesi gereken konularda daha önce çıkan yasaların kaldırılmasını istemişlerdi. Tarihçilerin, yürürlükten kaldırılmasını istedikleri yasalar arasında, sözde Ermeni soykırımının tanınmasını öngören yasa da bulunuyor. Gazetelerde çıkan ilanda, şöyle denilmişti: "Tarih, dogma kabul etmez. Tarih, din değildir. Tarih, ahlak da değildir. Tarih, yasağı ve tabuyu kabul etmez. Tarih gerçeğe dayanır ve sadece somut gerçekleri baz alır. Tarihçinin asla ve kesinlikle kınama ve/veya yüceltme rolü yoktur. Tarih, güncelin ve siyasetin kulu, kölesi kölesi değildir. Tarihçi dosdoğru, onurlu ve ilkeli olmak ve belgelere dayanmak zorundadır. (devamla) Demokratik ve özgür bir ülkede, ne

parlamento ne de adli merciler, gerçek tarihi kanıtlayabilir. Bu nedenlerle uygarlığa da, demokratik rejime de yakışmayan bu yasaların iptalini istiyoruz." 13 Temmuz 1990 tarihli "ırk ayrımı ve Yahudi karşıtlığı" başlıklı yasa, 21 Mayıs 2001 tarihli "kölelik" kanunu. 29 Ocak 2001 tarihli sözde "Ermeni soykırımı" yasası ve 23 Şubat 2005 tarihli (Fransa'da) "sömürgeciliğin olumlu yanlarının okullarda öğrencilere öğretilmesi" başlıklı yasa, tarihçilerin iptal edilmesini istedikleri yasalar arasında yer almaktadır” dedi ve günümüz koşullarında Fransa örneğinin daha da açılması ve bütün ayrıntıları ile incelenmesi gerektiğine işaret ederek, sözlerini şöyle sürdürdü:

FRANSA'DAKİ TARTIŞMA

“Fransa'da sömürge yasasına karşı ilk kez yaklaşık altı ay önce tarih öğretmen’ leri yıllık kongrelerinde bir bildiri yayınlayarak sert tepki göstermişti. Sömürgeciliğin olumlu yanlarının kabul edilmesi ve bunun okul müfredatında da yer almasına ilişkin yasa şubat ayında kabul edilmişti.Meclis, geçen ay bu yasanının kaldırılmasına ilişkin muhalefetin verdiği yasa teklifini reddetmişti. Kamuoyundan ve eski sömürgelerden gelen tepkiler üzerine Cumhurbaşkanı Jacques Chirac, geçen hafta yaptığı açıklamada, "Tarihi yazmak tarihçilerin işidir" derken, Başbakan Dominique de illepin, "Parlamentoların tarihi yazamayacağı" görüşünü dile getirmişti. Bu arada, yasanın kaldırılması için bir internet sitesi tarafından açılan imza kampanyasına, şu ana kadar 18 bin kişinin destek verdiği bildirildi.”

Böylece, 2005 yılında tırmanan “Ermeni Soykırımı” konusunda en objektif ve tarafsız iki toplantının cereyan tarzı, biçimsel yapısı ve yapılan görüşmeler konusunda bütün ayrıntıları açıklamış olduk. Bu yazıyı Gazetemiz ANAYURT’un objektif habercilik, ilkeli ve tarafsız (Millet, Devlet ve Milli Davalardan Yana) yayıncılık prensibinin somut bir belgesi olarak, arşivleyip saklamak gerekir. Taktir sizin.

KISSADAN HİSSE :

GERÇEK SOYKIRIMLAR VE PSİKOLOJİK SAVAŞ

Yukarda yazılan ve bütün taraflara açık bir konferansta özgürce dile getirilen görüşler, belgeler, sergi ve analitik değerlendirmeler göstermektedir ki; Özellikle dış destekli dahili ihanet şebekeleri tarafından gündemde tutulmaya çalışılan “Ermeni soykırımının” aslı, esası ve bilhassa “hukuki bir dayanağı yoktur”

Hatırlanacağı üzere; Almanya Hristiyan Demokratlar Birliği CDU genel başkanı Merkel Nisan ayında federal meclise, Türklerin Ermenilere 1915’ de yaptığı “sözde katliamı anmak için” bir önerge vereceklerini bildirdi. Bu önergenin hukuki temeli olmayıp esas nedeni kamu oyunun Türkiye’nin AB üyeliği ekseninde, süreci yanlış yöne saptırma, Ermeni çıkarlarına hizmet ve oyalama taktiği ile yıllardır süregelen “psikolojik savaşı” tahkimden başka birşey değildir. Netekim öyle de oldu. Ancak,

Demokrasi ve adalet’in yaşandığı “hukuk devletlerinde” ceza kesilmeden önce;

Suçun hangi hukuki tanıma göre verildiği hakim tarafından gerekçelendirilir ve okunarak açıklanır. Yerel ve uluslararası hukuk (hukuk-u düvel) bunu emreder. Örneğin: “suçu” hafifletici ve ağırlaştırıcı nedenler varmı’ dır? Kamu vicdanı ne durumdadır savaş veya barış ortamı varmıdır? Vatana ihanet, nefsi müdaafa söz konusudur? Ülkeden toprak talebi veya silahlı ayaklanma varmıdır., bu ve benzer bütün unsurlar dikkatle araştırılır, incelenir ve değerlendirilir. Bunların hiç birini veya bir kısmını göz önünde bulundurmadan birisini veya birilerini yargılamaya kalkarsanız kanunsuz ceza vermiş olursunuz, ki buda tüm ceza kanunlarının ilk unsuru olan;

“Hiç kimse kanunsuz cezalandırılmaz, kanunlarda açıkça yazılıp, tanımlanmış olmadıkça hiçbir eylem, söylem veya iddia suç sayılamaz, suçu ispatlanmadıkça ve hüküm tesis olunmadıkça hiç kimse suçlu sayılamaz” İlkesine ters düşer. Yoksa, herkes her önüne gelene, senden şu kadar alacağım var, veya bana şunu yaptın deyıp “iddia” bazında dava açamaz ve ceza kestiremez. Kanunsuz ceza kesen hakim, suç işlemiş sayılır. Kanuna, (tarif edilen suça) uymayan, Orhan Pamuğun yaptığı gibi ileri sürülen ve iddia edilen suçlama ise iftiradır, ki bu da kovuşturma nedeni olup; Açık bir suçtur. Cezasız bırakılamaz. Vatana ve millete karşı “ihamet” bağlamında “basın yoluyla” işlenmiş bir suçun “fikir özgürlüğü” ile irtibatı kurulamaz. Hukukun öncelik ve mutlak üstünlüğünü tanıyan herkes bunu böylece kabul etmek mecburiyetindedir. O halde bayan Merkel’ in kast ettiği o zamana dönelim ve duruma bir bakalım.

Yıl 1912, İtalyanlar, Osmanlı toprağı olan Trablusgarp' ı işğal etmiş, Güney ve Batı Anadolu Fransızlara; Suriye, Adana, Mersin ingilizlere; Ege bölgesi Yunanlılara; Boğazlar ve Doğı Anadolu Ruslara vaad edilmiş ve ülke şimdiki Irak gibi resmen işgal altındadır. 1915'de İngilizler Çanakkale'ye dayanıp Osmanlı'yı kiskaca almaya kalkışmışlardır. Bu sıra, Ermenilere'de Doğı Anadolu'da kurulacak bir Ermenistan vaad edilmiştir. İşte tam bu vahim süreçte Ermeniler kendilerince, vatandaşı oldukları Osmanlıya karşı "haklı olduklarını sandıkları" bir savaşa girişmişlerdir.

Milleti sadıka sıfatıyla Ermenililer bu savaşta Osmanlıya karşı isyan ve ihanet ederek, işgalcilerle bir olup, özellikle Ruslarla ve Fransızlarla beraber, Türkleri içerden ve arkadan hançerlemekten asla kaçınmamışlardır. Ermenililer Antep kuşatmasında fransızlara birlikte Türklere karşı nasıl savaştıklarını, "bir dizi kahramanlık hikâyeleri biçiminde" yazmış ve yayınlamışlardır.

Mahmut Selim GÜRSEL

HACI ALİ KAZANCI

1970 li yıllarda bir toplantı yerinde karşılaştık. Bu günkü gibi aynı çehre ve cüssede idi. O günden sonra Çorum'da karşılaştıkça birbirimize selamlaşma ve hal hatır sorma ile geçen uzunca bir süre geçti.

Ortak bir arkadaşımızın söylemesi ile de sergi açtığını öğrendi. Sergi salonuna da yakın olmam sergiyi görmem için güzel bir vesile idi. Sergi salonuna girdiğimde ortak tanıdığımız bir öğretmen arkadaşımızdan müsaade isteyerek hızlı adımlarla yanıma geldi. Hayırlı olsun temennisi ile sergisini resimleyerek dergilerimde yayınlamak istediğimi söyledim. Her sanatkâr gibi o da memnun oldu. Çorum Güzel Sanatlar galerisinde açtığı sergisine katkılarından dolayı eşine, çocuklarına, ailesine ve emeği geçenler ile sergisini ziyarete gelenlere teşekkür etti.

Kısa hayat hikayesi:

“Hacı Ali KAZANCI

06/06/1952 tarihinde Çorum'da doğdu. İlköğretimini Çorum Zafer İlkokulunda yaptı. Lise öğrenimini Çorum Öğretmen lisesinde tamamladı.

1971 tarihinde göreve başladı. 36 yıl eğitim ordusunun bir neferi olarak hizmet verdi ve 207 tarihinde emekli oldu. Emekli olduktan sonra ahşap el sanatları ile uğraşmaya başladı. İlk çalışması bir “kağnı” onu diğer çalışmalarını yapmaya itti. Halen çalışmalarını sürdüren Hacı Ali KAZANCI Çorum kalesi, Semerciler çarşısı, Yemeniciler çarşısı çalışmalarını da düşünmektedir.”

Müslüm TUNABOYLU

HALK İLE KENTLİLER ARASINDAKİ BOZUK DENGİYİ EŞİTLEMELİK İÇİN “KÖY ENSTİTÜLERİ”

Bugün 17 Nisan 2010.günümüzden tam yetmiş yıl önce TBMM de kabul edilen bir kanunla halk ile kentliler arasındaki bozuk dengeyi eşitlemek için Köy Enstitüleri adı altında yeni bir Eğitim ve Öğretim Kurumu kurulmuştur.

Milli Eğitim Bakanı Saffet Arıkan döneminde yani 1936 yılında köy halkına pratik bilgi vermek amacı ile köy eğitimci projesinin uygulanmasına başlanır.Askerliğini onbaşı yada çavuş olarak yapan gençler,Tarım Bakanlığı”nın işbirliği le ,modern tarım tekniklerini uygulayan Mahmudiye Devlet Üretim Çiftliği “nde bir süre eğitildikten sonra köylere gönderilir.Amaç,köye hem bir öğretmen hemde modern tarım araçları ve yöntemlerini sağlamak.Uygulama umulanın üzerinde başarılı olmuştur.Uygulama için gerekli olan bütçe olanakları yeterli olmasa da,projenin sağladığı üretim olanakları uygulamayı olumlu yönde sürüklemektedir.

İsmail Hakkı TONGUÇ yönetiminde başlatılan uygulama olumlu gelişme gösterince 1937 ve 1939 yıllarında çıkarılan yasalarla köy eğitimci yetiştirme deneyimi geliştirildi. Kırsal kesime uygulanan bu eğitim projesi daha sonra KÖY ENSTİTÜLERİ için uygun koşullar yaratmıştır.

Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel TBMM de yaptığı konuşmada,Köy Enstitülerinin özelliğini,diğerlerinden bazı farklılıklarının bulunduğunu vurgulayarak “Biz bu müesseselere köy öğretmen okulu demedik.Çünkü evvelce bu isimde müesseseler vardı.Bunları yani Köy Enstitüleri ni onlara bağlamak istemedik.”Yasa karşıtları Köy Enstitüleri ni kentten uzak kalmış yeni bir sınıf yaratacağı

konusunda kuşkuclarını belirtmişlerdir.Bakan Yücel iddiaların hayalden ibaret olduğunu,enstitülerin genellikle kent yakınlarında kurulacağını , uygulamanın sonunda karşıt görüş sahipleri yanıldıklarını anlayacaklardır.” demiştir.Bir iş okulu olması nedeniyle köylünün emeğinin uygulama ile sömürüleceğini belirten karşıtlarla mücadelede başarı gösteren Yücel,15 yıl gibi bir süre içersinde Türkiye de ki öğretmen açığının kapatılacağını ,eğitim ve öğretimde yeni bir hamlenin yapılması gerektiğini ısrarla vurgulamış ve 17 Nisan 1940 da tasarı yasalaşmıştır.

Köy Enstitüleri geniş arazi üzerinde kurulmaya başlamış, köye öğretmen yetiştiren bu müesseselerin kuruluşunda köy çocukları çok büyük görevler üstlenmişlerdir.Devletin bu eğitim ve öğretim yuvalarını kendi olanakları ile tamamlaması mümkün değildir.Öğrenciler çeşitli iş dallarında fiziki gelişimine göre görev almışlardır.Yeni yapılacak olan bir yatakhane yada derslik için gerekli olan,kireç,tuğla,kiremit,kapı,pencere üretimi usta öğreticilerle birlikte öğrencilerce üretilmiştir.Enstitüye yakın bir yerde kiralanan yeterli bir alanda tuğla üretimi gerçekleştirilmiştir.

Kireç yapımı için önce taş ocaklarından taş sökme,sökülen taşların fırınlarda yakılması daha sonra söndürülmesi olayı kimya dersi için en güzel bir deney olmuştur.Köy Enstitüleri nde öğretmen adayları kültür derleri yanında çeşitli iş dallarında görev alarak okulda kullanacakları barınakları kendileri yaparak,devlete önemli ölçüde mali destek sağlamıştır.

Yurdun çeşitli yörelerinde kurularak sayıları artan köy enstitüleri çevresinde ki köylerde ufakta olsa derslikler inşa etmişlerdir.Bazı yerleşim birimlerinde öğretmen lojmanları yapılmıştır.Enstitüler yalnız kendi sahası içinde değil yörede de sosyal yardım çalışmalarını üstlenmiştir.Meydana gelen depremlerde ise acilen yöreye yardım ekipleri gönderilerek tahta barakalar yaparak deprem zedeleri barınaklara kavuşturmuşlardır.Yardımlaşma Köy Enstitüleri arasında da gerçekleştirilmiş,köye dönecek öğretmenin karşılaşacağı sorunları kendi kendine çözümlemesi becerisine ulaşması sağlanmıştır.

1942-1943 Öğretim Yılında Köy Enstitülerine öğretmen,bölge okullarına yönetici,gezici başöğretmen,İlköğretim Müfettişi yetiştirmek için Hasanoğlan Köy Enstitüsünde Yüksek Köy Enstitüsü kurulmuştur.

Zamanla sayıları 21 e yükselen Köy Enstitülerinden 1944 den itibaren yılda 2000 öğretmen mezun etmeye başlamıştır.. . Köylere gönderilen öğretmene tarım araç ve gereçleri ile üretimden yararlanmak üzere,bağ,bahçe ve bir miktar tarla verilmiş,okulların bitişiğinde uygulama bahçeleri oluşturulmuştur.Öğretmenin okuldaki iş bölümüne göre mezun olduktan sonra kullanması için marangoz yada demirci için gerekli körük,örs gibi araçlar sağlanmıştır.Kültür derslerinde yararlanması için öğretmene,mezun olurken belli oranda kitap,ansiklopedi de sağlanmıştır.Bunan yanında beşinci yıl tamamlanmadan öğrenciler trenle diğer bölgelere düzenlenen gezilerle komşu yöreler hakkında bilgi sahibi yapıyorlardı.

Köy Enstitüleri modeli daha başında iken ülkeye bu kurumlar 16400 kadın ve erkek öğretmen ile 7300 sağlık memuru ve 8756 eğitimci yetiştirmiş olmasına karşın Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel ,karşıtları tarafından mecliste zaman ,zaman topa tutulmuştur. 1928 de ki Harf Devrimi,Köy Enstitülerinin verdiği mezunlarla kırsal alanda başlatılan okuma-yazma seferberliği kısa sürede ülkede okur-yazar insan sayısının artmasını sağlamıştır.Bu alanda köy eğitimci ile köyden yetişen öğretmenlerin kırsal alanda açtıkları halk dershaneleri ile yeni yönetime umulandan çok katkı sağlamıştır.

Köy çocuklarının beş yıl gibi bir süre içinde öğretmen olmaları kentlerde yaşayanların ilgisini çekmiş,önce yalnız köy ilkokulundan mezun olan çocukların alındığı okullara,sonradan köy ilkokulundan diploma alanların yararlanması sağlanmış,böylece köy çocuklarının kontenjanlarına ortak olunmuştur.

Ülkede çok partili hayata geçiş,Köy Enstitülerini karalama ile başlamış,adeta karşı tarafta etkili olabilmek için bu eğitim yuvaları akıl almaz suçlamalarla karşı karşıya kalmış,dönemin yazılı basını ise kentsel alandaki vatandaşları Köy Enstitüleri gerçeği konusunda yeterince bilgilendirememiştir.

14 Mayıs 1950 de yapılan milletvekili seçimleri sonucu Demokrat Parti iktidar olmuş,ilk meclis toplantısında Atatürk Devrimlerinin yara aldığı gözlenmiş,.Okulları kapatacağız propagandasının sağladığı başarı sonrasında Köy Enstitüleri dönemi kapanmıştır.Birkaç dakikalık bir zaman tüketimi sonrasında sanırım Köy Enstitüleri nin başarıları konusunda azda olsa bir bilgi sahibi oldunuz.

Kırsal alanda yaşayan biri olarak bende Köy Enstitüsünde beş yıllık bir Eğitim ve Öğretime tabi tutularak 1947 yılında kırsal alanda öğretmenliğe başladım. Köy Enstitüleri olmasa idi benimde bir eğitimci

olmam mümkün değildi.20 bin dolayındaki köy çocuğunun Köy Enstitüleri sayesinde Türk Eğitim emekçileri ordusuna katılması bir başarıdır.

Sözlerimi bağlamadan bir konuya değinmek istiyorum.Köy Enstitülerinin kuruluş döneminde Çorum”a gelerek incelemelerde bulunan İlköğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı TONGUÇ,Kastamonu Gölköy Köy Enstitüsünde ilk Çorumlu öğrenciler kadrosunu oluşturmuştur.Enstitünün ilk mezunlarından olan Şakir Demir Mecitözü”nün Kışlacık Köyünde üç yıl öğretmenlik yaptıktan sonra Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsüne alınmış,Hacı Uçak yine Mecitözü nün Çıkrık Köyünde görev almış,yakalandığı hastalıktan kurtulamayarak çok genç yaşta yaşamını yitirmiştir.

İlköğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı Tonguç un Çorumdaki bir eğitim kurumuna adının verilmesi geçte olsa bir vefa borcudur diye düşünüyorum Okurlarıma saygılar sunuyorum.

Mustafa Nevruz SINACI

MEŞRUIYET VE MEŞRUAT

Meşru: Haram ve yasak olmayan; Hak edilmiş, adalet ahlâkı ve hukuka uygun olan..

Meşruiyet: Sosyal bilimler literatüründe, meşruiyete ilişkin tartışmalar genellikle Max Weber'in otorite ve meşruiyete ilişkin çözümlemeleriyle başlar. Weber: "Tecrübelerimiz bize göstermiştir ki, hiçbir otorite sistemi, sadece maddi, duygusal veya ideal motiflere dayanarak sürekliliğini sağlayamaz. Bütün bunlara ek olarak, her otorite sistemi meşruiyetine ilişkin bir inanç oluşturmak ve beslemek gayretindedir" der. Görüşlerinde iki unsur dikkat çekmektedir:

1. Meşruiyeti siyasi rejimlerin yaşaması için en önemli faktör olarak görmekte;
2. Meşruiyet kavramını tanımlarken inanç unsurunu esas almaktadır.

Bu genel tespitler çerçevesinde üç tip hâkimiyet veya otorite tipini ayırt eder.

Geleneksel, karizmatik ve hukuki-rasyonel otorite... Geleneksel otorite, bir toplumda uzun zamandan beri yaşayan geleneklere dayanırken, karizmatik otorite bir liderin olağanüstü özelliklerinden kaynaklanır. Karizmatik otorite tipinde halk liderin sahip olduğu bir takım nitelikler dolayısıyla ona biat ve itaat ederken, geleneksel otorite tipinde halkın yöneticilere itaat etmesinin nedeni, siyasi iktidarın geleneklere uygun olarak iktidara sahip olup kullandığına dair olan inançtır. Hukuki-rasyonel otorite tipinde otorite rasyonel bir hukuk sisteminin sonucudur. Bu otorite tipinde, insanlar geleneksel olarak saygı gören bir şefe veya karizmatik bir lidere değil, bir dizi soyut, genel ve kişilik dışı kurala bağlılık gösterir. Modern dünyada geçerli olan otorite tipi hukuki, adil-rasyonel otoritedir. Weber'in çözümlemesine göre siyasi

iktidarlar yönetilenlerin rızasını talep ederken adeta şöyle seslenmektedirler:

Geleneksel şef: Bana itaat et, çünkü halkımız yüzyıllardan beri şeflerine itaat etmiştir.

Karizmatik lider: Bana itaat et, çünkü ben senin hayatını değiştirebilirim. Hukuki-rasyonel yönetici: Bana itaat edin. Çünkü ben sizin, adalet ve hukuka uygun olarak seçerek atadığınız yöneticinizim. Dikkatli incelendiğinde, meşruiyetin hukukilikle aynı şey olmadığı anlaşılır. Hukukilik; hukuk ve kanunlara uymaktır. Yöneticilerin anayasa ve kanunlara uymaları, “o yöneticilerin” yönetilenler gözünde meşru olduğu anlamına gelmez. Bir başka deyişle, yöneticilerin karar alırken, emir verirken pozitif hukuka uygun olarak davranmaları onların meşruiyetini kanıtlamak için yeterli değildir.

Neticede meşruiyet: Kanunların, (insan-hayvan, bilcümle doğa varlıkları ve çevresel unsurlar dâhil olmak üzere) genel ve nesnel bağlamda evrensel hak, (görev-ilke, sorumluluk) adalet ahlâkı ve hukuka mutlaka uygun olması; Anayasa’ya aykırı olmaması ve Anayasa’nın da “kesinlikle ve asla” temel insan haklarına aykırılık taşımamasıdır.

Meşruh: Şerh olunmuş. Anlatılmış, açıklanmış ve izah olunmuş.

Meşruhât: Meşruat kelime ve kavramının yerine geçmek üzere kullanılır. Bir hüküm, karar veya eylemin meşruiyetine dair izahlar, açıklamalar ve bu meyanda yazılanlar demektir.

MEŞRUAT: (Objektif ve orijinal kelime, kavram) Hak ve meşru olanı beyan ve onay. Haram, yasa dışı ve yasak olmayan. Olaylar, hüküm, kanun, karar ve mütedair eylem; Yasa taslak ve tasarıları dâhil olmak üzere: “adalet, hak ve hukuk’a uygun” olunduğuna dair yazılı veya sözlü beyan. Adalet, hak ve hukuk (kanaat) önderleri tarafından verilen/konulan şerh.

BUNA GÖRE: TC’nin 37 yıl istikrar ve insicamla uygulanan, en uzun ömürlü ve tek sivil; “Kurucu (1924) Anayasası” varken, sözde yeni bir sivil anayasa arayışları nedendir ve bu istemin aslı, esası nedir? Üstelik 608 (613) suç dosyası ve içtüzük hükümleri uygulandığı takdirde % 80’i devamsızlıktan (görevini yapmamaktan) “düşük”, dokunulmazlık zırhları ile ancak korunabilen parlamenter ile... Bu olacak şey değil!.. Diğer konular da hakeza... Üstelik! Doğruların, dürüstlerin, hakkaniyet, adalet ve hukukun itibar görmediği, ilke, onur ve erdemin kabullenilmediği, zekânın ayaklar altına düştüğü, yüceliğin takdir edilmediği ve alkışlanmadığı, doğruyu söyleyenin dokuz köyden

kovulduğu; iyi'den, doğru'dan, haklı'dan (bons sens) onurlu ve sorumludan yana olanların değil; güç ve güçlüden yana olanların savunulduğu bir yer, dönem ve zamanda...

Aslında çarpılan, bozulan, çürüyen, yozlaşan ve dağılan düzeni imar, ıslâh ve tamir mecburiyeti varken!.. Ey!... Parlâmenterler, kendinize gelin...

E.POSTA : gercek.demokrat@hotmail.com

WEB : <http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com>,

POSTA : PK, 118 [06 442] Yenişehir/ANKARA

NOT : Kaynak göstermek şartıyla yazılar yayına izinlidir.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

DUA PARTİDEN'DEN UZAKLAŞANLAR ALLAH'A YAKINLAŞIRLAR !

Halil Efendi oldukça dindar, çevrede sevilen bir kişi idi. Almanya'dan izine gelen Necmi'yi ve ailesini evine davet etmişti. Necmi eşini ve çocuklarını hasta olan babasının yanında bırakarak davet üzerine yola koyuldu. Kapının zilini çaldı. Halil Efendi'nin hanımı kapıyı açtı. Zahide Hanım Necmi'yi görünce :

-«Buyur ... Buyur... Hoş geldin, sefalar getirdin Necmi Bey. Bizi ihya ettin. Şu an beyim ve komşularımız salonda namaz kılıyorlar...» dedi.

Necmi evin salonuna girdiği anda onlar dua etmeye başlamışlardı. O da onlara katılarak oturduğu yerde ellerini kaldırdı. Halil Efendi :

-Partiden'den uzaklaşanlar Allah'a yakınlaşırlar... Ya Rab! Ülkemizi, Devletimizin Milli bütünlüğünü tartışılır hale getiren, yolsuzluğun, haksızlığın, adaletsizliğin ve zulmün odağı haline gelen, bizi huzursuzluklara gark eden Parti yöneticilerini, Partiden'li bakanları, Partiden milletvekillerini, Parti'ye destek olan gazeteci ve yazarları, din adamlarını, bürokratları, Parti'ye oylarını veren insanları, sana havale ediyoruz, hepsini gerektiği şekilde cezalandır Allah'ım!

Zor günleri yaşıyoruz. Üstelik sıkıntılarımız ve acılarımız görmezlikten geliniyor! Olumsuzluklarını, haksızlıklarını ve zulümlerini tozpembe gibi göstermeye çalışıyorlar. Elazığ'da, Diyarbakır'da, Adıyaman'da, Tunceli'de, Van'da, Bingöl'de, Erzurum'da, Niğde'de, Konya'da, Edirne'de velhasıl yurdumuzun birçok yerinde şu an açlıktan, yokluktan, hastalıktan ölenler var

Evlerine bir dilim ekmek dahi girmeyen vatandaşlarımızdan habersiz ve Ülkemizi her gün 110 milyon dolar faiz ödemeye mahkûm eden bir iktidarla karşı karşıyayız. Onlar devletimizin imkanlarını Kongo yollarında harcıyorlar.

Giydikleri elbiselere, parmaklarındaki yüzüklere, çoğu Mercedes olan 87 bin 130 adet araçlara, keyifleri için kendilerine ayırdıkları bütçelere sen vakıfsın Allah'ım!

Ya Rab! Kahraman subaylarımıza esir düşmüş düşman muamelesi yaptıklarını duyuyoruz. Bunlar kötülükte, zulümde, adaletsizlikte çok ileriye gittiler. Bunların hallerini ve ahvallerini, milletimizden gizlediklerini ve sakladıklarını en iyi sen biliyorsun, ordumuza, yurdumuza kötülük yapanları, iftiracıları, onur kırıcıları, yaygaracıları, palavracıları, aldaticıları sana havale ediyoruz, dualarımızı geri çevirme Ya Rab!

Dua oldukça uzun sürmüştü. Namaz sonrası orada bulunanların hepsi Necmi'ye «hoş geldin» dediler. Halil Efendi de :

-Hoş geldin evlâdım! Geldiğini duydum. Hemen çocukları sizin eve gönderdim. Bugün bizim misafirimiz olsunlar, dedim. Niye hanımın, çocukların ve baban gelmediler? Necmi :

-Halil Amca, belki biliyorsundur, babam hasta! Epey sıkıntı çekti. Ağabeyim birçok ödül almış, oldukça başarılı bir subaydı. Atatürk'ü seven, vatansever bir kişiydi. Bugünkü iktidar sahipleri ülkesini sevenleri ve kahramanları cezalandırma yolunda epey mesafe aldılar. Ağabeyime iftira ve tertiplerle terörist damgası vurarak tutukladılar. Yani, Tarihi Gelen Ergenekon sözcüğünü terörle özdeşleştirerek bir örgüt ismiymiş gibi kullandılar. Bununla hem insanlarımızın zihinlerindeki tarih sevgisine hem de insanların onurlarına tecavüzde bulundular.

Halil Amca, ne iş yaptığımı daha önce söylemiştim. Almanya'da büyük bir gazetede hukuk danışmanı olarak çalışıyorum. Ünlü Alman yazarlar bana:

-Ülkenizde cumhuriyet tehlikede! Atatürk'e ve Atatürk'ü sevenlere büyük saygısızlıklar yapılıyor. Adaletsizlikler dikkat çekici bir boyuta ulaştı. Bir hukukçu ve Türk olarak ne düşünüyorsunuz?" diye sordular. Halil Efendi :

-Pekiye onların bu sorusuna sen nasıl bir cevap verdin? Necmi:

-Türkiye'de Partiden yanlısı bir kişinin kendilerinden olmayan bir kişiye "Hangi asırda yaşamak istiyorsan oraya git. Dünyada artık milletlere ve milliyetçilere yer yok... dünya globalleşiyor aklını kullan, hislerini değil. Fazla söze gerek yok... akıllı ol!» şeklinde hitap ettiğini... Allah'la ilişkilerini kestiklerini ve kendilerini sadece çıkar için Müslüman gösterdiklerini, bu kişilerin parayla dans ettiklerini, başka hiçbir ilâhî ve insanî gerçeği tanımadıklarını" söyledim. "Bunların

makineleşen varlıklarında insanî değerler, insan sevgisi, vatanseverlik, kardeşlik, dayanışma, millet, bayrak ve vatan yer almamaktadır" dedim.

Üç yıldır hastalık nedeniyle ülkemize gelemiyordum... Annem ağabeyimin tutuklanmasına dayanamadı ve kalp krizi geçirerek öldü. Ben hasta halimle ancak cenazesine yetişebildim. Halil Amca, bana çok dokundu annemi görememek... Anama hastalığımı dahi üzülmesin diye söyleyememiştim. Ameliyat masasında "Ya Rab bana, anama kavuşma izni ver... Ne olursun ALLAH'ım benim, annemi bir defacık da olsa görmeden canımı alma" diye dua ettim. Ama bir şeyler oldu, ağabeyim tutuklandı. Annem buna dayanamadı... Babam ise, hem Ağabeyimin, hem de annemin acılarıyla çıkmaza girdi. Vücudunun sol tarafı felç oldu. Kıbrıs gazisi ve emekli kurmay albay olan babamı, yani dev gibi adamı bugünkü ikidar bu hâle düşürdü. Doktorlar vücudunun sol tarafına felç inmesine hiç iyi bakmıyorlar... Sana soruyorum bunlar Müslüman olsalardı, Allah ve Peygamber sevgisi taşısalar bu şekilde ordumuzun değerli mensuplarına, vatanseverlere, kahramanlara ve ailelerine zulüm yapabilirler miydi? Bunlar aile ocağımıza ateş düşürdüler. Halil Efendi:

-Müslüman demek eliyle, aklıyla, diliyle, bedeniyle görevleriyle, sorumluluklarıyla canlılara zarar vermeyen kişi demektir. Bir Müslüman hiç bir zaman aşağılık kompleksine düşmez. Bak bunların durumlarına! Burunları havada, kendilerini padişah veya kral gibi göstermek için ellerinden ne geliyorsa yapıyorlar! Ne işleri var Dolmabahçe Sarayı'nda? Tarihi ve tarihi eserleri kendi yerlerinde bırakmak yerine orada kendilerine çalışma ofisi açtılar ! Pekiyi neler oldu sonra? Beşiktaş halkına hizmet veren Barbaros Hayrettin Paşa İskeleyi iptal ettirildi. Otobüs durağı kaldırıldı. Sadece Çankaya Köşküne 1 Ocak 2007 - 1 Temmuz 2008 tarihleri arasında harcanan para 33 milyon 939 bin 180 YTL... Ümraniye Dudullu'da, Sağmacılar bölgesi Hal-Otogar'da, Zonguldak-Ereğli'de, Giresun'da, Siyavuşpaşa Caddesi'nde, Denizli'nin Babadağ ilçesinde, Taraklı-Geyve'nin Kilhamamı mevkiinde, Şişli'de çöken yolların, bunların haricinde yolları olmayan köylerin ve öğretmensiz okulların hesabını kim verecek? İngiliz gazeteleri Partiden yöneticilerinin Osmanlıcılık oynadığını yazıyorlar ! Bunların bütün azâlarından günah fıskırıyor... Ayaklarının biri yabancı ülkelerde, diğeri ise havada... Emperyalist ülkelerin güdümüne girerek, dışarıdan aldıkları talimatlarla, telkinlerle, baskılarla ülkemizde zulüm tezgâhları oluşturdular. İktidara gelmeleri de, bugünkü varlıkları da, yarınlar için ülkemizde kurgulayacakları da şaibeli bunların. Aldıkları kararlar da, işledikleri suçlar da diğer halleri gibi kuşku uyandırmaktadır.

Referandum yoluyla veya Anayasa değişikliğiyle milleti oyuna getirerek padişahlık rejiminin yollarını açmaya çalışıyorlar. Belki biliyorsunuzdur, bütün diktatörler referandum yoluyla hedeflerine ulaşmışlardır. Yani millete hile ile, "bizi cezalandırın, bizi kullanın, bizi uyandırmayın, bizi ortadan kaldırın" dedirtmek istiyorlar !

Haylaz bir çocuğun, elindeki sapanla fırlattığı taş, kuşun kanadını kırar... Aynı taş yoluna devam eder ve bir evin penceresinin camını kırarak içeri girer. Evdekilere korku verir ve evdeki bir kişinin başını yaralar. Çocuk, haylazlık, sapan, taş, kuş, kanat, ev, pencere, cam, kırma, girme, korku, baş, yaralanma kelimeleri bir araya gelerek bir kaç eylemin varlığını bize gösteriyor. Çocuğun kimliği, çocuğun eline sapan tutuşturanlar, devlet, milli eğitim sistemi, işlediği suç, ciddi şekilde sorgulanmadığı için suçlar ve olaylar değişik kişilere sirayet ederek yayılıyor veya sürekli hâle geliyor.

Eğer konuyu sizin ailece yaşadıklarınızla ilgili olarak ele alırsak, kendi vatandaşlarını, kahramanlarını kendi partilerinin hedefi haline getirmeleri, iftira ve tertip yapmaları, suçlamaları, hukuk dışı, anayasaya aykırı tavırlar içinde bulunmaları sadece bir kişiyi etkilemiyor, onların ailelerini, eř ve çocuklarını, annelerini, babalarını da tedirgin ediyor, hattâ ölümlerine de sebep oluyor. Halbuki haklarında mahkeme kararı olmayan hepsi suçsuzdurlar. Pekiyi suçlu kim? : Elbette suçsuz insanları, kahramanları hedef haline getiren, yıpratın, rezil esen, öldüren veya ölümlerine sebep olanlar yani Partiden'li yöneticilerdir.

Necmi : Yazdığım bir şiiri size okumak istiyorum.

Edirne tarihim
İstanbul okulum
Niğde'li hemşehrim
Ankara huzurum
Urfa'lı dostum benim...

Diyarbakır'lı öğretmenim
Bitlis'li gözüm
Elazığ'lı aydınlık yüzüm
Siirt'li yüreğim
Adıyaman'lı özüm benim..

Urfa beşiğim
Maraş ışığım,
Konya güneşim
Denizli ahengim

İzmir kardeşliğim benim...

Bütün iller içimde birer bayrak
Kazanıldı her birisi canla savaşılarak
İsimlerimiz konuldu ezanlar okunarak
Bayrak bizim, vatan bizim
İstiklal Marşı bizim... din hepimizin...

Zahide Hanım usulca kapıyı açtı.

-Necmi Bey, biraz önce komşunuz, babanızın durumunun ağırlaştığını ve sizi beklediğini, söyledi. Necmi, apar topar oradan ayrıldı. Onun ardından misafirler de ayağa kalkarak gittiler.

Çok geçmeden Necmi'nin babasının öldüğü duyuldu. Halil Efendi, Zahide Hanım'a:

-İslam kılıfı altında cinayet işleyenleri ve canilerle işbirliği yapanları yüce Allah'a havale ediyorum, dedi.

Van, 12.04.2010

Atilla ALPAY

ESKİ PARALAR

Kan ter içinde uyandı.

Hayatta iken bugüne kadar hiç görmediği ve sadece albümlerdeki kahverengi-beyaz eski fotoğraflardan hatırladığı büyük dedesini rüyasında görmüştü. Sakallı ve heybetli bir adamdı. Ona ısrarla Kuran-ı Kerim okumasını ve okuduğu takdirde sıkıntılarının biteceğini söylüyordu. Kendisine yasin-i Şerif okuyan kimsenin kalmadığını, onun kendisine okuduğu Yasinler ve gönderdiği fatihalardan çok memnun olduğunu belirtiyordu. Yatağın kenarına oturdu. Ne güzel rüyaydı.

- "Sen hayırlara tebdil eyle Yarabbi " sen yardımcımız ol. Şu hastane masrafları için beni mahcup etme! Kalktı, yüzünü yıkadı. Abdest aldı. İki rekat şükür namazı kıldı. Giyindi, kahvaltı etmeden hastanenin yolunu tuttu.

- Oğlunuz iyi beyefendi, her gün biraz daha iyileşiyor. Allah korumuş da bu kazayı ucuz atlatmış. Eğer emboli atsaydı hiç kurtaramazdık.

- Bu tıbben bir mucizedir. Birazda hastanemizin imkanları tabii..

- Evet, Allah hepinizden razı olsun.

Oğlu çalıştığı işyerinin arabası ile kaza yapmıştı. Ağır yaralı olarak acil servise getirmişler, iki ameliyatla dalağını ve karaciğerini almışlar, bacağına da çivi takmışlardı. Araç sigortalıydı. Oğlu da öyleydi. Ama oğlunu hayata döndüren ve akciğerlerindeki tıkanmayı gideren birde cihazı sadece bu en yakın özel hastanede vardı. Burası da çok pahalı bir yerdi. Ama ölümle hayat arasında sıkışmış kalmış bir insanın fazla uzak bir tercihi olamazdı. Buranın masraflarını ssk ödeyecekti. Ama hastanenin devletle anlaşması olmadığı için parayı kendisinden istiyorlardı.

- Ben hastanenin muhasebe müdürüyüm beyefendi. Oğlunuz on gündür burada. Size geçmişler olsun diyorum. Allah bir daha böyle acı göstermesin. Bağlı olduğu bird cihazının saatlik kirası....dolar. en son sistem bilgisayarla çalışır. Sizden bir miktar para isteyecektim. Doktorlar yarın çıkacağını söylediler de!

- Ne tutuyor masrafımız?

-Üç milyar yedi yüz milyon beyefendi. Faturayı kimin adına keselim.

-Bana iki gün daha müsaade eder misiniz? Senet versem?

-Senet veya çek almıyoruz, karşılığı çıkmıyor, prensibimiz böyle. Lütfen sizde anlayış gösterin . Öyle çok alacağımız var ki?

-Lütfen iki gün daha müsaade ediniz. Toparlamaya çalışıyorum. Kalmaz elbette borcum,bakın oğlum daha yatıyor,kaçıcı değiliz.

-Peki size itimat ediyorum. Cuma günü görüşelim olmaz mı?

-Peki İnşallah!

Üç milyar mı demişti, küsuru de vardı. Bu onun üç yıllık maaşı demektir. Bu kadar parayı nereden bulacaktı.

Tekrar oğlunun yattığı odaya gitti. Onu hayata döndüren bird cihazından çıkarmışlar, yavaş yavaş ayılmasını bekliyorlardı. Hemşirelerden tekrar durumu hakkında bilgi aldı ve oradan ayrıldı. Bu kadar parayı nereden bulacaktı. Düşüne düşünce evine geldi.içi sıkılıyor,başı çatlayacak gibi ağrıyordu. İlkindi ezanı okunuyordu. Abdest aldı. Namazını kıldı.duasını etti, tespihini çekti. Ve o sırada aklına dün gece rüyasına giren büyük dedesi geldi. Kuran-ı kerimi eline aldı. Ona Yasin okudu.

-Bu Yasin-i Şerif i büyük dedem Hamdi efendinin ruhuna hediye eyliyorum, kabul eyle ,vasıl eyle,haberdar eyle yarabbi! Dedi. Kitabı kapattı. Gözleri nemlenmişti. Durumunu hatırlıyordu. On beş gün önce çok büyük bir trafik kazası geçirmişlerdi, üç büyük ameliyat geçirmiş, iki defa komaya girmiş ve özel hastanenin bird cihazına bağlanarak hayata dönmüşlerdi. Yaşadıkları Allahın bir lütfü ve büyük bir mucizeydi. Sırtını duvara dayadı ve öylece kalakaldı. Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

-Biliyorum bu güne kadar hep yardım ettin,yine edeceksin Yarabbi . Sen birilerini, bir şeyleri vesile eyle, görünmez hazinelerinden yardımlar ihsan eyle şu hastanelere ve bize gerçekten emeği geçenlere bizleri mahcup eyleme. Diyordu. Yavaş yavaş duruldu. Gözyaşlarını sildi. Önündeki rahlede kapalı durumda bulunan kitabı aldı. Kapağını açtı. Senelerdir okuduğu kitapdı bu. Evdeki en eski Kuran-ı Kerim olduğunu biliyordu. Kapağın içindeki ilk sayfanın en altında "Mümkünsizzade Hamdi bin Abdullah İhsan,1313" yazıyordu. Bu mübarek kitap büyük dedesinin kitabı idi, annesinden kendisine intikal etmişti. Ona da babasından kaldığını sanırken büyük dedesinin olduğunu da şimdi öğreniyordu. Bunda bir gariplik yoktu. Sayfaları tekrar çevirdi.çevirdi, tezhiplere baktı,cildi bir daha inceledi.evirdi çevirdi,

sayfaları tekrar açtı,kapadı... Büyük dedesinin yüz k    r yıllık kitabı elindeydi. Bu ne b    k bir miras ve ne   erefti. Eserin her yeri orijinaldi.     te sayfaların arasındaki paralar bile duruyordu. Yasin suresinin     n  ndeki beş lira, m    k den sonra bir lira,ve buna benzer birkaç eski kağıt parayı Hamdi efendi kaldığı yerleri kaybetmemek için sayfa aralıklarına sıkıştırmıştı.Senelerdir o da bu m    barek kitabı okurken bu paralara rastlar, sonra alır yine yerine koyardı. Bu paraları bu kitabın bir parçası olarak addettiği için hiç bir zaman alıcı g    z   ile bakmamış ve kitabın sayfaları arasından ayırmayı düşünmemişti. Ama bugün bu paralara ilk defa alıcı g    z   ile bakmak istiyordu. Paralar tedavülden kalkmıştı.Yüzyıl   nceki bir liranın veya beş liranın bugün ne değeri olabilirdi ki.     te on yıl önceki bin liraya bugün ekmek alınmıyordu. Oysa o zaman o paraya bir aylık kira ödeniyordu. Yasin suresinin     n  ndeki beş lirayı aldı. Sonra diğerlerini de bulundukları yerlerden topladı. Kitabı kapattı, öptü, kütüphanedeki yerine koydu. Suçluluk duyuyordu. B    k dedesinin paralarını kitabından ayırmıştı. Birden aklına gecek   rüyası geldi. Bu eski paralar dedesinin kendisine bir yardımı olmasındı? Ak    ama vakit vardı. Üzerini giydi. Eski ayakkabıcılar arasındaki Emin Baba' ya gidecekti. Bu eski paraların kıymetini belki o bilebilirdi. Ya  lı bir adamdı, k        k bir dükkanda eski saatleri tamir eder, kehribar tesbih ve ağızlık yapar, eski paraları alır ve satardı. Dükkanın önünden geçerken camına yapışık eski paraları görür, önemsemez geçerdi. Bu seferde aklına o gelmişti. Doğru arastaya gitti. Onu buldu. Dükkanda yalızdı.

-Selamualeyk  m Emin Baba..

-Vealeyk  mselam evlat?   htiyar belki doksan yaşındaydı. Bu yaşta hala böyle hassas bir i  le niye uğraşırdı ki ...şimdi de gözünde l  ple elindeki eski bir saati tamire uğraşıyordu.

-Evet,nedir derdin?

-Bu paraları soracaktım baba, anlar mısın, değerleri nedir, kaç para ederler.

-Çok mu paraya sıkı  tın,

-Evet,

-Ver bakayım..

-Buyrun.

-  u beş lira Kudüs'  n fethi şerefine basılmıştı. Fetih gerçekleşmeyince geri alındı, piyasaya tam s  r  lecekken geri çekildi. Bu itibarla yaşıtı beş liralardan çok daha fazla değer kazandı. Çünkü az

sayıda basılmıştı. Hükümet tedavülden kaldırdı, elinde olanlara yeni para verdi, bunları da geri toplamadı. Sahipleri de hatıra diye sakladılar. O zaman hiç bir değeri yoktu. Ama şimdi en değerli paradır. Bak arkasında Kudüs'ün resmi var.

-Ya diğerleri.

-Onlar pek para etmiyor,hemen herkesin kasasında vardır aile büyüklerinden böyle birer ikişer,ama bu Kudüs basımı....

-Nasıl değerlendirebilirim Emin Baba, Allah aşkına bana yardım et.

-Vallahi bunu alacak benim param yok, ama benim deli oğlum bu paraların hastasıdır. Alır satar, bunun ticaretini yapar, ilmi tarafıyla ilgilenmez. Ben eskiden bu işi zevk için yapardım. O alıyor ve götürüp İstanbul'a satıyor. İyi de para kazanıyor kerata. Çok zengin oldu. Bunun bu günkü değerini ona sormalıyım.

-Ne zaman sorabilirsiniz.

-Şimdi sorarım, şuradan iki çay söyle bakalım çaycıya.

Ayağa kalktı, küçük dükkanında dip tarafa yöneldi. Kuytu bir köşede üzeri eski bir bezle örtülü, yine eski bir telefonu açtı. Numarayı ezbere biliyordu. Karşısına çıkan belli ki oğluydu. Ona parayı anlattı. Basım yılını söyledi. Konuşulanların arasında geçen Kudüs sözcüğünden; karşı tarafın paraya önem verdiğini biraz daha anladı, sevindi.

-Satacak mıymış diye soruyor?

-Evet, hemen satacağım, İnşallah

-Şansın varmış Evlat, para beş eder, diyor.

-Nasıl yani, ne beşi, beş bin canım..

-Beş bin de ne, Emin Baba. Şimdi beş bin mi kaldı.

-Anlayıver oğlum, biz yaşlılar daha bu büyük paralara alışamadık.

-Yani?

-Yani senin anlayacağın, beş milyar eder diyor?

-Ne beş milyar mı?

-Evet, İnşallah.!

Sevinçten, hayretten ve heyecandan elinden düşen çay bardağının pantolonunu ıslatması ve sıcak çayın bacağına yakmasına aldırmadı. Birden ayağa kalktı.

-Hay Allah razı olsun Baba yaa! Bana ne büyük iyilik yaptığını bir bilsen. Bu oğlun nerede çalışıyor, yanına nasıl gidebilirim.

-Merak etme, otur hele, şimdi sen gerçekten satmak istiyor musun?

-Evet, Baba, satacağım, çok borcum var. Sıkıntıdayım.

-Peki o zaman al bu parayı, onun yanına git, "getirsin parayı, göreyim hemen parasını vereyim" diyor.

-Tamam, hemen şimdi giderim ve götürürüm İnşallah.

-Peki , haydi hayırlısı olsun bakalım,gözün aydın.

-Hay Allah razı olsun Baba, çok teşekkür ederim, Allah ne muradın varsa versin.

-Bak oğlumun çalıştığı yeri tarif ediyorum. ,İyi dinle!

-Dinliyorum Baba,dinlemez olur muyum, hem de can kulağı ile.

-Özel hastane var ya, hani şu yeni yapılan özel hastane. İşte orada muhasebe müdürüdür benim oğlum.

Şuradan belediye otobüsüne bin, seni önünde indirirler. Ver parayı al parayı,selamımı da söylemeyi unutma ha.!

Oğlu yarın hastaneden çıkacaktı. Hiç bir borçları kalmadığı gibi ellerinde paraları bile artmıştı. O gece yatsıdan sonra seccadesinde oturan adam hıçkırıklar içerisinde kendisini Yaratıcı Yüce Allaha CC. ona gösterdiği bu mucizelerden dolayı teşekkür ediyor, defalarca secdeye kapanıyor, doğruluyor, yine kapanıyordu. Bu olaya sebep olan büyük dedesine Yasinler ve Fatihalar yolluyor , okuduğu Kitab-ı Kerim' in sayfaları arasına yeni basılmış kağıt paralar yerleştiriyordu.

Aydın ORHUN

HAYATIN NE ÖNEMİ VAR...

Genellikle depremten öncesi ve sonrası ne yapacağımız konusunda bilim adamlarımız bizi uyarıyor.

Minnettarız. Evet sadece minnettarız. Uyarılara karşı duyarsızlığımızda bir değişim yok.

Deprem sonrası ikinci bir felaketi önlemek adına, yetkililer elektrikleri kesiyor. Bilim adamlarımız artçı deprem gelmeden, en kısa zamanda binayı terk etmemizi öneriyorlar. Ama nasıl... Deprem gündüz bile olsa merdiven boşlukları zifiri karanlık. Gece olabilecek bir depremi düşünmek bile istemiyorum. Düşünün bir kere; O an yönümüzün tayini için bir nokta ışığa nelerimizi vermeyiz. Sigara tiryakileri yaşadık deyip yanı başlarındaki çakmağı çakacaklar. Tabi bu eylem sonucunda çıra gibi yanmak, çevrenizdekileri yakmakta var. O şaşkınlıkla doğal gaz kaçağının olabileceği bile akıllara gelmeyebilir. El feneri çoktan unutuldu. Şarjlı ışıldak lambaların bataryası bitik. Biz millet olarak canımızın önemini bilmiyoruz.. Deprem sonrası sığağı sığağına bir şeyler yapmışsak yapmışızdır. Ondan sonrası Allah kerim. Bizde de, el fenerlerinde de pil bitmiştir.

Firmamız AYDINTAŞ olarak 2000 yılı ve devamında ki ar-ge çalışmalarımızı bu konuya yönlendirdik. Bizlere uygun, bozulmayan kırılmayan, kırılma da ışık veren, kendi kendine şarj olan,

Batarya pil istemeyen, herkesin rahatlıkla uygulayabileceği bir ürün gerçekleştirdik. Bu emeğimizi korumak amaçlı patentimizi de aldık. Yaptığımız ürüne FOSFORIX adını verdik. FOSFORIX'in her türlü satıha uygulanabilecek özellikte boyasını ürettik. Normal boyaları uygulayabilen herkes FOSFORIX'i kullanabilir. Fırça, rulo, pistole ve serigrafi sistemi ile tatbik edilir.

FOSFORIX bünyesine aldığı (şarj ettiği) herhangi bir ışık enerjisini, (odanızdaki bir ampül veya güneş enerjisini) karanlıkta geri verme özelliğine sahiptir. Işık verme süresi, aldığı ışığın şiddetine bağlı olarak 1-24 saat arasında verme özelliğine sahiptir. Depremden dolayı kırılan parçalar da ışık verme işlevini devam ettirir.

Bu ışık alıp verme olayı 10 yıl boyunca devam etmektedir.

FOSFORIX BOYA'nın arkasından FOSFORIX FUGA'yı ürettik. Bu ürün macun kıvamında olup seramik, fayans cam tuğla v.b derz aralıklarına uygulanmaktadır. FOSFORIX FUGA'nın koridorlardaki fugalara tatbikinde güvenliğinizi sağlarken hem de karanlıkta egzotik bir hava kazandırırınız.

Buraya kadar her şey güzel. Bu ürünü ilk duyanlar harika diyecekler. Ne kadar güzel bir ürün. Herkes bunu uygulamalı... Biz de böyle düşündüğümüz için senelerimizi verdik. Yüksek kapasite düşünerek iyi yatırım yaptık. FOSFORIX'in üretiminden bu güne kadar yaklaşık 15-20 fuarda tanıtımını yaptık. Dergilerde, gazetelerde reklam ve haberler...

Bu yaptıklarımız bizim meslektaşlarımızın iştahını kabartmaktan öteye gitmedi.

FOSFORIX'i kullanan firmaların genellikle mecbur kaldıkları için kullandıklarını öğrendik.

Üzücü ama hayatımızın hiçbir önemi yok...

Selma GÜRSEL

PANCARLI

MALZEMESİ: Ispanak, Kıyma, Tuz, Biber

Evde iç olarak kullanılacak ihtiyaç kadar ıspanak ayıklanarak güzelce yıkanır. Ispanağın suyu çekilince satır ile ıspanaklar kıyılır. Kıyılırken hafifçe sulanan ıspanak biraz kendisini toplaması için yavan bir kapta bekletilir. Etlik kıyma tekerinden yeteri kadar kıyma alınarak doğranır ve ıspanağın bulunduğu kabın içerisine konulur. Yeterli kırmızı biber ilave edilerek kıyma, ıspanak ve baharat karıştırılır. Tuz ayrı bir kap veya kağıt içerisinde tepsinin yanına konulur. Tuzun karışımının içine konulmaması ıspanağın sulanmasını önlemek içindir. Karışım Pazar ekmeği yapan fırına götürülür. Fırında Pazar ekmeği hamuruna konularak fırına sürülür. Fırından çıkan pancarlının üzerinde bulunan uğralar süpürülür ve üzerleri tereyağı ile yağlanır. Yayvan sepete konularak eve getirilir, servis yapılarak yenilir.

Ahmet CANBABA

MERHABA

Küs kalma dosta deyip hu
Sözden merhaba merhaba
İnsanım ben belki de bu
Yüzden merhaba merhaba

İlham alırım bakıştan
Bir gül desenli nakıştan
Gönlüm bahar kara kıştan
Yazdan merhaba merhaba

Hatırımı soranlara
Dosta sofrı kuranlara
İçimize girenlere
Bizden merhaba merhaba

Aklını bana takışla
Yer ettin gönlümde kışla
Nazar etmeyen bakışla
Gözden merhaba merhaba

Gözlerindeki ışıktan
Yüzündeki buruşuktan
Alnındaki kırışıktan
İzden merhaba merhaba

Yaşama nedenin haklı
İçinde gelecek saklı
Can evinde sevgi yüklü
Özden merhaba merhaba

Serkan ÖKÇE

MERCİMEK KÖFTELERİ

Nasıl da pırıl pırıldı
Neden uzak düştü yıldızlara gözlerin
Ufacık bir çocuktu ya ellerin
Nerde kirlettin...
Sen başkaydın sanki, sen farklı...
Çocuklar gibi masum
Dostluklar kadar yalan,
Aşıları acı sanırdım...
Melekleri kanatlı...
Oysa; hayatta yediğim
Mercimek köftelerinmiş en acı...

Necati ÇAVDAR

MERHABA

Selam size ey yarenler
Hep Eli Hakka erenler
Halk içinde Hak görenler
Aşk şarabı içenler merhaba

Darlarda mutlu olanlar
Her an doğru yol bulanlar
Varlığı O'nda bulanlar
Bülbül gibi ötenler merhaba

Alem garip garip oluş
Anlamanın hepsi soruş
O'nu her eşyada görüş
Bilenlere selam olsun

Arla varmak gayet zordur
Kiri at, kalbe nur doldur
İslam girilecek yoldur
Candan uyanlara merhaba
10.1.1999 24.00

YIL 12 SAYI 134 25 Nisan 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL PARANIZ YOKTU NEDEN?

İsa KAYACAN MISRALARIN, SATIRLARIN İÇİNDEN

Ali EMİROĞLU ÇARPICI BENZERLİKLER

İsmet ÇENESİZ SORUMLULUK SAHİBİ OLMAK

Salim SAVCI KAĞITTAN İNSAN

Mustafa Nevruz SINACI KKTC'DE SEÇİM VE "TRUVA ATI"
SENDROMU

Mahmut Selim GÜRSEL İFTİRA VE ÖTESİ

Ahmet CANBABA RESİMLER BİR BELGEDİR

Atilla ALPAY TEL

Selma GÜRSEL KADAYIF EKMEK

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU GAZZE AĞLAMASIN

Adile TÜRKMEN NE OLUR

Necati ÇAVDAR GÜNEŞİ GETİRİRİM

Mahmut Selim GÜRSEL

PARANIZ YOKTU NEDEN?

Bir cemiyet veya dernek; bulunduğu yerin ahval ve şartlarına uyarak yediden yapılanma girişı yaparsa. Bu da ayrılmayı planlayarak bir kendi çıkarı için düşünen üyenin menfaati mi önemlidir?

O kuruluşu beğenilmeyen yöneticilerin kendi çıkar veya heveslerine uygun bir topluluğu kendi amaçları doğrultusunda yönetmek amacı ile mi yeniden aynı işlev ve görevi yapacağını öne sürerek diğer üyeleri de yerlerinden koparması önemlidir?

Bu kapalı şekilde anlatmaya çalıştığım olay benimde mensubu olduğum fakat bu güne kadar kendimi oradan uzak tuttuğum ve bir hizmet yapılmadığını gördüm yer olarak bildiğim yerdir.

Başkanlığını yapan şansın ilini tanımaması ve hatta bu makamın verdiği rehavetle ilinin Cumhuriyetinin kurulmasından bir önceki devirde bir gazeteci tarafından tertip edilen ayaklanmanın önderini bir sopa vuruşu ile dünyasını değiştiren şahsı tanımamasıdır. Bu şahıs kendi emeği ve kendi çabaları ile erlikten paşalığa kadar yükselen ve yaptıkları yararlılıklar gösteren ve şehrin en büyük camisin bir kütüphane kuran ve yüzlerce el yazması ve matbu eser vakfeden ve iline halen adı ile müsenna kütüphanesin bulunan şahsı cahil olarak bir ulusal gazetenin ili için verdiği beyanatta tanımlayan şahıstır.

Yeni bir kuruluşun alel acele kurduğu gözükmektedir. Eski dernekten ayrılan ve yeni derneği kuranların isminin bulunduğu Internet sitesinde ayrılanan kişilerin isimlerini görmek çok şaşırtıcı olarak gözükmektedir. Dernekten 62 kişinin koptuğu ve yeni derneğin bünyesini oluşturduğu <http://www.facebook.com> bu sitede yazılmaktadır.

Bu listesinde 23, 24, 56, 57, 60, 94, 97, 115, 123, 132, 160 numarada kayıtlı bulunmaktadır. Bu isimleri <http://www.facebook.com> üye olduğum gruptan tespit ederek burada yayınlamayı düşündüm. Davet üzerine bu <http://www.facebook.com> üyeliğe abone olmuşum. Bu gün bu gruptan gelen haberin içinde

bulunan dernek kurucu başkanını bir cümlesi benim buradan çıkmama yetti. “Belediyenin katkıları ile teşrifatının tamamlandığını” belirtmesi buranın da Belediye himayesine girildiğinin bir itirafı olarak gözükmeştir.

62 kopan üye veya bu üyelerin kopmasını sağlayanların birkaç masa ve sandalye iye bir oda veya dükkan kiralayamadıktan sonra yana üyelerin birkaç kuruş vermeleri ile yürür mü? O da ayrı bir problem.

Bu işlev Ülkemizin bütün kurum ve kuruluşlarının ve çalışanlarının PARÇALANDIĞI süreçte ilimiz için acı bir tespittir.

Ayrıca bu ayrılanlar gerçekten dernekten ayrıldılarsa üye listelerinden de çıkartılmaları için gereken hassasiyeti göstermeleri gerekmektedir. Bu eksik ve dikkatsizlik komedisi karşısında kapalı olan tenkidim uyarı içindir.

17 Nisan 2010 Çorum

İsa KAYACAN

MISRALARIN, SATIRLARIN İÇİNDEN

Şiirlerin mısraları, mektupların, anlatımların satırları içinden seçtiklerimiz olur bazen.

Şiirimizin ustalarından, duayenlerinden Feyzi Halıcı hocanın Mayıs 2006’da yazdığı, Dergisi “Çağrı”nın Mayıs 2006 tarihli 558. sayısında yayınladığı bendenize ait dörtlüğü:

DR. İSA KAYACAN (Feyzi Halıcı)

Bir bilgedir Doktor İsa Kayacan,
Sınırsız bir çaba, teknil heyecan,
Gönülden başarı, sonsuz tebrikler,
Nasıl dayanıyor bu hizmete can?

BURDUR –BUCAK’TAN ÖĞRENCİ MEKTUBU

Gençlerimiz içinde, geleceğimiz bakımından ümit verenlerin ilk sıralarında yer alan, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Bucak, Hikmet Tolunay Meslek Yüksek Okulu’nun 2 nci sınıfında okuyan Ökkeş Analık’tan aldığım bir mektup:

53 yılın duayen yıldızı, sevgili hocam İsa Kayacan’a; Size sizi anlatmaya ömür yetmez:

2 ay önceydi, Gaziantep’teydim İnternette Prof. Dr. İsa Kayacan hocamın yazısını okuyordum. Birden aklıma, hocamı arayıp tanışmak geldi içimden. Uzun süren araştırmalarım sonucu hocamın telefonunu buldum ve aradım. Aradıktan sonra hocam telefona çıktı ve bir anda hayatım değişti.

1 hafta sonra hocamdan telefon geldi, İsa hocam;, “seninle ilgili bir yazı yazmak istiyorum” dedi. Duyduklarıma şaşırdım önce sonra hocama şunları söyledim; “Size ne kadar teşekkür etsem azdır. Bu çalışmalarım lafta kalmıyacak söz veriyorum dedim. Gazeteci olunmaz yaşanır dedim.” İsa hocam yazdı. “Geleceğin aydınlığından genç bir ses: Ökkeş Analık” Ben gazete ve internette çıkana kadar yazıyı görmedim. Yazıyı okuduğumda rüyada gibiydim. İlk kez gazeteciliğin duayen isimlerinden Prof. Dr. İsa Kayacan hocam benle ilgili köşe yazısı yazmıştı. Kilis,

Ankara, Burdur, Antalya, Gaziantep ve bir çok ilimizde yayınlandı. Bende ilk gazeteciliğe adım attığım gün gibi şımarmayıp çalışmalarımı daha da hızlandırdım.

İsa Kayacan hocama bir teşekkür borcum var. Bu borcumu da çalışarak ve yazarak yerine getireceğim.

Sevgili İsa Kayacan hocam; Başarılı ve üretken bir gazeteci olarak, her yazdığım da aynı heyecanı yaşamayı ve “gazetecilik yarını bugünden yaşamaktır” sözünü hep yanımda taşıyacağım. Siz bana sadece yardım etmediniz. Gazetecilikte ilerlememe ve bu güzel yazıları yazmayı öğrettiniz. Aydın bir gazeteci olarak, sizin izinizden yürüyerek yoluma devam edeceğim.

İsa hocam: Edebiyat ve kültür bahçemizin bekçisi.

İsa hocam: Gençlerin destekçisi, Burdur’un vazgeçilmezi, benimse aydınlığımdır.

İsa hocam: Türkiye ve dünyamızın yaşayan efsanesi gönül penceresidir.

Sevgili hocam;

Yağan yağmurlar vardır, yere düşer ama ıslanmaz,

Yükselen yıldızlar vardı, hep yükselen ama düşmeyen.

Yazanlar vardır ama

Size size anlatmaya, yazmaya ömür yetmez.

(Öğrencimiz Ökkeş Analık, Bucak-Burdur, Ekim 2009)

Ali EMİROĞLU

ÇARPICI BENZERLİKLER

Her insanın hayatında çarpıcı benzerlikler olabilir. Tıpta tıp birbirine benzeyen insanlara rastladığımız olmuyor mu? Hatta fiziki benzerlikler değil, hareket ve hatta mukadderat benzerliklerinden bile bahsedilen olaylar vardır. Eğer kekim iseniz bu benzerlikleri gördüğünüz zamanlar insanlar arasında büyük yaş farkları yoksa yumurta ikizleri bile aklınıza gelebilir.

Vaktiyle, damadı şahriyari ve Osmanlı'nın Başkomutan Vekili Enver Paşa'nın kendi yazdığı hatıratını okurken üzüntü duyulacak sahneler vakıf olmuşum. İttihat ve Terakki erkanı yenildikten ve partilerini fes ettikten sonra çıkarken, daha Karadeniz'i bitirmeden içeriği bitirilmeden istişarelerde bulunuyorlar. Partinin hareketin lideri Talat Paşa devirlerinin dolduğunu ve artık kalan ömürlerinin bir köşeye çekilip geçmeleri gerektiğini söylüyor. Söylüyor da söyledikleri tutuluyor değil. Daha Kırım Yarımadasına çıkar çıkmaz Enver Paşa gruptan ayrılıp maceranın yeni yollarına kendisini bırakıyor.

Enver Paşa hayaller peşinde. Orta Asya ülkelerine gidip bir ordu teşkil etme fikri ağır basıyor. Kendinin Anadolu'ya kabul edilmeyeceğine artık inanmıştır. Dediklerini de yapıyor.

Orta Asya ülkelerinde düşündüklerini de bulmuş değil. Türkistan'da muhtemelen olan bir olayı anlatmak istiyorum. Bir mutkelibe, kendi nüfusunu göstermek için, Enver Paşa'yı bir köyden başkasına, grubun önünde yürüterek davul, zurna eşliğinde teşhir ediyor. Bizim gururlu paşamız bir şeyi olmadığından bu görgüsüzlüklere ve hayırsızlıklara boyun eğiyor. Kendisi en önde ve gözleri yaşlı; ağladığını göstermemek için her türlü gayreti gösteriyor ama, ağladıklarını kendisinin çevresinde de bir beis görmüyor. Ağlamak Enver Paşaya yakışır mı? Yakışmamış olsa Enver Paşa'nın ağlamaması gerekliydi.

Vakıa Medam Kennedy Cumhurbaşkanı olan oğlunun tabutunu selamlarken ağlamamıştır, ama madam Kennedy istisnadır ve istisnalar kaideyi bozmaz. İnsanda olan her türlü hareket ve hassasiyet normal

karşılanmalıdır. İrade ile bunların önlenmesi de birer istisnadırlar. İnsan cinsi ve medeniyet seviyesi ne olursa olsun zaman zaman müşkül anlar yaşayabilir. Bu yaşantılar anlarında en son çareleri ağlamaktır. Ağlamanın bir meziyet olduğunu kabul eden olmuş olsa bile, tabiat olayı yok sayılamaz. İnsan ağlayınca deşarj olur ve rahatlar.

Enver Paşamız için bu okuduklarımı benim hatırıma getiren Napolyon'un görevine son verdikten sonra Elbe adasına nakli sırasındaki yolculuğu sırasındaki başına gelenleri yazıldığı kitabı okumam olmuştur. Kitap bana damadım tarafından hediye edilmişti. Yazarı da Chateaubrand'dır.

Napolyon İmparatorluk makamında iskat edilmiş,o sırada müttefikler tarafından Paris işgal edilmiş durumda. Napolyon Fontenbleau'da kendisine sadık kalan kıtalarıyla birlikte. Bu yeri (ben gördüm) Fransız Krallarının kışlık saraylarının bulunduğu yerdir ve Paris'e 90 kilometre uzaklıkta bulunmaktadır. İşte burada Napolyon bir son nutukla askerlerine veda ediyor.

Napolyon müttefik devlet temsilcilerinden, kendisinin yolculuk esnasında emniyetinin temin edilmesini istiyor. Kendisine sadık kalmış askerlerini de yolculukta kullanmak istemiyor. Dahili savaşı devamda da artık fayda görmüyor. Müttefik devlet başkanlarından Elbe Adasına kendisine tahsis edilmiş verasetini de kabullenmiştir.

İstekler müttefik devlet başkanları tarafından kabul ediliyor. İçlerinden birinin yaptığı yol haritası gereğince dört araba içinde imparator yola çıkıyor. Son nutkunda irat ettiği askerleri tarafından alkışlanıyorsa da ondan sonra bilhassa Liyon şehrini takip eden yol boyunca halkın reaksiyonu düşmanlığa dönüşüyor. İmparator kahrolsun, zalim kahrolsun evazeleri tabiilik kazanıyor. Halkın hücum edip kendisini tepelenmesi bile düşünülür duruma geliyor.

Napolyon hem zehirlenebileceğinden ve de hem de hücumla öldürülebileceğinden korku içinde önceleri kendi azığı dışında bir şey yiyip içmiyor. Arabasında görünmekten kaçıyor. Bir defa hücumu uğramış ve kapanan araba kapılarını kırmak mümkün olmamış. Ondan sonra Napolyon kendi yerine başkasını bindirip kendisi koruyucu görevine bile talip olmuştur. İmparator olduğunu göstermek için kıyafet ve şapka değişikliği dâhil her türlü teşebbüse tevessül etmiştir. Bütün bu olanlarda müttefik devletlerin görevli temsilcileri tespit etmişler ve sonradan neşredilmiştir. Bunları yaparken tarafsız kalmış olabileceklerini düşünüle bilinir mi?

Napolyon bu küçük düşürücü hisleri hakim olmamıştır denilebilir mi? Bunlar da insan oldukları düşünülmelidir.

Napolyon kendisini hep gizlemiş ve kendisini imparatorun hizmetinde görevli olarak ta göstermiştir, bu yolla, halkın ve görevlilerin düşüncelerini öğrenme imkanını da bulmuş ve görmüştür. Yetkililerin yazdıklarına göre acınacak durumda olan Napolyon için yapılanlar kendilerinin bile reaksiyonlarını çekmiştir. Ayıp değil mi?

Şu korumasız eski liderlerimize yatıklarımız?

Diyecek durumumuz bile bu yetkililer görmüş ve yazmışlardır. Bütün bunlar arasında kafası iki eli arasında Napolyon'nu hep ağlar olarak tasvir etmişlerdir. İmparator ağlar mı ? Ağlar ki Napolyon da ağlamıştır. Napolyon'nun Enver Paşadan ne farkı var ! Enver Paşa Allahuekber Dağlarında 90 bin Türkün öldürülmesine aldırış etmemiştir. Napolyon Rusya Seferi dönüşü yerleri donmuş ölü ve yaralılar üzerinden top arabalarını geçirmiştir. Savaş bunları gerektirir sözü insanların, insanlık vasıflarını unutturma vasıtası olamaz.

Bir yerde Napolyon'un odasını birlikte hazırlamaya çalışan bir bakıcısının Napolyon hakkında düşündüklerini dinledikten sonra, Napolyon'da uyanan korku derecesini sınırsızlaştırmıştır. Ondan sonra, herkese bir şeye olan itimadını kaybetmiştir.

Kader birliği gösteren bu iki insan için ben fikrimi açıklarsam, ikisinin de kapasitelerini ve akıllarını işgal ettikleri makamları için yeterli bulmam. İkisi de mantık taşımış olamazlar. İkisinde kalıcı hizmetleri yoktur. Bu ikisini de bu yerlere getiren insanların mantıklarında olgunlaşmış insan mantıkları olarak kabul etmem.

Ben kimim?

Ben sadece benim!

İsmet ÇENESİZ

SORUMLULUK SAHİBİ OLMAK

Aşağıda bahsedeceğim konularla ilgisi olanların hepsi dersek biraz mübalağa olur amma %80'i maalesef böyle diye tahmin ediyorum.

Doğruluğa, hakka hukuka gelince mangalda kül bırakmıyor, sözü sırayı kimselere vermiyoruz.

Talebe oldukları çağlarda pırlanta gibi saf ve temiz olan gençler meslek sahibi oldukları zaman birden değişiveriyorlar. Vatan, millet, fakir fukara edebiyatı gidiyor yerine “vatandaş 3 kuruş daha fazla nasıl kazıklarım” hesabı başlıyor.

Mesela doktorları ele alalım; eğer cerrahsa bıçak parası, başka ihtisasa sahipse muayene parası ve devletin yatağını satma parası almadan bir şeyler yapmaya yanaşmıyor. Hipokrat yemini falan ilk birkaç seneden sonra bitiyor yerini para hırsı alıyor. (Para deniz suyu gibidir içtikçe içini yakar, daha fazla içersin derler ya aynen öyle)

Yüksek öğrenim sahibi iyi mevkilere gelmiş ve devletten kredi almış olan insanların çoğu devlete olan borcunu ödemiş. Kendinden sonra bu kredilere ihtiyacı olabilecek insanların çektiği sıkıntıları düşünmüyorlar yazıklar olsun böylelerine! Bunu bir Fransız, bir İngiliz yapar mı? Hiç sanmıyorum!

Bu kredi yurtlarında da hesap kitap işleri iyi değilmiş. Kendisine oğlunun aldığı kredilerle ilgili hiçbir ihbar gelmeyen bir vatandaş oğlunun aldığı parayı ödeyebilmek ve kaydını bulabilmek için iki sene uğraşmış. Zaten bu yazıyı yazmakta oradan aklıma düştü.

Bunun gibi devlet kurumlarından ve çeşitli vakıflardan burs alanlar öğrenim hayatı bitip maaş almaya başladıkları zaman bir fakir öğrenciyi okutmuyorlar. Yüzlercesinde bunu gördüm. Sadece bizim soyadımızı taşıyan bir yakınımız bir şeyler sahibi olur olmaz hemen bir öğrenciyi okutmaya başladı. Tahmin ediyorum bunu sürekli yapacaktır.

KAN VERME ORGAN BAĞIŞI: Bir çok yerde kan ve organ bağışıyla ilgili yazı ve afişler görürüz. Levhalar asılır, “Bir ünite kan

verin hayat bulun. Başışlanan bir organ bir candır” gibi. Doğru da peki başışlayan var mı?

Geçenlerde bir yerde okudum yapılan başışlar devede kulak. Rakamlar pek aklımda kalmaz ama böbrek nakli bekleyen 20 bini aşkın insan varmış. Sağlam insanları bırak organ nakli olup sağlığına kavuşanlar için bile hastaneden çıkınca her şey bitiyor. Unutuluyor o acı günler.

Bu konuda Tv’ler gazeteler yeteri kadar yazar mı? Bilgi verir mi? Çorum mahalli gazeteleri lütfen bu işe ciddi olarak el atınız. Yazınız yine yazınız. Organ başışı yapanlara rozet verilmeli onlarda bu rozetleri yakalarında gururla taşımalıdır.

Şimdi soruyorum önce kendime. Neden başışlamadım organlarımı? (Bunda devletin suçu büyük. Yapılacak bir sürü işlem var ama nasıl yapılacağı anlatılmıyor. İnsanlar ne yapması gerektiği konusunda yeteri kadar aydınlatılmıyor. Halbuki devlet hastanesine gidip bir imza atınca organ veren kişinin işi bitmeli. Bundan sonraki işlemleri hastane takip etmeli.)

Şimdi sormaya devam edelim, gelmiş geçmiş ve de şimdi ki millet vekillerimiz organ başışlamış mı? Varsa bildirsın kendisinin elini öpmeye gideceğim ve bu köşede adını yazacağım.

Hangi sağlık bakanı, hangi başbakan, hangi reisi cumhur, hangi artist, hangi sanatçı organını başışlamış? Başışlananlar da devede kulak.

“Organ nakli yapılmalı ve helaldir” diye, fetva veren müftüler, din adamları, Diyanet İşleri (gelmiş geçmiş) başkanları nerede? Bu konuda söz söylemesi gereken etkili ve yetkili Proflar, Doktorlar, Sağlık Müdürleri nerede, nerede?

Palavra laf çok ama sözünde duran yok! Hak dostu Mevlana ne diyor? “Ya görüldüğün gibi ol, ya olduğun gibi görün” insana, insanlığı öğreten bu sözü yaşayanlardan olalım.

Yeni yılın tüm insanlar için yeni umutlar, umutlarla birlikte güzellikler getirmesini diliyorum.

Saygı ve sevgilerimle.

Salim SAVCI

KAĞIT'IN İNSAN USUNA (AKLINA) GETİRDİKLERİ

Bu yazıyı yazmama neden olan söz:

- Dikkat ettim,kağıtların arka yüzlerini de kullanıyorsunuz . Ya çok cimrisiniz,ya da bildiğiniz bir şey var.

Evet. Ta öğretmenliğimden bu yana,bir kağıdın iki yüzünü de kullanırım. Çünkü,bu tüketim ağaca dayanır. Kağıdın ana maddesi selüloz'dur. Selüloz'un kaynağı da ağaçtır.

Kağıdı en iyi kullanmakla bendeki ağaç sevgisini coşturdu. BENİ DİNLE KESEBİLİRSEN KES adlı öykü kitabını yazdırdı. O kitaptan bir kısım aktarabilirim:

Ağaç deriz,orman deriz mangalda kül bırakmayız.

Ama;ben,sen,o,ağacın da,ormanın da canına okumaktan geri durmayız.

Orman sevgimiz bir gerçek.

Ah ! Birde onu koruyabilsek (Kitabın önsözüdür)

Bu yazıyı hazırladım. Buraya nokta koymuştum. VİRGÜL adlı dergi adresime geldi. 72. sayfada:her kağıda kitap basılmaz ! Diyor. 22 tür kağıt olduğunu sıralıyordu:

Ambalaj kağıdı,biletlik kağıt,duvar kağıdı,iskambil kağıdı,kağıt helvası,kağıt para,karbon kağıdı,kitap kağıdı,krepon kağıt,kurutma kağıdı,mektup kağıdı,nota kağıdı,nüfus kağıdı,ozalit kağıdı,resim kağıdı,saman kağıdı,sigara kağıdı,tuvalet kağıdı,zımpara kağıdı.

Ağacı,ormanı sevenler,dünya ormanlarının nasıl yok edildiğini okuyarak,TV lerden izleyerem görürler,kahrolurlar. Çünkü o ağaçlar havadaki %18 oksijeni sağlarlar. Canlıların yaşamalarını gerçekleştirirler. Şu sözünde iletayım:

Cenazeme çiçek göndermeyiniz. Lütfen bir ağaç dikiş. (Prof. M. Bahri Savcı. Siyasal Bilgiler Anayasa Prof. İdi)

Mustafa Nevruz SINACI

KKTC'DE SEÇİM VE "Truva Atı" SENDROMU

Şurası mutlak ve muhakkaktır ki; Anavatan Türkiye, Türk Dünyası veya KKTC'nin her neresinde yahut hangi kurumunda olursa olsun AB lehine bir tavır, taraf, tutum ve sempati hali ve haleti içinde bulunmak. Medeniyetin banisi (kurucusu), hak, adalet ahlâkı, hürriyet, hukuk ve medeni siyaset'in hamisi (koruyucusu) Türk Milleti adına affedilmez bir cehalet, gaflet; bilinçle fiil ifa ediliyor ise, faili dalâlet ve alenen ihanet içinde demektir!

Şu kadar ki; AB'ye karşı olmak, kendi içine kapanmak ve kapılarımızı asla dünyaya kapatmak değildir. Bilakis Türk medeniyeti cihanşümul, kültürü evrensel ve bireyleri bütün dünya ülke ve insanları ile temas ve teati, alış-veriş, ticaret, mütekabiliyete dayalı siyaset ve daimi barış, meşveret kaidesi üzerine kuruludur.

Kural olarak iş bu ilkeler ve çerçeve dışına çıkmak soy ve medeniyetimize ihanettir.

Mezkur "alenen ihanet" vaziyeti şu aşamada özellikle ve bilhassa KKTC'de varittir. Üstelik bu yeni de değildir. "Tek birlik ve tek egemenlik" gibi akıl dışı bir kalkışma, ütopya, soy düşmanlığı, hezimet tellâllığı, Rum-yunan ve AB karşısında kompleks, soykırım ve katliam ile malul düşman karşısında zaaf ve hezeyandır. En doğrusu ve açıkçası; düşman adına, Milli Hudutlar dâhilinde örtülü (gizli, ajan provokatör sıfatıyla) siyaset yapmaktır.

TC'de son elli yıldan beri, Kıbrıs'ta ise, bilhassa 1989'dan itibaren illegal (gizlice), 2002 yılından itibaren de menşei AB ülkeleri ve TC olan köstebek, dönme-devşirme, dâhili-harici bedbaht, koza ve kriptolar sayesinde "milli dava" by-pas ve paspas edilerek KKTC, Yunan'a peşkeş çekilmiştir.

Müsebbiplerin tamamı Türk düşmanı, Rum-Yunan tohumu ve "Truva Atı"dır.

“AYİNESİ İŞTİR KİŞİNİN, LAFA BAKILMAZ” Geriye doğru, Talat dönemi son beş yıl ve Dr. Rauf Denktaş'ı tasfiye operasyonlarının yoğunlaştığı (ondan önceki) yıllara şöyle bir bakalım:

Bu süreçte GKR çete yönetimi tarafında Türk izleri, tarihi eser ve isimleri tüm alan ve unsurlarıyla silindi. Vakıf, imaret, cami, türbe, han, hamam, Türk konakları, cadde, sokak, dağ, tepe isimleri kalmadı. Kaldırıldı. Sanki asırlar boyu orada Türkler ve Müslümanlar hiç yaşamamış gibi, insanlık, ahlâk, hak, adalet ve hukuk dışı sinsice, alçakça, haince bir silme, yok etme ve karartma operasyonu yaşandı.

Rum-Yunan bununla da yetinmedi!.. Türk düşmanlığı bütün okul ve aileleri sardı. Kitaplar ve yayınlara ilmik, ilmik işlendi. Körpe beyinlere, genç nesillere ve bütün dünyaya "Türk düşmanlığı" odaklı yalanlar, iftiralar ve uydurma masallar aşılandı, pompalandı. Tüm kurum, ev, sokak ve caddelere adeta "Türk ve Müslüman düşmanlığı" kazındı, nakışlandı!

Buna mukabil; Talat'ın inisiyatif aldığı günden buyana Türk tarafı, halkı ve toprağı kamu vicdanını derinden yaralayan, aşağılayan, ürküten ve "geleceğe yönelik olarak" kaygı yaratan, korku veren bir taciz, maddi-manevi, yerel, ulusal ve uluslar arası tecavüz ve sürekli düşmanca kampanyalar ile saldırılara maruz kaldı.

Türkçe, cadde, sokak, şehir ve köy isimlerine savaş açıldı.

Güneydeki (Rum tarafında) Türk Camii ve imareti alçakça tahrip ve yok edilirken, Türk tarafındakiler inadına imar, restore ve inşa edilerek AB'ye nispet, dalkavukluk, yataklık ve Yunan'a yağcılık yarışına girildi.

Mütekabiliyet "mutlak bir şart, vatani, insani ve hukuki görev" olmasına rağmen, ısrarla riayet edilmeyerek, adeta Rumlar lehine bir "fedakârlık ve feragat" yarışına girildi. Başta louzidiu olmak üzere; Anadolu insanının parası ve KKTC halkının istikbali "onursuzca, soysuzca ve şuursuzca" peşkeş çekildi. Türk'ü Rum'a mecbur, mâhkum ve muhtaç etmek kastıyla ekonomi çökertildi. Hiç gereği yokken Lokmacı kapısı açıldı. Türk Ordusu'na karşı kin ve düşmanlık duyguları tahrik edildi. İzolasyonlara karşı ciddi, etkili ve güçlü bir tepki gösterilmedi. Bazen Maraş ve bazı Türk toprakları alçakça pazarlık konusu yapıldı. Rum'un AB'ye verdirdiği ulufelere rıza gösterilerek, yalan, hayal ve hüsrana peşine düşüldü.

Bu tam bir gaflet, dalalet ve hıyanettir.

Eğer seçimde "TRUVA ATLARI" Talat ve yandaşları KKTC'den sökülüp atılmazlar ise; Bu cehalet, gaflet ve dalaletin bedeli "ENDÜLÜS

GİBİ" çok ağır ödenecektir. Dahası; Gerçekte büyük bir yalan, sahtekârlık, aldatma ve kandırmaca olan "Annan Planı" ile "iki millet tek devlet" aldatmacası "hain tuzak" uğruna Kıbrıs Türk halkı daha binlerce rezillik, küstahlık ve alçaklık düşmanlığa katlanmak zorunda kalacaktır.

Bunların hepsi bir düşmanlığın, alçaklık ve küstahlığın eseri!

Düşünün bir kere!

Niçin? Kongrelerinde 'İstiklâl Marşı" çalınmayıp, Ermeni şarkıları ve sirtaki söylenen UBP'nin adayı Mehmet Ali Talat'ı AB-D dostları, Rum- Yunan tarafı ve Türk düşmanları destekliyor da!... CTP gibi Milli tandanslı, Türk ruhlu ve "MÜCAHİT" referanslı "namuslu, dürüst, ilkeli, onurlu ve sorumlu Başbakan Derviş EROĞLU" na, düşmanca karşı çıkıyorlar?

Neden ve niçin?

O'na Türk dünyası, Anavatan ve KKTC'nin sağduyu, akıl, ilim-irfan, adalet ve özgürlük yanlıları sahip çıkıyor?

Çünkü: KKTC'nde "özgürlük, güvenlik ve mutluluğun teminatı" Derviş Eroğlu'dur.

RUMLARIN KORKUSU

"Eski Rum lider yaklaşmakta olan mukadder gerçeği açıkladı.

Glaftos Klerides, Kıbrıs sorunun kısa sürede çözülmemesinin, KKTC'nin Milli Devlet varlığının tanınmasını gündeme getireceğini söyledi ve "Birkaç yıl sonra tanınma da gündeme gelecek. Kıbrıs Rum tarafı bir B planı oluşturmali. Özellikle de seçimleri Derviş Eroğlu'nun kazanması halinde, gerekli tedbirler mutlaka alınmalıdır" dedi. İşte Rum'un korkusu budur.

Temennimiz odur ki: KKTC seçmeninin sağduyusu galip gelir, özgürlük, refah ve güvenlik tutkusu Truva Atları'nı tasfiye eder ve Kıbrıs Türk'ü AB sendromundan, izolasyonlardan, esaret, abluka ve sözde "medeniyet" adına uygulanan vahşet, ıstırap ve kuşatmadan ebediyen kurtulur.

Lütfen Unutmayınız!

"Türk demek: Türk'çe düşünmek, Türk'çe konuşmak ve Türk'çe yaşamaktır.

Ne mutlu Türk'üm diyene..." (Gazi Mareşal Mustafa Kemal Atatürk)

Mahmut Selim GÜRSEL

İFTİRA VE ÖTESİ

İnsanlar bazen kendi çıkarları veya karşısındakileri çekememeleri yüzünden onlara bazı karalar çalmaktan çekinmezler. Gözleri öyle karar ki o yaptıklarının bir iftira olduğunu bile düşünemezler. Neden böyle yaptıklarını ise kendileri bilgi sorsanız bilmezler.

Bu davranışta bulunanların bu yaptıkları işlev ile o kadar içli dışlı olurlar ki yaptıklarının doğruluğuna kendilerini inandırarak karşısındakinin sanki o yapılmamış veya söylenmemiş işi yapmış veya söylemiş gibi algırlar ve o yaptıklarının doğruluğunu ispat etmeye çalışan bir avukatı olarak devam ederler.

Sonuçta ise hüsrana uğramaları bir gerçektir. Bu iftiranın bu dünyada çözülememesinin birde öbür dünyada da bütün insanlar karşısında görülecek hesapta eller ve ayakların şahitliği ile dillerin sustuğu zaman diliminde hesap gününde bu iftiranın meydana çıkacağını düşünemezler.

Nedir bu insanlarda bulunan haset ve çekememezlik?

Bu çekememezlik aslında bizimle beraber büyüyen bir nefsin emaresi değil midir?

Bu icraatta sadece kendimizi tatmin etme duygusu ile acaba başkalarına karşı yaptığımız bu hareketle kendimizi öne çıkartma duygumuz olabilir mi?

İşte bu düşüncelerin ve bilgilerin ışığında yapacağımızı düşünmek bile istediğim iftiramızı önce kendimiz için getireceği zararları göz önüne getirmemiz bizi bu dünya ve gelecek hayatımızda ebediyen yaşayacağımız dünyamız için iyi veya kötü bir meta olup olmadığın düşünmemiz gerekmektedir.

Ahmet CANBABA

RESİMLER BİR BELGEDİR

Fotoğraflarım yorgun çıkar anılarımdan.
Biraz sararmış, birazda geleceğine umut taşımadıklarından üzgündür
ler. Acaba diyorum
kaç nesil önceki yakınlarımın fotoğrafları var arşivimde.
Çocukluğumun fotoğrafları çocuklarımın elinde harcanmış,
yerlerini arkadaşları ve kendi çocukları alıvermiş.

Bir fotoğrafın doğasında neler saklı, sizi nerelere alıp götürür,
nasıl kendinize geldiğinizin farkına varmazsınız bazen.

Doğanın yok olması gibi, insan doğasını
da fotoğraflarda incelediğimizde; kendi cildine bakım yapan bir ins
an yüzü ile bakımsız bir insanın arasındaki farkı
da fotoğraflarda görürüz. İnsan yüzündeki ufacık bir yara izi,
insan psikolojisini nasıl etkilerse, doğamızdaki insan eliyle yapılan t
ahribatlarda insanı etkiliyor. Yara izleri estetik ameliyatlara nasıl g
ideriliyorsa, doğamızın bozulan çehresini
de daha çok ağaçlandırarak, nehirlerimizi kirletmeyerek, dere yatak
larını yerleşim alanına açmayarak güzelleştirebiliriz.

Fotoğrafçılık sanatı

güzelle çirkinin ayırt etmeye yarar. Bir bakarsınız bir anı olarak çek
tiğiniz fotoğraf, günün birinde bir belgesel fotoğrafa dönüşüvermiş.

Geçenlerde fotoğrafla ilgili bir haber dikkatimi çekti. Bir baya
n arkadaşından bayram tebriki alıyor.

Tebrik kartı üzerindeki fotoğraf dikkatini çeker.

Fotoğrafta bir şehir ve o şehrin bir caddesinde bir bayan elinde
bir çocuk arabası,

içinde dünyalar tatlısı bir çocuk. Fotoğraf yaşlı kadında bir
şeyler çağrıştırmış olacak ki dikkatlice inceleme gereği duyar.

Şehrin caddeleri, binaları, yabancı değil. Sanki bu yeri biliyorum
diye düşünür bayan. Sonra çocuk arabasını kullanan bayanı tanır.

Bayan seneler öncesi ölen annesinden başkası değildir. Tabii
ki çocuk arabası içersindeki

de kendisi olduğunu hayretle fark eder.

İşte arkadaşının bilinçsizce gönderdiği bir kartpostal bir ‘anı’ resmine dönüşüvermiş.

Belediye başkanları, iktidardaki siyasilerimiz çarpık şehirleşme yi ve imar bozukluğunu halkına hoş göstermek için şehrin eski re nksiz

fotoğraflarıyla, yeni teknolojinin imkanlarıyla çekilmiş üç boyutlu re nkli fotoğraf karelerindeki aynı mekanı fotoğraf sergisi açıp ta fotoğrafları sergilediğinde halk gelişmeyi takdirle karşılar ve belediye başkanlarına övgüler yağdırırlar.

Ama vatandaş hiçbir zaman şu soruları yetkililere sormayı aklına g etirmez.

O mekanın, siyah beyaz resmin kerelerindeki manzarada, servi ağaçlarının yeşilliğini göremez, ağaçlardaki kuş seslerini duyamaz, akan deredeki berrak suyu ve mesire yeri olarak kullanılan

o güzelim yeşil çimenlerle kaplı doğayı hiçbir zaman göremez. Hele hayvanların özgürce dolaştığını, otlandığını düşünemez.

Bu tür resimler bir belgesel nitelik taşımaktadır aynı zamanda. Geçmişle günümüzdeki gelişmeleri takip ederek insanlar ne kazanmı ş nelerini kaybetmiş, resimler çok şey ifade eder.

Dahası araziler üzerinden kimler nemalanmış kimler büyük servetler kazanmışlar bunları resmi ağızlara sormak gerekir.

İşte fotoğraflar bu soruyu sorduran somut belgelerdir de aynı zamanda.

Çok değil

otuz sene öncesinin tuz gölünde gölün kullanabilirliğinin büyüklüğ ünün temizliğinin gölün içersinde yaşayan hayvan türleri ile ilgili güzel fotoğraflarının, bugünün

fotoğraflarıyla karşılaştırılması karşısında gördüklerimiz

yüreklerimizi sızlatıyor. Birçok drenaj kanallarının göle verilmesiyle hayvan neslinde azalmalar olmuş

hava fotoğrafları ile tespitlerde, gölde çok büyük küçülmeler görülm üş kirlenmişlik ve koku adeta tuzu bile kokar duruma getirmiştir.

Tuz gölüne akan suyun azalması ve yer altı sularının çekilmesinden dolayı gölde büyük ölçüde su seviyesinde düşüşler olmuştur.

Tuz gölü Van gölünden sonra yurdumuzun ikinci büyük gölüdür.

Tuz gölüne dökülen en büyük akarsu Konya’nın şehir kanalizasyon udur.

Yat turizmiyle ünlü Göcek Koyunun 49 yılığına birçok işletmeler ve otellere verilmesi neticesi sahil şeridi gemi barınaklarıyla dolmuş doğal güzellikler kaybolmuştur. Tabî ki bu tür misalleri çoğaltabiliriz. Baraj ve yol yapımıyla ilgili tahribatlar, getirisi ve götürüsü hesaplanmadan açılan maden sahaları, ormanlık alanın yok edilerek konuta dönüştürülmesi. Orman içi köylerimizde betonlaşma, ağaçların kesilerek ormanın yok edilmesi.

Daha birçok konularda eskiden çekilen resimlerle birçok işlemler görmüş, yaralar almış doğanın şimdiki görüntüleri arasındaki çirkinliği gözler önüne sermektedir fotoğraflar. Onun için bizlerde birey olarak güzelliklerimizi fotoğraflar çekerek gelecek nesillere birer belge olarak iletelim.

Atilla ALPAY

TEL

Lise yıllarımdı. Bir ziraatçı olan babam görevi icabı sık sık köylere gider; özellikle yaz tatillerinde bende onunla gider; değişik yerler görür, insanlarla tanışır, oyalanırdım.

Şehrin sıkıcı atmosferinden çıkıp yeşil ormanlara, papatyalarla kaplı dağlara, gelincik dolu ovalara gitmek beni çok mutlu ederdi. Hele gittiğimiz köylerde kaldığımız geceler yıldızları seyreder, şehirdeki evimizden niye bu kadar çok ve parlak görünmediklerini merak ederdim. Bir gün yine sabah erkenden yola çıkmıştık. Bu sefer pirinç ekimi yapılan bölgelere, çeltik tarlalarına gidecek orada inceleme yapacaktık.

Aracımız keskin virajlarla dolu dağlara tırmanarak akarsuların içinden ve dere yataklarından geçiyor, arada sırada tek ayağını kaldırmış leylekler kırmızı gagalarıyla yol boyunca bizleri selamlıyorlardı.

O gün epey yol gittiğimizi geniş ve uçsuz bucaksız bir ovaya gelince anladım. Şehirden ne kadar uzaklaşmıştık kim bilir. Araçtan indik. Benim ise her tarafım uyuşmuştu. Zorlukla birkaç adım atıp kendimi toparladıktan sonra etrafıma baktı. Burası bir çeltik tarlası idi. Pirinç ekimi yapılıyordu. Babam:

-İşte o çok sevdiğin pilav var ya; onun pirinci işte burada böyle ve ne zorluklarla yetişiyor. Görüyor musun? Dedi. Hayretler içindeydim. Ben pirincin sulak yerde yetiştiğini, ekilen yerlere çeltik denildiğini okumuş, duymuş ve dinlemiştim ama insanların böyle paçalarını sıvamış suyun ve çamurun içinde yüzdüklerini de hiç görmemiştim.

Saatlerce suyun içindeydiler. Bu iş yani pirinç tarımı ne kadar da zahmetliymiş meğer diye düşündüm.

Hem belleri ağrımıyor muydu, öyle saatlerce elleri ve ayakları suda durarak bir şeyler yapmak çalışmak çabalamak ne kadar zordu Yarabbi! Ben bunları düşünürken babamın yanındaki köylülerle uzaklaştığını ve benimde bir kenarda kalakaldığımı fark ettim. Hemen önümde çok yaşlı bir kadın eğilmiş suyun içinde bir şeyler yapıyordu.

-Hoş gelmişsiniz oğlum,sağa söylüyom. Heeey! Hoş geldiniz!

-Aa özür dilerim teyze, dalmışım, Hoş bulduk. Kolay gelsin, nasılsınız.

-Nassı olalım işte Allaha şükür, yuvarlanıp gidiyoruz, görüyorsun suyun içindeyiz. Eğmek parası.

Yaşını tahmin edememiştim. Sordum. Annemden birkaç yaşta küçük olmasına rağmen ama öyle yaşlı gösteriyordu ki. Yüzü kırışmış, başörtüsünün kenarından görünen bir tutam saç da bembeyaz olmuştu. Bir yandan çalışıyor bir yandan da benimle konuşuyordu.

-Okuyonmu?

-Evet,

-Nerede?

-Liseyi bitirdim bu sene.

-Afferim.

-Okuyup da ne olacaksın?

-Bakalım, doktor olmak istiyorum.

-İnşallah , Allah CC yardımcın olsun.

-Amin teyze ,cümlemizin.Sizlerinde.

Yaptığınız iş ne kadar zor teyze, ben pirinç ekiminin bu kadar zor olduğunu bilmiyordum!

-Ne sanırsın ya, bir avuç pirinç için bir ömür veriyoz burda, dabanlarımız, avuçlarımız suyun içinde.

-Bende zannediordum ki bu iş.

-Gordün işte, sanıldığı kadar goley değil.

-Hem hangi iş goley ki. İnsana öyle hemen ekmek vemiyorlar bu dünyada.

-Biliyon mu?

-Neyi Teyze?

-Geçenlerde bizim komşu Hatce gadının torunları geldi Alamanya' dan.Guççük iki oğlan , pirinci de, yomurtayı da pavlikada yapıyor sanıyorlarmış. Hele tavukların boynuna ip takıp da it gibi sürümeye galkmadılar mı?

-Gule gule öldüydük. Heleççik bebeğin biri yımirtayı tavıktan çıkarken görmüş .Bi daha ikisine de yımığta yediremedik.

-Ne bilsinler bebekler,gavır ellerinde büyüyünce öğle oluyo. Cahallık işte. İkimizde gülüştük

-Ayran içen mi?

-Zahmet vermeyeyim,hem işiniz de var.

-Hazır zaten oğlum, şimdi alır gelirim.

Doğruldu, çamurun içinde zorlukla ilerledi. Bir kenardaki eşyalarının bulunduğu yere çıktı. Biraz sonra elinde bir tas ayranla geldi.

-Buyur bakelim güççük beey.

-Sağ ol teyze!

-Allah razı olsun, susamıştım. Çok makbule geçti. Eline sağlık.

-Afiyet olsun . Bi daha veremmi?

-Yok kafi geldi, teşekkür ederim, ölmüşlerinizin canına değsin.

-İyi para kazanıyormusun bari teyze. Bu kadar zor bir iş karşılığında.

-Ne gezer evlat, garınımızı zor doyuruyoz.

-Mesela bugün mayış günü, yarın elimizde heç para galmayacak, tuza gaza, şeker,una hep zam yaptılar. Kimse bizi düşünmüyo,heç düşünmüyo.

-Neden teyze.Annem hep pirincin pahalı olduğunu söyler. Tanesini tabakta bırakmayın der. Bir taneye bin melaïke hizmet ediyormuş der.

-Orada öyle ama tarlada para etmiyo.

-Mesela bugün maaşınla ne yapacaksın teyze, nerelere dağıtacaksın.

-Tel alacağım.

-Ne teli?

Cevap vermedi, birden düşüncelere daldığını hissettim, hem çapa sallıyor hem de içini çekiyordu. Birden doğruldu. Bana döndü.

-Anan bunun bir tanesine bin melaïke hizmet ediyormuş diyo, he.

-Evet teyze!

-Anan doğru söylemiş, gutlu kadınmış.Biliyo.

-Hem sen melaïke gordün mü heç?

-Yoo , nereden göreyim. Onlar görülmez ki?

-Görülür, görülür. Benim yavrım da melaïke gibiydi.

-Ne oldu yavrunuza?

-Ne sen sor ,ne ben söyleyim?

-Ne oldu teyze?

Gözleri yaşarmaya başlamıştı. Elindeki çapayı bıraktı. Kolunun tersiyle gözlerini silmeye çalıştı. İçin için ağlıyordu. Birden kendimi suçlu hissettim. Yarasını deşmişdim. Kimbilir oğluna ne olmuştu. Neydi ızdırabı?

-Sefillik, fukaralık işte. Yıllarca bu işten garnımızı zor doyurduk. Bir kenara üç-beş kuruş artırıpda evimizin pencerelerine bir tel takamadık.

-Ne teli teyze? Haa, demin söyleyecektiniz de.

-Hani şu sinek girmesin diye satılan teller varya? Göz göz,delik delik.

-Evet, anladım.

-İşte para bulupda bir teli bulamadık. Fakirliğin gözü kör olsun. Buralarda çok olur. Aha bu çamırın yüzünden . Sivrisinek soktu da, sıtma oldu ve öldü zavallı yavrım. İşte o bir pirinç tanesine hizmet edenlerden birisi de benim melaïke oğlumdu, annadın mı?

Selma GÜRSEL

KADAYIF EKMEK

1 ekmek kadayıfı

1 kilo toz şeker

1 litre su

Nohut kadar iki limontuzu

250 kaymak

İstenirse ceviz ve fındık

Alınan ekmek kadayıfı bıçakla kenarlarında kırmadan ayrılır. Ayrılan bu kadayıf ayrı ayrı iki tepsiye konularak kaynatılan sıcak su yumuşatılır. Kadayıf sıcak suyu emince büyümeye başlar. Kadayıf büyüyünce fazla suyu tepsiden süzülerek kadayıfta kalan fazla suları almak için bezle üzerine bastırılarak iyice suyu alınır.

Suyu alınan kadayıf ikisi üst üste konularak kalın kadayıf tepsisine konur bir kapta hazırlanan ve içerisine limon tuzu konulan şeker şerbeti kaynatılarak ekmek kadayıfının üzerine dökülerek kısık ateşte tepsi çevrilerek pişirilir.

Soğumaya bırakılır soğuyunca bıçakla istenildiği şekilde kesilerek üzerin önce kaymak sonra ceviz veya fındık ekilerek servis yapılır.

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

GAZZE AĞLAMASIN

Körpecik serçeler ki can veriyor feveran ederek
Kan kokulu idam sehpasında gül açıyor bedenler
Melekler bile dua ediyor arş-ı göğüsleyerek
Ölüm damıtan huzmelerinde dirilerek can bulsun
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
Her fecir vakti umutlar karanfil koksa da Gazze de
Esrik şarkılar söylenirmiş dudaklarda çaresizce
Yetim kalıyor hayatlar geceyi korkutan gözlerde
Bu çığlıklar ki kâinatta yalan olarak kalmasın
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
Peykanlarından süzülen güller yıldızlar kadar parlak
Düşlerin sükûtunda çocuklar bakıyor ağlayarak
Taş atan ellere ölüm busesi kondur haykırarak
Kor suretinde harabe olmuş hayatlar bir son bulsun
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
Kıyamet günüdür yanağa dokunan ölüm busesi
Sulh'e sıkılan her kurşun sesi şehitlik mertebesi
Özgürlüğe hicret ediyor sevdalı minik yürekler
Bezgin çığlıklar gün ışığında süveydama yar olsun
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
Kâğıdım mezar ve kalemim kefen oldu bana Gazze
Müsvette ağıtlar yakılır ölüm yağın gecelere
Yalvaran bakışlar var harabe olmuş şehla gözlerde
Şakaklara düğüm atmış ölüm çığlıkları olmasın
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
Puslu korkular ukdelerinde gizlenir ya gecenin
Zişan zirvelerdedir çocukça kurulan tüm hayaller
Ki talan edilmiş hayatlar gibidir üryan yürekler
Ölüme gebeyim dostlar ıssız mezarım hazırlansın
Susturun silahları da ne olur Gazze ağlamasın
27. 01. 2009 / GAZİANTEP

Adile TÜRKMEN

NE OLUR

Sen bana elveda dedikten sonra
Dnsen ne olur, dönmezsen ne olur.
Uğruna göz yaşı döktükten sonra
Silsen ne olur, silmesen ne olur.

Kader böyleymiş hiç gider mi ağırıma
Felek hançerimi vurdu bağrıma
Ben öldükten sonra kabrime,
Gelsen ne olur, gelmezsen ne olur.

Bir ömrü boşa harcadık
Her şey yanlışmış çok geç anladık
Nasıl olsa aşkımız bitiyor artık
Sevsen ne olur, sevmezsen ne olur.

Solmuş çiçek gibi yandık kavrulduk
Ayrılık ateşiyle kül olup savrulduk
Kurudu gülümüz dikenle avunduk
Dersen ne olur, demezen ne olur.

Necati ÇAVDAR

GÜNEŞİ GETİRİRİM

Beynin patlarken sıcaktan,
Vücudun erim erim erirken,
Uçarken buharın yağ misali,
Dudakların; suya hasret,
Ağustos'ta toprak gibi;
Park park bölündüğünde...
Söndürür yüreğimde Güneş'i;
buz yapar,
Sana, can katan rahmeti getiririm.
Günahların artınca birden,
Kararınca kalpler kirden,
Güneş ile yakar, arıtırım kirden.
Yolunu şaşırdığında;
Zifiri karanlıkta kaldığında,
Boş verince zamana, kendine
Halledemediğinde girift sorunları,
İçinden çıkamadığında meselelerin,
Dumandan görünmeyince alem
Aydınlatmak için yolunu,
Güneşi getiririm.
Düşünce bedbinliğe;
Hafakanlar basıp
Sıkıntıdan patladığında,
Ümitleri tüketip,
Kenarına geldiğinde uçurumun,
Yüzümü sana, kalbimi
Çeviririm ona,
Aydınlatmak için ay gibi seni,
Ödünç alırım ışığı,
Güneşi getiririm...
Kışın;

Buz kesip donduğunda,
Bulutlardan süzer, yıldızlardan toplarım,
Kar kristallerinden biriktiririm,
Yüreğimde ısıtır,
Sımsıcak güneşı getiririm.
Kızgın harları yüreğimde soğutup,
Seni yakmasın diye,
Kendimi tutar eritirim,
Sana; hep ilk yaz güneşini getiririm....
Temmuz 1997 ANKARA

YIL 12 SAYI 135 25 Mayıs 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL 557 YIL ÖNCE 29 MAYIS

Mustafa Nevruz SINACI DEMOKRASİ, ADALET VE MEDENİ SİYASET

Mahmut Selim GÜRSEL DÜNYA DÖNÜYOR

Atilla ALPAY YEŞİLAY'IN İSKİLİP ÇIKARTMASI

Ahmet CANBABA UMUTLARIN ÖTESİ VE TÜLAY
SARAYKÖYLÜ

İsa KAYACAN ESKİMEYEN ŞİİRLER

Mustafa Nevruz SINACI KKTC SEMPOZYUMU HAKKINDA

Sakin KARAKAŞ YEŞİL BOYALI BİBER

Hamit HANCI ÇOCUK SUÇLULUĞUNA ÇOK BİLİMLİ BAKIŞ
SEMPOZYUMU

Selma GÜRSEL MADIMAK

Abidin ÇETİN HABERİM YOK

Rıza KANDAMİR GELİN

Muhsin AKTAŞ PİNOKYO BEYLER

Mehmet KARADAĞ GÖR HACI BEKTAŞ

Mahmut Selim GÜRSEL

557 YIL ÖNCE 29 MAYIS

İstanbul'un fethi çok önemli sonuçları bulunmaktadır.

Fatih Sultan Mehmet, İstanbul'un fethinden sonra Batıdaki hâkimiyetini, sınırların genişlemesi, Son din İslam'ı en uzak yerlere kadar yaymak ve Hıristiyan birliğini bozmak amacıyla Avrupa üzerine birçok seferler düzenledi. Sırbistan Krallığı ortadan kaldırıldı, sancağımız haline getirildi. Mora fethedildi, Eflak eyalet yapıldı, Bosna tekrar Osmanlı hâkimiyetine alındı, Arnavutluk ele geçirildi. 16 yıl süren Osmanlı-Venedik Deniz Savaşları sonunda Venedik barış imzalamayı kabul etti. İtalya'ya yapılan sefer sırasında Roma'nın fethi açısından çok önemli bir merkez olan Otranto fethedildi ancak şaibeli ve bu güne kadar da gerçek sebebi bulunamayan Fatih Sultan Mehmet' in vefatı üzerine kaybedildi.

Bin yıllık Bizans İmparatorluğuna son verildi, Doğu Roma İmparatorluğu olarak da bilinen son yeri İstanbul'un alınması ile tarihe karıştı. Venedik ve Ceneviz ticareti eski şaasını bulamadı. Dünya'da derebeylik sistemi çözülmeye başladı. Fatih Sultan Mehmet'in emri üzerine İstanbul kalmak istemeyen Bizanslı aydınlar Avrupa'da Reform hareketlerinin başlaması sayılan Rönesans hareketleri başları ve Ortaçağ kapanmış, yeniçağ başlamış oldu.

Osmanlı toprakları arasında sürekli sorun çıkaran bir fitne yuvası olan Bizans ortadan kalktı. Osmanlı Devleti'nin başkenti Edirne'den İstanbul'a getirildi. Osmanlı İmparatorluğu toprak bütünlüğü sağlandı. Osmanlı'nın Anadolu-Rumeli geçişi kolaylaştı. Karadeniz-Akdeniz deniz ticaret yolunun denetimi Osmanlılara geçti. Osmanlı Devleti İslam dünyasında itibara kavuştu ve Osmanlı Devleti yükselme dönemine girmiş oldu.

557 yıl önce bizlerin ataları bu önemli tarihi işlevi yaptılar. Bizler ne yazık ki artık bu büyük olayı gençlere ve geleceğin mirasçılarına hatırlatmayı cılız bir etkinlikle geçiştirmeye çalışıyoruz

Mustafa Nevruz SINACI

DEMOKRASİ, ADALET VE MEDENİ SİYASET

Demokrasi yönünden bilimsel (ilmi) disiplinin mutlak gereği ‘muğlâk değil’ mutlak kuvvetler ayrılığı ilkesidir. Ya, 1924 (1928) anayasasında olduğu gibi TBMM şahsında bütün (mündemiç) kuvvetler birliği veya ‘Yasama, Yürütme ve Yargı’ olmak üzere birbirinden tam bağımsız kuvvetler ayrılığı esastır. Bugün ülkemizde olduğu gibi ‘ikisinin ortası’ yoktur.

Türkiye hariç dünyanın her devletinde ‘savcılar’ vardır. Türkiye’de ise ‘milli devletin doğal bir gereği olarak’ Cumhuriyet (millet) savcıları. Bu çok anlamlı bir uygulama olup; Cumhuriyet savcıları adalet ve hukuku, her hangi bir erk yahut hükümet adına değil, doğrudan ‘halk adına’ yürütmekle memur ve mükelleftir. Bu nedenle hukukta ‘meşhut suç’ denilen ‘kişisel şikâyet ve takibe bağlı haller dışında’ hiçbir istisnası olmadan (Cumhurbaşkanı, başbakan, bakan, her derece ve düzey memur dâhil) icabı halinde her kesin ve her kurumun üstüne gidebilir, re’sen soruşturma açabilir ve dava ikame edebilir. Eğer uygulamada bu yoksa, ortada adalet, hukuk, yargı veya demokrasi de yoktur!..

Cumhuriyet Savcıları ve Hâkimler ‘millet adına’ iş görür.

Millet adına iş gören Yargı erk’i, ya Yasama-ya (TBMM’ne) bağlıdır veya siyasetten arınmış yüksek mahkeme (örneğin Anayasa Mahkemesi) nezdinde temsil ve ilzam olunur. Her ne şekil ve surette olursa olsun hukuk devletlerinde ‘milletvekillerinin kürsü masuniyeti’ hariç dokunulmazlık, ayrıcalık ve imtiyaz yoktur. Varlığı da asla kabul edilebilir değildir.

İşte, Türk medeniyetinin binlerce yıllık mazisinden intikal ve Proto Türklerden grek (eski Yunan’a) ‘demokrasi’ adıyla tahvil eden (dönüşen) ‘Medeni Siyaset’ sisteminin aslı ve esası budur. Medeni siyaset asırlar içinde nizam-ı âlemi oluşturan vahiyle tahkim edilmiştir. Bu nedenle ahlâken yükseklik, bilgelik ve olgunluk rejimidir. Madde ve manâ barışı, olgunluk ve dinginlik (kâmil insan ve şüra) bağlamında, Türk milleti’nin öz yapısında hayat bulan ve gelişen bu sistem insanlık

âleminin en büyük eseridir. Eser'in, 'insanlık idealini' ortak payda kabul eden atalarımızca değil de; İnsanlık düşmanlığıyla maruf Greklerce sahiplenilmesi sinsi bir kurnazlık, kıskançlık, haset, 'emperyalist emeller doğrultusunda' yozlaştırma, çürütme ve dejenere etme amaçlıdır. Rum-Yunan tarihi bunu belgeleyen binlerce vakıa ile doludur.

Bu eser, hikmet ve mütekâmil medeni siyaset rejimi dolayısıyla olmalıdır ki, İslâm'da ve Kur'anda herhangi bir siyasi sistem vazedilmemiştir. On emirden ibaret Tevrat ve taklit ve tahrif edili 'muharref' İncillerde de özgün bir siyaset öğretisi, tavsiye ve öngörüsü yoktur.(Bu nedenle dini siyaset veya ticatere alet etmek lâikliğe aykırı ve bütünüyle insanlık dışıdır)

Türkiye Cumhuriyeti olarak kalkınmak, gelişmek, yükselmek ve Atatürk'ün gösterdiği muasır medeniyet seviyesini aşmak, modern bilim ve ileri-yüksek teknolojinin nimetlerine ulaşmak, ancak ve sadece; Evrensel norm, standart ve kriterlerde bütün kurum ve kuruluşları ile teşekkül ve tekemmül etmiş "katılımcı ve çoğulcu demokrasinin" (yukarda açıklanan) medeni siyaset ve gerçek hukuk devletinin yaşam boyutuna geçmesi ile mümkündür.

Zira insani boyut ve bilinç toplumuna ancak ve sadece gerçek bir demokrasi idaresi ile ulaşmak ve bu yolla birinci sınıf bir devlet olmak mümkündür. Kaldı ki, yüksek basiret, deha ve bekasıyla bunu gören, anlayan ve kavrayan, ülkemiz ve insanımızı ilk kez demokrasi ile buluşturan Atatürk'ün en çok istediği, kendini adadığı ve arzuladığı ideali geleneksel medeni siyaset ve demokrasi yoludur. Şimdi ülkemizin Cumhuriyet ve demokrasi (söylem bazında olsa bile) üzere bulunmasının da ana nedeni budur. Bu nedenle demokrasi:

"İnsanlık ideali, insanca yaşam ve bilinç toplumunun temel kaynağı ve dayanağıdır", "Bireysel sorumluluk ve hukukun üstünlük ve önceliği" noktasından ve "Kanunlar anayasaya, anayasalar da insan'a aykırı olamaz", "Cumhuriyet-Demokrasi ve Lâiklik ayrılmaz, sarsılmaz ve vazgeçilmez bir bütündür" gerçeği, siyaset bilimi ve disiplin ilkesinden hareketle; "bütün medeni toplumların mutabık kaldığı, insan hakları, adalet ve hukuk üstünlüğünün esas alındığı kurallar bütünüdür" ilkesi dahilinde gerekli değişim, dönüşüm ve düzenleme yapısal reformlar süratle hayata geçirilmek zorundadır. Eğer hükümet, sözde değil, öz'de demokrat ise tabii!..

Mahmut Selim GÜRSEL

DÜNYA DÖNÜYOR

Bu günlerde ülkemizde bir sürü gündemle bizleri meşgul ediyorlar.

Yeni Ceza Kanununun tartışılması, eksik ve fazlalıklarının halka arzı!

Bunların başında Hıristiyanlık propagandalarının daha geniş ve serbestlikle yapılması!

İbadet özgürlüğünü fırsat bilerek faaliyetler artıyor. Başka bir niyet aranmasa; insanlarımızı bilinçlendiriyorlar diyebilirsiniz. Bu faaliyetlerin arkasında bazı gençlerimizin ve dini bilgileri zayıf olanların din değiştirmeleri de gayet tabiidir. Bizlerin bu pozisyonda olan gençlere dinini ve imanını öğreterek her şeyin para olmadığını ve para içinde din değiştirmelerinin önlenmeleri gereklidir.

Şu sırada gündemin başka bir konusu da ülkemizin AT girme çabaları ile birlikte ülkemizin yararına pek çok tavizin verildiğini görmek bizleri üzmektedir. Bu taviz verdiğimiz ülkelerden bizlere ne gibi yardımlar geleceğini bilemiyorum. Çünkü Avrupa ülkelerinin şu sırada işsizlik krizleri patlama noktasına gelmiş olup, bizim ülkemizin insanların Avrupa'da dolaşma serbestliğinin verilmemesinin esas sebebinin bu olduğunu hepimizin bildiğini zannediyorum. Ayrıca Avrupa'nın ekonomik olarak birlikteliğinde de zedelenmelerin gözlemlendiğini sağır sultanların bile duyduğunu burada yazmam bile abesle iştigalden başka bir şey değil mi?

Ülkemizin problemlerini başında olan PKK ise içte ve dışta bulunan yardakçıları ile gündemini sürdürmektir. Mehmetçik onlara gereken dersleri vermekte gecikmemekle beraber, bünyesinden tek tük de olsa ŞEHİT ve GAZİ vererek ana ve babalar ile milletimize üzüntü vermektedir. Bu bataklık kurutulmadıkça daha pek çok TÜRK ANASI ağlayacaktır. Bu işleri birilerine danışarak değil kendi bünyemizde halletmeliyiz. Bizim ülkemizin bu bataklığı kurutacak ekipmanları ziyadesi ile bulunmaktadır.

Bazı dünya ülkelerinin ise ASALA yandaşlarının tek taraflı bilgileri ile Sözde Ermeni problemini incelemeyen ve cahilce kararlarla bu konuyu tanıdıklarını ve bu konu hakkında kanunlar ve abideler yaptıkları malumdur. Bu ülkelere karşıda bizde onların geçmişlerinde yaptıkları soy kırımları ve katliamları tanıtan abideler yapmamız bize kaç mal olur ? İnanın bu abideleri yurttaşlarımız veya mahalli idarelerimiz seve seve yaparlar. Karşı misilleme olmadan bu kararları alt etmemiz mümkün olamaz. Bu soğuk savaşın bir kolu olan karşı propaganda yapılması gereklidir. Bizler bunları sözlerken, bizleri idare edenlerin çekimser kalmaları bizleri üzmektedir.

Ülkemizin genel görünümündeki gündem dışında ilimizin problemlerinden birkaçını da anmak istiyorum:

Çorum'da yapılan konuşmalar ve toplantılar da yine Türk Bayrağı yasaklarına riayet edilmemektedir. Bu ihmal o toplantılarda bulunan devlet yetkilileri tarafından da görmemezlikten gelinmektedir. Çorum'da geçen ay televizyonlardan yayınlanan bir kurumun haftası kutlamasında konuşma kürsüsüne Türk Bayrağı dolanmıştı. Benim bildiğim Bayrak Kanununun: “ Yasaklar Madde 26-Bayrak, yırtık, söküklük, yamalı, delik, kirli, soluk, buruşuk olarak veya taşıdığı manevi değeri zedeleyecek biçimde kullanılamaz; 21 inci madde hükümleri dışında, ne maksatla olursa olsun, örtü olarak serilemez; oturulan veya ayakla basılan yerlere konulamaz; elbise ve üniforma olarak giyilemez. Bu yerlere, masalara, kürsülere vb. eşya üzerine Bayrağın şekli yapılamaz.

Hiç bir siyasi parti, kuruluş, dernek, vakıf tarafından amblem, flama, sembol ve benzerlerinin ön ve arka yüzünde, Bayrak, esas ve fon olarak kullanılamaz.

Bayrağa sözle, yazıyla veya hareketle veya herhangi bir şekilde hakaret edilemez, saygısızlıkta bulunulamaz. Bayrak yırtılamaz, yakılamaz, yere atılamaz, gerekli itina gösterilmeden kullanılamaz.” Denmekte.

Bu ay ve gelecek ay içerisinde ilimizin festival ve etkinlikler neler olacak, neler yapılacak ? 16'tısında Tarım fuarı var. Birkaç hemşerimiz katıldı. Diğer katılımlar dışarıdan. Birkaç tenkit edilecek şeyler var. Birincisi tamda GÜNDÖNÜNÜ FIRTINALARI içerisinde alınmış. Zaten bizim festivallerin tarihini almaları için yazmaktan kalemimin mürekkebi kurumuştur. Sonunda festivali gündönümü fırtınaları sonuna aldılar. İkinci tenkidim ise ziyaretçi trafiği. Tarım Müdürlükleri, tarım kooperatiflerinin haberi var denildi. Bu birimler zaten gelen firmaları

tanıyorlar. Önemli olan avam tabakasına inebilmek! Yani çiftçiyi bilinçlendirmek! Tanıtım olmayınca, kabahat Çorum'a kalacak. Geldikçe fuarı gezmediler denilecek. Katılımcı firmalar bir daha gelmeye tövbe edecekler. Bu olaydan fuar düzenleyicileri hiçte rahatsız olmuyorlar. Hisseli kumpanya gibi, gelen ağam, gelmeyen paşam havasındalar.

Bir de köylerimizin tamamı yanmakta. Bu durum acaba hiç tetkik edildi mi?

Bilmiyorum. İlimizde gerçek anlamda da seracılık yapılmaya başladı.

Yakın tarihte Çorum'da geçmişte olduğu gibi pek çok sera göreceğiz

Atilla ALPAY

YEŞİLAY'IN İSKİLİP ÇIKARTMASI

Geçtiğimiz gün altıncı defa İskilip'e giderek üç konuşma yapan Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi İskilip'i en duyarlı ilçe ilan etti.

Gündüz öğretnenevinde öğrencilere,gece de Endüsti meslek lisesinde halka hitabeden Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi Başkanı Attila Alpay; gördüğü ilgiden memnun olduğunu belirterek şunları söyledi : “Her zaman olduğu gibi bu seferde Endüstri Meslek Lisesi Müdürü Aziz insan ve değer eğitimci Sn.Sabri Çiçekçi'nin daveti ve organizasyonu ile İskilip'e geldik. Gündüz öğretmen evinde sevgili genç İskilipli öğrencilere peş peşe iki konuşma yaptık. Gece de Endüstri meslek Lisesi konferans salonunda yöneticilerimize ve halka hitabettik. Gördüğümüz ilgiden son derece memnunuz. İskilip her zamanki gibi bu konuda da en duyarlı ilçemiz. Her yıl geliyor ve öğrencilerimizi ve halkı bilgilendiriyoruz. Ne zaman çağırırsalar yine gideriz. Zaten çağırılan her yere gidiyoruz ama daha bizi ve çalışmalarımızı önemsemeyen ve programlarına alamayan kurumlar olabiliyor. Sigara alkol ve uyuşturucu davası gözbebeğimiz gençlerimizin var olma davasıdır. Bunları üretenler bizleri kandıramamaktalar. Zira hepimiz orta yaşa erişmiş ve doktorlarımız tarafından uyarılmış, sağlık problemleri olan insanlarız. Ama sağlıklı ve tertemiz gençlerimiz bu konudaki bilgi eksikliklerinden ve tecrübesizliklerinden dolayı eğitime ve bilgilendirilmeye muhtaç bir durumdalar. Lise çağındakilerin pek çoğu sigara ve kola bağımlısı, bu ileri yaşlara doğru başka tehlikeli maddelere doğru tırmanabiliyor. Ülkemizde hatırı sayılır bir sağlık bütçesi var. Bunun büyük bir kısmı madde bağımlılığı ve onların getirdiği hastalıklar ile tedavilere harcanıyor. Geri kalanı ise bildiğimiz sağlıksız ve dengesiz beslenmenin ve çevre sorunlarının getirdiği hastalık türleri.

Milletçe hayatımızdan zararlı maddeleri çıkaralım. Bilhassa gençlerimizi bilgilendirelim. Onlar geleceğimiz ve umudumuzdur. Onları kimsenin zehirlemesine ve kandırmasına imkân vermeyelim.

Ahmet CANBABA

UMUTLARIN ÖTESİ VE TÜLAY SARAYKÖYLÜ

(Bir Roman Eleştirisi)

Sirkeci Garından hareket eden, trendeki Almanya'ya gidecek yolcular yerlerini alırlar ve bir Almanya serüveni başlatır ki Tülay Sarayköylü, inanın kitabı elinizden bırakamazsınız, bir solukta okumak istersiniz. Sanıyorum ilk romanı, bunda da oldukça başarılı. Her ne kadar mütevazılığından, “böyle bir gurbetçi serüveni yazacak kadar kuvvetli kalemim olmadığını biliyorum” demesine rağmen oldukça akıcı konu ve kişileri birleştirici bir bütünlük sağlayarak güzel bir sonla romanını bitirmiş.

Gurbetçilerimizin hayatını yazarken kendisinde bir gurbetçi olarak 11 yıl Avrupa'da yaşamış biri olarak yaşamdan yansımaları yakından gözlemlemesi neticesi böyle bir eseri edebiyatseverlere kazandırmış.

Umutların Ötesinde köylerinden, şehirlerinden yaşam derdiyle anasını, babasını, eşini, sözlüsünü geride bırakanların bir tren yolculuğunda tanışmaları ve Almanya'daki acı, tatlı yaşam hikayeleri güzel ve akıcı bir dille yazılmış.

Trendeki yolculukta tanışanların Almanya'da da yollarının kesişmeleri, gurbetçi olarak birbirlerine sahip çıkmalarının bizlere has bir meziyet olması çok güzel işlenmiş.

Aşkın, sevginin, mutluluğun, mutsuzluğun, acının, intikamın, kinin, nefretin ve ihanetin bir oya gibi işlenerek yazıya dökülmesi neticesi güzel bir yapıt ortaya çıkmış.

‘Aşk’ diyorum çünkü Selim'in içten içe Fatma'yı sevişi, Fatma'yı önceleri bir kardeş gibi görüp, koruyup kollaması ve sonradan evlenmeleri.

Faruk ve Aynur'un herkese örnek bir evliliklerinin olması. Rafet'in Türkiye'deki ilk göz ağrısı Hatçe'nin bir başkasıyla evlenmiş olmasının verdiği aşk acısı neticesinde, Türk örf ve adetlerine uymasa da bir Alman bayanla önceleri arkadaş ve sonra kadının evlenmeden beraber olmayı sürdürmek istemesi neticesi

Rafet'in Örfümüze uymayan bir davranıştır diyerek Beate'yi evlenmeye razı etmesi gibi yaşam kesitlerinde Türk Alman ilişkilerine yer vererek güzel bir konuyu romanda işlemesi ve tabii ki Beate'nin eski kocasıyla bir yasak aşka girişmesi neticesi Rafet'in Alman eşini ve eski ayrıldığı Alman kocasını öldürmesi neticesi ihaneti ve cinayeti de romanına taşıyarak yazar Umutların Ötesi romanını insanların belleğine yerleştirmeyi başarmıştır. Başarmıştır diyorum çünkü, anlatımında yöresel halk ağzını çok güzel kullanarak o ortamı adeta yaşatmıştır okuyanına.

Sonuç olarak yurt dışında para kazanmaktan öte yeni başlayan ve biten umutlarda daha birçok konuyu elbette ki yorumumda bahsetmem mümkün değil. Ama yazar Almanya'daki sevmediği şeyleri sıralamış Güzel cennet yurdumuza dönüş yaptığında da Türkiye'de olmasını istemediği birçok keşkeler ide yazmadan geçememiş.

Keşke insanlarımız asık suratlı olmasa, Rüşvet isteyen Gümrük memurları, Kahveleri dolduran işsizler, yabancı plakalı arabaları görünce içilen bir şişe gazozdan iki misli fiyat alan aç gözlü sahtekarlar olmasa. Elektrikler, sular kesilmese, hastanelerde uzun hasta kuyrukları olmasa.

İşte bütün kötü alışkanlıklarımızı bırakarak dönsek yurdumuza. Bizim paradan çok bunlara ihtiyacımız var diyerek bitirmiş romanını sevgili Tülay Sarayköylü

Söke Şairler ve Yazarlar Derneğinde bir grup şair arkadaşlarla kendisini 2008 senesinin şubatında ziyaret ettiğimizde bana imzalayarak verdiği romanını Ağustosta okuyup bitirdiğimde kendisini hep kutlamak geçiyordu içimden. Bekilli şiir etkinliğinde kendisini göremedim ama Şair Cemal Şimşek dostumdan kendisini kutladığımı ve selam söylememi iletmesini istemiştin. İşte bu duygu ve düşüncelerimle Tülay Sarayköylüyü Umutların Ötesi Yapıtından dolayı tekrar kutlar başarılarının devamını dilerim.

Mustafa Nevruz SINACI

KKTC SEMPOZYUMU HAKKINDA

Bizim de bir bildiri ile temsil olunduğumuz “KKTC’ni Koruma Derneği”nce hazırlanıp, düzenlenen “KKTC’nin Statüsü Sempozyumu” 15 Kasım 2009 günü, çok başarılı bir organizasyon, katılım ve yönetim bakımından fevkalâde bir şekilde tamamlandı.

Ben, kısmen de olsa devam eden rahatsızlığım nedeniyle katılamadım.

Bundan dolayı elbette çok üzgünüm ve çok şey kaybettiğimin farkındayım.

Fakat Dernek yetkilileri gönderdiğim “bildiri”mi sunmak nezaketini gösterdiler.

Minnettar ve müteşekkirim.

Başta “Milli Dava Kıbrıs” olmak üzere; “Sivil İnisiyatif” yani, HALK tarafından “KKTC’nin hukuki statüsü ve geleceği” yönünden belirleyici bir irade ve kararlılığın ortaya konduğu bu toplantı, her türlü takdirin üstündedir. Bu aksiyonla büyük bir başarı ve güçlü bir iradeye imza atılmıştır. Böylece, yıllardır süregelen oyunlar bozulmuş ve gerçekten, kanının son damlasına kadar Türk, Kıbrıslı kardeşlerimizin sesi-soluğu, yiğitçe haykırışı duyulmuştur.

Umarım artık, eli kanlı, insanlıktan nasipsiz, mertlikten aciz, kahpe, sinsi ve kurnaz ‘AB, Rum-Yunan’ ikilisi ‘birleşik Kıbrıs’, ‘iki toplum tek devlet, kalıcı barış’ gibi Kazıklı Voyvoda (vampir) tuzakları, iğrenç yalan ve mürai teranelerini seslendirmeye cüret ve cesaret edemeyeceklerdir. Bunun daha bir kallesçesi var. Sanki ortada bir sorun yaşanıyormuşçasına bu teraneleri üç maymunlar misali ‘hayâsızca’ tekrarlayıp duran dâhili bedhahlar.

CEMİL ÇİÇEK’İN REST’İ:

KKTC’nin 26. kuruluş yıldönümü töreninde Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek, “Kıbrıs meselesini Türkiye’nin AB politikasının önüne koyarak, eğer birileri ‘Ya (KKTC) Kıbrıs ya AB’ diye

düşünüyorsa Türkiye'nin tercihi, sonsuza kadar Kıbrıs Türk'ünün yanında olacaktır. Bunu herkes iyi anlamalıdır” diye rest çekerek hükümet görüşünü açıklaması, Türkiye açısından yerinde, olumlu ve sevindiricidir.

Bu, TC devleti ve RTE (AKP) hükümeti adına “çok net bir taahhüt” ve “mutlak surette bağlayıcı” bir açıklamadır. İşbu taahhüt aksine, AB, GKRY Rumları veya Yunanistan lehine, ada Türkleri (KKTC) aleyhine bir adım atılması, eylem, söylem vaat veya (açık-gizli) taahhüt eğilimine girilmesi; Cemil Çiçek’in mensup olduğu parti ve hükümetin iki yüzlü, hain ve dış patentli olduğu anlamına gelir.

VELEV Kİ!

Böyle bir emelin şu an için dahi varlığı AKP meşruiyetini ilgaya kâfidir.

Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat, ise "Kıbrıs'ta çözüm, bizim insanlığa yapabileceğimiz en büyük katkıdır", "Kıbrıs Türk halkı, bu güzel adayı sizinle paylaşmaya hazırdır. Gelin, çözüm çabalarımıza siz de katkı koyun; güzel adamızın bir dostluk ve işbirliği adası olmasını engellemeyin" tarzında konuşması,.utanç ve hicap verici.

Bu sözler ancak bir işbirlikçiye yakışır. Yazık, çok yazık!..

RUM KÜSTAHLIĞI VE SÜNEPELİK!..

İkiyüzlü, kalles ve kahpe Yunanlı, bir yandan Akritas plânı ve Megale idea’yı dayatır, diğer taraftan, büyük Yunanistan hayallerini İyonya (Anadolu) üzerine kurar, bunu ders kitaplarına yazar ve (kendince mert ve cesur) küstah bir tavırla açıklarken;

“Kıbrıs Türk’ün Milli davasıdır. Taksim ihanet, ortaklık felâkettir..Kıbrıs’ın tamamı Türk olmak ve Türk kalmak zorundadır. Kıbrıs Türk’ün kan hakkı, can hakkıdır, şüheda emanetidir. Stratejik olarak Anadolu’nun “KİLİTTAŞI” dır.

Büyük ATA; Mustafa Kemal Atatürk, başta Kıbrıs olmak üzere Ege’de 12 Ada’lar ve Selanik dâhil Batı Trakya’nın alınmasını vasiyet etmiştir. Bu vasiyet mutlaka yerine getirilecektir..”

Diyecek kadar mert ve TÜRK bir siyasetçimiz yok mu?

Türk’e Talat gibi konuşmak düşmez, Çiçek’te sözünün eri olmaya mecburdur.

Neyse ki, aşağıda arz edeceğim “Kapanış Bildirisi’ni” okuyunca biraz ferahlayacak, ama yine de, ‘bizi resmen temsil edenler yönünden”

bu kaygı, menfi kanaat ve geleceğe dair derin endişeyi paylaşacaksınız. İşte buyurun:

“KKTC’NİN GELECEĞİ VE STATÜSÜ SEMPOZYUMU” KAPANIŞ BİLDİRGESİ

Toprak birliğine, egemenliğe, demokratik bir işleyişe ve kurumları oturmuş (yerleşik) bir siyasi yapılaşmaya sahip ve kendi kaderini belirleme hakkı bulunan bir “Halk” oldukları, en son 2004 Annan Planı’nda uluslararası hukuk kurallarına uygun olarak bir kez daha tescil edilen Kıbrıslı Türklerin, 15 Kasım 1983 yılında kurdukları “Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti” (BM Anayasası, uluslar arası antlaşmalar ’Londra, Zürich, Garanti’ ve sözleşmeler ile Hukuk-u düvel ‘evrensel hukuk’ gereği, dört başı mamur ve noksanlıktan münezzeh) yasal statüde bir devlettir.

Cumhurbaşkanı Sayın M. A. Talat’ın açılış konuşmasında “Yeminime sadığım, asla teslim olmayacağım” vurgusu ile dile getirdiği “Müzakerelerin hedefi KKTC’yi kurmak değildir. KKTC bir gerçektir” sözleri, tanınma stratejisinin artık seçeneksiz tek gerçek olduğunu göstermektedir.

Bağımsızlıklarını iki kez ilan eden Kosova Arnavutlarının, soğuk savaş sonrasında dünya siyasi konjonktüründe oluşan değişimi kullanarak üçüncü kez ilan ettikleri Cumhuriyetleri, aksi yöndeki bir BM Güvenlik Konseyi kararına rağmen BM Güvenlik Konseyi’nin daimi üyelerinin de dâhil olduğu altmış beş ülke tarafından tanınmıştır. (KKTC’nin uluslar arası camiada tanınması önünde de hiçbir engel yoktur)

KKTC’yi Koruma Derneği’nin düzenlediği;

“KKTC’nin Statüsü” konulu sempozyumun katılımcıları ve sempozyum organize komitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nin varlığını deklare etmenin ikinci aşaması olan tanınma stratejisinin ertelenmeksizin yürürlüğe sokulması gerektiği kararını almıştır. (Bu vecibe; Ana Vatan Türkiye Cumhuriyeti ve meşru Türk hükümeti ile özgür iradeye sahip bütün Türk-İslâm ülkeleri için kaçınılmaz bir görev ve mutlak bir vazifedir. İçinde bulunduğumuz dönem itibarıyla Türkiye’nin, geçici de olsa “BM Güvenlik Konseyi üyesi” olması tarihi bir fırsattır.

Bu fırsat çok iyi kullanılmak ve değerlendirilmek zorundadır.) Bu anlamda, Cumhurbaşkanı Talat ve Rum lider Hristofyas tarafından sürdürülen görüşmelerin tamamlanması sonrasında “KUZEY KIBRIS

TÜRK CUMHURİYETİ” nin tanıtılması ve Birleşmiş Milletlere üye bağımsız bir ülke statüsünde varlığını devam ettirmesi çalışmalarının başlatılmasını hedefleyen “KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ’NİN TANITILMASI” dönemine girilmesi, “KKTC’nin STATÜSÜ” sempozyumu’nun “Kapanış Bildirgesi” olarak kararlaştırılmış ve bu fikir birliğinin;

Dünya, Türkiye ve KIBRIS TÜRK HALKI’NA duyurulması kararı alınmıştır.”

İşte mesele budur.

Hayırlı olsun.

“EBED-MÜDDET” Başarılar diliyor;

Bildiriye bütün kalbimizle katılıyor,

Ve “KKTC’Nİ KORUMA DERNEĞİ” Sayın Başkan ve üyeleri ile Sempozyuma katılarak “bu istikamette karar ve kanaat beyan eden” değerli kanaat önderlerimizi yürekten kutluyorum.

<http://mustafanevruzsincaci.blogspot.com.tr>

İsa KAYACAN

ESKİMEYEN ŞİİRLER

Zamanın eskitemedikleri vardır. Bunlar değişik alanlarda, farklı biçimlerde karşımıza çıkarlar. Söz etmek istediğim eskimeyenler, Fatma Uçarlar'ın, Tanrı sevgisi, ölüm, dualara yönelik duyguların şekillendirdiği şiirlerinden birkaçı efendim.

Bu şiirlerin başlıkları; Hak yolu, Ölmem mi lazım? , O'na koşmak isterim, o yer, Kerim Aydın Erdem'e, Sessizce. Bu şiirlerin mısraları arasına dönmek istiyorum. Buyurun birlikte gözden geçirelim

HAK YOLU

Her şey seninle yıkandı yağmur,
Şu katı yüreğim, nasıl olur hamur?,
Eğer ben hak yolunu bulmazsam,
Toz yap bedenimi, oradan oraya savur.

İkinci şiir “Ölmem mi lazım?” başlığıyla karşımıza çıkıyor. Burada, “Her geçen gün/Dedirtiyor aman/O konuşma anı/Bilsem ne zaman?” mısralarıyla söze başlanıyor. “Yaşamak zor ama/Dayanmam lazım/Ölümsüzlüğe ulaşmak için/Ölmem mi lazım?” diye soruluyor. (Burdur, 07.11.2003)

ONA KOŞMAK İSTERİM

Fatma Uçarlar'ın üçüncü şiiri bu. “Bir umut düştüm bilinmez yollara/Sevmeyi bilen bir yürek arıyorum/Bıktım, hesap vermekten kullara/Sevmeyi bilen bir yürek arıyorum”la biten beş dörtlükten oluşan “O'na koşmak isterim”in ilk dörtlüğü. Bu şiirden bir dörtlük daha:

-Dağlarda Ferhat'ın sesini duydum,
Çöllerde Mecnun'un izini gördüm,
Veysel Karani'nin izini yüzümü sürdüm
Sevmeyi bilen bir yürek arıyorum.. (Burdur, 14.11.2003)

Ve arkasından Fatma Uçarlar'ın “O yer” adlı, başlıklı şiiri.
Burdur'da 23.11.2003 tarihinde kaleme alınmış, şekillenmiş, sonra yayınlanmış. “Gel deyip, çağırıp bekleyenim yok ama/Bilirim/Bir yer var, bekler beni/Çare yok/Geldi mi o emir/İstesem de istemesemde/uyacağım/ilk kez değer bulacak bu bedenim/Götürüleceğim eller üstünde/Belki de annemin kucağı kadar sıcak/O yer Bekler beni son nefeste.”

KERİM AYDIN ERDEM'e

Rahmetli Kerim Aydın Erdem dostumuz için Fatma Uçarlar, Denizli'de başladığı altı dörtlükten meydana gelen şiirini 21.09.2004 tarihinde Burdur'da bitirmiş, tamamlamış. Bir dörtlüğünde şöyle diyor Fatma Uçarlar:

Kaptan'ımız kılavuz, yaptık vazifemizi, Allah'tan Kerim'ini, diledik dostumuza, İsa, Musa, Fatıma, açtık ellerimizi,

Ayrılık burukluğu, çöktü tüm omzumuza.

Ve sessizce, şiiri Fatma Uçarlar'ın. 12.11.2004 tarihinde yazılmış, kaleme alınmış ve yayınlanmış. Burada; “Dilimdedir yalnızca tek bir hece/Dualarla seslenirim her gece/Günahlardan sonra boynum eğince/Af dilerim, af dilerim sessizce” mısralarıyla söze başlanıyor.

Bu şiir dört dörtlükten meydana geliyor. Bir başka dörtlüğü anılan şiirin:

-“Gel kulum” de, yalın ayak geleyim,
Huzurunda, yüzüm yere süreyim,
Son nefeste göz kaparken güleyim,
Rahman'ına sığınırım sessizce...

Ve duaların kabul olduğu anlarla ilgili Fatma Uçarlar duyguları, anlatımı: “Huzurunda kabul olur dualar/Gönüldeki geçenleri o anlar/Hak yolunda dinmez akar hep yaşlar/Bülbüllerle seherdeyim sessizce”.

Sakin KARAKAŞ

YEŞİL BOYALI BİBER

Bir canlının gen diziliminin değiştirilmesi ya da ona kendi doğasında bulunmayan bambaşka bir karakter kazandırılması yoluyla elde edilen canlı organizmalara "Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar", kısaca GDO adı veriliyor. Bir canlıdan diğerine gen aktarımı, bir çeşit kesme, yapıştırma ve çoğaltma işlemi olup, genetik mühendisleri tarafından uygulanıyor. Aktarılacak gen önce bulunduğu canlının DNA sıندان kesilerek çıkarılıyor. Sonra vektör adı verilen taşıyıcı virüs ile bu gen DNA molekülüne yapıştırılıyor.

Frankeştayn Gıda olarak da nitelenen GDO'lar bugün kolera bakterisi geni taşıyan yonca, akrep geni taşıyan pamuk, tavuk genli patates, balık genli domates gibi gıdalar şeklinde karşımıza çıkıyor. İnsanlık bugün doğal çeşitliliğe zarar vererek tür zenginliğinin yok olmasına yol açan GDO ların çeşitli yollardan yayılarak yeni Frankeştaynlar yaratma tehlikesiyle karşı karşıya. Frankeştayn gıda yaratanların bir amacı var. Birim alandan daha çok verim alıp, daha çok para kazanmak. Gözünü para hırsı bürümüş olan frankeştayn gıda üreticileri yani GDO nun mimarları boş durmuyorlar. Balık genli domatesle birlikte kabak bitkisine aşılınmış devasa karpuzlarda onların eseri.

GDO cuların bir başka marifetleri bunlarla bitmiyor. Birim alandan daha fazla ürün almanın yanında ürünün güzel görünmesi de onlar için önemli. Ürünün iri olması, düzgün olması, parlak olması bu frankeştayn meyve üreticileri için çok önemli. Tabii ki ürünün albenisi de tüketimi körüklüyor. Böylece GDO nun yanında boyalı biber, şeker spreyli çilek, parlaticılı patlıcanlarla ilgili bir gıda parlatma ve boyama sektörü oluşmuş durumda. Yani Genetiği değiştirilmiş mikroorganizma tekniği ile üretilen ürünler için rahat yok. Ürün toplandıktan sonra bir kaç günlük işleminden daha geçiriliyor.

Dilerseniz okuyucularımızı aydınlatmak için biz sadece boyalı biber ve boyalı mandalinalardan örnek verelim. Öncelikle GDO lu mandalinalar normalden iri oluyor. Dalından toplandıktan sonra önce yaprakları ayıklanıyor ve boylara ayrılarak hizaya getiriliyor. Şekil bozukluğu olanlar tekrar ayrılıyor. Kapalı özel karpit odalarında iki üç gün bekletiliyor. Dayanıklı

olması için spreyle özel olarak ilalanıyor. Boyanması gerekenler turuncu renkli ve parlattıcı özelliği olan özel spreyle boyanıyor. Bir gün daha bekletildikten sonra etiketlenerek markalı ambalajlara sarılıyor. Bir gün daha bekletildikten sonra kasalanarak pazara sunuluyor.

Boyalı biberlere gelince; Biberlerin dalında irileşmesi için sera ortamında sürekli hormonla destekleniyor. Hormonun ayarı kaçtığında ise biberin rengi yeşilden sarıya doğru yön alıyor. Tabii ki bunun da kolayı var. Biberler toplandıktan sonra yapraklarından ayrılıyor. Boy boy ayrılarak gruplanıp hizaya getiriliyor. Renk vermek için parlattıcı özelliği de olan ilaçlı boyalarla boyanıyor. Sonra etiketlenip ambalajlanarak piyasaya sürölüyor. Bu durumda bizlerde tabii ki en irisini, en güzelini, en parlağını ve en renklisini alıyoruz. Daha sonra gözümüzden sakındığımız ciğerparemiz eşimiz ve çocuklarımızla hormonlu, GDO'lu, cilalı ve boyalı biberleri midemize indiriyoruz.

Haliyle panik halimiz var. GDO'lu ürün yemekten nasıl kurtuluruz diye kara kara düşünölyoruz. Nasıl mı? Elleri pöltesi babaannemiz ölmeden onun köyde bin bir zahmet kurutup hazırladığı tarhananın tarifini öğrenip ve marketten aldığımız hazır çorbalardan kurtularak. Sizin kız; Yazın köye tatile gittiğinizde çırparak yayık ayranı yapmayı, Kızılıcık, vişne ve ayva marmelatını karıştıtarak meyve suyu yapmayı mutlaka öğrenecek. Damağını bu tatlara alıştırarak ve okul kantininden kola içme alışkanlığını terk edecek. Küçük oğlan okul kantininde hemen her gün ilaçlı patates cipsi yemeyi, hamburger ile tıkmayı bırakacak. Köyden bir çuval un sipariş edeceksiniz ve börek ve çörekleri evde yapacak çantasına koyacaksınız. Salçayı köyden getirecek; Yoğurdu evde yapacaksınız. Katkı maddeli beyazlatılmış ekmeği evinize sokmayacak, buğday unu ile karıştıtırılmış avdar unundan ekmeği evde yapacaksınız. Tonla para verip parlatılmış, boyanmış iri mi iri tornadan çıkmış gibi düzgün meyve ve sebzeleri evinize sokmayacaksınız. Amerikan pirinci yerine Osmancık pirincini, Brüksel lahanası yerine Güvercinlik lahanasını, İsrail domatesi yerine İskilip Karaburun domatesini tercih edeceksiniz. Bamyayı Kargı'dan, fasulyeyi Gümüşhane'den sipariş edeceksiniz. Böylece önce bozulmuş olan kendi mutfağımızın genetiğini eski haline döndüreceğiz. Şunu asla unutmayalım. Dışarıda tıkmak ve ambalajlı ürün tüketmek zenginlik değildir. Önce kafayı değiştirip özölümüze dönmek gerek.

Hamit HANCI

ÇOCUK SUÇLULUĞUNA ÇOK BİLİMLİ BAKIŞ SEMPOZYUMU

Ankara Valiliği İl Emniyet Müdürlüğü'nün himayelerinde sunulan ve Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Ana bilim dalı işbirliği ile düzenlenen “Çocuk Suçluluğuna Çok Bilimli Bakış” sempozyumu 8 Nisan 2009 günü başlamış olup iki gün süre ile 4 oturumda gerçekleştirilmiştir.

Sempozyumun takdim sunuculuğunu Çankaya İlçe Emniyet Müdürlüğünden Komiser Fazilet Bayar arz etmiş olup, açılış konuşmalarını Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim dalı Öğretim Üyesi Sayın Prof. Dr. Hamit Hancı ve Ankara İl Emniyet Müdürü Sayın Ercüment Yılmaz tarafından yapılmıştır. Sayın Yılmaz konuşmasında Başkentte çocuk suçluların önüne geçmek için emniyet teşkilatı olarak tüm imkânların seferber edildiğini belirtmiştir.

1.Oturum Hukukçular Gözü İle Çocuk Suçluluğu Sempozyumun ilk oturum konu başlığı “Hukukçular gözü ile çocuk” Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Üyesi Sayın Hakim Ali Suat Erosun oturum başkanlığında, Dünyanın en güzel çiçekleri çocuklardır benzetmesi ile Ceyhun Atıf Karsu'nun, 24 yaşında ölen köy öğretmeni Şefik Sinag'ın anısına yazdığı, Dünyanın Bütün Çiçekleri isimli şiiri ile oturumu başlatmıştır.

Çocuklarla ilgili önemli bir alanda çocuk suçluluğunu inceleyeceklerini ve tartışacaklarını bu önemli konuya bilim dallarının pencerelerinden bakacaklarını ifade etmişlerdir.

Oturum konuşmacıları kendi alanlarına Gore Soruşturma, Kavuşturma, Yargılama ve İnfaz aşamaları dikkate alınarak: Ankara Cumhuriyet Savcısı Sayın Cengiz Koksall: “Suç isleyen çocuklar ile ilgili hazırlık soruşturmalarında karşılaşılan güçlükler”, Sayın Avukat Hatice Kaynak: “Suç isleyen çocuklar ve savunma hakkı”, Ankara çocuk mahkemesi Hakimi Sayın Gökten Kocoğlu:” Çocuk suçlarında yargılama”, Ceza ve Tevkif evleri Genel Müdürü Nizamettin Kalaman'da: ”çocuk ceza infaz sistemi” konularında sunumlarda bulunmuşlardır.

Oturum sonunda yapılan değerlendirmede: İşlenen suç, çocuğun geçmişi, sosyal durumu dikkate alınarak bir kısım suçların ceza adalet sistemine girmeden uzmanlar tarafından gerçekleştirilecek uyarı ile sonuçlanmasının sağlanmasını, Yargılama suresinin kısaltılmasını, Ceza adalet sistemine giren çocuklarda ailelerine yönelik çalışmalar

yapılmasını, bu kapsamda “Aile Eğitim Programlarının” uygulanmasını, Mahkemede bulunan uzman şayisinin arttırılmasını, savcılıklara uzman verilmesini,

Hak temelli bakış acısı eksikliği sorununun düzeltilmesi gibi daha bir çok noktada değerlendirme yapılmıştır.

Ayrıca değinilen bir başka konu önemi itibari ile ”polise tas atan çocuklardır”. Bu durumun bio-psikolo-sosyal boyutunun değerlendirilmesi çalışmasının Mersin Valiliği is birliği içinde planlandığını Sayın Prof. Dr. Hamit Hancı’da oturum sonunda soru cevap ve tartışma bölümünde anekdot olarak değinmiştir.

2.Oturum Hukukçular Gözü ile çocuk Suçluluğu: Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku Öğretim Üyesi Sayın Prof. Dr. Yener Ünver’in başkanlığında, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü ve es zamanlı Denetimli Serbestlik Daire Başkanı Sayın Hakim Vehbi Kadri Kamer, İstanbul Kültür Üniversitesi Araştırma Görevlisi Sayın Esra Alan, Ankara 8.Aile Mahkemesi Başkanı Sayın Hakim Eray Karınca konuşma yapmıştır.

İlk olarak Hâkim Vehbi Kadri Kamer söze başlamış, İngiltere ceza adalet sistemine ilişkin yapmış olduğu araştırma sonuçlarını paylaşmıştır. Söz konusu sistemde yapılan reform sonucunda suçun önlenmesi ve yeniden islenmesinin önlenmesi konusunda önemli ölçüde başarıya ulaşıldığının belirlendiğini vurgulamıştır. Ülkemizde de suçluluğun önlenmesi konusunda politikalar oluşturularak bir sistem oluşturulması, çalışanların eğitimden geçirilmesini önermiştir. Ardından Prof. Dr. Bahri Öztürk yerine sempozyuma katılan Araştırma Görevlisi Esra Alan, çocuğun ceza hukukunda tanımını, çocuğun ceza sorumluluğunda yapılan gruplandırmayı anlattıktan sonra İstanbul Kültür Üniversitesi öğrencileriyle yapılan anket çalışmasının sonuçlarını paylaşmıştır. Anket çocukların şiddet konusunda suça karışma veya maruz kalmaları hakkında bilgi toplamayı amaçlamıştır. Esra Alan konuşmasını bitirdikten sonra Prof. Dr. Yener Ünver, çocukların ceza sorumluluğu ve istismara uğramaları halinde uygulanan ceza yaptırımları konusunda önemli hususlarda görüş bildirmiştir.

Bunlardan bazıları internet kahvelere: 18 yasından küçük çocukların yasak olduğu halde alınması. Porno yayınlarla etkili savaşılamaması. Çocuk kaçırma suçuna ilişkin 2007’de yapılan değişiklik sonucunda çocuk rızayla götürülse dahi yasal temsilcisinin rızasının olmaması halinde suçun gerçekleştiği, ancak rızanın korunmaya

değer olmaması, bir menfaat karşılığı verilmesi durumunda rıza bulunsa dahi soruşturmaya geçilmesi gerektiğidir.

Oturumun son konuşmacısı olan Hâkim Eray Karınca çocukların aile içi şiddetten ve esler arasındaki savaşımdan nasıl etkilendiğini anlatmıştır. Son zamanlarda iştirak nafakasının artırımı davalarının çetinleştiğini, her iki ebeveynin de bakım yükümlülüğü konusunda isteksiz veya yetersiz kalması durumunda çocuğun korumasız kaldığından söz ederek buna bulunabilecek çözümleri paylaşmıştır. Ayrıca çocuk mahkemelerinin soruna çözüm olamadığını belirterek bu konularda yargılama yetkisinin aile mahkemelerine verilmesini, aile mahkemelerinin her aileye bir mahkeme biçiminde yapılandırılmasını, aile mahkemelerinin adliye binasından ayrılarak çocukların dinlenmesine ve ailenin sorunlarına çözüm bulmaya elverişli yapılarda hizmet vermesini savunmuştur. Daha sonra dinleyicilerin katkı ve soruları dinlenmiş ve yanıtlar verilerek oturuma son verilmiş, katılan konuşmacılara teşekkür belgeleri sunulmuştur.

3.Oturum Sağlık Profesyonelleri gözü ile çocuk suçluluğu Sempozyum kapsamında 3. oturumun konusunu oluşturan sağlık personeli gözü ile çocuk oturumunun oturum başkanlığını Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp AD öğretim üyesi Sayın Prof. Dr.Hamit Hancı yapmıştır. Oturum konuşmacılarından ilk olarak sözü alan, Ufuk Üniversitesi Tıp Fakültesi çocuk Psikiyatrisi AD öğretim üyelerinden Doç. Dr.Yasemen Işık Taner konuşmasında, çocuk ruh sağlığı profesyonelleri ve çocuk suçluluğunun çocuk ruh sağlığı açısından değerlendirmesinde suça yönelik durumlardan bahsetmiş, suçla mücadelenin en önemli müdahale önleme çalışmaları olduğunu savunmuş ve çok disiplinli işbirliği ile biyolojik,psikolojik ve sosyal risklerle çalışma gerektiğini belirtmiştir.

Sayın Doç. Dr.Yasemin Işık Taner'in ardından konuşmasına Doç. Dr. Rasim Arakan başlamış,Sayın Arakan konuşmasında çocuk suçluluğunda risk unsurları ve önlenmesi konusunda ,suç islenmesinin önüne geçilmesi suçlu ile ilgilenmekten daha önde gelmelidir savunusu ile görevli olduğu ABD Mesh Sef's Üniversitesi Adli Psikiyatri ABD dan örnekler vererek sevgi yoksunluğu,yanlış ve eksik eğitim,baskıcı disiplin yöntemleri,çocuk istismarı ve dış göçlerin oluşturduğu kirlilikten bahsederek konuşmasını tamamlamıştır.

Oturumun bir diğer konuşmacısı Ankara Üniversitesi çocuk Sağlığı AD Sosyal Psikiyatri öğretim üyesi ve es zamanlı çocuk koruma birimi (ACOK) sorumlusu Sayın Prof. Dr.Betul Ulukol çocuk suçluluğu

ve istismarı ilişkisini değerlendirmiş suçlu çocuğun aynı zamanda mağdur olduğunu, istismar ve ihmale uğrayan çocukların suç işlemeye itildiğini yapılan çalışmalarla ortaya koymuştur.

Oturumun son konuşmacısı olan İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Adli Tıp AD öğretim yeleşi Doç. Dr. Nevzat Alkan çocuk suçluluğunu adli tip acısından değerlendirmiştir. Mağdur çocuğun suç işlemiş yada suca yönlendirilmiş çocuk olduğunu belirtmiş, TCK 31.maddesi üzerinde durarak 12 yasin ülkemiz için uygun olmadığını belirterek çocuk suçluluğunda ülkelere Gore cezai muayede yasalarının bilgisini vermiştir.Bir diğer önemli konunun da çocukların cinsel sömürü basta olmak üzere yasadığı sorunların giderek arttığına dikkat çekerek, internetle çocuk pornografisinden kazanılan yıllık paranın 3 milyon dolar olduğunu kaydetmiştir. Oturum sonunda sayin baskan Pro.Dr.Hamit Hancı'nin ve değerli katılımcıların görüş ve katkıları ile konuşmacılara teşekkür belgelerinin verilmesi ile oturum sona ermiştir.

4.Oturum Kolluk ve alandaki uygulayıcılar acısından çocuk suçluluğu Sempozyumun son oturumunu oluşturan kolluk ve alandaki uygulayıcılar acısından çocuk suçluluğu Prof. Dr. Doğan Soyaslan başkanlığında başlamıştır. Oturumun ilk konuşmasını suç islemede tekrar gösteren aileler çalışması ile 2.sınıf Emniyet Müdürü çocuk Şube Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Sayın Mahir Ersiz yapmıştır. Sayın Ersiz konuşmasında çocuklar ile isler yapan bütün birimlerin mutlaka çocuğun yüksek yararını elde edebilmek arayışı içinde hareket etmesi gerekliliğini,suç isleyen çocuğun yeniden ve defalarca suç isleme gerçeğinin olduğunu, yapmış olduğu çalışma kapsamında belirtmiştir.

Sayın Ersöz'den sonra sözü alan SHCEK Genel Müdür Yardımcısı Dr. Özcan Kars çocuk suçluluğunun önlenmesinde SHCEK'in hizmetlerinden bahsetmiş, 2006 yılında sonuçlanan ve sosyal riski azaltma projesi kapsamında SHCEK'in koruma sisteminin değerlendirilmesi araştırmasını ortaya çıkarılan verilerle belirtmiştir.

Oturumun üçüncü konuşmacısı olarak İngiltere Corewel Denetimli Serbestlik Başkanı Marre Ann, İngiltere uygulamalarından bahsetmiş, İngiltere ve Galler'de Gençlik (çocuk/Ergen) Adaletinden örnekler vererek düzenli yüksek kaliteli iletişim, iletişim stratejisi, yöntem çeşitleri, konuşmaya ve dinlemeye devam ile ortaklık çalışmalarında bulunulması gerektiğinin altını çizmiştir.

Sayın Annin ardından bir sivil toplum örgütü olan OZGEDER Dernek başkanı Berrin Canlı ceza alan çocukların topluma yeniden

kazandırılması çalışmalarından bahsederek, çocukların yeniden ve tekrar suca itilmemesi gerektiğini savunmuştur.

Çok hareketli ve yoğun gecen 4.oturumun bir diğer sivil toplum örgütü temsilcisi Türkiye Çocuklarına Yeniden Özgürlük Dernek Başkanı Yasar Çavdar, salıverme sonrası suca itilen çocuklarla ilgi çalışmalarından bahsetmiş, ortaya çocuklardan gelen içler acısı cevaplar çıktığını ifade etmiştir. Sayın Çavdar'dan sonra sözü alan Hacettepe Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr.Tulin Günsen İçli, sokakta çalışan-sokakta yasayan ve suç isleyen çocuklarla ilgi İstanbul Emniyet Müdürlüğü ile ortak çalışmalarını sunmak üzere, çalışmayı yürüten Komiser Yardımcısı Sayın Hanefi Sefer'e sözü devretmiştir. Sayın Sever çalışma sonunda örneklemin suç türeri ile arkadaşının islediği suç türlerinin incelenmesinde iki değişken arasında çok güçlü bir ilişki olduğu bulunduğunu ifade etmiştir.

Yukarıda da belirttiğim üzere çok yoğun gecen oturumun sekizinci konuşmacısı Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Bütçe ve Mali Planlama Ana bilim dalı Başkanı Doç. Dr. A.Hakan Yılmaz ise kendi alanında duruma farklı ve etkin bir bakış açısıyla yaklaşmış olup yapmış olduğu Türkiye'de erken çocukluk gelişim dönemi anne-baba eğitimine ilksin bir değerlendirme ile eğitim başarısı ve suç oranlarında ki azalmaya ilksin bir maliyet etkinlik ve maliyet fayda analizi çalışması ile sempozyumun bütünlüğünü sağlamıştır.

Yapmış olduğu çalışmayla ortaya koyduğu savunusu ise şöyledir; Amacı ve hedefleri acık, kaynak yapısı belirlenmiş ve tüm toplumsal tarafların sahiplendiği güçlü bir ulusal strateji oluşturulması, toplumsal gelişim ve refah için büyük önem taşıdığıdır. Sayın Yılmaz'dan sonra sözü alan İstatistik Uzmanı Komiser Özlem Göz Çekceki tekrarlanan çocuk suçluluğu üzerine bir araştırmayı sunmuş, araştırma sonucunun öğrenim durumu ve çocukların ilk karsılaştıkları suç turunun ikinci kez suçla karışmalarını etkileyen anlamlı birer değişken olduklarını vurgulamıştır.

Oturum sonunda Sayın Başkan Prof. Dr. Doğan Soyaslan'ın anlamlı bulduğu sempozyum konusunun Öfke Kontrol Yöntemleri sempozyumu ile devam etmesi gerektiği önerisinin ardından katılımcıların katkı ve soruları ile oturum tamamlanmıştır.

Çok anlamlı ve dolu dolu gecen sempozyumun kapanış konuşmasını Ankara İl Emniyet Müdürü Ercüment Yılmaz yapmış, konuşmacılara teşekkür belgesi takdim töreninden sonra sempozyum sona ermiştir.

Selma GÜRSEL

MADIMAK

MALZEMESİ: 2-3 porsiyon için,500 gram ayıklanmış madımak. 100 gram kıyılmış pastırma,50 gram tereyağı,veya zeytin yağı,bir fincan pilavlık bulgur, tuz,yoğurt,bir baş sarımsak.

İç Anadolu'da bilhassa Çorum civarında madımağın ismine pancar denilir.

İlkbaharın çok sevilen yemeğidir. Tarlalardan toplanan madımaklar pazarlara getirilir. Pazardan alınan madımaklar ot ve kök kısımları ayıklanır. Ayıklandıktan sonra güzelce suda yıkanır ve bir kapta suda bir miktar bekletilerek topraktan iyice arındırılır.

Süzgeçten geçirildikten sonra biraz suyunun süzülmesi için bekletilirler.

Temizlenen madımaklar satırla ince ince kıyılırlar.

Tencerede tereyağı eritilir. Eritilen yağın içine kıyılmış soğan ile bir miktar kuş başı şeklinde doğranmış pastırma konulur. Pastırma yoksa Kuşbaşı et de kullanılabilir.

Tencerede tereyağı eritilir. Eritilen yağın içine kıyılmış soğan ile bir miktar kuş başı şeklinde doğranmış pastırma konulur. Pastırma yoksa kurutulmuş çemenle birlikte bir miktar kıyma konulur . Tencereye 4 su bardağı su ile bir miktar tuz konularak kaynatılır. Kaynayan suya kıyılmış madımak bu tencereye konularak pişirilir. Madımak bir miktar piştikten sonra bir fincan pilavlık bulgur konulur ve pişirilmeye devam edilir.

Piştikten sonra tabaklara veya aş leğenine konularak üzerine sarımsaklı yoğurt ekilir.

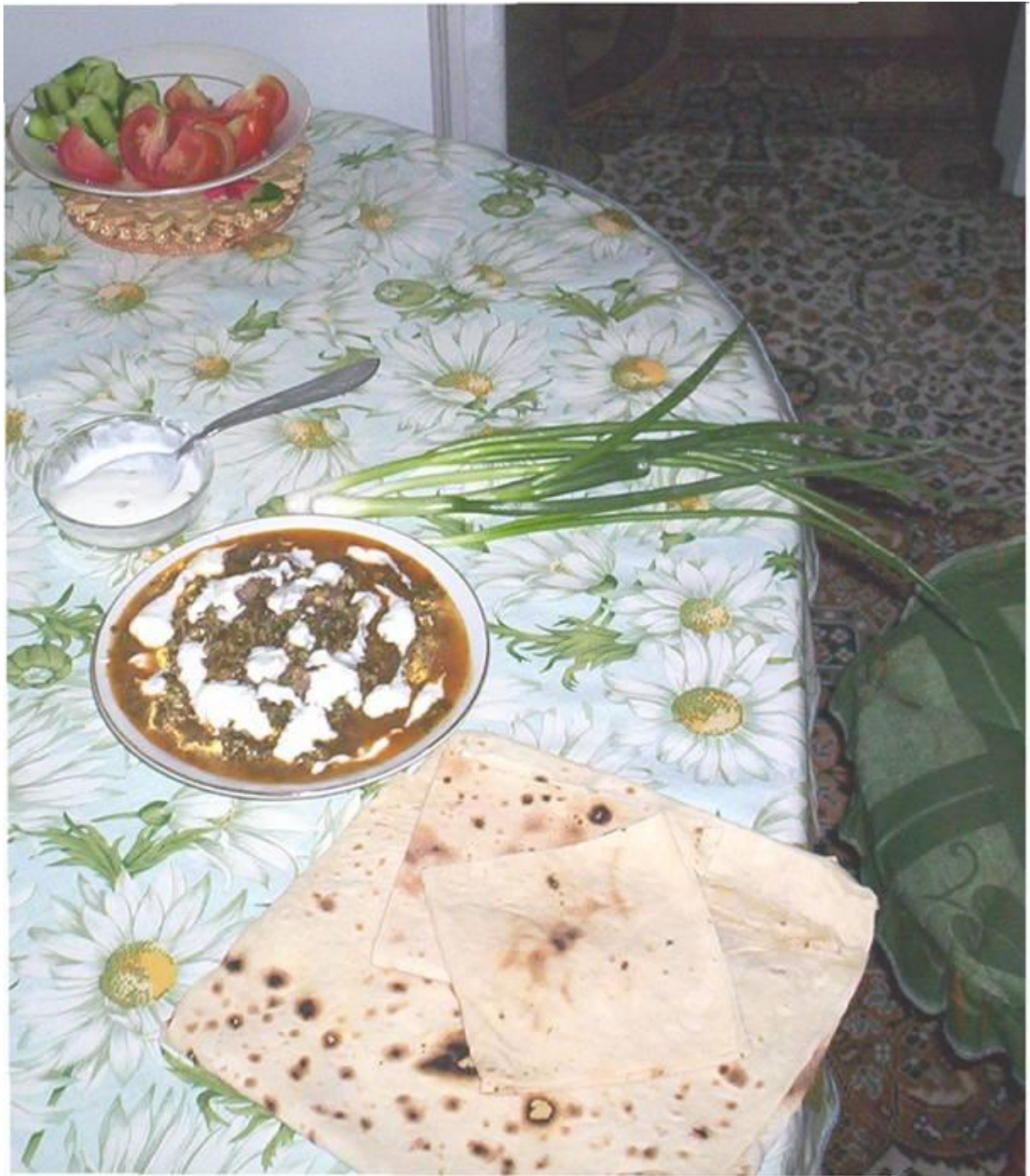
Yufka ekmeği sunağı ile yemesi çok lezzetli olur.

Abidin ÇETİN

HABERİM YOK

Şu nefisten heva aldım
Ne oldum delisi oldum
Salatımı yanlış kıldım
Benim benden haberim yok

Kim öttürse nerde düdük
Kılvavuzum oldu hödük
Surlarımda açık gedik
Benim benden haberim yok

Savrulmuşam küller gibi
Estirmişem yeller gibi
Coşturmuşam seller gibi
Benim benden haberim yok

Dost dost diye tuttum kuyruk
Gafillerden aldım buyruk
Sadıklardan kaldım ayırık
Benim benden haberim yok

Yalpalayıp sağa, sola
Ayrılmışam nice kola
Akletmiyor beynim hala
Benim benden haberim yok

Soruları sorarım ben
Yorgunları yorarım ben
Çözümleri ararım ben
Benim benden haberim yok

Helal lokma alıp yesem
Coşkun rüzgar olup esem
Allah aşkın bulup desem
Benim benden haberim yok 29.02.2009

Rıza KANDEMİR

GELİN

Anlıma yazılmış kara yazılar
Kan ağlar gözlerim yürek sızılar
Yolumu bekliyor şimdi kuzular
Gurbet yollarımı bağladı gelin

Hiç bitmez mi mazlumların çilesi
Sarılmaz hiç yoksulların yarası
Yastığım taş yorgan dikin arası
Hasretlik sinemi dağladı gelin

Güneş battı yıldızları izledim
Açmadım derdimi elden gizledim
Seherde bülbülü gülde özledim
Gözüme uykular gelmiyor gelin

Alim babam diye beni ararsa
Nazlı gülüm guzusunu sararsa
Mazlum Gülay'ı da hüzün sararsa
Bil ki yaralarım sızılar gelin

Anam ağlamasın yarası derin
KUL RIZA der böyle imiş kaderim
Metin ol ey sevdiğim ey sitemkârım
Silinmez yazılan yazılar gelin!
19/09/2007

Muhsin AKTAŞ

PİNOKYO BEYLER

Politika dediler balıklama atladık
Sağda yedik doymadık sola gidip katladık
Çalan çırgan herkesi el sıkarak kutladık
Halktan gelen isteğe başımızı salladık
Siyasete zıpladık her gün bir parti kurduk
Hak hukuku unutup herkese leke sürdük
Kim ihale verirse onun cebine girdik
Halktan talep gelince azarlayıp kolladık
Saldırdık kutsallara bin bir galiz küfürle
Çok kez kol kola girdik kan emici kâfirle
Kalbimiz kaplanmıştı hırs denilen zifirle
Halk istedi yatırım bir çay verip halledik
Bir iki rötuş atıp çarşısına yoluna
Seçim zamanı geldi girdik yine koluna
Tükürseler ne yazar kızarmayan alına
Halka yutturmak için yalan sözler döyledik
Ana baba kardeşler, hepsinin cebi doldu
Yedi sülale bile yetecek nema buldu
Vatandaşı sorarsan ona vaatler kaldı
Halk istedi aş ve iş yüze gülüp külledik
Hiçbir zaman milletin derdi ile olmadık
Yaş yetmiş devirdi haddimizi bilmedik
Sözde feminist olduk okullara almadık
Kadın hakları diye palavralar salladık
Çağdaş Atatürkçüyüz başkasını bilmeyiz
Halkçılık ilkemizdir ajandadan silmeyiz
Gerçek Atatürkçünün saflarına gelmeyiz

Çünkü yalan sözlerle pinokyoyu solladık
Bu vatani düşünüp bir gün dudak gevmedik
Ülke için çalışan karşı fikri övmedik
Gökten kuş tutsa bile menfaatsiz sevmedik
Bizden değildir diye anasını belledik
Mizabiyim baş üste doğruya sözüm yoktur
Vatan için ölmeye gönüllü vekil çoktur
Böylesi zatlar için şahadet çoktan haktır
Onları da ihanet yaftasıyla yolladık
27.09.2008

Mehmet KARADAĞ

Mehmet KARADAĞ Hayat Hikayesi

GÖR HACI BEKTAŞ!

Evrensel âlemde, bilim çağında
İnsanlar bozuldu gör Hacı Bektaş!
Meyveler vermiyor gönül bağında
İnsanlar yoz oldu gör Hacı Bektaş!

Kimisi ruhuyla bozdu kozayı
Kimisi rahattır sürer sefayı
Kimisi tanrısı bildi parayı
İnsanlar koz oldu gör Hacı Bektaş!

Dara düşen insan ne yapıyor
Doğru değil bilmem neye tapıyor
Çoğu helaline haram katıyor
İnsanlar toz oldu gör Hacı Bektaş!

Doğruyu sevmez oldu yalanlar
Saya soya bitmez oldu talanlar
Eziliyor eyvah doğru kalanlar
İnsanlar kaz oldu gör Hacı Bektaş!

Kutsal yaptılar vah kirli parayı
Saranlar olmuyor açık yarayı
Doğruya çalıyor kötü karayı
İnsanlar poz oldu gör Hacı Bektaş!

KARADAĞ'A verdin bade doluyu
Kötüler sevmiyor soylu uluyu
Arifler bilerek sorar soruyu,
İnsanlar bozuldu gör Hacı Bektaş!

YIL 12 SAYI 136 25 Haziran 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Sakin KARAKAŞ OSMANCIK ÜZÜMÜ

Ali EMİROĞLU ALAŞKANLIK DIŞILAR

Mustafa Nevruz SINACI DAVOS'TA SON TANGO!

Atilla ALPAY ATATÜRK LİSESİNDE YEŞİLAY HEYECANI

Üzeyir Lokman ÇAYCI DÜNYA TEZGÂHINDA OYALANIRKEN
GERİYE DÖNÜP BAKMAK GEÇMİYOR İÇİMİZDE

İsa KAYACAN 12 AĞUSTOS 2009 ÇARŞAMBA ÇANAKKALE

Mustafa Nevruz SINACI ANKARA'DA TOPLU TAŞIM TRAJEDİSİ
VE SÖZDE HUKUK (!) REZALETİ

Mahmut Selim GÜRSEL SESSİZLİK VE ZAMAN

Selma GÜRSEL BÖREK SU

Özkan KARACA YÜREĞİMİN İSTASYONU

Muhsin AKTAŞ DURDURUN ŞU ZALİMİ

Ayşe PASLANMAZ ÜRGÜP

Mehmet KARADAĞ SÖMÜRÜYÜ İŞLEYEN YOK

Mahmut Selim GÜRSEL

TEKRAR GELEBİLİRSEM!

Yaşamımızda bir ömür boyu beklenen bazı anlar bulunmaktadır. Bunlar bizlerin isteklerinin yönlendirilmesinden çok bizi yaratanın yönlendirmesi ile meydana gelen emir ve yapılması gerekenlerdir. Doğmak, Yaşamak, Gitmek, Gelmek ve Ölmek gibi.

Hazreti İbrahim A.S. Kabe'yi Allah C.C. yeniden yapılandırınca emredildiği gibi insanlara buraya gelmesin tebliğ etmesini istemiş ve o tebliği duyabilenlerin Kabe'ye gelmelerin nasıp olmuştur. İnsanların nerede vefat edecekleri bilinmemektedir. Toprağının alındığı yerde kalıp vefat ederlerinde oralardaki topraktan halk edildiği ve toprağının alındığı yerde defnedildiğini hepimiz bilmekteyiz.

İnsan olarak yaratılan bizlerin; bazı kolaylıklara erebilmesi isteklerimizin Yüce yardana ulaşması ile mümkün gözükmekle birlikte Amentünün “Hayrihi ve Şerrihi” imanımızı gereği bazı bilmediklerimizin bizlere yön verdiğini görmüş ve hayatımızda yaşamış oluyoruz.

Bütün hayatımız boyunca istememize rağmen on beş yıl önce Hac borcumuzu ödemek nasip oldu. Gidenlerin bildiği gibi Mekke ve Medine'nin çekiciliği gittikten sonraki hasreti insanın içini kavurmakta ve tekrar tekrar oraları ziyaret etmek istemektedir. Bizimde bu hasret gidermemiz İnşallah giderilmiş olacak ve bu yerleri tekrar görebilmemiz nasip olacak. Gidip Görmeye niyetlendik, nasip olursa yarın 26'tısında yolculuk başlayacak.

Kapağa da oranın bir resmini almayı uygun gördüm.

Nasip olup Umre yapabilirsek ve Kabe'yi tavaf ederken 6. şaftta (dönüş) Rabbimizden mealen:

“Ey rabbimiz!

Şüphesiz sen çok esirgeyicisin, çok merhametlisin.

Allah'ım. Sana karşı görevlerimde birçok eksikğim var.

Yarattıklarının da benim üzerimde de birçok hakkı bulunmaktadır. Allah'ım sana karşı olan eksikliklerimi bağışla.

Yarattıklarına karşı olan haklardan ve alacaklarından beni kurtar.

Bana helali ver, haramdan uzak kalayım. İbadetinle meşgul et, günaha düşmeyeyim. Lütfünü ver, başkalarına muhtaç olmayayım.

Ey bağışlaması bol olan Rabbim!

Rabbimiz. Bize dünyada iyilik ver. Ahrette de iyilik ver.

Bizi Cehennem azabından koru. İyilerle birlikte cennetine koy beni de iyilerden eyle.

Ey sınırsız güç sahibi!

Ey günahları çok bağışlayan, Ey âlemlerin RABBİ! “

İşte bu yakarış insanın borçlarını kabullenerek acizliğinin nişanesi olarak Rabbine sunduğu ve istediği andır.

Selam Gönderenlerin selam ve dileklerini İnşallah ulaştıracağım.

Rabbimizden gitmeyenlere de gitmeleri için sebepler ihsan etmesini dileyeceğim.

Gidip gelmemek ver. Gelip Görmemek var. Allah erdirirse dergimizi devam ettirmemizi de nasip ederse yine sizlerle olacağız.

25 Haziran 2010 12,05

Sakin KARAKAŞ

OSMANCIK ÜZÜMÜ

Takvim yapraklarının muhtemelen 1940 ları gösterdiği yıllarda Aydın Kuşadası nüfusuna kayıtlı bir genç vatani görevini yapmak üzere Osmancık'a gelir. Yaklaşık 2 yıl boyunca Osmancık askerlik şubesinde vatani görevini yerine getirir.

O yıllarda Osmancık'ta bağcılık yaygındır. Özellikle Dereboğazı, Göğbel, Gürleyik bağlarının yanı sıra Kargı ve İncesu köylerinde bağcılığın yaygın olduğunu tesbit eder. Bağcılığa meraklı olan bu genç mevcut imkanları değerlendirir. Komutanlarının izni ile askerlik şubesi bahçesinde de bağcılık faaliyetlerinde bulunur. Bu arada bağcılık faaliyetlerinde bulunan yöre halkı ile de iletişim kurar.

Bölgenin bağcılığa uygun iklimiklima özelliğine hayran kalır. Üzüm yetiştiriciliğinin yanı sıra sebzeçilikte de oldukça tecrübeli olan Kuşadalı bu genç Osmancık'ta yetiştirilen iri bol sulu pembe renkli ve şekilli domateslerden tohum elde eder.

Artık tezkere vakti gelmiştir. Kuşadalı gencimiz Osmancık'tan ayrılırken bol miktarda domates tohumu ve bağ çubukları ile ilçeden ayrılır. Bağ çubuklarını yanında köyüne götüren Ege'li bu delikanlı özellikle bir çeşit üzerinde durmuştur. Etkili sonuç alacağını düşündüğü için bir türü tercih eder.

O dönemlerde yaptığı araştırmalarda Osmancık yöre halkı bu üzüm türünün adını bilmemektedir. Egeli delikanlı ısrarla sorsa da yöre halkı üzümün adını bilmediği için "Osmancık üzümü" olduğunu söyler.

O dönemlerde adı Küplüce ve şimdiki adı Kirazlı olan köyüne vardığında Osmancık'tan getirdiği bağ çubuklarını çoğaltır. Köylü sorduğunda da üzümün adının Osmancık üzümü olduğunu söyler. Köylü bu üzüm türünü pek sever. Yıllar yılları kovaladıkça Osmancık üzümü Ege bölgesi içerisinde geniş bir coğrafyaya yayılır.

Ancak Osmancık üzümü yörede yaygınlaşsa da Küplüce köyünün bir markası olarak bilinir. Küplüce'li gencimiz bununla da kalmaz. Osmancık'tan götürdüğü domates tohumlarını da kullanır ve etkili

sonuçlar alır. Yetiştirdiği domatesler de kplce pembe domatesi olarak bilinir.

Takvim yaprakları ikibinli yılları gösterdiğinde artık Küplüce kynn adı Kirazlı olmuştur. Ancak Kirazlı köylüleri Küplüce isminin bereketi ifade ettiğine inanırlar. Köyde ürettikleri bütün ürünlere “KÜPLÜCE” markası verirler. Bu arada Osmancık zm markasından da vazgeçmezler.

Bakınız; Kplceliler Osmancık zm ve köyde yetiştirdikleri diğer ürünlerle ilgili olarak nasıl çalışmalar yapmışlar.

Kirazlı Ky ürünlerini pazarlayabilmek için bir dernek kurulmuştur. Dernek yararına üreticiler tarafından ürünlerinin satışa sunulabilmesi amacı ile köy içinde paketleme ve etiketleme atölyesi de kurulur. Kirazlı kynn önemli ürünlerinden olan “Osmancık zm” pekmezi, sirkesi, kurusu, sarma yaprağı; kara kirazın sapı, reçeli, kurusu; yerli zeytinin yağı ve ezmesi; yerli pembe domates, bk nohut, beyaz kuru bamya, oturak fasulye, karnıkara kuru brlce için üretim planları ve etiket çalışmaları yapılır. Daha sonra Türkiye’nin ilk eko-ky pazarı geçtiğimiz Mayıs ayında Kirazlı köyünde açılır.

Evet; Osmancık zm ve yörenin pembe domatesi yaklaşık atmış yıl öncesinde Osmancık’tan Kuşadası’na tarihi bir yolculuk yaptı. Bugün yörenin en sevilen ekolojik ürünleri olarak markalaştı.

Haliyle merak edecek ve soracak “Osmancık zm” markası bizim hangi zmmzdir diyeceksiniz. İşin kolayına kaanlarımız hemen avuş zm diyecekler. Ancak bu zm avuş zm değil. Üstelik avuş zm sadece Osmancık’a özgü bir marka da değil. Çavuş zm Gökçeada’da bol miktarda üretiliyor ve daha çok şarap üretiminde kullanılıyor. Farklı olan aroması nedeni ile avuş zmnden yapılan şaraplar kaliteli oluyor.

Osmancık zm ile ilgili sorunun cevabını henüz kimse bilmiyor. Araştırmalarıma göre seyrek taneli Osmancık kara zm olabileceği ihtimalinin yüksek olduğunu düşünmekteyim. Osmancık için son derece önemli olan bu sorunun cevabı Kuşadası Kirazlı köyünde. En iyisi bir Pazar günü Kuşadası Kirazlı (Küplüce) kyn ziyaret etmek gerekir.

Bu araştırmalar neticesinde durumun net tespitini yapma görevinin Osmancık belediyesi, Osmancık İlçe Tarım müdürlüğü ve Ziraat odası başkanlığını gibi kuruluşlar tarafından yapılması gerektiğini düşünmekteyim.

Bu bağlamda oluşturulacak bir gezi heyetinin Tekirdağ bağcılık müzesi ve Kuşadası Kirazlı kyn ziyaret etmesi halinde etkili

sonuçlar alınacağı; hazır markalaştırılmış ve bizim olan Osmancık zmnn anavatanına döndürülmesi gerektiğini düşünmekteyim.

Böylece pek çok yöreye nasip olmayan ve adeta bereket fabrikası olan mikroklima ilkim özelliği değerlendirilmiş, unutulmaya yüz tutan bağcılığımız geliştirilmiş olacaktır.

Birde markalaşmış Osmancık pirincinin yanında markalaşmış Osmancık zm sahibi olacağız. Bir düşünsenize yaz sezonunda evre yolunda pirinçle birlikte ne zm satılır. Eeee Allah akıl vermiş, iklim vermiş, toprak ve bereket vermiş, evre yolu vermiş Osmancık'lı çalışsın, retsin, tanıtsın, pazarlasın diye. Haydi kolay gelsin.

Ali EMİROĞLU

ALİŞKANLIK DIŞILAR

İnsanların alışkanlık dışıları hep anormal olarak karşılanır. Bir bayram bizim alışkanlıklarınız içinde evde geçirilir. Hele dini bayramlar söz konusu olursa; bunlarda başkalarının, yakınlarınızın da alışkanlıkları yer bulmak isterler. Genel olarak, bütün memleketlerde, dini bayramlarda aile buluşmaları adet olmuştur. O zaman siz bu alışkanlık dışında olmanız bile, başkalarının, yakınlarınızın alışkanlıklarını da hesap içi sayarak bazı zorlukları karşılamak durumundasınız. Biz bir şeyi ehemmiyet vermeyerek, içinizden geldiği gibi yaşayarak normal ölçüler içinde olduğunuzu kabul ettiremezsiniz. Toplum içinde yaşamış olmanın gerekliliğini yerine getirmek zorundasınız. Bunları yazıyorum ki; Kurban Bayramı ve Yıl Başı Tatilini bahane ederek evlerinden uzaklaşmak isteyen insanların hareketleri normal değildir.

Ben; bu size verdiğim nasihatlerin içinde olamadım. Evimden ayrılıp çocuklara gittim ama; ben aslında doğrusunu yaptım. Ben yalnız bir evde oturuyorum. Bayram ve yılbaşı tatilinde çocuklarımı yanıma çağıracağıma, yol sıkıntısına yalnız ben katlanıp, onların yanına gitmiş oldum. İyi de ettiğimi söyleyebilirim. Bizim çocuklardan küçük kızım hariç, hemen hepsi ya çalışıyor yada tahsilde bulunuyorlar. Tatilin başladığı akşam, onları yola düşürmek bir baba düşüncesi ile bağdaşamaz. En azından ben böyle düşünüyorum. Yaşlı bile olsam, bir çok insanın rahatı için, ben bazı şahsi sıkıntılara katlanabilirim. Galiba normal düşünen çoklarınız da benim gibi yapmış bulunuyorsunuz. Ayrıca, yollardaki trafik canavarına yalnız ben muhatap olmuş bulundum.

Benim düşüncelerimde olmayanları da gördüm. Yine az sayılamayacak insan'da tatil geçirip sözüm ona kafasını dinlemek için otel ne kadar lüks olursa olsun, tek odaya hapis olarak; nasıl pişirildiğini bilmediğimiz yemekleri tüketmenin ne zevki olacağını ben bilmiş değilimdir. İnsanlardan bunu da tercih edenler olduğuna göre, demek ki; bunlardan da zevk alanlar bulunmaktadır. Milletin adını reddetmenin bile insan hakları arasında bulunduğunu iddia eden insanların yaşadığı bir devirde; eski alışkanlıklardan sıyrılarak dilediği gibi yaşamak isteyen

insanların zevklerine karışmak istediğimiz de yoktur. Biz sadece fikirlerimizi okurlara intikal ettirmek istedik. Hiç olmazsa, maddi imkansızlıklar yüzünden evinde kalanlar içinde düştükleri üzüntünün ölçüsünü de kaçırmış olmasınlar.

Meteorolojik uyarılara rağmen; İstanbul'da havalar şikayet edilecek kadar değildi. Yılbaşı eğlencelerini biz evimizde yaptık. Çorum'dan götürdüğüm hindiye gereği gibi pişirdikten sonra, yemesinde de gereken kaideleri ihmal etmedik. Geç saatlere kadar kendi aramızda eğlendik. Televizyon değişiklikleri de bizi meşgul etti. Canlı eğlenceler kadar zevk aldığımızı söyleyebilirim. Sabah kalktığımızda da cüzdanlarımızın boşalmadığının farkında idik. Onun rahatlığını duyanlar bilir. Bir gecelik eğlencenin parası, insanın bir aylık kazancı olan ülkede eğlenmekten bahsedilemez. Aksine parayı ödeyenler eğleniyor değiller, onlar eğlenenleri seyrediyorlar. Bunlara eğlence demek bile hata olur kanaatim var.

Size gezdiğimiz yerlerin yalnız isimlerini vereceğim. Eğer fırsat bulur İstanbul'a gitmek isterseniz, tıpkı bizim gibi şu gördüğümüz yerleri sizde görebilirsiniz. Sabancıların Atlı Köşkü ve sergilenen Picasso Sergisi; aynı yerde bizzat köşkte tertip edilmiş olan Sakıp Sabancı Koleksiyonu, Boğaz'ın Anadolu yakası gezintisi ve Çengelköy'de çay içimi, Haliç'te Min Türk adı verilen ve Anadolu'nun her yerinden toplanmış şaheserlerin minyatürlerinin bulunduğu park; yine Haliç'te sol cemahta bulunan Feshane ve şaheser park, sağ cemahta Rahmi Koç adına tertiplenen makine parkı, vakiniz olursa bir günde Pier Loti Tepesi.

Görüyorsunuz ki; bir tatili dolduracak kadar benim gördüğüm yerleri yazmış bulunuyorum. Buraların her birinde bir tam günü rahat geçirebiliyormusunuz. Bu arada, güzelliğin ne anlama geldiğini de görüyorsunuz. Para olunca, bilgili insanlar da bulununca neler yaratıldığını da rahatlıkla görüyorsunuz. Adamlar bilgi sahibi olmayınca para insanı soytarıya çevirebilir.

her akşam haberlerinde, trafik kazalarını takip ettik. Hiçbir ülkede trafik kazalarının bizdeki kadar acımasız olduğunda görüyorsunuz. Bunlar için artık ne yolları ve nede trafik kaidelerinin öğretilmediğini, öğretilmemiş olduğunu bahane edemezsiniz. Bunların dereceleri içine gireceğimiz AB ülkelerinden farklı değildir. Güzel yollar yapılmıştır. Polis teşkilatımızın da hatalarına rağmen, canla başla çalışıyor. Siz; kanun emri dışında kalmaktan izah edilmez vahşi bir zevkin içinde iseniz, sizi yaratanın bile faydası olmaz. İnsan yaratılmanın sorumluluğunu tanımaz mısınız?

Mustafa Nevruz SINACI

DAVOS'TA SON TANGO!

Ülkemizde 27 Mayıs'tan bu güne ısrarla sürdürülen bir kirli oyun var.

Zaten o büyük kırılma, 11 Kasım 1938 şeametinden sonra gelen ikinci karşıdevrim ve meş'um sapma Türkiye'yi çökertmek içindi.

Bu gün akredite medyanın adını utanmadan, ar, hayâ etmeden, tam bir kast-ı mahsusla 'Ergenekon' koyduğu Ümraniye davasına esas cürüm ve caniyane emellerin tahakkuk mebdei ve milâdı da aynı tarihe rastlar. (İşte bu nedenledir ki, bhusus dava ve soruşturmanın 48 yıl geriye kadar uzanmasını ve 27 Mayıs'ı da içine alan tam bir hesaplaşma ve yüzleşme 'temiz eller operasyonu' olmasını istemekteyiz.)

Demokrat Parti tarafından (Halk Partisinin şiddetli muhalefetine rağmen) kanlı Kıbrıs olaylarını önlemek ve Milli davayı koordine etmek için kurulan Genelkurmay Özel Harp Dairesi Başkanlığı ile 1960'a kadar bu dairenin işgal ettiği yegâne kritik konu olan TMT'yi suçlamak, büyük haksızlık, yalan ve iftiradır. Nitekim 27 Mayıs'ın önce kendi Genelkurmay Başkanı'nı yediği ve Türk Ordusunda tarihinin (8.800'leri bulan her derece ve düzeyde) en büyük tasfiyesini gerçekleştirdiği ve TSK'nın Atatürkçü unsurlardan bütünüyle ayıklandığı da asla unutulmamalı.. Dolayısıyla, 'Encümeni Daniş' 12 Mart, 12 Eylül ve sürecin bekraund'u 28 Şubat da bu bağlamda büyüteç altına konulmak, araştırılmak-soruşturulmak ve muhakeme edilmek zorundadır. Aksi taktirde sadece ahtapotun bir kolu kesilmiş olacak, menfur beyni ve hain gövdesi hükmünü sürdürmeye devam edecektir!..

Yani, milli birlik komitesi bu örgüt'ün günümüze uzanan ilk temeli, İsmet İnönü'de bir numarası idi. (Araştır: Encümeni Daniş) Sonra bunun yerini A. Atila Sözer tarafından isim ve eylem bazında bütün ayrıntılarıyla açıklanan 'karayılan' örgütü (gladyo) aldı. Bu kitap ilk baskısının yapıldığı dönemde yolsuzluklardan sorumlu Devlet Bakanı Orhan Kılercioğlu'na verildi. Akabinde de tebahur etti, piyasadan

kayboldu, buharlaştı. (Bak: Karayılan Doktrini-devrimci güçler, A.Atila Sözer, Saycom-kırmızı kurdele, <http://www.gittigidiyor.com/>) İsmet İnönü'nün Lozan'dan itibaren üstlenerek yürüttüğü gerçek misyonu da Anayurt Gazetesi yazarı Hasan Hüseyin Memiş'in 'Diken' isimli kitabından öğrenebilirsiniz. (Diken, Hükümet Sistemleri, Akasya Kitap, Mayıs-2007, Ankara) Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu'nun AB sürecine ilişkin değerlendirmeleri ve Yılmaz Dikbaş'ın bu süreçte oynanan oyunlara dair kitaplarına bir göz atarsanız sanırım 'oynanan oyun' bütün boyutlarıyla ortaya çıkacaktır.MESELA!... 16 Şubat 1999 tarihinde terör ve tedhiş örgütü başı Abdullah Öcalan'ın, Kenya'nın Başkenti Nairobi'de derdest edilerek Türkiye'ye getirilmesini, 56. hükümet'in başı Bülent Ecevit'in 'kahraman' ilân edilmesini ve akabinde 18 Nisan 1999'da erken Genel Seçime gidilmiş olmasını nasıl yorumlarsınız? Derken, hükümeti kurma görevinin 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel tarafından DSP Genel Başkanı 'milli kahraman' Bülent Ecevit'e verilmesi!Böylece, Bülent Ecevit, başbakanlıktan istifa ettiği 1979 yılından 20 yıl sonra 5. kez Başbakanlık görevini üstlenmiş oldu. Ecevit, DSP, MHP ve ANAP ile 28 Mayıs 1999 günü (Mesut Yılmaz'ın 'Milliyetçi Sol' olarak tanımladığı) üçlü (17.) koalisyon hükümetini kurdu. Bu arada, MHP 21 yıl sonra hükümete girdi. 22 yıl aradan sonra il kez bağımsız adaylar (!?) (millet) vekili seçildi. Bunlar hep bir tesadüften mi ibaret acaba? yoksa sahnelenen oyunun bir parçası mı? Gelelim günün Davos meselesine!..

3.02.2009 günü grup toplantıları ve genel kurulda mesele çözüldü, suçlu moderatör!..

Zaten farklı bir durum olsaydı, Gazze'de soykırım yapan İsrail pilotlarının Konya'da (Bolu da telaffuz edilmekte?) eğitimine son verilir, yılan hikâyesine dönen 2000 yılı 'M60 tank modernizasyonu' yolsuzluğunun üstüne gidilir ve milletin kanını emen 37 temel sektör Yahudi şirketinin lisansları askıya alınırdı!. Bunların hiçbirisi olmadı. Üstelik 200 nokta atışı ile İsrail ateşkesi bozarak Hamas'ı suçladı. Ortada doğru dürüst bir ateşkes de kalmadı.

Peki, sırada ne var? Cevap: 29 Mart 2009 Yerel Seçimleri!...

Yani, AKP'nin parlatılması ve Recep Tayip Erdoğan'a "milli kahraman" rolü!..

(*) Siyaset Bilimci, Hukukçu, Araştırmacı-Yazar, 7. ve 9. dönem DP Genel Başkan Yardımcısı

Atilla ALPAY

ATATÜRK LİSESİNDE YEŞİLAY HEYECANI

Yeşilay Haftası Kutlamalarının gerçekleştirildiği Çorum Atatürk Lisesi geçtiğimiz gün heyecanlı saatlere sahne oldu.

İlimizde ilk defa ödüllü yarışmaların tertiplendiği ve birincilere kıymetli armağanların verildiği kutlama etkinliklerine gençler resim, kompozisyon, afiş, maket, bilgisayar sunumu ve şiir dallarında katılarak hüner ve yeteneklerini sergilediler.

Üç aydır devam eden çalışmalarının neticesinde ortaya koydukları eserlerinin jüri tarafından incelenmesi ve sergilenmesinin ardından geçtiğimiz gün okullarında tertiplenen Yeşilay Gün'ünde ödülleri alan genç Yeşilaycılar; sigara ve alkol kullanmadıklarını, hayatları boyunca da kullanmayacaklarını belirterek Yeşilay davasına sadık kalacaklarına da söz verdiler.

Okul Müdürü Ahmet Güngör'ün yaptığı açılış konuşmasının ardından bir sinevizyon sunumu yaparak Yeşilay haftasının önemini anlatan Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi Başkanı Attila Alpay bağımlılık yapan maddelere hiç başlamamış sağlıklı ve tertemiz nesiller istediklerini anlatarak özetle şunları söyledi:

“İlimizde ilk defa böyle bir Yeşilay haftası kutlaması yapıyoruz. Senelerdir bütün eğitimcilerimize yalvardığımız halde kimse bizi ve Yeşilay haftasını önemsemedi. Aynı zamanda benim de eski okulum olan Çorum Atatürk Lisesinde böyle ciddi ve önemli bir çalışma yaptık. Bir kaç aydır hazırlıklar devam ediyor. Kırka yakın öğrencimiz bu hafta münasebetiyle ciddi eserler hazırladı. Onları geleceğin Yeşilay gönüllüsü gençleri olarak görüyor ve muhabbetle selamlıyoruz. Bu etkinliği tertipleyen okul müdürümüz Sayın Ahmet Güngör Beyefendiye ve Biyoloji öğretmeni Sn. Sebiha Küçükler' e sonsuz şükranlarımızı sunuyor, Türkiye Yeşilay derneği ve şahsımız adına çok teşekkür ediyoruz.”

Üzeyir Lokman ÇAYCI

DÜNYA TEZGÂHINDA OYALANIRKEN GERİYE DÖNÜP BAKMAK GEÇMİYOR İÇİMİZDEN

Ellerin, ayakların ve kalplerin kontrolden çıktığı bir çağda, ne asa, ne Musa, ne de Kızıldeniz fark ediliyor!

Paranın, çıkarın, makamın ve nefsî arzuların insanları ve değerleri savurduğu bir dönemde ALLAH'I (C.C.) ve Peygâmbéri (S.A.) sadece mübarek gecelerde veya günlerde anar olduk Gırtlaktan aşağıya inmeyen dini söylemlerin, iman gerçeklerinin, kendimizi aldatmaktan öteye gitmediğini görüyor ve gözlemliyoruz. Karnı tokların açları görmediği, zenginlerin din kisvesi altında gösterişe yeltendiği, adaletin, vicdanın kavrulduğu zamanımızda, hatalarını ve günahlarını hırslarla besleyen aldananlar topluluğunu desteklemek ya da beslemek yadırganmaz oldu.

Vatan, millet, toprak, bayrak, tarih gibi benzer değerler ve din aşağılanırken melekler hâlâ yerlerindeler. Peygamberimiz (S.A.) hâlâ bazı temiz yüreklere sevgisini belirtircesine ayağa kalkarak selam vermeyi sürdürmektedir.

Siyasetin kararttığı kalplere rağmen Kur'an-ı Kerim nurunu saçmaya devam etmektedir.

Kalp gözleri perdelenenler; nerede ve niçin bulunduklarını ya da düşünmesini bilmeyenler mezarlıklara, kendi çehrelerine, kaybettiklerine, tükettiklerine bakmayı da akıllarının uçlarından geçirmiyorlar. Onlar sadece kendilerini tatmin etme yolunda, bir yerlerde görünerek ya da kendilerine ait olamayanları birilerine vererek ALLAH'I aldatamayacaklarını bilmek zorundadırlar.

Haydi bir ömrünüze sığıştırdıklarınız gibi bir kelimeye sığıştıtarak anlatın kendinizi! Siz dinin ve hayatın neresindesiniz?

İsa KAYACAN

12 AĞUSTOS 2009 ÇARŞAMBA ÇANAKKALE

Çanakkale adı, geçmişimizin aynası, geleceğimizin garantisi.

Çanakkale, tarihi zenginlikleri ve doğal yapısıyla dünyanın önemli şehirlerinden biri. Gelibolu yarımadası, Gökçeada, tarih kokuyorlar. Bayramiç, Bozcaada, Çanakkale'nin önemli yerleşim yerleri arasında sayılıyor.

Çanakkale'de çoğu dükkan ve kafe olarak kullanılan eski konutlar, daracık sokakların çevresinde yeralıyorlar. Çarşı Caddesi, Yalın han, Truva atı, Aynalı çarşı, Çay, Rum ve Yahudi mahalleleri, zafer meydanı, Fatih, Tıflı ve yalı camii, Havra, Cumhuriyet meydanı, Halk bahçesi, Kordon, saat kulesi, Fetvane sokak, Nedime hanım kız okulu Çanakkale şehir merkezinde önemlilikler olarak karşımıza çıkıyorlar.

Boğaz Komutanlığı Deniz Müzesinde Osmanlı dönemi silah ve askeri malzemeleri, 1. Dünya Savaş ve gereçleri, Nusrat Mayın Gemisinin bir maketi (bu gemi, Tarsus Belediyesi'nce satın alınıp, onarılarak, kentin merkezinde sergileniyor) görülebiliyor, gezilebiliyor.

Çanakkale Savaşlarının, 1. Dünya Savaşı'nda İngiltere, Fransa ve Rusya'nın oluşturduğu itilaf devletlerinin Çanakkale Boğazını geçerek Osmanlı Devletini yenmek ve Rusya'ya destek yolu açmak için büyük bir donanmanın 03 Kasım 1914 tarihinde Çanakkale sahillerini bombardımana tutmasıyla başladığını biliyoruz.

8 ay 14 gün süren bu savaşlarda toplam 500 bin asker öldü. Yaralıların sayısı hiçbir zaman bilinemedi. Çok sayıda kayıp askerden bir daha haber alınamadı. Her savaş gibi, bu savaş da geride telafisi mümkün olmayan acılar bıraktı.

Çanakkale'nin; Ayvacık, Bayramiç, Biga, Bozcaada, Çan, Eceabat, Ezine, Gelibolu, Gökçeada, Lapseki, Yenice ilçeleri var. Buralarda değişik özellik ve güzellikler karşımıza çıkıyor. Çanakkale'deki 18 Mart Üniversitesi eğitim-öğretim alanında binlerce gencimizi yetiştiriyor.

Çanakkale'deki şehitliklerimiz ve bilinmesi, hatırlanması gerekenlerin sıralanışı:

- Çamtekke şehitliği, Büyük ve küçük Anafarta, Yusufçuk tepe anıtı,

- Mehmetçik park anıtı, Conk Bayırı Anıtı, M. Çavuş anıtı,
- 57. Alay şehitliği, Yzb. Mehmet şehitliği, Kemalyeri anıtı,
- amburnu şehitliği, Balkan şehitliği, Kilitbahir kalesi,
- Mecidiye şehitliği, Seyit Onbaşı şehitliği, Havuzlar şehitliği,
- Barbaros deniz şehitliği, Hastane bayırı şehitliği,
- Gözetleme tepe şehitliği, Şahindere şehitliği, Soğanlıdere şehitliği,
- Saygıyere anıtı, Alçıtepe garnizon şehitliği, İsimsiz topçu şehitliği,
- Nuri Yamut anıtı, Yahya avuş şehitliği, İlk şehitler anıtı, Şehitler abidesi,
- Kumtepe şehitliği, Kumkale akaltepe bataryası, Mesudiye şehitliği,
- Hasan Mevsuf şehitliği, Erenköy şehitliği, Yzb. Uçkun ve Tęm. Rıza şehitliği, Truva.
- 64 yıldan beri yolcularını güvenle taşıyan Alınteri feribotları.

Mustafa Nevruz SINACI

ANKARA’DA TOPLU TAŞIM TRAJEDİSİ VE SÖZDE HUKUK (!) REZALETİ

24 Aralık 2004 tarihinde (2004/35 sayılı) UKOME (Büyükşehir belediye başkanlığı ulaşım koordinasyon merkezi) Ankara içerisindeki dolmuş, otobüs, metro gibi toplu taşıma araçlarının yolcu taşıma ücretlerinin arttırılmasına karar verdi.

UKOME kararı EGO Genel Müdürlüğü İdari Encümeninin 28.12.2004 gün ve 2004/212 sayılı “uygun görmesi” ile toplu taşıma % 33 zam olarak 01 Ocak 2005 tarihinden itibaren yürürlüğe girdi.

Bunun üzerine, Turhan Çakar Başkanlığında faaliyet gösteren “Tüketici Hakları Derneği” belediye'nin toplu taşıma araçlarına, 2005 yılı başından geçerli olmak üzere yapmış olduğu zammın iptali için, Ankara 2. İdare Mahkemesine iptal davası açtı.

Dava beş sene sürdü.

Bu sürede uzun bir hukuk mücadelesi verildi. 2. İdare Mahkemesi, önce toplu taşıma ücretlerinin artış işleminin iptali talebini reddetti. Ardından bu kararın Tüketici Hakları Derneği tarafından temyizi üzerine karar Danıştay tarafından bozuldu. Bozma üzerine davayı yeniden gören mahkeme, 15 Ekim 2009 tarihinde son kararını vererek, 01 Ocak 2005 tarihinde uygulamaya konulan ulaşım zamlarını iptal etti. Tüketicilerden fazladan para alınmasına dur dedi ve Ankara Büyükşehir Belediyesini mahkum etti."

Bu kararla 5 yıl boyunca, derdest olan davaya rağmen yapılan “haksız ve hukuka aykırı” artışların hukuki dayanağı ortadan kalktı. Toplu taşıma ve ulaşımında 2004 yılı fiyatlarına dönüldü. Söz konusu mahkeme kararıyla, "dünya başkentleri ve İstanbul hariç bütün Türkiye şehirleri arasında ulaşımın en pahalı olduğu Ankara'da yaşayan işsiz, öğrenci, memur-emekli ve yoksul halkın, mağduriyetine son verilmiş ve fiyatlar emsalleri düzeyine inmiş oldu.

06 Mart 2010 günü, konu hakkında bir açıklama yapan THD Başkanı Turhan Çakar, "yıllardır Ankaralıya ulaşımında reva görülen

haksızlık, hukuksuzluk, insafsızlık, derneğimizin tüketicilerle sabırla yürüttüğü, hukuk mücadelesiyle ortadan kaldırılmıştır” dedi. Ayrıca; Ankara 2. İdare Mahkemesinin kararının kesin hüküm teşkil ettiğini ve iptal edilen zamların, vilayet genelini kapsayıcı-düzenleyici bir işlem olduğundan, kararın ortaya çıkan sonuçlarından tüm Ankara halkının yararlanacağını bildirdi.

Yaptıkları hesaplamalara göre, yolcu başına 5 yıl boyunca ortalama olarak fazladan 2 bin lira alındığını iddia eden Çakar, tüm yolculardan 5 yıl boyunca fazladan alınan bedelin, ortalama 5,5 milyar lirayı bulduğunu savunarak; Tüketicilerin biletlerindeki ücret farkının iadesi için, belediyeye müracaat edebileceklerini söyleyen Çakar, "olumsuz cevap almaları halinde, eski kartlarla birlikte Tüketici Sorunları Hakem Heyetlerine başvurabilirler veya belediye yönetimi aleyhine, İdare Mahkemesine dava açabilirler. Dernek olarak bu konuda her türlü hukuki desteği vermeye hazırız" dedi.

Devamla; Belediye başkanı Melih’in ise, “söz konusu karar sonrasında belediyenin iflas edeceğini ileri sürerek, hedef saptırmaya çalıştığını iddia ederek, "bu hukuksuzluğu başka bir kılıf altında biletlerdeki transfer hakkını kaldırmak gibi, başka bir hukuksuzlukla devam ettirmeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Ankaralılar buna asla izin vermeyecektir" diye konuştu. Bu arada basın açıklaması sırasında, Güvenpark'ın içinde yer alan minibüs durağında çalışan bir grup minibüs şoförü, basın açıklamasına tepki gösterdi. Minibüsçüler, "Biz de ev geçindiriyoruz. Çok mu mutlu oldunuz. Siz 5 yıl önceki maaşınıza çalışır mısınız? Yağa, mazota ve benzine gelen zamları biliyor musunuz?" sözleriyle karara ilişkin tepkilerini dile getirdiler. Minibüs şoförleri ile dernek üyeleri arasındaki sözlü münakaşanın artması üzerine, araya polisler girerek minibüs şoförlerini uzaklaştırdılar. Şoförler, karar öncesi 1,85 lira olan dolmuş otobüs ücretlerinin, kararın ardından 90 kuruşa indiğini belirtirken, bu fiyata ulaşım hizmetinin verilemeyeceğini savundular.

Kararı uygulama konusunda hukuki mecburiyetle karşı karşıya kalan Melih şöyle bir açıklama yapıyordu:

2. İdare Mahkemesi tarafından verilen bir karar. Davanın özetini okuyorum. “Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı Ulaşım Kordinasyon Merkezi’nin gündem dışı teklifle görüştüğü Ankara içerisindeki dolmuş, otobüs, metro gibi toplu taşıma araçlarının yolcu taşıma ücretlerinin arttırılmasına ilişkin, 24.12.2004 tarih ve 2004/35 sayılı kararını onayan EGO Genel Müdürlüğü İdari Encümeninin

28.12.2004 gün ve 2004/212 sayılı kararını belirlenen şehir içi toplu taşıma fiyat tarifelerindeki artışın, fahiş olduğu, enflasyon oranlarının dikkate alınmadığı, hukuka ve mevzuata uyarlık bulunmadığı iddialarıyla iptali istenmektedir deniliyor" dedi.

Anılan tarihte, yani 31 Aralık 2004 gününde toplu taşıma ücretleri 90 kuruş idi.

2004 yılı TÜFE enflasyon oranı % 9.32 oldu. Buna rağmen toplu taşıma ücretlerine % 33 zam yapıldı!... "Melih devamla: (IHA) Danıştay 2. ve 9. Dairenin verdiği mahkeme kararı ile pazartesi gününden (08 Mart 2010) itibaren Ankara'da toplu taşıma ücretlerinde tam biletin 90 kuruşa, öğrenci biletlerinin 60 kuruşa düşürüleceğini söyledi. Ankara Büyükşehir Belediye binasında basın toplantısı düzenleyen Gökçek, Danıştay'ın aldığı kararı 'kaos' olarak niteledi. Gökçek, Tüketici Hakları Derneğinin açtığı dava ile toplu taşıma bilet fiyatlarının 6 yıl öncesine döneceğini ve Pazartesi'den itibaren Ankara'da ulaşım konusunda kaos yaşanacağını söyleyen Gökçek, otobüs ve metro hattında gecikmeli seferler düzenleyeceklerini bildirdi. Gökçek, yargı reformu konusunda fikir söylemlerinin erken olacağına işaret ederek idari mahkemelerin belediyeleri yönettiğini ifade etti. Gökçek, "İdari mahkemeler belediyeleri yönetiyor. Biz bir hata yaptysak halk bize ders versin. Hukuk esnek olduğu için kişiye göre değişiyor" dedi.

İdare Mahkemesine, Tüketici Dernekleri Federasyonu'nun açtığı davayla ulaşım ücretlerine yapılan zamların iptalinin istendiğini ve 2'ye karşı 1 oyla davanın haklı bulunarak 2007 fiyatlarına dönülmesi yönünde karar çıktığını belirten Gökçek, "Ellimize ulaşan 2 mahkeme kararından 1'si bu" diye konuştu.

Bu davayı idari mahkemede kazandıklarını belirten Gökçek, "Tüketici Hakları Derneği bunu Danıştay'da yeniden temyiz etmiş. Danıştay, Tüketici Hakları Derneği'nin lehine davayı bozmuş ve idari mahkemede 15 Ekim 2009 tarihinde yani birinci aldığımız kararın yaklaşık 6 sene sonrasında iptal kararı vererek, bizim 2003 fiyatlarına dönmemiz için karar almış. İki tane mahkeme kararı var. UKOME her iki mahkeme kararının uygulanması için ve tatbik edilmesi için aşağıda karar verdi. Çünkü biliyorsunuz mahkeme kararlarını uygulamakta kanunen suç 3 yıla kadar hapsi gerektiriyor. Dolayısıyla biz de mahkeme kararlarını arzu ederek, benimseyerek, mantığımıza uygun bularak değil mecbur kaldığımız için uygulamak konumunda kaldık" ifadelerini kullandı. Daha sonra yeni bilet fiyatlarını açıklayan Gökçek, pazartesi gününden geçerli olmak üzere tam biletin 90 kuruş, indirimli (öğrenci)

biletin ise 60 kuruş olduğunu duyurdu. Minibüslerde ise ulaşım ücretlerinin kısa mesafe için 90 kuruş uzun mesafe için 1 lira olduğunu belirterek, 1 saat içinde 50 kuruşa yapılan aktarmalı seyahatlerinde kaldırıldığını dile getirdi.”

Açıklandığı gibi 08 Mart Pazartesi günü Mahkeme kararının uygulanmasına başlandı.

Aynı gün TŞOF Danıştay’a başvurarak; UKOME kararını iptalini istedi.

Daha önce beş yılda çıkan karara mukabil bu defa üç günde karar çıktı. 11 Mart Perşembe günü dolmuşlar, 12 Mart’ta da otobüsler eski tarife döndü. Şimdi sorulur: Adalet bunun neresinde? Uygulanan hukuk orman hukuku mu?

NOT: Bu konu bitmez, dosya kapanmaz!... Yeri geldikçe gereği yapılacaktır.

E.POSTA : gercek.demokrat@hotmail.com

WEB : <http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com>,

POSTA : PK, 118 [06 442] Yenişehir/ANKARA

NOT : Kaynak göstermek şartıyla yazılar yayına izinlidir.

Mahmut Selim GÜRSEL

SESSİZLİK VE ZAMAN

Bende önceki bir zaman diliminin tılsımlı havanın esmesi ile meydana gelen bir tutkunun yazılmasının zamanı gelmiş olduğunu anlamış gibiyim.

Birinci yılını doldurduğum memuriyet hayatımda bizleri bekleyen büyük tehlikelerin neler olduğunun bilinci ile zamanımı geçirmekte ve kendi planımın doğrultusunda hayatımın yönünü vermeye çalışmaktaydım.

Her hafta gittiğim Çorum'a gelince her zamanki gibi anne ve babamın baskılarının olacağını biliyor, onları bir bahane ile yine atlatacağımın bilinci ile otobüsün Çorum'a girdiği anda saat 22'yi gösteriyordu gayet iyi hatırlıyorum.

Çorum otobüs garajı o yıllarda Çorum'un dışı sayılacak bir alana yeni yapılmakta idi. Otobüsler garaja girmeyip saat kulesi civarında yolcularını indirme geleneğini halen sürdürmekte idiler. Her ne hikmetse o gün otobüs eski garajların bulunduğu yere gelmiş ve yolcuları burada indirmişti. Durakta bulunan tek taksiye işaret ettim. Geldi ve bindim. Şoför her nedense hareket etmekte acele etmiyordu. Ben alışkanlığım üzerine şoförün yanındaki koltuğa oturmuştum. Aynı otobüste birlikte Ankara'dan geldiğimiz benim yaşımda iki çiftte taksinin arka kısmına binmişlerdi. Taksici hayatından memnun bana dönerek:

-Birader ne tarafa gideceğiz? Diye sordu. Ben:

-Arkadaşları bırakalım, ben sonra inerim. Dedim. Fort taksi homurdanarak yerinden kalktı. Taksi şimdiki hükümet konağının bulunduğu bir yere doğru yol aldı ve vilayetin arkasında bir evin önünde durdu. İçindeki çift paralarını verip indiler. Taksinin çok yüksek bir fiyat talep ettiğini görünce inen çiftin erkek olanına:

-Bir dakika bekler misiniz? Diye seslendim. Adam durdu taksiye geri döndü. Şoföre:

-Arkadaştan fazla para aldınız. Aldığın o paranın dörtte üçünü geri ver dedim. Şoför de bizimle aynı yaşlarda olduğundan araçtan inenle beni, birbirini tanıyor diye düşünmüş olsa ki aldığı paranın dörtte üçünü geri verdi. Adamcağız şükran sesleri çıkartırken ben şoföre:

- Karakeçili Camiinin yanına gideceğim dedim. Albayrak sokağı aralığından taksiyi döndürerek ilk dönemeçte durdu. Levyeyi eline alarak:

-İn bakalım yakışıklı. Sen benim nafakamı nasıl geri verdirirsin? Ben sizi birlikte sandım diye dayılandı. Ben gayet sakın:

-Burası yeri değil. Bu saatte uyuyanları rahatsız etmeyelim. İstersen arabayı تنها bir yere çek. Diye tepki verince biraz duraksadı, araca bindi. Tir tir titremesi halen üzerinde idi. Ben istifimi bozmadan. Aşçıların orada ineceğim dedim. Taksi hareket etti yüz metre sonra durdu. Şoförün titremesi geçmiş, benim sakın halim onu korkutmuş ve ürkekletmişti. Araçtan indim. Şoför tarafına geçtim ve diğer yolcudan benim ikazım üzerine aldığı para kadar para uzattım.

-Bak ahbap. Sen evli misin? Diye sordum. Şoför cevap verdi.

-Evet. Üç çocuğum var. Diyince ben:

-Haram para ile mi çocuklarını doyuruyorsun. Diye serteldim. Levyeyi kaptığı ile kapıyı açtığı bir oldu. İndiğine pişman olduğunu pantolonunu ıslattığından anlamıştım. Benim beylik tabancam saldırgan şoförüm burnuna dayanmıştı. Şoföre:

-Hem haram kazanıyorsun, hem de adam mı dövmeye kalkıyorsun. Dedim. Cevap verecek mecali olmayan şoföre:

-Dua et üç çocuğuna ve eşine. Seni karakola götürür, fahiş para alıyor, birde levye ile adam dövmeye yelteniyor diye içeri attırırdım. Bir daha böyle olmasın dedim. Şoför pelte gibi aracına bindi. Kontağı çevirmeye mecali kalmamıştı. Ben eve girdim.

Aradan üç ay geçti, tesadüf Samsun arabası ile tekrar Çorum'a geldiğimde durakta bulunan tek araca el kaldırdım. Araç geldi. Yine aynı şofördü. Bana:

Merhaba birader. Evinize müşteri geldikçe uğradım. Seni sordum. validen O Ankara'da çalışıyor dedi. Bir gün yine taksine biner oğlum dedi. İşte yine karşılaştık. Sana minnet ve teşekkür borcumu sunmak istiyorum. Senle karşılaştığımız güne kadar arabanın hiç eksigi, gediği bitmiyordu. Sen beni uyardın. Evlatlarına haram yedirme dedin. Senden sonra sabaha kadar durakta düşündüm. Sana hak verdim. Bir

daha kimseden hak etmediğim ücreti istemedim. O adamla senin verdiğin para bir bereketlendi ki. Arabam o günden bu güne arızalanmadı. Hiçbir masrafta çıkmadı. Daha önce hiç olmadık masraflarla kazancımı bitiriyor bazen eve ekmek bile götürüyordum. Dedi. Ben cevap veremedim. Beni eve bıraktı. Ücretini verdim.

-Bereket versin birader. Dedi. Bende:

-Bereketini bul dedim. Bir gerçek veya hikâye olarak okuyabilirsiniz.

12/04/2009 01,30 Çorum

Selma GÜRSEL

BÖREK SU (SU BÖREĞİ)

MALZEMESİ: Bir orta tepsi için bir kilo un,beş yumurta,bir tutam tuz,bir su bardağı su

Çorum'un özel günlerinde yapılan bir börek çeşididir. Bayramlarda ve bilhassa Berat gecesinde su böreği yapılır.

Hazırlanışı: Bir kilo un,en az beş yumurta,bir tutam tuz,bir su bardağı su ilavesi ile katı olarak yoğrulur. Hamur yumurtadan biraz büyük olarak yumak tutulur. Yumaklar un serpilerek mantılık hamur kalınlığında açılır. Açılan yufkalar temiz bir bez üzerinde dinlendirilir. Bu arada büyük bir kazanda su kaynatılır. Kaynatılan suya yemek ayarında tuz katılır. Su devamlı ocağın üzerinde kaynar olmalıdır. Dinlendirilen yufkalar bu kaynar suda tek tek haşlanırlar. Haşlanan hamurlar ayrı bir kapta bulunan soğuk suya konularak buradan süzgece alınır. Suyu süzülen hamur yağlanmış tepsiye serilir. Her yufkada, yufkaların üzerine yağ sürüler. Beşinci veya altıncı yufkada peynir ve maydanoz yada kavrulmuş kıyma ve maydanozla serilir ve içerisine bir adet çiğ yumurta kırılarak yufkanın etrafına dağıtılır. Bu karışımın üzerine beş veya altı yufka daha konularak,fırında orta ateşte pişirilir. Kare şeklinde özel börek makasıyla kesilerek servis yapılır.

Özkan KARACA

YÜREĞİMİN İSTASYONU

Cesetler geçiyor yüreğimin istasyonundan
Irak' tan, Filistin' den, Afganistan' dan
Ve nice karanlık örtüde kapanan diyarlardan
Kuyularının acı tadı ayırıyor yarlardan

Kanlı kemedle, terli kefenle boğulan
Şafakların remzi karabulutlara sorulan
Ruhunu sarsan acılarla yorulan
Tarih mirası olan arazileri çalınmış
Fasih özgürlüğü kubbelerinden yıkılmış
Hayatın elleri hüznle nasırlanmış

Her geçen vagonlarda yüreğim titriyerek
Feryat eden gözlerin yağmurunu izliyerek
Uzaklığın kanlı deresine fırlattığım
Taşların derdini kalemime sordum

Göllerin duruluğundan alarak
Bir avuç su verdim
Çöllerin kuruluğundan alarak
Bir damla gözyaşı serdim
Kuyunun kanlı rengini
Alınlara düşen acı tenini
Yüreğimin istasyonuna kapattım

Kan pıhtısı dudaklarımda tek leke

Acı tanımı duygularımda kaba leke
Kafa kafesimde gördüğüm
Mazlum insanların boyunlarına
Kurşundan zincir çekilmiş
Mahkum günleri ile ayaklarına
Esaret prangaları vurulmuş

Toprak kan kokuyor
Bağrına aldığı cesetlerden
Taşlar yas tutuyor
Yarına saldığı avuçlardan

Mazlum insanlık gidenlerin ardında
Ruhunun izini sorguluyor
Günlerin sislerinde kapanmayacak
Zihin odasından çıkmayacak
Kalp adasından adımları batmayacak
Bir değil, bin insan yüzü...

Tankların ayininde kusulan bombalar
Namluların tayininde tükürülen kurşunlar
Adres sormayan, parmakları yormayan
Hain likler...
Duaları olmuş: Kin ve cinayet

Muhsin AKTAŞ

DURDURUN ŞU ZALİMİ

Dimağ durdu bu akşam ciğerim kin kusuyor,
Zalim zulüm yapıyor kefereler susuyor,
Nice Mümin Müslüman koltuğunda pusuyor,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Büyük şeytan haince arkasında duruyor,
Katil şerefsiz hain acımadan vuruyor,
Bir milletin tüm soyu bombalarla kuruyor,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Küçücük yavrucaklar kurşunlarla ölüyor,
Arap şeyhi makamdan utanmadan gülüyor,
Vahşet demek bu işe inan hafif geliyor,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Dünya denen âlemde böylesi görülmedi,
Üç buçuk boz ayının defteri dürülmedi,
İnsanlığa bu kara boşuna sürülmedi,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Gece ayazı çöktü yüreğimin üstüne,
Kurt bürünmüş sinsice yavru kuzu postuna,
Bebek kurban gidiyor vicdansızın kastına,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Lokmalar boğazıma kurşun gibi dizildi,
Seyrettiğim her canda kalbim durdu ezildi.
Yirmi yedi aralık katliamla yazıldı,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Kalem kurşun olmaya yemin etti bu gece,
Katile isyan etti tüm kelime ve hece,
Filistin'de tütmüyor birçok hanede baca,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i

Muhsin AKTAŞ

DURDURUN ŞU ZALİMİ

Dimağ durdu bu akşam ciğerim kin kusuyor,
Zalim zulüm yapıyor kefereler susuyor,
Nice Mümin Müslüman koltuğunda pusuyor,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Büyük şeytan haince arkasında duruyor,
Katil şerefsiz hain acımadan vuruyor,
Bir milletin tüm soyu bombalarla kuruyor,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Küçücük yavrucaklar kurşunlarla ölüyor,
Arap şeyhi makamdan utanmadan gülüyor,
Vahşet demek bu işe inan hafif geliyor,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Dünya denen âlemde böylesi görülmedi,
Üç buçuk boz ayının defteri dürülmedi,
İnsanlığa bu kara boşuna sürülmedi,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Gece ayazı çöktü yüreğimin üstüne,
Kurt bürünmüş sinsice yavru kuzu postuna,
Bebek kurban gidiyor vicdansızın kastına,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Lokmalar boğazıma kurşun gibi dizildi,
Seyrettiğim her canda kalbim durdu ezildi.
Yirmi yedi aralık katliamla yazıldı,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.
Kalem kurşun olmaya yemin etti bu gece,
Katile isyan etti tüm kelime ve hece,
Filistin'de tütmüyor birçok hanede baca,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i

Mehmet KARADAĞ

SÖMÜRÜYÜ İŞLEYEN YOK

Uyu uyu yat ta uyu
Sömürüyü işleyen yok
Yükselmişiz arpa boyu
Sömürüyü işleyen yok
Boşa çalar güzel sözler
Belli değil bahar,yazlar
Yola yola biter kazlar
Sömürüyü işleyen yok
Haber verir yazar,basın
Ekmek çalmış,heman asın
Derdin,adetin bitmez yaşın
Sömürüyü işleyen yok
Banka batar çala çala
Böyle didar sessiz kala
Fakir muhtaç ata,bala
Sömürüyü işleyen yok
Kimi baylar tohrak satar
Kimi baylar aç,aç yatar
Kimi baylar kanıp çatar
Sömürüyü işleyen yok
Villa kondu oldu dağlar
Sahip oldu ismi çağlar
Murat almış beylar ağlar
Sömürüyü işleyen yok
KARADAĞIM haller böyle
Söylesende doğru söyle
Aram açık bütün köyle
Sömürüyü işleyen yok
11,05,2005

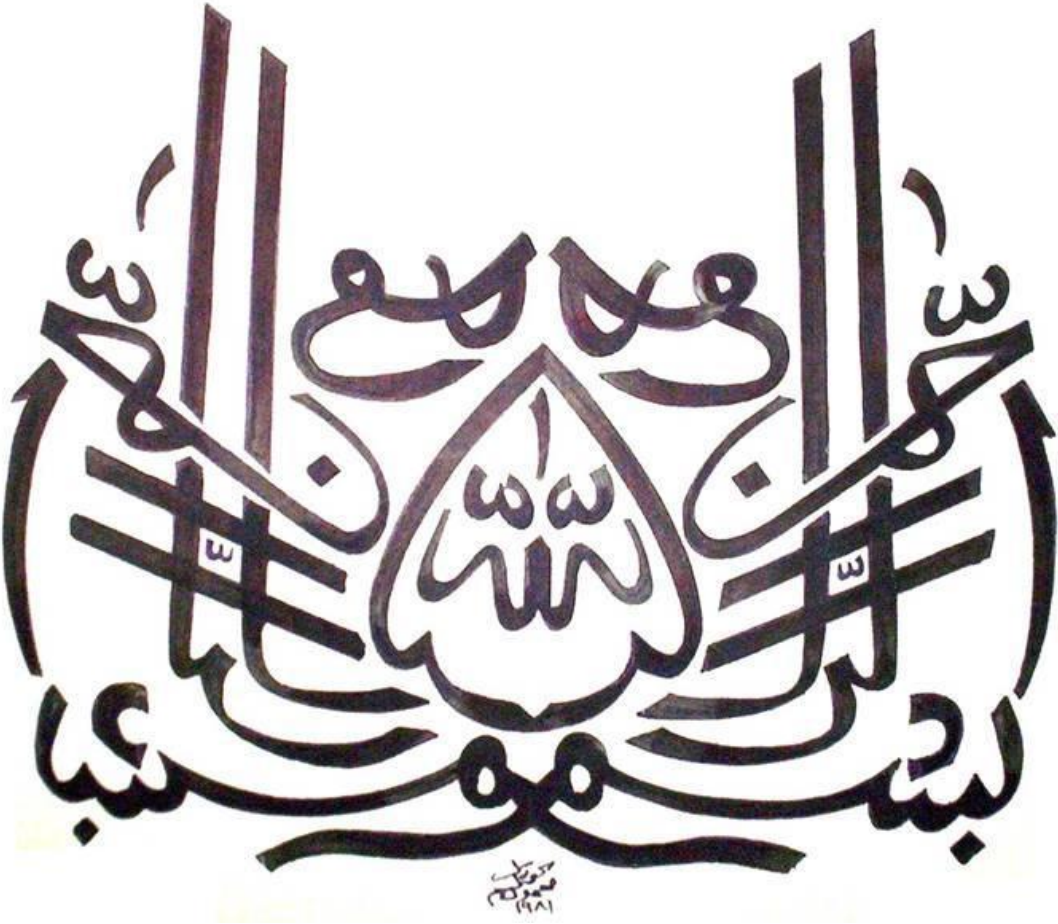

MAHMUT SELİM
GÜRSEL

ISSN 1301-9945

YIL 12 SAYI 137 25 Temmuz 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL RAMAZAN AYI

Mustafa Nevruz SINACI YA HAKKINI VERİN, YA DA, O
DİPLOMALARI YAKIN

Mahmut Selim GÜRSEL GÜN OLA HARMAN OLA

Mustafa Nevruz SINACI YENİ BİR SİYASİ HAREKET Mİ!

İsa KAYACAN USTALARA KULAK VERMEK

Mahir ODABAŞI İHTİYAÇ HALİNDE YANGIN
TAHLİYE MERDİVENLERİ NE KADAR KULLANILABİLİR

Ahmet CANBABA KARAKOLA GİTSEM Mİ Kİ ACABA

Selma GÜRSEL UNUTMA BENİ

Üzeyir Lokman ÇAYCI KAPAR KAPILARINI DOSTLARINA

Ömer SEZER BEN VE YÜREĞİM

Rıza HARDAL BAKTIM ORTALIK KARMA KARIŞIK

Yaşar KILIÇ GİDELİM

Mahmut Selim GÜRSEL

RAMAZAN AYI

Müslümanların en önemli aylarından bir tanesi olan Ramazan Ayında Müslümanlar ibadetlerini daha bir hazla yaparlar.

Allah C.C. Kur'an-ı Kerimde Bakara Suresi: 183. Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz. Diyerek bize Oruç'u hatırlatmakta ve Bakara Suresi: 185. Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayısınca) başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık, Allah'ı tazim etmeniz, şükretmeniz içindir. Diyerek bize emreder.

Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed S.A.V. :“İnanarak ve karşılığını yalnız Allah'tan umarak ramazan orucunu tutan kişinin geçmiş günahları bağışlanır" buyurmuşlardır.

Ramazan ve Oruç için birçok Ayı Müslümanlar için ibadetlerin kabulündeki bereket için bu ayda yoğunlaşır. Kur'an-ı Kerim okunur, ibadetler bütün olgunluğu ile devam eder ve iyilikler ile yardımlar had sayfasına ulaşır.

Müslümanlar; iradelerini kullanmaya çalışarak her türlü kötü işlerden sakınmaya çalışarak Ramazan Orucunun sadece aç kalma ile tutulmadığını bilirler elleri ile, ayakları ile, dili ile, kulakları ile, gözü ile de oruç tutarlar.

Mazeretleri ve hasta olanlar; oruçlarının kefareti bir veya birkaç fakire saka-ı fitır kadar ya da daha fazla bir miktar parayı verirler. Yolcular seferi oldukları için isterlerse oruçlarını tutmazlar ve ilerideki bir zaman diliminde tutarak borçlarını kaza ederler. Yolculuk artık eskisi kadar meşakkatli bir olay olmadığı için oruç tutmaya mani değildir, istenirse tutanların daha büyük sevaplar kazanacağı aşikârdır.

Ramazan Ayında, dünyanın sayısız nimetleri içinde Allah'ın lütfüne mazhar olan insanın belli bir süre zarfında bunlardan kendini uzak tutarak, bir bakıma nimetin kadrini daha yakından bildiği, nimete ulaşamayan insanların halini anladığı ve paylaşmayı öğrendiği oruç ayıdır.

Ramazan Ayının; baştan sona bir feyiz, rahmet ve bereket zamanı olarak bildiğimiz bu günlerinde Müslümanlar iradelerini kullanarak “oruç” tutarlar, yemek, içmek, cinsi münasebetten, yalan söylemekten, kötü sözlerden uygunsuz sayılan beylere bakmaktan sakınırlar.

Ramazan Ayında sahurda oruç tutmak için uykularını bölerler ve yemeklerini yerler. Camilerde ve evlerde beş vakit namaz haricinde teravih namazı kılınır. Bu ayın içerisinde bulunan “Kadir” gecesini ararlar. Bol bol Kur'an okunur, Kuran'ı Kerim'i hatmederler yani baştan sonuna kadar her gün bir cüz okurlar. Mallarının zekâtlarını pek çok Müslüman bu ayda vererek bu ayın bereketinden faydalanmayı umarlar. Sadaka verirler, imkânı olanlar evlerinde fakir fukaraya iftar vermeye çalışırlar. Akşam ezanı ile de oruçlarını açarak Allah'a hatmeder.

Hepimize sağlıklı, sıhhatli bir Ramazan Ayı geçirmemizi diler, nicelerine ermemizi Allah C.C. den niyaz ederim.

Ramazanınız kutlu ve bereketli olsun.

Mustafa Nevruz SINACI

YA HAKKINI VERİN, YA DA, O DİPLOMALARI YAKIN

Kendisini 'yasa bağımlısı' olarak tanımlayan Sayın Rektörüm ve on yıllık dava arkadaşım Galip Baran sordu: “Üniversite diploması, Türkiye’nin veya dünyanın en ünlü üniversitelerinin birinden alınmış olsa bile ne işe yarar?”

Örneğin, senin gazetecilik, hukuk ve siyaset bilimi diplomaların ne işe yarıyor söyler misin?

Devam etti: O diplomalara rağmen çevreyi kirletiliyorsan, aşırı tüketiyorsan, trafik kurallarını çiğniyorsan, toplum sağlığına aykırı alışkanlıklar ediniyorsan, vergi kaçırıyorsan, rüşvet veriyorsan/alıyorsan, iş ahlakının korunması için çaba göstermiyorsan, milli servete zarar veriyorsan, imar yasasına aykırı işler yapıyorsan, her şeyi devletten bekliyorsan, yani kısaca, 'KIRMIZIDA GEÇİYORSAN' bir başka deyişle, YOLSUZLUK YAPIYORSAN?...

Benimkisi “Teknikerlik” diploması. Ama ben, KIRMIZIDA GEÇMİYORUM, YOLSUZLUK YAPMIYORUM, üstelik KIRMIZIDA GEÇENİ, YOLSUZLUK YAPANI, “kırmızıda geçeni, anında , yüzüne karşı, utanmaktan başka bir tepki gösteremeyecek şekilde uyarma”yı öngören, SOSYAL YAPTIRIM olarak bilinen bir yöntemle uyarıyorum (uyardıklarımın arasında, her rütbeden polisler, her rütbeden askerler, avukatlar, hakimler ve savcılar var) uyardıklarına kendilerinin de başkalarını aynı yöntemle uyarmalarını öneriyorum, bana DELİ diyenler de var. Oysa ben sıradan bir YASA BAĞIMLISIYIM.

Sözünü şöyle bağladı: "Haydi gel şu bir işe yaramayan, YOLSUZLUK YAPMANI önleyemeyen DİPLOMALARNI Kızılây Meydanı’nda yak..."

Elbette (kendimi tenzih ederek) Üstat Galip Baran'a hak verdim. İtiraz edemedim.

Zira, (ben) her ne kadar 'kendimi bildim bileli' kırmızıda geçmiyorum, mümkün olduğu kadar geçenleri uyarıyor, 'Kırmızıda Geçmek' in gerçekte ne anlama geldiğini yıllardır yazılarım, söylev, konferans ve

demeçlerimle halka açıklıyor, anlatıyor ve "iyi insan-iyi, ilkeli-onurlu ve sorumlu vatandaş" konusunda her derece ve düzeyde büyük bir mücadele veriyorsam da;

Adına kinayeten 'BİLGİ ÇAĞI' denilen bu zamanda, ülkemin, insanımın ve dünyanın (sözde) en saygın üniversitelerinden diplomalı bilim (ilim değil!), politika (siyaset değil!) Sivil Toplum Kuruluşu (gönüllü kuruluş değil; güdümlü kuruluş), memurin, hükümet ve devlet eşhasının;

"Edindiği diplomadan dolayı hicap duymadan, insanlıktan utanmadan, adalet ahlakı ve hukuka saygılı olmadan ve (bana göre) Allah'tan korkmadan, bizzat kendi ve kamu vicdanına karşı hiçbir onurluluk ve sorumluluk hissetmeden..."

Nitelikli dolandırıcılık, gasp, irtikap, ayırma-kayıрма, rüşvet-suiistimal, görevi kötüye kullanma ve yolsuzluk yaptığını; Vergi kaçırdığını; İmar mevzuatını ihlal ettiğini; Çevreyi kirlettiğini; Halka yalan söylediğini; Sözünde durmadığını; Emanete hıyanet ettiğini; Küresel barışı tehdit, ozon tabakasını tahrip, dünyada savaş ve milletler arasında fesat çıkartma, vahşi kapitalizm ve insanlık düşmanı küresel emperyalizme alet olduklarını; KISACA: 'her fırsatta insanlığın KIRMIZI ÇİZGİLERİNİ ihlal ettiklerini gördükçe kahroluyor ve 'BİLGİ ÇAĞI'nın bilim ve insanlık düşmanı biçiminde tezahür eden uygarlığından utanç duyuyor!..., Dünyayı yaşanmaz hale getiren 'sorun' un "BENCİLLİK", kalıcı çözümünse "SENCİLLİK" olduğunu çok iyi biliyor; İnsanlığın bir an önce "BİLİÇ ÇAĞI" na geçiş yapabilmesini yürekten diliyorum.

Ama, kitlesel bir katılım ve anonim BİLİNÇ olmadan diplomama da kıyamıyorum!..

Bu yazıyı okuyan hukukçulara, mühendislere, akademisyenlere, devlet ve hükümet 'gişi'lerine soruyorum: Ne dersiniz? Siz de hak veriyor musunuz?

Veriyorsanız diplomanıza kıymaya hazır mısınız?
Yoksa, onun gibi "YASA BAĞIMLISI" olup DİPLOMACIKLARI kurtaralım mı?

Mahmut Selim GÜRSEL

GÜN OLA HARMAN OLA

Zaman. İnsanlar için olduğu kadar canlılarında yaşamalarına yön veren, ayarlayan bir olgu. Gecesi var, gündüzü var. İnsanlar için Haftası, ayı, mevsimi, yılı var. Diğer canlılar içinde mevsimler oldukça önemli.

Belki pek çoğumuzun alışa gelen hale gelen “Gün Dönümü” Haziran ayın 21’inde başlıyor. Pek çok bitkilerin ömürlerinin bittiği ve meyvelerinin olgunlaştığı zaman dilimi!

Görüldüğü gibi zaman dilimi çok çabuk geçmekte ve ilerlemektedir. Dergi çıkartmak ve yayınlamak bir grup ve gönül işidir. Yazar arkadaşlarımızı tarafıma güvenerek verdikleri yazıları ile dergimiz devam etmekte. Ömrümüz sağ, kesemiz uygun olduğu müddetçe de devam ettirmeye çalışacağım.

“Söz ağızdan çıkar” Atalar sözünü bizzat uygulamaya çalışacağım.

Aşağıda dergimizin amaç ve gerekli bilgileri hakkında sorulanları cevaplamak istiyorum:

1- Dergimiz nedir?

Dergimiz Yazlarımızın, Çizerlerimizin (Karikatürist, desinatör, resim) ile çekerlerimizin Fotoğraf sanatı ile meşgul olanların çalışmalarını hiçbir ücrete tabii olmadan ve her ayın 26’tısından 25’ine kadar yaptıkları etkinliklerin (Reklam olmamak kaydı ile) sizlere bilgilendirmek amacı ile kurulmuştur.

2- Dergide bir ay içinde kaç çalışmaya yer verilmekte?

Dergimizde basılı eserlerde olduğu gibi sayfa bastırma derdi ve külfeti olmadığından çalışmalar için bir sınırlandırma bulunmamaktadır.

3- Bazı yazılarımızda ufak silinmeler olmakta neden?

Evet çok azda olsa bazı arkadaşlarımızın yazılarında istemeyerek yazdıkları kişilere sataşma, aşırı yerme ve diğer ahlaka aykırı kelimeleri çıkartmak zorunluluğunda çalışmalar ufak tefek sansüre tabi tutulmaktadır.

4- Telif ücreti neden vermiyorsunuz?

Yayınevi olarak yazarlarımıza telif ücreti vermediğimizi söylüyoruz ve bu çalışmaları için de yayınlanmasını bildiren umumi bir not istemekteyiz. Bakınız: Bu imkânsızlığa karşı yazarlarımız dergimizin ve sitemizin ortaklık payına doğrudan ücretsiz katılımları sağlanmakta ve isimleri ile ilgili sitemizde sayfaları açılmaktadır.

5- Bu çalışmaları topladığınız Internet domainler, site barındırmaları ve diğer masrafları herhangi bir kuruluş veya dernek mi karşılamakta?

Hayır bütün masrafları ve giderleri kendi bütçemden karşılamaktayım

6- Sizin bundan çıkarınız o zaman nedir?

Hiçbir çıkar gözetmemekteyim. Halka hizmet Hak'a hizmet olarak yayınevimizi kurmuştuk sanal hizmetimizi de devam ettirmekteyim.

7- Sizin sitelerinizi oldukça fasla. Bu siteleri derli toplu gösteren bir sayfanız var mı?

Evet bu sitelerimizi ana sayfalarında giriş linklerini görebilirsiniz?

Mustafa Nevruz SINACI

YENİ BİR SİYASİ HAREKET Mİ !

ANAP'la D(Y)P'nin birleşme ve bütünleşme çalışmalarının start alması nedeniyle 23 Temmuz 2009 Perşembe günü bir toplantı düzenlendi. Taraflar karşılıklı açıklamalar yaptılar. Böylece, siyaset tarihine 'kara bir cehalet, Demokrat Parti'ye hakaret, nisyen ve garabet' ten mürekkep bir belge daha düştü. Duyuru/davet anonsunda 'kinayeten' şu ifadeler yer almakta.

“ANAP ve DP 26 YILLIK AYRILIĞA SON VERİYOR” D(y)P Başkanı Cindoruk: “Türkiye'nin uzun yıllar beklediği bir siyasi olayı gerçekleştiriyoruz” ve “yeni bir siyasi hareket ortaya çıkarıyoruz” dedi.

ANAP Başkanı Uzun'sa: “belirlenen tarihten önce bütünleşme süreci tamamlanacak”, “Türkiye'nin önüne yepyeni bir parti olarak çıkacağız”, “DP bütünleşmenin ismi olacak ve bütünleşilecek yapı haline dönüştürülecek” biçiminde konuştu. Sürece nazaran ilginç!

ACAİP VE GARİP BİR DURUM!

Gerçekte; Yargıtay Cumhuriyet Baş Savcılığı'na ANAP Genel Başkanlığı'nca teslim edilen 28 Mart 2006 tarih ve GES.005.04/1530 Sayılı resmi yazı, bildirim ve ekleri uyarınca:

1. Demokrat Parti'nin 08 Mart 2005 tarihli Olağanüstü Büyük Kongresinde, 2820 Sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 109., 110 ve ilgili diğer maddeleri ile Tüzüğün 25. maddesi gereği “Anavatan Partisi (ANAP) ile birleşmek üzere kapanma kararı verdiği,

2. Anavatan Partisi'nin 04. Haziran. 2005 tarihli Olağanüstü Büyük Kongresinde ise; “Demokrat Parti'nin Anavatan Partisi'ne katılması ile ilgili olarak bilumum iş ve işlemlerin ifası hususunda M.K.Y.K.'nın tam yetkili ve görevli kılındığı,

3. 28 Aralık 2005 günü Erkan MUMCU Başkanlığında toplanan MKYK'nun 10 sayılı kararı ile bu hususun deruhte ve ikmal edilerek, DP-ANAP birleşme ve bütünleşmesinin fiilen, hukuken ve resmen tamamlandığı,

28 Mart 2006 günü Yargıtay Cumhuriyet Baş Savcılığı, İçişleri Bakanlığı ve Anayasa Mahkemesine verilen mezkûr resmi yazı ve bildirimle “kesinlik” kazandığı ve durum DP dosyası, resmi evrak, kongre tutanakları, taraf beyanları ve basın bültenleri ile sabit olup fiilen gerçekleştiği (olup-bittiği, yaşandığı) halde!

4. Bütün bu “ikmal edilmiş/tamamlanmış, tekemmül etmiş” hukuk ve ahlaka uygun usul ve prosedüre rağmen; Sırf bir hile-desise, düzen ve seçmeni aldatma, yanıltma ve 2007 seçimlerinde kullanma amacıyla Mehmet Açar ile Erkan Mümcü arasında vaki 05-14 Mayıs 2007 tarihli: DYP’nin kanunsuz olarak DP adını edinmesi ile sonuçlanan sanal “birleşme bütünleşme” eyleminin mezkûr partiler için hayali sükut ve hazimet nedeni olduğu; Dahası süreçte DP’nin tertemiz adı’nın kirli pazarlıklara alet edildiği, bilinen gerçeklerdendir.

Hani vaktiyle Aydın MENDERES, DP’ye ihanet ederken “Çarşıya kadar değil, pazara kadar değil, mezara kadar RP’liyim” demiş ve akabinde vahim bir kaza (felaket) ile malul ve tekerlekli sandalyeye mahkum olmuştu ya!.. İşte, ANAP ve D(y)P’de bu samimiyetsizlikleri, yahut art niyetli sahipleri yüzünden 7 yıldır mâkus bir tarih ve talihsizliği paylaşmaktadırlar.

Oysa, DYP. , DP’den aldığı 30.12.2002 tarih ve 02.08/009 sayılı resmi çağrı ve ihtarnameyi ne çabuk unutmuş? DP’nin adını edindiği halde “Yeter! Söz Milletindir” anlamına gelen amblemini niçin reddetmiş? Ve, Tüzük ve Programı’nı niçin “Kadim DP’nin dava, manâ ve misyonunu üstlenmemiştir?

Bizden hatırlatması: Demokrat Parti, adalet ve hukuk gereği TC’nin De’Facto iktidarı, tek ‘hukuki ve meşru’ siyaset kurumu; Fiili durumdan dolayı 27 Mayıs mağduru ve mazlumu; hain bir isyan ve ihanetin maluludur. Vaki iade-i itibar, henüz hain ve kaatiller sorgulanmamış ve yargılanmamış olduğundan memnu ve muteber addolunamaz.

Neticede: DEMOKRAT PARTİ, Atatürk’ün vasiyeti, Demokrasi Şehitleri’nin emaneti “siyasette fazilet mücadelesinin” adı ve mabedidir. O’nunla oyun olmaz biline!

Kaldı ki Demokrat Parti hukuken ANAP’ın yeddi, sorumluluk ve vesayeti altındadır. Bu süreçte: 1993 “hırs, husumet, kapris ve taassup” tuzağına asla düşülmemelidir!

(*) Mustafa Nevruz SINACI : Siyaset Bilimci-Hukukçu, 7. ve 9. dönem DP Genel Başkan Yardımcısı, Araştırmacı-Yazar, BAK:

<http://www.mustafanevruzsinaci.blogspot.com>,

İsa KAYACAN

USTALARA KULAK VERMEK

Şiirimizin zirvesinden seslenmiş, aramızdan ayrılmalarına rağmen, şiirleriyle bizimle merhabalaşmaya, selamlaşmaya devam eden ustalarımız var. Hemde sayıları bir hayli fazla.

Bu ustalarımızdan, rahmetli Behçet Kemal Çağlar... Ahmet Tufan Şentürk. Önce Behçet Kemal Çağlar’dan:

ŞEHİTLERE

12 dörtlükten meydana gelen, şehitlerimizin, şehitlerin mısralara döküldüğü duygularla zenginleşen Behçet Kemal Çağlar anlatımı. “Gökten üzerine titriyor atan/Önünde millet var, ardında vatan” mısralarıyla söze başlıyor ustamız.

Her bulutta saklı olan yıldırımlardan, hiçbir kaynağın, hiçbir suyun kandıramadığı, serinletemediği yüreklerin büyüklüğü birbir gözler önüne seriliyor, mısralar arasından selamlaşıyor bizimle. Ve dörtlüklerden biri:

Hayat hayaldeki her tadan güzel,
Bize tek ayak da kanattan güzel.
Bir tek müstesna var bu yeryüzünde,
Bir senin ölümün, hayattan güzel...
Ve ustalarımızdan, şiirimizin beş yıldızlı çınarı rahmetli Ahmet Tufan Şentürk’dan;

GÖNÜL FERMAN DİNLEMİYOR

O bir usta. O bir çınar. O’nun her kelimesinde, her mısrasında anlam var, mesaj var. O’nun gençliğiyle, delikanlılığıyla tüm güzellikler iç içe, koyun koyuna. “Gönül Ferman Dinlemiyor” adlı, başlıklı şiiri beş dörtlükten meydana gelmiş. Hemde 2004 yılında kaleme alınmış. Ahmet Tufan Şentürk’ün delikanlılık günlerinde yani.

Sabahın erken saatinde, saatin beşinde, başında bir rüzgar esmeye başlar Ahmet Tufan Şentürk’ün. “Seni görürüm düşümde/Gönül ferman

dinlemiyor” diye söylenmeye, mırıldanmaya devam eder o çınar, o gönül dünyamızın ustası.

Tereddütleri vardır. Sıkıntılıdır. “Nereden çıktın karşıma?” diye sorar. Çünkü başına çok işler açılmıştır. Gönül kapısının açık kalması gerektiğini savunur artık. Ve bir gerçeğe baş başa kalır, yüzyüze gelir:

Erken kaybettim eşimi,
Taşlara vurdum başımı,
Düşünmez oldum yaşımı,
Gönül ferman dinlemiyor...

Bu iki ustamızın ardından, yaşayan şairlerimizden Abdülkadir Güler hocanın “Görmeğe geldim” adlı şiirindeki mısralara bakalım:

GÖRMEĞE GELDİM

Abdulkadir Güler, yaşayan şairlerimizin ünlülerinden. Söke’de yaşıyor. “Görmeğe geldim” başlıklı şiiri yedi dörtlükten oluşuyor. Yüce peygamberimize karşı duyulan Abdülkadir Güler özlemi vardır mısralarda.”Alemlere rahmet hem de ekseni/Allah’a bin şükür tanıdık seni” diye devam eden Abdülkadir Güler anlayışı ve arayışı mısralarda sürüp gider. Bir dörtlüğünde şöyle seslenir:

Aşık Ceylani’yim bildim ilk defa,
Saadet güneşi, sonsuzluk vefa,
Kıl şefaat Ya Muhammed Mustafa,
Huzuruna varıp ermeğe geldim..

Şairlerimizin kalemlerine sağlık. İlk iki şairimizin ruhları aydınlık, mekanları cennet, Abdülkadir Güler hocanın da ömrü uzun ve sağlıklı olsun efendim.

Mahir ODABAŞI

İHTİYAÇ HALİNDE YANGIN TAHLİYE MERDİVENLERİ NE KADAR KULLANILABİLİR ?

Her sohbetin bir nedeni, her yazının bir amacı vardır. Temel nokta söylediğimiz değil, iletebildiğimizdir. Alınmayan mesaj boşa gitmiş mesajdır. Büyük başarıların sahipleri, küçük işleri titizlikle yapabilme gayreti ve çabası içinde olabilen kişilerdir.Çünkü, küçük işleri iyi yapmak, büyük işleri iyi yapmaya giden yoldur.En güzel otobanları yapıp ta, yola kaplumbağan girmesini engelleyecek set koymazsanız, o otobanda araçların kaza yapma riski her zaman vardır.Kaza anında insanlar otobanın güzelliğini değil, kazanın oluşu sebebini konuşur, keşkeler çoğalır ve eleştiriler başlar.

Efendim ikamet ettiğimiz apartmanda, çalıştığımız kurumda, gezdiğimiz şehirlerde şöyle bir çevremize baktığımızda; binalarda yangın tahliye merdivenleri ile ilgili üç husus görmekteyiz.

Birincisi zorunluluk olmadığı için yangın tahliye merdiveni yok. Ancak gelişmiş ülkelere baktığımızda, açık mahallerde, sinema, kahvene, okul (dershane - camii) kart şartı aranmaksızın yangın merdiveni istenir. Birinci kattan sonra her evde yangın merdiveni istenmesi lazım, zira birinci ve ikinci katta yangın çıkarsa üçüncü kattakiler nasıl tahliye edilecek diye sorgulayan konunun uzmanları var. Bende aynen katılıyorum.

İkincisi her an kullanılabilir yangın tahliye merdiveni var. Bu gruba tavsiyemiz, yılda en az iki defa işi ciddiye alarak tüm personelin veya apartmansa tüm aile fertlerinin katılımı ile tatbikat yapmaları. Zira her tatbikatta bizlerin ve çevremizdekilerin öğreneceği bir şeyler vardır.

Üçüncüsü ise, fiziksel olarak mevcut olup, ihtiyaç halinde fonksiyonel olarak pek kullanılma imkânı olmayacak göstermelik, zorunluluk olduğu için öylesine yapılmış yangın tahliye merdiveninin olduğunu görmekteyiz. Bu durum biz sivil savunmacıları derinden üzmemekte olup; belki bizlerinde bunda bir sorumluluğu var diye düşünüyorum.”Zamanında davranmasını bilmedikten sonra, olumsuzluk

yaşandığında konuşmanın hiçbir faydası yok’’ der, Fontaine. Bir başka filozofta ‘‘sadece yaptıklarımızdan değil, yapmamız gerekirken ihmalkârlık nedeniyle yapmadıklarımızdan da sorumluyuz’’ demiş. Eflatun ise ‘‘bilirken susmak, bilmezken söylemek kadar, çirkindir ‘‘ ifadesiyle insanları duyarlı olmaya çağırmıştır. Bu nedenle, üçüncü grubun içerisinde yer alan yangın tahliye merdivenlerinin irdelenmesinin gerektiğini düşünüyorum ve bu bağlamda, ihmalden dolayı içine düştüğümüz çukurlardan, ancak ihmalimizi acilen telafi ederek kurtulabiliriz.

Hiçbir zaman gerçek olmasını temenni etmediğimiz, şöyle senaryo kuralım. Soğuk bir kış günü, her taraf don ve siz 6 katlı bir apartmanın 5 katında ikamet ediyorsunuz. Apartmanınızda yangın tahliye merdiveni var. Fakat tabiri caizse dört tane demir tutturulmuş ve sundurma üzerinde bırakılmış, alt kısmında koruyucu muhafazası yok, bir gün lazım olur hesabı yapılmadan sadece günü kurtarmak niyetiyle rast gele yapılmış. Bu zamana kadar da hiç ihtiyaç olmamış. Aynı zamanda araçlar apartmanın etrafına rast gele park ediyor ve ihtiyaç halinde itfaiyenin yaklaşması çok zor. İşin aksilik yönü kış olması nedeniyle, araç sahipleri bulunuyor ama bu seferde araçlar çalıştırılmıyor. Aileniz beş kişiden oluşmakta olup; çocuklarınızdan bir tanesi özürlü, eşiniz kilolu ve tansiyon hastası, ayrıca yaşlı babanızda misafir olarak bulunmakta. Gece geç saatlere kadar güle oynaya oturdunuz, sohbet ettiniz.Sabah aynı mutluluğu devam ettirmek üzere yataklarınıza çekildiniz.Gece 03.00 sıralarında temizlik görevlileri sokaktaki çöpleri alırken yanık kokusu hissetti ve yangın mı var acaba diye çevreye baktığında sizin apartmanda alevlerin parladığını gördü ve koşarak kapıların tüm zillerine basıp, aynı zamanda yangın var! Yangın var! diye gücünün yettiği kadar bağırmaya başladı. Yanındaki arkadaşları hemen itfaiyeye haber vermeye çalıştı ama panikle numarayı unuttu. Gürültüye uyanan yan apartmandakiler itfaiyeyi arayıp haber verdiler.Siz bu arada uyanıp, bu saatte hayırdır inşallah diye kapıya koşunuz müthiş bir yanık kokusu ile beraber herkesi uyarmak için, korna sesleri çalmaya başladı.Eliniz ayağınız dolaştı, hemen hanımı ve çocukları uyarmaya çalıştınız fakat çocuklar uykunun derinliği ile gözlerini açamıyor.Kapıya yöneldiniz ama inmeniz imkansız alevler yükselmiş, dumanlar her tarafı sarmış.Hanıma seslendiniz sakın kapıyı açma, oradan inemeyiz.Yangın tahliye merdiveninden inelim diye.Babanızı da yanınıza alarak koşunuz mutfaktan girişi olan yangın merdivenine, fakat hırsız girer korkusuyla kilit vurulmuş, hadi onu kırarak açtınız

ama bu seferde merdiven girişini kiler gibi kullanıyordunuz, ne kadar fazlalık varsa orada saklanıyordu hadi onları da kaldırıp attınız aşağı.Büyük çocuğunuz tutunarak birinci kata kadar indi.Oradan aşağı aldılar.Sizde inebilecek konumdasınız ama önce çocukları ve hanımı kurtarmak istiyorsunuz, tabi birde yaşlı babanız var.Bu arada aşağıda toplanan kalabalık acele edin, acele edin alevler her tarafı sarıyor diye haykırıyor.Hanım koş çabuk in diye uğraşıyorsun, fakat kilolu ve tansiyon hastası olan hanım ben ölürümde buradan inemem diyecek, şayet zor şer kendi inmeyi göze asla da, özürlü çocuğunu indiremeyecek ve bu sefer annelik şefkatiyle, ben özürlü çocuğumu burada asla bırakamam sen kendini kurtar diyecektir.O halde soruyorum size, o özürlü masum çocuğu, annesini ve yaşlı babayı orada biraz sonra gelecek olan ateşin içinde bırakmaya hakkımız var mı? Şu ana kadar bu soruya evet cevabı alamadım (!)

İkinci olumsuz senaryomuz ise, ülkemizde zaman zaman depremlerin yaşandığını hesap ederek oluşturalım. Yaşadığınız İl’de, İlçede kışın ve gece vakti yaklaşık 7 şiddetinde bir deprem meydana geldiğini, depremin soğuk bir mevsimde meydana gelmesi ve sobaların,

kaloriferlerin yanması ayrıca, doğalgazın da kullanılmasıyla beraber şehrin farklı noktalarında yangınlar başlayacaktır. İtfaiye, çok sayıda yangının bir anda oluşması nedeniyle, müdahalede yetersiz kalacak ayrıca, orada çalışan personelin evinde yangın veya deprem sebebiyle ölüm, yaralanma varsa ondan tam verim alınamayacaktır. Muhtemelen elektrikler hemen kesilecek ve alternatif aydınlatıcı yoksa göz gözü görmeyecektir. Eğer alt katlarda tehlike yaratacak şekilde yangın başlamışsa normal merdivenlerden inme şansımız olmayacaktır. Bu durumda tehlikeli olmasına rağmen, kötünün iyisi hesabıyla ya yangın tahliye merdivenlerinden inmeye çalışacağız, (ailemizdeki özürlü - hasta – hamile - yaşlı bireyleri hesap ederek, ne kadar inmeyi başarabilirsek) ya da itfaiye görevlilerinin gelmesini bekleyeceğiz. Tabi yoğun ihbar nedeniyle itfaiye bize ulaşınca kadar, alevler ulaşmazsa...

2007 yılında İlköğretim ve Lise son sınıflardan oluşan 650 öğrenci ile doğal afetler konusunda bir anket çalışması yapmış ve bu çalışmada iki soruda yangın tahliye merdivenleriyle ilgili olarak sormuştum. Birinci soru, bulunduğunuz apartmanda yangın tahliye merdiveni varsa, ihtiyaç halinde kullanılabilir olduğuna inanıyor muzsunuz idi.Evet diyenlerin oranı % 31 çıktı.İkinci soru ise, bulunduğunuz apartmanda yangın tahliye merdiveni varsa, aile bireyleriyle beraber tatbikat amaçlı olarak hiç indiniz mi sorusu idi. Evet diyenlerin oranı sadece % 6 çıktı.Bu da gösteriyor ki; bu noktada hem güvensizlik var, hem de tatbikat yapmamak gibi bir eksikliğimiz var.

Gelişmiş ülkeler baktığımızda, itfaiye ikinci planda kalır. Yangına önce evlerde müdahale edilir, yani binanın sorumlusu dahili söndürme imkanını kullanır ve itfaiye gelinceye kadar çoğunlukla yangın söndürülür.

Bu olumsuz senaryo ve bilgilerin ışığında, yangın tahliye merdivenleri hakkında şu değerlendirme ve önerileri yapabiliriz.

Temel afet bilincinin aileden başlayıp, okulda geliştirilip, günlük yaşamda da doğru olarak uygulanması noktasında çalışmalar yapılmalıdır. Bu bilinç oluşturulursa, yasal zorunluluk olmasa bile insanlar ailelerini veya bir özel kurumsa çalışan personellerini düşünerek kullanılabilir yangın tahliye merdiveni yapmaya çalışacaklardır.

Yazılı ve görsel basında olası afetlere, yangınlara karşı alınması gereken tedbirlerin, örnek uygulamaların ve tatbikatların zaman zaman işlenmesi toplumda “ temel afet bilincinin ” oluşmasına büyük oranda katkı sağlayacaktır.

Ön tekerleği arka tekerlek takip eder demiş büyüklerimiz. Bu sebeple, öncelikle resmi kurum ve kuruluşlardaki yangın tahliye merdivenleri örnek olmalı (güvenli tahliyeye engel teşkil edecek hiç bir husus bulunmamalı) ve yılda en az bir defa ilgili kurumun en üst amiri ve tüm personelin katılımıyla tahliye tatbikatı yapılmalıdır.

Özel dersane, yurt, otel, ticaret merkezleri vs. de yasal zorunluluk gereği yangın tahliye merdiveni istenmişse mutlaka her an kullanıma hazır konumda bulundurulup, zaman zaman (gerekirse uzman rehberliğinde ve bilgilendirilerek) tatbikat yapılmalıdır. Apartmanlardaki yangın tahliye merdivenleri ihtiyaç halinde çocuk, yaşlı, hamile, özürlü vs. insanların ihtiyaç duyabileceği hesap edilerek kullanılabilir durumda olmalıdır. Tahliye merdivenlerinde izinsiz değişiklik yapılmamalı, kiler gibi kullanılmamalı, daireden tahliye merdivene giriş kapısı açık bulundurulmalı (içerden kolayca açılacak şekilde olmalı- güvenlik gerekçesiyle sağlam bir kilitle kilitlenirse anahtar panikle o an bulunmayabilir ve kapı açılmaz)

Apartman toplantılarında, en az yılda bir defa olmak üzere, olası yangınlara hazırlık olarak yangın tahliye tatbikatının yapılması gündeme alınmalı. Eğer, yangın tahliye merdivenlerinin güvenli olarak kullanılamayacağı hususu öne çıkarsa, yukarıda izah ettiğimiz senaryonun ışığında ;neticede hepimiz bu apartmanda kalıyoruz, zamanında niye yapılmadı husunu bir tarafa bırakıp, çözüm üretmemiz lazım. Çünkü ihtiyaç halinde birimizin eşi, çocuğu zarar görürse hepimiz vicdanen sorumlu oluruz. O halde, darılma değil, dayanışma zamanı deyip, birlik beraberlik içinde yangın tahliye merdivenini acilen herkes tarafından kullanılabilir konuma getirelim diyebilmeliyiz.

Yasal zorunluluk olmasa bile; Cuma ve bayram namazlarında camilerin genelde tamamen dolu olduğu, küçük yangınların hemen büyümesine etki edecek malzemelerin bulunduğu veya pencerelerin demirli olması nedeniyle, olası yangınlarda can ve mal kaybının olmaması için, özellikle üst katlara çıkış ve inişi sağlayan tek merdiven

olan camilerde üst kattan güvenli tahliyeyi sağlayacak yangın tahliye merdivenlerinin yapılması faydalı olacaktır kanaatindeyim.

Okul, yurt,dershane,otel,hastane,iş merkezleri vb. yerlerde bulunan yangın tahliye merdivenleri gece – gündüz herkes tarafından görülebilecek ve dikkat çekecek şekilde ikaz işaretleriyle işaretlenmelidir.(Bazı binalardaki tahliye merdivenlerine odalardan, sınıflardan vs. ulaşılabilmekte olup, aynı zamanda odanın kapısı ya kilitli veya tahliye merdivenine içerden ulaşılacağına dair ikaz işareti yok) Cehalet bilmemek değil, bilmediği halde bildiğini zannetmektir.İnsanlar tanımadığı bir iş merkezine, hastaneye, otele vs. gittiklerinde ilk olarak binayı tanımaya çalışmalıdırlar.Öncelikle kendi güvenliğimiz için, bakan değil, gören gözlerimiz olmalı.Zira bir İlimizde otelde yangın çıktı, beşinci katta kalan müşteri panikle kendini balkondan aşağı attı ve hayatını kaybetti.Halbuki, otelin yangın tahliye merdiveninin girişi kendi kaldığı odadan açılmaktaydı.Buna önceden dikkat etmediği için, mevcut tahliye merdivenini kullanamadı.

“Yangından korunmak için küçük küçük masraf yapmaktan çekinmeyiniz. Zira büyük büyük gemileri, küçük küçük delikler batırır ” diyen filozofun sözünden hareketle, binalarda yangın tahliye merdivenleri mutlaka her zaman herkes tarafından güvenli olarak kullanılabilecek şekilde olmalıdır. Afetlere, yangınlara hazırlık için titiz yönetim, ciddi denetim ve eğitimden taviz vermemek gerekir.Çünkü, afet tedbirlerine karşı ilgisizliğin faturası malla başlayıp, canla son bulabilir. Tedbir almak kadar, akıllılık yoktur. Denizi geçip ,dere de boğulmayalım! milyarlar vererek inşa ettiğimiz binalar için,

milyonlardan kırsarak veya bir Şey olmaz, boş ver, aman sende diyerek yangınlarda insanların can ve mal kaybına uğramasına sebep olmayalım!

” Derin bilgi, rahatsızlığı, rahatsızlıktan önce; tehlikeyi, tehlikeden önce; yıkımı, yıkımdan önce; felaketi felaketten önce sezebilmektir !”

“Bana güç veren, doğru olanı yaptığımı bilmektir” sözü ışığında, Milli Eğitim Müdürlüğü sivil savunma uzmanlığı olarak amacımız; Ülkemiz ve Çorum’da yaşanabilecek olası afetleri, yangınları can ve mal kaybına sebep olmadan, afiyette atlatabilmemiz için, şimdiden işi ciddiye alacak, kafa yoracak ve gelecekte etkili ve yetkili olduğunda daha hassasiyet gösterecek bir neslin yetişmesine katkıda bulunabilmektir!

“ Yangın tahliye merdivenleri, yangın anında zarar görmeden binayı terk etmek için iyi gelir, tabii herkes tarafından güvenli olarak kullanılabilir şekilde olup; zaman zaman tatbikat yapılırsa ”

Ahmet CANBABA

KARAKOLA GİTSEM Mİ Kİ ACABA

El ettiler durdum. Erkek arka kapıyı nazik bir şekilde açtı, kız arkadaşını bindirdi ve kendiside benim yanıma oturdu:

-Mesa Koru Sitesi” dedi. Bende içimden çok sevinmişim. Böyle uzun yol her zaman çıkmazdı. Ne de olsa Kızılay'la, Koru sitesi arası bu trafikte insanın en az kırk beş, elli dakikasını alırdı. Taksimetreye bastım, gazladım. Bir iki dakika geçmedi, yanımdaki:

-Eee! Anlat bakalım Şoför abi, şöyle iyi bi yanından ” Bende, başımdan geçen bir olayı anlatmaya başladım. Pür dikkat kesildi, can kulağıyla dinliyordu.

Gene bir gün iş dönüşünde durağa gelirken yoldan biri; acele işi var gibi el etti. Yumuşak bir frenle Yanında durdum. İki arkadaşılar. Biri uzun boylu atletik yapılı, diğeri az kısa ve kilolu idi. Uzun boylusu ön koltuğa, benim yanıma oturdu. Kısa olanı bana:

-Oran’a Dedi. Hani şoför olmasan da Ankara’yı bilmesen:’Ben de senin orana’ dersin al başına belayı. Önde oturan arkadaki arkadaşısı ile münakaşa etmeğe başladı. Demek ki taksiye binmeden önce de tartışmaları vardı. Taksiye bindikten sonra da tartışmaları devam ediyordu. Önde oturan uzun boylu olanı arkadakine:

-Koyarım abi! Dedi. Arkadaki de:

-Koyamazsın! Dedi. Ben böyle tartışma mı olurmuş, koyarsın, koyamazsın diye düşünürken’ arkadaki:

-Ben abi kapımın önüne araba koydurtmam! Dedi. Bende adamların boş yere günahlarını alacaktım ki işi çözdüm. Uzun boylu olanı Kuğulu'da inecekti ama arkadaşısı Oran'da oturduğu için:

-Olmaz abicim, önce seni Oran'da indirip sonra ben dönüşte Kuğulu'da inerim. Dedi. Kısa ve şişman olanı Oran da indirdik. Dönüşte ön koltukta oturan:

Şoför bey taksimetreyi kapat, nasıl olsa Kuğulu'ya ineceksin dönüş ücreti yazdırma bana" demez' mi, bende:

-Olmaz! Dedim. Hay demez olaydım da dillerim çekileydi. Adamda bunu mu bekliyormuş ne?

-Yav gardaşım nasıl olmazmış, bal gibi olur. Senin elinde. İstesen olmaz mı yani ? Ben:

-Olmaz! Dedim. O:

-Olur! Dedi. Olurdu, olmazdı derken silahını çekti, arkadaş ne yapacaksın al başına belayı. Bizde delikanlı geçiniyoruz ya, üstelik de şoförüz. Bu arada:

-Çabuk üzerindeki paraları boşalt! Demez mi hani paraları vermek bir yana, soyulduğumuzu duyarlarsa arkadaşlar vallahi beni tefe koyarlar. Sen bizim şoför milletini bilmezsin. O zamanda Oran şehri yeni kurulmuş; in yok, cin yok yollarda. Bende üzerimde ne var ne yok kuruşuna kadar adama verdim.

İçimden de dua ediyordum, bu kadarla kurtulayım bari diye. Sonra birden üzerimden abandı, benden yanı olan kapıyı hızla açıp itekleyiverdi beni dışarı. Tabi ben bi güzel yuvarlandım yere. Vakit gece yarısı ve bana bağırarak:

-Üç saate kadar ortalıkta görünme, sonra git arabanı Cebeci'deki Kan bankası'nın önünden al! Dedi ve gazladı gitti. Sözü'nün eridir belki, dediğini yapar diyerek polise de haber vermedim.

Gece karanlıkta yayan Kan bankası'nın oraya kadar yürüdüm. Epeyce sağda, solda vakit geçirdim. Baktım üç saat geçmiş, dediği yerde arabam yok. Bir iki saatte öylesine bekledim belki gelir diye. Ne gelen vardı ne giden. Sonra gittim karakola soyulduğumu, arabamın uzun boylu, bıyıklı, esmer biri tarafından gasp edildiğini anlattım. Polisler ifademi aldılar. Aradan iki gün geçti arabamı Sitelerde terkedilmiş olarak buldum. Emekli bir kişiyim, bütün yatırımımı 'aha' bu taksiye yaptım. Allah'tan her hangi bir yerinde hasar yoktu. Buna da 'şükür', dedim.

-Eee! Dedi, kızın arkadaşı:

-Sonra ?

-Sonrası ne olacak, o karakol, başka karakola da. Bildirmiş arabamın gasp edildiğini. Moral bozukluğundan işe de gidemiyorum.

Ertesi gün polisler çalıştığım durağa gelmişler beni sormuşlar. Bakmışlar ki ben yokum; bu sefer arkadaşlarımdan ev adresimi almışlar. Eve geldiler. Hadi, beni evden alıp doğru karakola götürdüler. Gaspçılıktan yakalanmış üç, beş kişiyi bana gösterip:

- Senin arabanı gasp eden bunlar mı? Dediler Bende:
- Hayır, Komiserim bunların hiçbiri değil! Dedim. İkide bir:
- Dikkatli bak; bunlardan biri olabilir! Diyorlar, bende her

defasında:

-Bunlar değil” diyorum. Sonra beni salıveriyorlar:

-Lazım olunca biz seni tekrar çağırırız. Diyorlar. Aradan ya birkaç saat geçiyor, veya bir gün, önce taksi durağına, beni bulamayıp, sonrada eve geliyorlar. Hadiii tekrar karakola. Bu seferde başka karakollar çağırmaya başladı. Hiç çalışmıyorum, hastalandım, moral sıfır! Ekip arabasıyla karakola gidip bana gene bir sürü kişi gösteriyorlar hiçbiri olmadığı için, beni salıveriyorlar. Nasıl dönersem döneyim eve. Günah olmayacağını bilsem gösterdikleri kişilerden birisine:

-Aha bu benim arabamı gasp eden! Diyeceğim ama İnsanın vicdanı razı olmuyor. Karakoldan yayan yapıldak eve geliyorum. Tabanlarım şişmiş. İnsanın uykusu da kaçıyor, uyu uyuyabilirsen. Bu işin gündüzü, gecesi olmuyor ki ne zaman bir gaspçı yakalansa, muhakkak karakoldayım.

Esasında polisler de bıktı bu işten ama onların vazifesi bu demek. Sistem böyle işliyor. Daha sonra önüme albüm koymaya başladılar:

-Bunlardan bir tanesini söyle de kurtul! Dediler. Esasında ben değil kendileri kurtulacaklardı. Gayet iyi anlıyorum ama anlamazlıktan geliyorum. Ama ben hiçbirini yapmadım. Şikayet etmek akıl karı değilmiş arkadaş. Bana arabamı sattıracaklardı.

Mesa Kuru sitesine gelindiğinde yanımda oturan:

-Tamam, şoför gardaş, bayanı burada indirecez! Dedi. Ben durdum, delikanlı inip kızın kapısını açtı, vedalaştılar, sonra tekrar öne; yanıma oturdu:

-Ümit köye! Dedi ve sonra:

-Eee anlat, anlat hele! Bende:

-Yani senin anlayacağın gaspçılar bulunamadı. Ben gene bir hayli karakol, karakol dolaştım dosya kendiliğinden kapandı da çağırılmaktan kurtuldum. Ümit köy'e gelmiştik:

-Burada da ben ineyim! Dedi. İndi cebinden iki milyon çıkarıp:

-Buyur şoför bey!

-Ne bu? Dedim.

-Ne olacak Para görmüyon mu?

-Görüyorum görmesine de taksimetrede on sekiz milyon yazıyor, on altı milyon daha vereceksin! Delikanlı:

-Onlar gaspçıydı, paranı vermemişler üstelik arabayı götürmüşler. Bizde öğrenciyiz, bizden de bu kadar. Hadi yaylan bakalım! Der demez ben arabadan dışarı çıkıp:

-Nasıl vermezmişsin! Dememe kalmadı nereden çıktıklarını bilemediğim gençler sekiz on kişi oluverdiler. Ne arada gelmişlerdi, ne zaman gelmişlerdi farkına bile varamadım. Tek kelime etmeden bindim arabaya sonra:

-Hadi size de öğrenci kıyağı olsun bari! Dedim. Sonra bir ara ‘karakola gitsem mi ki’ diye düşündüm. Bu memlekette şoförlükte yapılmaz diye düşündüm. Dalmışım az daha kaza yapacaktım. Arabayı satsam mı ki diye düşündüm. Hala düşünüyorum...

Selma GÜRSEL

UNUTMA BENİ (Züğürt Baklavası)

MALZEMESİ: 2-3 porsiyon-Ev ekmeği yada yarım ekmek,1 su bardağı toz şeker,1,5 bardak su,1 kaşık margarin veya tereyağı,mercimek büyüklüğünde limontuzu.

Ayrıca ev ekmeği sulanmadan ufak parçalara bölünerek de yapılabilir

Bayat ekmek bıçakla doğranarak ufak bir tepsiye konulur. Doğranmış ekmeklerin üzerine ceviz serpilir. Sulandırılmış pekmez veya şekerli su bir taşım kaynatır yağ kaynayan şekerin içerisine atılarak bir taşım daha kaynatılır. Şerbet ılıması için bekletilir.

Tepsiideki kırılmış ekmeklerin üzerine kaşıkla ılıyan şekerli su yedirilerek dökülerek bekletilir. Servis tabaklarına konulunca istenirse üzerine tarçın ekilerek yenilir.

Buna züğürt baklavası da denilir. Ekonomik bir tatlı olduğu ve çabuk hazırlandığı için revaç bir tatlıdır. Ayrıca bu günlerde bayat ekmeklerin değerlendirilmesi için de ekonomik ev hanımlarının vaz geçilmez tatlısı olabilir.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

KAPAR KAPILARINI DOSTLARINA

İnsan nereye girerse girsin
Hangi çıkmazlarda
Kalırsa kalsın
Güneşin ışığından kaçamaz...

Yağmur, rüzgâr etkiler
Üşür soğuk havalarda...
Nufus cüzdanı üzerindeki
Vesikalık resmi gibi,
Farklılaşır bazı halleri...

Kendi içindikilerle yorumlar
Dışındakilerini
Sevmediklerini beğenmez
Beğendiklerini sevemez
Kapar kapılarını dostlarına...

Davranışları
Ve konuştukları farklılaşır
Zaman zaman...
Filmin « son » yazmasından
Öncesinde kalır düşüncesi
Yarı uykulu gezer
Gezerken unuttur gerçekleri
Kapar kapılarını dostlarına...

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Magnanville – Mart 1999

Ömer SEZER

BEN VE YÜREĞİM

Yürüdüğüm bu yollar neden kapanmış?
Edilen sözler yürekten değil.
Her yokuşta sırtında birini taşımak varmış,
Kan ter kalsan da düzde yine yalnızsın.
Tıpkı benim gibi.
Tıpkı yüreğim gibi.
Gidiyorum; gidiyorum sözlerle bağlanan yolların sonu görükmez.
Gemiler limanları çoktan terk etmiş aynı senin gibi.
Şimdi martı uğultularında dubalar gibi yalnızım,
Sarsa da bir kol boynuma tende sıcaklığını hissetsem.
Renklerimde yok oldu karardım. İçimde bir dışımda biri;
Düşüyorum yukarıdan aşağı hız kesmiyor ömrü girdap,
Sayamıyorum günleri mecalim yok ben yıkık bitap.
Sorsan herkes yanında herkes arkadaş;
Ve hayat üç beş tellalla uğraş!.
Küçük bir kuşun kanatlarında uçup gitti umutlarım,
Büyük ızdıraplarım oldu yetişemedim.
Ha bugün ha yarın derken;
Giden hep bendenmiş anlayamadım.
Küçük bir çocuğun ağlayışlarında ırkildim.
Ve sulu gözlerle baktım gözbebeklerine.

Neden ağlar çocuklar doğarken dedim?
Melekler anlatırmış dünya pislik bir mekan!
Ağlama çocuk! Dedim.
Her sebepten bir neden bulacaksın sende büyüyünce,
Kırpiklerim yapış yapış,
Şu çocuğa umut veren bana bak,
Oğlumla yaşama bağlandım,
Baktım babam boylu boyunca yatıyor.
Babama çare olamadım.
Sadece bir oyuncakla kandırmak değildir küçük bir çocuğu sevindirmek;
Düşününce ne kadarda boş bir hayat.

Rıza HARDAL

BAKTIM ORTALIK KARMA KARIŞIK

Araştırdım şu dünyanın halini
Baktım ortalık karma karışık
Kime sordumsa hal ahvalini
Baktım ortalık karma karışık

Dünya iyi ama sağlam direk yok
İnsan iyi ama acır yürek yok
Timi aç ölüyor kimisi de tok
Baktım ortalık karma karışık

Kimi zengin açlık nedir bilmiyor
Kimi fakir rezillikle ölüyor
Ortadoğu cayır cayır yanıyor
Baktım ortalık karma karışık

Gülcü güçsüzleri ezip geçiyor
Kimi konuyor da, kimi göçüyor
Kimi konyak, rakı, şarap içiyor
Baktım ortalık karma karışık

Dünya döner çarkı felek dönmez mi?
Bu belalar boynumuzdan inmez mi?
Birlik olsak bir yaşasak olmaz mı?
Baktım ortalık karma karışık

Vuran vurana da, kıran kırana
RIZA sus diyorlar hesap sorana
Bakmıyonmu ortalıta talana
Baktım ortalık karma karışık
15/06/2009 Çorum

Yaşar KILIÇ

GİDELİM

Karanlıkta giden gafil
Aç gözünü, behey cahil,
Yalan dünya için sefil
Olma; Mevla'ya gidelim.

Gel nefisine olma köle,
Yanma nara bile bile,
Bu dünyada Şeytan ile,
Kalma Mevla'ya gidelim.

Pişmanlık her geçen gün
Klavuzsuz bir gemisin,
Yazık meçhule yelkenin
Salma Mevla'ya gidelim.

Miskin YAŞAR bak kendine,
Kor düşmüş eteklerine,
Dönmeden mahşer yerine
Ağla Mevla'ya gidelim.
29 / 11 1983

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 12 SAYI 138 25 Ağustos 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ**

Mahmut Selim GÜRSEL OTUZ AĞUSTOS

Mustafa Nevruz SINACI CUMHURİYET’İ FAZİLET’E İBLAĞ

Mahmut Selim GÜRSEL YENİ ÇALIŞMALARIM

Salim SAVCI TEMİZ TÜRKÇE

Tülay BİLGİN ÇORUM BARAJI

Mahmut Selim GÜRSEL NEDEN BU KELİMELERE GEREK
DUYULUYOR?

Mustafa Nevruz SINACI OJEKTİF VE REEL ANLAMDA;
KUVVETLER VE DENGELER

Ahmet CANBABA HAYATA DÖNÜŞ

Selma GÜRSEL KABAK YEMEĞİ

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU ANKARA

Cuma TÜRKMEN NİYE

Dilek BİGA GÖÇMEN GÖZLÜM

Mahmut Selim GÜRSEL

OTUZ AĞUSTOS

Türk'üm diyen, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasına ve Türkiye'nin sınırlarını bu güne gelerek bir ülke oluşunun en büyük payı olan ve "Başkomutanlık Meydan Muharebesinin" kazanılması ile 30 Ağustos 1922 tarihini yâd etmek için her yıl 30 Ağustos'ta kutlanan Millî Bayram olarak kutlanmaya devam edilmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Milli Bayramlarının bu güne kadar kutlanmasını ve Türk olarak bu bayramlarla gurur duymamızın ilelebet eksik olmamasını dilerim.

Millet olmanın, bir olmanın, bütün olmanın bu günlerde adeta parçalanması için girişimlerin olduğu bu günlerde ülke bütünlüğümüze gelecek olan zararını her nedense görmek istememekteyiz. Bizlerin bu Türk Vatan için koruyucu olacağımıza, parçalayıcı olmaya çalışmamız çok düşündürücü değil midir?

Bu savaşın kazanılması ve Türk Vatanı olarak bizlerin bu günleri görmemizi sağlayan Mustafa Kemal Atatürk "Gençliğe yaptığı hitabe" adeta bu günleri görmüştür.

Biraz geçmişî hatırlayarak Ülkemizin Birinci Dünya Savaşı sonunda imzalanan Mondros Mütarekesi ve Sevr Antlaşmasıyla Ülkemizi tamamen elimizden alınıyor; bizlerin hür olarak yaşama hakkımıza son verilmeye çalışılıyor; bu zorlatmalar ile ülkemiz paylaşılıyor; bizlerin bu şartları kabul etmemizi istiyorlardı.

Türk Milleti olarak bu şartları kabul etmesi elbette mümkün değildi. Atatürk 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıktı. Anadolu'da, Atatürk'ün önderliğinde Kurtuluş Savaşı'nı başladı

Atatürk; Amasya Genelgesi'nin yayınlandı. Erzurum ve Sivas Kongreleri yapıldı. Daha sonra 27 Aralık 1919'da Ankara'ya geldi. 23 Nisan 1920'de TBMM'yi kurdu. Memleketin yönetimi halkın iradesine verilmiş oluyordu. Hem de Kurtuluş Savaşı'nın merkezi Ankara oluyordu. TBM Meclisi yaptığı görüşmelerde yurdun durumunu ve kurtuluş çarelerini aradı. "Misak-ı Millî sınırları içinde vatanın bir bütün

olduğunu; parçalanamayacağı kararını alarak işgal kuvvetleri ile mücadele kararı aldı. İlk düzenli ordu ile Doğu'da Ermeni çetelerine karşı zafer kazandı. Batı cephesinde I. İnönü, II. İnönü savaşları yapılarak Yunanlılara karşı büyük bir darbe indirilmiş oldu. Bu darbeyi hazmedemeyen Yunan kuvvetleri müttefiklerinden aldığı güç ve kışkırtma ile tekrar saldırıya geçtiler. Mustafa Kemal Atatürk'ün Yunanlıların bu saldırılarının üzerine Türk Ordusu mensuplarına:

"Hattı müdafaa yoktur sathı müdafaa vardır. Bu satıh, bütün vatandır. Vatanın her karış toprağı vatandaşın kanıyla ıslanmadıkça terk olunamaz." dedi. Türk ordusu askerleri, 23 Ağustos ve 12 Eylül 1921 tarihleri arasında yapılan Sakarya Meydan Muharebesi'yle, Türk Milleti topraklarını geri almaya başlıyordu. Sakarya Savaşı'nın önemi; ordunun taarruz durumuna geçtiği önemli bir savaş olarak da tarihe geçti. Bu zafer sonunda, TBMMeclesi tarafından, Mustafa Kemal'e "Gazi" unvanı ve "Mareşal" rütbesi verildi. Türk tarihinin dönüm noktalarından biri olan Sakarya Savaşı'ndan sonra, Büyük Taarruzla düşmanı tamamen yok etme kararı alındı. 1922 yılı Ağustos'una kadar gizlilik içinde Türk Ordusu hazırlandı. Gazi Mustafa Kemal'in Başkomutanlığını yaptığı ordumuz, 26 Ağustos 1922'de düşmana saldırdı. Bir saat içinde düşman mevzileri ele geçirildi. 30 Ağustos'ta düşman çember içine alındı. Sağ kalanlar esir alındı. Esirler arasında Yunan Başkomutanı Trikopis'te vardı. Bu savaş, Atatürk'ün başkomutanlığında yapıldığı için Başkomutanlık Meydan Muharebesi olarak adlandırıldı. Düşman, İzmir'e kadar takip edildi. 9 Eylül 1922'de İzmir'in kurtarılmasıyla yurdumuz düşmandan temizlenmiş oldu. Bu büyük Zaferi her yıl, 30 Ağustos günü, Milli Bayram olarak kutluyoruz.

Mustafa Nevruz SINACI

CUMHURİYET’İ FAZİLET’E İBLAĞ

Bu biraz “DAVOS’TA SON TANGO!” nun devamı olacak. Zira 48 yıldır uygulanan ‘aykırı’ bir senaryo var ortada. Ne demiştik? Olaylar zincirlemedir, birbirini kovalar ve tamamlar. Süreç AB’ye girme değil, her şeye rağmen apaçık bir ‘bağlanma’ oyunudur. Süreç içinde Davos’u bir halka olarak görmek gerek. Aksi takdirde, zaman tuzağına düşülmez, sürede müsavat (eşitlik) ön görülür, moderatör’e değil; Progorm ve soykırım suçlusu İsrail’e ders verilir, diplomasi askıya alınır, başta M60 tank ihalesi olmak üzere iki ülke arasında vaki bütün projeler büyüteç altına konulur ve 28 Şubat’tan itibaren yoğunlaşan anlaşma ve ilişki trafiği dondurulurdu.

Aradan geçen zamana rağmen hiç birisi oldu mu? Maalesef olmadı!..

En azından, yaşasaydı Atatürk, demokrasi Şehitleri Menderes ve Zorlu olsa böyle yapardı. Çünkü onlar, hayatlarını seçim kazanılması, bir süre daha vekil kalınması gibi bencil ihtiraslara değil, ebed-müddet Türkiye, fazilet anlamında Cumhuriyet, hak-adalet ve hâkim-hükümran bir hukuk idealine adanmışlardı. Olması gereken bu idi. Ama öyle olamadı!..

Peki, neden ve niçin? Çünkü son 48 yılda anlayışlar ve kavrayışlar ‘strateji’ değişti.

Türkiye Cumhuriyeti kuruluş amacından saptırıldı. Atatürk ilke ve inkılâpları tarihe gömülerek hafızalardan silindi. Nevi-i şahsına münhasır (kendine özgü) olması gereken TC’ nin yönü (DYP’nin ihtiyar atı gibi) tefessüh etmiş batıya çevrildi!.. Bu bağlamda Cumhuriyet’in temel ilke ve maddi-manevi değerleri, başta demokrasi olmak üzere adalet ahlâkı ve hukukun mutlak gereği kuvvetler ayrılığı (yargı-yasama-yürütme) özgürlük ve hükümranlık hakkı AB kriterleri ve çifte standart kurbanı edildi. TC Mahkemeleri AİHM’nin altına düştü.

Yani Davos; yıllarca ezilen Türk milleti’nin tükürükle bile boğabileceği Güney Kıbrıs Çetesi, tebaadan Yunanistan, tefessüh etmiş

AB ve d ne kadar Osmanlı'ya vergi veren ABD tarafından rencidesi, istismarı ve alçakça sömürülmesi nedeniyle kısmi heyecan yaratmıştır. Dolayısıyla bu  ıkış Türk Milleti'nin hasret kaldığı bir duruş, meydan okuma, vicdanen dışa vurma ve sinerjik 'desarj' biçiminde algılanmış olmakla; İ  politikada yararlanılan harika argüman ve yerel seçimlere tahvili planlanan duygusallık.. 'Acı gerçek' budur. Aksi takdirde mesele bir seçim arifesinde i  politikada bu denli abartılmazdı!.

Burada  nce Başbakan, icra heyeti ve dönem politik-ACI'larının mutlaka bilmesi ve hatırlaması gereken bir hakikat vardır. Cumhuriyet tek başına bir hiçtir. Ancak ve sadece demokrasi ile birleştiği, bütünleştiği takdirde bir anlam ifade eder. Yahut SSCB gibi zalimin adı, soykırım, zulüm, insanlık dışı sulta, saltanat ve despotizmin maske söylemi olarak kalır. Açık bir anlatımla Cumhuriyet; Atatürk' n tanımladığı "fazilet" bağlamında uygulanıp, adalet ve hukuk'la fiilen yaşam boyutuna geçirilmedikçe büyük bir yalan, sahtecilik ve yolsuzluktan ibarettir. Örneğin siyasi partilerin delege seçimi yapmak yerine 'aday belirleme' yöntemi gibi! Cumhuriyet'in olmazsa olmaz bileşenleri adalet ve hukuk ile ta lanmış demokrasidir.

Derinlemesine inceleyince gördük ki, Atatürk aslında batı tarzı (yozlaşmış ve çıkar kaygısıyla çürümüş) demokrasi ile sağlandığı  ne sürülen faydaların, Türk tipi (Türk İnkıl bı) Cumhuriyet ve demokrasi (medeni siyaset) ile çok daha kolay elde edilebileceğini anlatmak istemiş müteakip vecize ve nutuklarıyla bu gerçeği 'sadıklar için' açıkça ortaya koymuştur...

"Bizim idare şeklimiz Kitaplarda adı konmuş, tanımı verilmiş yönetimlerden hiç birine benzemez bir idaredir!. Milli hakimiyet ve milli iradeyi gerçekleştiren biricik idare de budur!.. Bu nitelikte bir yönetimdir!. İdare şeklimizi adlandırmamız gerekirse, halk idaresi, veya halk hakimiyeti deriz!.. Demokrasi'ye değil, sosyalizm'e benzemiyormuş!.. Efendiler!.. Biz benzememekle, benzetmemekle gurur duyarız!.. Çünkü biz bize benzeriz, efendiler!.."

"Bizim (sistemimiz) hâkimiyeti kayıtsız şartsız milletin eline veren bir idaredir. . Gerçekten bugün dünya yüzünde Millet hakimiyeti'ni bu kadar kesin sağlayıp, böyle açık belirten başka bir idare yoktur!..Cumhuriyetin en asri, mantıki ve namusk r tatbikini temin eden hükümet şekli: Demokrasi'dir!.. (Mustafa Kemal 'Atatürk' 27.1.1923)

şimdi Davos'ta yaratılan kahraman'ı; Cumhuriyet'i fazilet'e ibl ğa davet ediyoruz.

Mahmut Selim GÜRSEL

YENİ ÇALIŞMALARIM

Dergilerimize yazı veren arkadaşlarımızın ve benim çalışmalarımı sanal kitap olarak sizlere sunmak için yeni çalışma başlattım. Deneme mahiyetinde benim en son basılmış olan “Çorumlular ve Çorum’a Hizmet Edenler” biyografi kitabımı sanal ortamda sizlere sundum. 241 sayfalık bu çalışmamın bizlerce ilgi gördü.

Çorum Osmancık’ta yatmakta olan Koyun Baba ile ilgili bir el yazması kitabın Latin harflere çevrili ve basılmış olan çalışmam bu sayfada hazırlanmada olup çok yakında tamamlanacaktır.

İlk yayınladığım kitap olarak ”Çorum’da Yatan Meşhur Yatırlar” da hazırlanarak yakında sizlerle olacak

Yazarımız Mustafa Nevruz SINACI’NIN 2010 tarihinde sanal ortamda yazdığı yazılarını “Sıra Dışı” ismi ile yayına hazırlayarak sizlerin görüşüne sundum. Kitabın çalışması 2010 tarihi Aralık sonuna kadar yayınlanacak olan çalışmalar ile devam ederek sonuca bağlanacak.

Sitelerimizde kitap formatına yakın olarak yayınladığımız Selma Gürsel’in “Çorum Yemekleri” ile Sanal dergilerimizde yayınladığımız güncel yemeklerin toplandığı “Yemeklerimiz” isimli çalışmaları da sitelerimiz de bulunmaktadır.

Bu çalışmalarımı yayınladığım kitaplarım ve yazarlarımızın dergilerimize gönderdikleri çalışmaları ile devam ettirmeye çalışacağım.

Ayrıca yayına hazırladığım iki yeni dergiyi de buradan sizlere duyurmayı uygun gördüm.

“Turizm Dergisi” ilk sayısını hazırlamaktayım. İlk sayımızı Çorum ilini tanıtmak için hazırlıklarımı tamamladım ve yayına peyder pey aktarmaya çalışacağım.

“Bak Sat Al Dergisi” bu dergimin amacı da satışını istediğiniz her türlü ticari emtianın buradan tanıtımını yapmak ve sizlere sunmak olarak düşündüm.

Yeni çalışmalarımızı diğer yazar arkadaşlarımızı sanal kitaplarına çevirmeye çalışacağım.

Sizlerin de öneri ve tenkitlerini bekliyorum.

Tülay BİLGİN

ÇORUM BARAJI

Çorum'da şöyle bir geziye çıkalım dedik. Uzun zamandır da gitmiyordum. Barajı gezmeye gittik, baraj çok güzel dolmuş. Bu küçük gölü görünce susuzluk korkumuz kalmadı. Etrafında gezdik gün batımını seyrettik. Harika bir Dinlenme spor alanı Çorum için önemli bir bölge.

Bir taraftan da kanallara gözümüz takıldı. Kanalları toprak doldurmuş. Barajda gırtlığına kadar dolu bu yağmurlarla taşması an meselesi. Türkiye'de sellerin birinci kaynağı su kanallarının kapalı olması ya da yok edilmesi. Kâinatın bir dengesi var. Dere yataklarına su gelmeyecek diye bir şey mi var. Su olmadığında o bölgeleri farklı amaçlarla kullanıyorlar, ya da kapatıyorlar. Sellerin can aldığı şu günlerde. Su baskının tedbiri kanalları acilen açmaktır diye düşünüyorum. Yoksa yağmurların barajı taşırmaması an meselesi. Hayat örnekler veriyor.

İnsanlara ben geliyorum diye önce ayak seslerini gönderiyor.

Salim SAVCI

TEMİZ TÜRKÇE

İnsanoğlu kirletmeyi sever. Kirlettiği alanları sıralayalım:

1. Hava tabakası: Havayı kirlettik. Hatta ozon tabakasını bile deldik.

2. Denizler, akarsular: Kıyılardaki kentlerin lağımalarını kıyıdan 2-3 km denize salıverdik. Akarsularımız da aynı kirlilikten bir türlü arınamadı.

3. Toprağı da kirlettik: Zehirli atıkları varillerde toprağa gömdük.

4. Şimdi de anadilimizi kirletmeye başladık:

a) Yasa ile kabul edilen, okunuşları verilen harfleri tarzanlaştırdık. Örnek Türkçede (H) harfi var. (HE) diye okunur. H'yi HA diyenlerimiz hala var oğlu var!

b) Harflerimizi batıya özenerek Te'yi Ti, Ve'yi Vİ, (N'yi) En diyenler o denli çoğaldı ki TV (TEVE doğrusu)lerimizin adları da acayipleşti.

c) Tek yazım (imla) kılavuzuna ulaşamadığımız için, satırbaşını kaldırdık, her yazara göre nerede ise yazım kılavuzu oluşturmaya başladık.

Bunları niçin yazdık?

-Bir seçime giriyoruz. Partilerimize, milletvekili adaylarımıza, sade vatandaş sorsun istedik.

İnşallah havanda su dövmemiş oluruz!

Mahmut Selim GÜRSEL

NEDEN BU KELİMELERE GEREK DUYULUYOR?

Bu yıl nedense bazı kendini bilmezler ÷lkemin insanlarını artık BAYRAK, TÜRK, DEVLET, MİLLET metfunlarından uzaklaştırmak için adeta seferber oldular. Şanlı TÜRK BAYRAĞI yerine; rengârenk bayraklar, TÜRK yerine TÜRKİYELİ, Devlet yerine konfederasyon, MİLLET de halklar kelimelerini kullanmaya bilhassa itina ve dikkat etmektedirler.

Bu kelimeleri kullananlar dikkat edilirse bir önceki yıllarda Ülkemizin bir MOZAIK olduğunu empoze ettiler ve Ülkemden birkaç yazardan başkası da bu terime karşı çıktı, diğerleri ise bilerek veya bilmeyerek bu terimi kabul etmiş göründüler ve konuşma ve yazılarında mozaik kelimesini kullandılar ve halen kullanıyorlar. Bilindiği gibi mozaik çeşitli maddelerin herhangi bir birleştirici ile karıştırılarak dökülerek kurutulan ve bir satır yada kütle elde edilen yapay olmazsa da birleştirilmiş bir kütledir. Ülkemde yaşayanların tamamının kimliği TÜRK'TÜR. Türklük TÜRKİYE'DE yaşayan bütün insanların ortak kimliğidir. Türkiye de yaşayanlar hiçbir zaman Türkiyeli olamaz. TÜRKİYE'DE yaşayanlar TÜRK'TÜRLER. Beğenmeyenler ise istedikleri yerlere giderler. İstedikleri ÷lkede “YELİ” olarak yaşarlar. Yada bu kelimeleri kullanmaktan uzak durmaları gerekir.

Evet efendiler! Bizim ÷lkemiz TÜRKİYE'DİR. 900 küsur senedir bu ÷lke TÜRK HÂKİMİYETİ altında bulunmaktadır. Bu yerde daha önce yaşamış toplulukların fertleri de halen bu ÷lke topraklarında yaşamaktadırlar. Bu ÷lkeyi zapt edenler onları bağırlarına basmış; onları himaye etmiş ve hatta kendilerinden daha da fazla haklarla korumuştur. Bu dediklerimi hiç kimse inkar edemez. Şayet TÜRKLER bu dediklerimi yapmamış olsalardı kendilerine bazı kimlikler icat edenlerin bir tanesi bile bu güne kalmaz, tarih içerisinde yok olur giderlerdi. Yine ben diyorum ki; ÷lkemiz hepimize yeter. Türk olarak bu topraklarda beraberce kalmışız, yine de kalmamızda bir beis yok. Yok arkadaş ben sözümünden dönmem, özümü arıyorum dersin o da senin

bileceğın bir iş olup, özünün bu gün oturduğu, Ermenistan, Irak, Yunanistan gibi ülkeler bulunmaktadır. Müracaat eder o ülkelere gidersin. Ülkemizin kanunları sizlerin mal varlıklarını satmanızda hiçbir sakınca ve sınırlandırma koymadığı içinde bütün mal varlıklarını paşa paşa satar, bizlerde seni merasimle yolcu ederiz. Bundan ötesi var mı ?

Bundan ötesini düşünmen senin hayalin olarak kalır. Ülke bütünlüğü ile oynayanların karşısına ülkenin koruyucusu olan Hükümeti, Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Kuvvetleri ve Polis Kuvvetleri olarak sana gereken dersi verir.

Mustafa Nevruz SINACI

OBJEKTİF VE REEL ANLAMDA; KUVVETLER VE DENGELER

Demokrasi rejiminin teminatı ve meşruiyetin temel şartı kuvvetler ayrılığıdır.

Genel politik bilimler ve geleneksel Türk idare sisteminde öne çıkan “medeni siyaset” kuramında kuvvetler: 1. Yasama (meclis/şura), 2. Yürütme (icra/hükümet), 3. Yargı (adalet cihazı, hâkim ve savcılar), 4. Medya (yazılı/görsel/işitsel ve dijital), 5. Sivil Toplum (örgütlü kuruluşlar ve bireysel sorumluluk bağlamında yurttaşlar)

Tek başına “izafi bir kavram” olmaktan öte bir anlam ifade etmeyen devlet kavramı, bu uzuvlar vasıtasıyla vücut bulur, kurumlaşır ve şekillenir. Başta İsrail, ABD, çoğu AB ve bazı Arap ülkeleri gibi “çete devletleri” hariç olmak üzere; Vatandaşlar tarafından ‘insan için’ kurulan, akil/ehil/erdemli, onurlu ve sorumlu insanlar tarafından yönetilen devletlerin olmazsa olmaz şartı, kesin kes kuvvetler ayrılığıdır.

Kuvvetler ayrılığı: Eğer ki, her bir erk/kuvvet kendi işini kendisi yapabilecek güce ve özgürlüğe sahip ise vardır. Aksi takdirde, böyle bir ilkenin varlığından bahsetmek siyasi etik dışı, düpedüz yalancılık, sahtekârlık ve mürailiktir. Olayı Türkiye özeline indirgediğimizde görüleceği üzere: Bu durumda, TBMM üzerinde sıkı bir parti kontrolüne gerek kalmayacağı gibi, “demokrasinin vazgeçilmez unsuru” siyasi partileri âdi birer şirket, sömürü aracı olarak kullanan ‘lider bozuntusu’ keneler zuhur etmeyecektir. HSYK’da adalet bakanı ve müsteşarı bulunmadığı halde hükümetler, yargı darbesi yemeyeceklerinden emin olabileceklerdir. Dolayısıyla, halkın “sosyal sözleşmeler” (anayasa, yasa, yönetmelik vs) gereği vücuda getirdiği örgütün ‘hukuk devleti’ olarak varlık, meşruiyet, güç ve ağırlığını sürdürebilmesinin olmazsa olmaz koşulu;, Objektif, eşit-adil hak, nevi-i şahsına münhasır özel hukuk ve orijinal esaslara göre kaim sağlam bir mevzuatın varlığı, yasalar karşısında yekdiğerine nazaran eşit ağırlık ve devamlılığın teminatıdır.

Bu durumda: (kuvvetler ayrılığı ilkesinin hâkim ve hükümferma olması halinde)

1. Yasama (Meclis/Şura); Namuslu, dürüst, onurlu ve sorumlu; vicdanı hür, irfanı hür yurttaşlardan terekküp ve teşekkül edebilir.

2. Yürütme; Hükümünü hikmetle yürütür, kul hakkını korur, hukukun üstünlüğünü hâkim kılar, ülkeye zenginlik, refah, barış ve mutluluk getirir, adalet ahlâkının banisi olabilir.

3. Yargı; Kolluk kuvvetlerinden hapisanelere kadar bilcümle sathı vatanda, her türlü hâl ve ahvalde hak/hukuk, adalet ve dürüstlikle kaim huzur, emniyet ve güven iklimi hâkim kılınır. Adalet özgür/tarafsız ve bağımsız biçimde tahakkuk eder, mülk'ün temeli olur.

Cumhurbaşkanı dâhil vekil, başbakan/bakan, genelkurmay başkanı, genel müdür, general ve memurlar “kanun önünde” eşit hale gelir. Vekillerinin ‘kürsü masuniyeti’ ile hâkim ve savcılarının “resmi vazife masuniyeti” hariç; Mevcut ve mer-i insanlık, etik ve hukuk dışı, “dokunulmazlık” denilen insanlık düşmanlığı kisvesinden eser kalmaz.

4. Medya: Bilumum tür, hitap/kapsama alanı, imkân ve kaynaklarıyla özgür, tarafsız ve bağımsız, şahsiyetli ve haysiyetli; Bütün Türk Milleti, bilim ve insanlık adına; halkın yanında yer almak dışında, kimseye “yandaş, yoldaş ve Candaş” olmayan; Namuslu, dürüst, ilkeli, onurlu ve sorumlu unsurlar “beşinci kuvvet/MEDYA” bunun dışında kalan ve kula kul olan domuzlar ise sadece lânetli uşaklar ve halk düşmanlarıdır!...

5. Sivil toplum/özgür birey ve her biri bir devlet olan vatandaş: Gerçekte en önemli kuvvet/erk halk; Halk’a rağmen hüküm iddia, ifa ve icra etmeye kalkışmak gayrimeşru olmaktadır. Burada meşruiyetin ilk şartı kesinlikle ve asla seçimle gelmek değil; Kuvvetler ayrılığı ilkesi bağlamında ‘hukuki tanım, konum ve duruma’ uygun olmaktadır.

İşte Bu: Hiçbir çıkar, kazanç paylaşma ve gönüllülük dışında zorunlu aidat almaksızın faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşları ve bizatihi onurlu/sorumlu bireyin görevidir. Görev: başta yasama/yürütme/yargı/medya olmak üzere; Devleti denetleme, kamu vicdanı ve adalet kurumu yoluyla sorgulama, yargılama ve icabında hasep sormaktır.

Siyasi partiler, sendikalar, meslek odaları ve kooperatifler kesinlikle STK değildir.

Kuvvetler Ayrılığı İlkesi ve Yargı Meşruiyeti

Yukarda açıklanan ve tanımlanan ilkeler her medeni devlette var olmak zorundadır.

Aksi taktirde, demokrasi, adalet-hukuk ve kuvvetler ayrılığı bahis konusu olamaz!..

Devlet içinde kuvvetler, birbirlerini denetlemek, kontrol ve takip etmek, dengelemek; aynı zamanda anayasa ve yasa karşısında eşit hak, yetki ve sorumluluğa sahip olmak zorunda ve durumundadır. Yasama, Yürütme ve Yargı terazide eşit ağırlığa sahip olmaz; Medya da yandaş, yoldaş ve Candaş unsurlardan oluşmak gibi, lânetli bir hale irca olursa; Ne cari sistem meşrudur ve nede, sistemin güncel banileri!..

Daha açık bir anlatımla: Demokrasilerde yargı bağımsızlığı, nevi şahsına münhasır özgürlük/özerklik ve tarafsızlığından bahsedebilmek için yargının diğer iki demokratik erkten yani yasama ve yürütmeye eşdeğer meşruiyete sahip bulunması gerekmektedir.

Yoksa bu günün "Anayasa Mahkemesi ana muhalefet mahkemesi olmuştur" biçimi art niyetli ve eleştirel söylemler ile anayasaya açıkça meydan okuma tarzındaki polemiklerinden daha güçlü ardıl yargı sorunları bir anda rejimin kökten sorgulanmasına neden olabilir.

Bu ve benzeri beyanlar, tahrik ve hezeyanlar alenen suç teşkil etmesine, ceza yasası ve anayasaya göre soruşturmayı mucip olmasına rağmen dava konusu yapılmaz, yapılamaz ise yargı büyük bir baskı ve töhmet altında demektir.

Meşruiyet kaynakları demokrasilerde "halk desteği", millet iradesinin 'namuslu, dürüst ve demokratik' seçimlerle devlet idaresine gelme önkoşulu olmakla birlikte, insan hak ve özgürlükleri gibi evrensel temel hukuk kavramları bazen çoğunluğun desteği Olmaksızın da meşruiyetin vazgeçilmezi olmaktadır.

Nitekim Anayasaların ortaya çıkışı ile devletin karşısında bireyin, yerli azınlıkların, dezavantajlı grupların korunmasına yönelik liberal demokrasi akımları ile mümkün olabildiği gerçektir. Yargının meşruiyetinin güçlü olarak desteklenmesi ve bağımsızlaştırılması ilk defa ABD'de jürili mahkemelerin kurulması ve Anayasa Mahkemesinin ortaya çıkışı ile başlamış, bu sistematik kıta Avrupa'sında da giderek yaygınlaşmıştır.

Meşruiyet kaynaklarını kuramsal, pozitif hukuk kapsamı dışında örf, adet, din, gelenek ve görenek kuralları ile tabana yaymak yürütme ve yasamanın görece "halka yakınlık" kozunu elinden alabileceği düşünülür. Ancak demokratik seçenekleri, çoğulculuğu, kişi hak, hukuk ve özgürlüklerini tamamen veya kısmen yok etmeye yönelik kavram ve

kurumlaşmaların yasama ve yürütmenin karşısına çıkabilecek daha güçlü meşruiyet kaynakları bulabilmek oldukça zordur. Hatta bazen Irak'ta olduğu gibi istenmeyen gelişmelere veya Cezayir'de yaşandığı gibi tamamen totaliter bir dışa kapanmaya ya da Filistin'de olduğu gibi ortada bırakılmaya neden olabilmektedir. Eskiden Türkiye'de "Adalet Mülkün Temelidir" veciz sözü geçerli idi. Her nedense bugünlerde aynı veciz söz "Adalet Devletin Temelidir" şeklinde değişivermiştir.

Herkese normal gelebilir ama işin aslını/felsefesini bilenlere göre bu faşist bir tuzaktır.

Hem de demokrasinin devletle bireyin sözleşmesine dayandığını savunan liberallere atılmış bir goldür. Çünkü devlet bireyin mülkünün emniyetini sağlamak görevini üstlenmiştir. Halbuki adaletin devlet elinde bir silah olması devletin bu ikili anlaşmayı bireylerin mülküne ve bütün kişilik haklarına tecavüzünü mazur gösteren bir yaklaşımdır. Yani; adaletin mülkün temeli olduğu doğru, ama devletin temelinde tecavüz ve zorbalık varsa adalet yoktur.

Anayasal meşruiyetin tahkimi için batılı ülkeler (Almanya, Fransa, İtalya, Macaristan vb) Anayasa Mahkeme üyelerini meclisin nitelikli çoğunluğu (2/3 gibi) ile seçmekte, Çünkü Cumhurbaşkanı, başbakan gibi yüksek makamlarda bulunanları yargılayabilmek için böylesi bir güçlü desteğe ihtiyaç duyulmaktadır. Nitelikli çoğunluk mahkemenin elini güçlendirirken yürütmenin oldubittilere başvurmasını önlemekte ve caydırmaktadır.

Tabii ki, yorum yapacak birçok kanaat önderimiz olmasına rağmen bu hassas konulara pek de girilmemesi çok düşündürücüdür. Demek gerek iktidar, gerek muhalefet, tıpkı yandaş, yoldaş, Candaş medya gibi ‘yandaş yargı’ hesaplarını da bir türlü bırakamamaktadırlar.

Ahmet CANBABA

HAYATA DÖNÜŞ (erken teşhis)

Sırtımdaki, göksümdeki ve zaman zaman vücudumu tümten saran ağrılarından şikayet ettiğimde eşim:

“ Hayatım kaç defa diyorum sana bir dipten doruğa muayene ol. Bak hastanede çalışan komşumuzun bir tanıdık doktoru var, önce muayenehanesine gideceğiz, sonrada o bize bir yol gösterir, gerekirse bir Check-up yaptırırız. Muhakkak bir şey var ki sende her gün şikayetçisin kendinden.“ Dediğinde ben hep “haklısın hayatım” derdim de bir türlü teşebbüse geçmezdik.

Tabii ki rahatsızdım ağrıdan sızıdan yana ama direniyordum doktora gitmeye. Nasıl olduysa ağrılarımın arttığı bir gün Hanımın da ağrılardan şikayeti geldi aklıma ikimizde bir muayene olalım dedim.

İşyerinden telefon ederek bir randevu aldım doktordan. Ertesi gün Fikret beyin muayene hane sine eşimle beraber giderek vizite ücretini yatırdım. Benim göksümü, nefes alışverişimi, sırtımı dinledi. Uzun tetkiklerden sonra kartvizitinin arkasına imzasını atarak

“yarın erkenden hastaneye gel, kapıdan kartımı gösterdiğinde direk içeri girersin” dedi. Tabi eşimi de aynı şekilde muayene ederek aynı şeyleri eşime de söyledi ona da bir kart yazarak verdi. Ertesi gün bizde öyle yaptık. Sabah hastanenin içi ana baba günüydü. Onları yarararak geçerken arkamızdan konuşuyorlardı.

“İşte gene özalciler geldi, bunların paraları var kuyruk beklemezler ki. Hele bizim gibi geceden kalkıp ta sıramı alacaklar sanki.”

Duymazlıktan gelmek zorundaydık. Adamlar haksızda sayılmazdı ama ne yapacaksın sağlık sorunu bu. Halimize şükrettik. Zaten şükürcü bir millet değilmiz. Bir trfik kazası olsa, bir uçak düşse çok şükür, içinde biz yokuz demezmiyiz. Ya sel felaketinde, depremde kendilerine zarar gelmeyenler şükretmezler mi. Bizde para ile muayene olacak durumda olduğumuza şükrettik. Oysa çokları doktora gitmeyi gerektirmeyecek derecede sağlıklarının yerinde

olduklarına şükrediyorlardı. Ya birde muayene olacak paramız olmasaydı ?

Her şeye para bulunuyordu da şu sağlığa para bulamıyordu halk. Balsa da halkın önceliği sağlık değildi ki. Yakacak, giyecek ve en önemlisi gıda. İşte en son kertesine getirmişler hastalıklarını. Artık doktora gelmekten başka çare bulamamış insanların yığılmalarıydı hastanedeki kalabalık.

Kapıdaki görevlilere doktorun arkası imzalı kartvizitini gösterince hiç bekletmeden

“ikinci kat 109 numara” dedi görevli. İkinci kat 109 numaraya çıktığımda doktorun bulunduğu oda kapısının karşısındaki görevli bayana doktorun yazılı kartvizitini gösterdim

“içerdekiler çıksınlar hemen sizi alacağım” dedi. Eşimin ve benim sağlık karnesini alarak kaydını yaptı. İçerden çıkan hastadan sonra muayene olmak için eşim girdi içeri. Doktor hiç muayene etmeden bir kağıt üzerinde işaretlenmiş liseyi eşime verdi. Sonra ben girdim benim elime de bir işaretlenmiş tahlil kağıdı verdi

“işaretli tahlilleri yap getir, gittiğin yerlerde kartımı göster sıra beklemezsin” dedi. Sistemin çarkı böyle işliyordu demek. Her gittiğimiz yerde hiç beklemedik, kan tahlilinde, idrarda.

Hele kandan bir sürü tahliller yaptılar. Eşimle beraber hepsinin neticelerini aldık doktora verdik. İçerde bir başkası daha vardı. Sanıyorum doktorun tanıdığı biri. Çenesi düşük bir insan. Doktor sanki onu dinlemiyordu. Elinde siyah bir çanta, içersinde bir sürü ilaç numuneleri var. İlaçlarla ilgili bilgi alışverişinden başka bir şey değildi adamın yaptığı. Kim bilir hangi fabrikanın ilaç pazarlamacısıydı. Biz se doktorun tahlil sonuçlarını söylemesini bekliyorduk. Hele adam bir konuşmasını kesse sıra bize gelecekti.

O çenesi düşük adam işi bittiği halde çıkıp gideceğine, eşimle beraber doktorun söylediğini dinlemez mi. Doktor tekrar tekrar tahlil sonuçlarına baktı, kafasını salladı. Ters giden bir şeyler vardı galiba. Gözlerini benden kaçırarak eşime bir şeyler diyordu ki eşim benim kolumdan tutup;

“Güven sen biraz dışarı da bekle benim doktorla bir özel görüşmem olacak” dedi. Ben dışarıda beklerken O geveze adamında sesinin yükseldiğini duydum içerden. Durmadan konuştular konuştular ama konuşan hep o geveze adamdı. Ama tam anlayamıyordum konuşulanları. Sonra o geveze adam kapıdan çıktı bana dönerek

“hücre çoğalmasımı, geçmiş olsun iyi huyluysa korkulacak bir şey yok” dedi. Adam söyledi söylemesine ama benim kendisine birşeyler sormamı beklemeden çekip gitti. Bir ara peşinden koşturayım dedim vazgeçtim. Doktor eşime içerde tedavi şekillerini izah etmiş, ayrıca başka ülkelerde tedavi görebileceğini söylemiş. Hiç konuşmadan geldik eve. Ben istiyorum ki kendi birşeyler söylesin. ‘Korkulacak bir şey yok’ desin, geveze adamın söylediği gibi. Ama ne gezer eşimde çıt yok.

Eve geldiğimizde birazda yüzü ağlamaklı:

“hücre çoğalmasımı, kansermiş yani” dedi. Ben oturduğum koltuktan fırlamıştım sanki. Ellerimle yüzümü kapatıp

“Aman Allah’ım buda mı gelecekti başıma” dedim. Yalnız hücre çoğalmasını bir şeye benzetememiştim adam söylediğinde.

Eşimin gözyaşlarına karışmış sözleri düştü üst üste dudaklarından. Lavanta kokan çarşafı serilmiş yatak odasının kapısında durmuş, içeriye bakıyordu öylece. Bir dil sürçmesi onu ele verdi. ‘Hücre çoğalmasımı tan sonra kansermiş’ demesi. Şimdi benimde bildiğimi bilmesinden biraz rahatlamıştı. Oysa nasıl söyleyebilirim kinin hesaplarını yapmıştı yol boyu. Tedavimdeki uzun sürecin ruhunda yaratacağı karmaşadaki davranış bozukluklarını algılıyordum eşimin.

Benim hastalığımı duyduğunda çoktan iç dünyası yıkılmıştı. Ben yatak odası kapısından içeri girdiğimde eşimde arkamdaydı. Yatağın bir köşesine usulca oturdum. Eşimde yanıma oturdu. Şimdi az da olsa kendisine gelmişti. Doğal davranışların kimyasındaki sükuneti yaratan neydi. Sanki hastanedeki korku ve telaş gitmişti şimdi. Benim kıyametler koparacağımı, hayatı hem kendisine hem de kendime zehir edeceğimi düşünüyordu.

Kendisini hiç de ilgilendirmeyen bir konuda doktorun anlattıklarını duyan bir yabancı, bana patavatsızca

“ Hücre çoğalmasımı demek ” dediğinde benim dünyam zaten kararmıştı. Demek benim hastalığımı duyduğunda o şarlata içerde bağırmişti “çaresiz bir hastalık” diye. O münasebetsiz adam ne münasebetle benim hastalığım hakkında patavatsızca konuşmuştu. “Beyefendi seni ilgilendirmez bilmediğin şeylere lütfen karışma” diye eşimin sinirlenip bağırıldığını duymuştum kapıdan. Sanki ona denmiyormuş gibi yüzü kızarmayan adam büsbütün moralimi bozmuştu dışarıya çıkıp ayrıca bana hücre çoğalmasımı diye söylediğinde. Güya ben duymayacaktım. Yüzsüzlerin yüzlü

çıkılmalarını düşünmek insanı üzmez mi. Adam sanki uyuşturucu bağımlısı gibi söze karşılık verme bağımlısı içinde görüyor kendisini ve durmadan konuşuyordu. Zaten içerde doktoru yüceltecek konuşmalar yaptığında doktorun da sesi çıkmadan propogandist beyi dinliyordu.

“Sağlık bu hanımefendi. Eşiniz için doktor beyin dediği ülkeye giderseniz tedavi için kesin çözüm bulunur.” dediğinde eşimin iyice dolduğunun farkındaydım. Adam durmadan konuşuyor benim sağlığım üzerine çözümler üretiyordu. Eşimde artık adamın konuşmalarına daha fazla tahammül edememiş demekki.

“Beyefendi Her şeyde tüketim toplumu olmuş çıkmışız. Şimdide olur olmaz söz tüketiyoruz, ses tüketiyoruz, onur tüketiyoruz, en güzel değerlerimizi tüketiyoruz. Sevdiklerimizi ve kendimizi tüketiyoruz, onun için siz burada boşuna sesinizi tüketmeyin” dedikten sonra adam doktorun odasından çıkmak zorunda kalmıştı. Üstelik bana da hastalığımı söyleyerek uzaklaştı.

Eşimin doktorun yanından çıktığında benim değil de sanki onun teselliye ihtiyacı vardı. Birazda onun için kendimle ilgili bir şey sormamıştım eve gelene kadar. Adamın boş yere gevezelik etmesini unutamamıştım “neden doktorun söylemesi gerekeni o adi adam söyledi” diye eşimin saçlarını okşayarak yanaklarından öpmüştüm .

“Seni seviyorum hayatım. Hastalığım unutmaki her şeyin sonu değil” dedim. Eşimi kendi hastalığının vahim düşüncesinden uzaklaştırmak için bir savaş veriyordum sanki.

Sanki her tarafa savrulmuş başıboş dönen gezegenler gibiydi kafamdakiler.

Şimdi yatağa uzandık birbirimize sarılıp çaresizlik içinde ağlaşıyorduk. Karı koca ortak bir sessizliğin içindeydik. Hareketlerimizin devinimleri sifıra inmiş bir pelte gibi yatağın üzerine serilip öylece bırakmıştı bizi.

Yaşlı ve şeker hastası olan anneme ve hele bana çok düşkün kalp hastası olan babama nasıl diyecektim.

“Çocuklarıma nasıl söylerim”. Şimdi kendi içimizdeki boşlukta kendimizi mahkum etmiş, bir çıkış noktası arıyorduk. Ben ne yapmıştım da tanrı çaresiz bir hastalığın eline bırakmıştı beni. Çevremdeki en yakınlarıma söyleyerek, düşüncelerimi kemiren olumsuzluklar paylaşıldığında yerine olumlu söylenecek her söz belki bana ilaç olurdu. Şu anda çaresizliğin şokundaydık. Vurgun yemiştik.

“Hastane kapılarındaki çare bulunacak dertler içindeki çaresizlikler zincirinin bir halkası da bendim” diye düşündüm. Ama şimdi eşimin ne düşündüğünü sezebiliyordum. Benim dalgın bakışlarımdan kendimi uyandırarak eşime

“Kıradaki dairemizi sattığımızda Amerika’da tedavisi olabilir diyorsundur” değilmi?

“Tamam düşündüğün gibi düşünüyorum bende” dedi. O da anladığımı anlamış olacak ki

“onu sonra konuşuruz” dedi. Ertesi sabah, geçirdiğimiz tedirgin bir geceden sonra tekrar hastanedeydik. Oğluma ve iki kızıma üstü kapalıda olsa durumu anlattığımda

“anne annenizle, dedenize söylemeyin sakın” diye de tembih ettim. Büyük kızım

“Hastaneye bende geleceğim baba” seni yalnız bırakamam” dedi. Ufak kızıyla oğlum yaşlı dedesi ve anneannelerinin yanlarında kaldılar. Sekseninin üzerinde insanlar, onlarında bakıma ihtiyaçları var nede olsa. Büyük kentlerdeki bir başka endişede hızla artan kapkaç olayları. Eşim bizimle beraber gelen büyük kızımıza hastaneye gidene kadar tembih üzerine tembih etti. Aman çantana dikkat et sanki bizim kıza söylenmemiş. Eşim eczaneden ilaç almak için yanıımızdan ayrıldığında, kızım da benim kan verirken çıkardığım paltomu koluna asıyor. Hemşireler kan alma işini tamamlayıp ta ben tekrar paltomu kızımdan aldığımda bakmış ki kızım kolunda çantası yok. İki tane kesilmiş deri sap sallanıyor kolunda kızımın. Pes yani bu kadara da. Anne gelene kadar sağa sola koşuşturdular ama nafile. Bu ikinci çarpılışı kızımın. Bazen insanlar hayatta bedavadan yaşıyor. Bana “aman olsun canımıza bir şey gelmedi ya” deyip geçiştirdiler. Ama önemli olan benim bir şeye üzülmemem lazım. Hanım ilaçlarla geldikten sonra tomografilerim çekilecek tabiki. Hadi bu seferde elektrikler kesilmesin mi. Yalnızca kan tahlili yaptırmış olduk o gün. Akşam evde çocuklar “ Anne, babamı Çine götür. Türkiye den kanser hastaları Çine gidiyorlarmış ameliyat olmak için. Kanser turları düzenleniyormuş. Herkes gezi için umreye gidiyor, siz sağlığını için Çine gitmişsiniz çok mu”? diye üsteleyince

“haklısın kızım” dedim. Ama doktorumuz bendeki gelişmelerden çok umutlu, sanıyorum sizlerin sevgisi ve benim stresten uzak durarak hiçbir şeyi dert edinmemem kurtaracak beni bu dertten” Oysa her şeyimiz problem. Birçok şeyi bana aksettirmediklerinizi biliyorum. Ne şehit ailelerinin dramını, nede

Cumhuriyet ilkelerinin yavaş yavaş elden gitmesini. Benim bu konulardaki hassasiyetim kendi canımdanda önemli.

Eşim hastalığım devam ederken, sürekli bu hastalıktan tedavi olanlardan ne kullandıkları ve nelerden çare bulduklarını hep araştırmaktaydı. İçimde iyi olmama yönelik büyük bir inanç vardı. Artık eşimle dağlardan ot toplamaya gidiyorduk. İnternet ten yeni tedavi sistemlerini araştırıyorduk. Çocuklarımın benim yanımda olmaları bana destek vermeleri beni hayata bağlıyordu. Bir gün iliğimden kan aldılar çok büyük bir iğneydi. Aman Allahım Birkaç gün sonra gittiğimizde hastalığımın düzeldiği yolundaki doktorun ifadesi bana dirençli olmayı öğretmişti.

“Sen bunu yenebilecek güçtesin” kanser ve karamsarlık arasında ilişki olduğunu ifade ederek “Milattan sonra 2. yüzyılda melankolik insanların neşeli insanlara kıyasla kansere yakalanmaya daha yatkın oldukları anlaşılmıştı.18. ve 19. yüzyıllarda pek çok doktor , özellikle karamsar dediğimiz kişilerde kanserin, o kişinin yaşamındaki bir trajediden sonra oluştuğunu fark ettiler." dedi. " strese verdiğimiz tepki, stresin kendisinden daha önemliydi.

Uzun tedavilerin ardından ameliyata hazırlandım. Radyoaktif karantinalarda kaldım. Işın tedavileri, atom kapsülü haplar, tekrar tekrar testler tahliller, eşimin , çocuklarımın ve dostlarımın beni yalnız bırakmayışları beni hayata döndürdü diyebilirim.

Şimdi sağlığım düzelmiş olarak , sanki hayata yeniden gelmişim gibi yaşamıma sıfırdan başladım. Sizde benim yaptığımı yapın. Neticesini değiştiremeyeceğiniz hiçbir olayda üzülmeyeceksiniz. Çünkü üzülmenez hiçbir şeyi geri getirmeyecektir.

Selma GÜRSEL

KABAK YEMEĞİ

1 Kilo Kabak

250 Gram kuşbaşı

Bir baş büyük soğan

Bir fincan Pirinç

İstenildiği tadar yağ

Bir yemek kaşığı salça

Pul Biber istenildiği kadar tuz

Kabaklar güzelce yıkandıktan sonra kabukları tırtıllı kazıma veya bıçak ile kazınarak kabuklarından temizlenir ve başları alınarak halka şeklin doğranır. Tekrar yıkanarak süzülür.

Soğan doğranır ve ateşte ölmek üzere iken kuşbaşı et konularak bir miktar et kavrulur hafif pembeleşen etin salça konularak karıştırılır.

Tencereye yıkanmış kangal kabaklar tencereye konulur. Kabakları örtecek kadar sıcak su konularak tuz, biber eklenir. Bir miktar doğranmış tere otu kokursa koku verir ve pirinç eklenir on dakika kadar ılık ateşte pişirilir.

Sıcak olarak servis edilen kabağın üzerine sarımsaklı yoğurt dökülerek yenilir.

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

ANKARA

Ankara

Yabancı yüreğimin mahsun yarası
Esir alınmış duyguların yalnız hatırası
Karanlık gökyüzünü yırtan öksüz gülüş
Ve bitmeyen endişeli bekleyişin adı

Ankara

Sevdalar ülkesi memleketimin soğuk kenti
Soluğuma karışan bu yalnız ve ölü hava
Boğuyor beni ruhuma yapışan karbon monoksit kokusu
Ve kasıklarımnda biriken endişeli ağrılar topluluğu

Ankara

Yaşamın içinde büyüyen bir rüya kenti
Islak ruhuma dar gelen yalnız sokaklar
Hapsolmuş düşüncelerin yalnız kadını
Ve kırmızı gecelerde terkedilmiş genç sevdalılar

Ankara

Yaşam gün yüzünü görmeden acı ile buluşur caddelerinde
Geçit vermez kurtuluşu olmayan keşmekeşlikler
Ruhumu acıtır oysaki kör olası sefil ayrılıklar
Ve sende esir kalmıştır seni yazan kalemler

Ankara

Bir katilin kaleminden kan kustum bu gece
Bu gece nezarete düştü sana haykıran yüreğim
Mor düşler kurdum gezinirken caddelerinde
Ve sana leylalandım bir yosmanın memesinde

Ankara

Gezindi gözlerim mülteci fahişenin bedeninde
Seni aradım sandım her köşe başında delice
Bilirim Ankara'da kar, Ankara'da yağmur
Ankara'da soğuk, Ankara'da ayaz var

Ve bilirim yüreğimde sen ellerimde kelepçe var 10.03.2008 / ANKARA

Cuma TÜRKMEN

NİYE

Kur'an hattatının ismini taşırsın
Bu cehalet niye, bu kinin niye?
Vurulan mührü şimdi kazırsın,
Hak'a karşı yanlış bu yönün niye?

Kur'an okuyandan korkarsın niçin
Ya batılı seçin, ya Hak'ı seçin,
Vebali çok büyük sakın ha kaçın,
Geçmişin çok parlak, bu kinin niye?

Meclisin Kur'anla açılmadı mı?
Cepheler imanla geçimle di mi?
Kimliğine İslam yazılmadı mı?
Gittikçe bitersin bu sonun niyi?

Emretmez vahşeti Kur'anı oku,
Doyurur her zaman, hem acı,doku.
TRKMENÖĞLU ilaç bulamaz yoku,
Nedir hal vaziyet,bu kurum niye ?

Dile BİGA

GÖÇMEN GÖZLÜM

Gözlerim Ağlamaklı, yağmura mı özendin
Hani Şu Dört Mevsimden Son Baharı Severdin?
Yolculuk Var Galiba, Kuşlara mı Özendin
Seni çok seviyorum hoş çakal göçmen gözlüm

Kaderinmiş bu senin göç göç olup dolaşmak
Her çiçekten bal için bin bir toza bulaşmak
Bir daha mümkün değil mümkün değil buluşmak
Seni çok seviyorum hoşça kal göçmen gözlüm

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 12 SAYI 139 25 Eylül 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL BEN BİR ŞEY ALMADIM

Sakin KARAKAŞ DİLENCİLERİ SEVMİYORUM

Mustafa Nevruz SINACI STRATEJİK ORTAKLIK ÖNCESİ

İsa KAYACAN YOZGAT

Mustafa Nevruz SINACI HÜKÜMET “YOK” HÜKMÜNDE!

Mahmut Selim GÜRSEL SESSİZ VE GÜZELLİĞE DOĞRU

Selma GÜRSEL BORHANI

Özkan KARACA GÜN BATIMI

Dilek BİGA İSTENMİYORSUN

Rıza KANDAMİR SÖZ OLUR GELİN

Mehmet KARADAĞ ŞU DÜZENİN HALİNE BAK

Mahmut Selim GÜRSEL

BEN BİR ŞEY ALMADIM

Son günlerde gelen bazı tepkiler beni üzmüş bulunmaktadır. En son gelen tepki ise bardağı taşıran bir dojaz da ve düşündürücü mahiyette idi.

Yazanı ve bilgiyi sizinle paylaşmak isterdim fakat bu etik bir hareket olmadığı gibi o kişinin de samimiyetinden dolayı tarafıma güvenerek yazdıklarını deşifre etmiş olacağımı düşünerek yazının tamamını değil, bazı başlıklarını sizinle paylaşmak istiyorum.

1-Seni bu dergilerden çıkarın nedir?

2-Ne yapmayı amaçlamaktasın?

3-Bu kişiler sana neden güvenerek yazı veriyorlar?

4-Bu kişileri gelir ortağı yapmışsın onları karşı taraftan nemalanıyorlar mı?

5-Bu nemaların karşılığında mı bu resmi kurum, Resmi erkân ve şahısların tanıtımını derginde yayınlamaktasın?

6-Bu siteye bu maddi katkılarından dolayı senin hiç yazar arkadaşlarına teşekkür ettiğini göremedim?

“İşte bir kaya; nerene dayarsan daya” Diye bir argo deyimini kullanma zorunda kaldığım için bütün bu yazıyı okuyanlardan özür dilerim.

Kendimi savunma olarak görebileceğinizi cevaplamak istiyorum:

1-Dergiyi çıkartmamın amacı yazar arkadaşlara yazılarından dolayı katkıda bulunarak onları tanıtmak için kurmuştum. Yazılarından dolayı telif veremediğim için ticari tanıtım ve yazılarına da bir miktar katkı payı almaları için de: <http://dergisi.info>

Bilgi vermiştim.

2-Amacımı pek çok kereler açıklamalarım olması ve bu açıklamalarımın faaliyetlerimi ve faaliyetleri sizlere ulaştırmak çabasımdan ileri gitmediği ve amacımın 1994 yılında bu güne aynı olduğunu söyleyebilirim.

3-Karşılıklı güven bizim söz ve yazı ile bilgilendirmemiz ile meydana gelmiş güzel bir olgudur.

4-Bu güne kadar hiçbir arkadaşım böyle bir çalışma yapmamıştır. Bizde böyle bir çalışmanın yapıldığını zannetmiyorum. Burada zaten katkı payı olarak sunulan katkılardan alacakları meblağ da bilinmektedir.

5- Hiçbir resmi kuruluştan, Resmi erkândan ve şahıslardan maddi katkı almadım. Yazarlarımın yazılarını sansüre almadım. Yayınladım.

6-Bu siteye bu siteye hiçbir yazarımız (Eşim Hariç) maddi katkıda bulunmamıştır. Onlar yazı yazdılar. Yazıların da maddi olmayıp manevi katkı olarak gözükmesi normal değil midir? Onlar da makalelerinde, şiirlerinde herhangi bir dergi yazısında yani <http://dergisi.info> da şu ana kadar 11 ay boyunca (Benim beklentim yoktur) yazılarında dergiye teşekkür etmemişlerdir. Arşivleri inceleyebilirsiniz!

Yazarlarımızın ve okuyucularımızı aydınlatma amacı ile bu yazıyı yazmış bulunmaktayım.

Bilginize sunulur.

Sakin KARAKAŞ

DİLENCİLERİ SEVMİYORUM

Geçtiğimiz yıl ülkemizde artık dilencilik müessesinin ortadan kalkması gerektiği üzerine bir yazı yazmıştım. Bu yazıyı kaleme almamdaki gerekçem özetle şu şekildeydi.

Valilik veya kaymakamlıklara bağlı olarak faaliyet gösteren sosyal dayanışma ve yardımlaşma vakıfları vasıtası ile sosyal devlet olma yolunda önemli aşamalar kayıt edilmiştir. Söz konusu vakıflar aracılığı ile fakir fukara ve garip guraba ayni ve nakti yardımlarla desteklenmektedir. İlgili vakıflar yemek, yiyecek, kömür ve para yardımlarını sürekli artırılarak yapmaktadır. Ayrıca faizsiz kredi desteği ile insanımıza kendi işini kurma imkanı da verilmektedir.

Yeşil kart sistemi ile bütün yoksullar sosyal güvenlik şemsiyesi altına alınmış ve sağlık hizmetinden yararlandırılmaya başlanmıştır. Valilikler her ay halk günü düzenlemek sureti ile ihtiyacı olanı takip ve tespit etmektedir. 65 yaşını aşkın sosyal güvencesi olmayan yoksulların durumları incelenip huzurevine alınmaktadır.

Bütün bunların yanı sıra belediyeler başta olmak üzere sürekli kendini yenileyen ve gelişen sosyal dernekler de kermes, ayni ve nakti desteklerle fakir fukaraya yardım etmektedir.

Son yıllarda Türk insanının merhamet duygusu en üst seviyeye çıkmış ve sosyal dayanışma konusunda süratle sivil örgütlenmesini tamamlamıştır. Bu bağlamda sosyal dayanışma ve yardımlaşma hususunda sivil örgütlerde devletle yarışır hale gelmiştir.

Kısaca özetlemek gerekirse yukarıda açıklanan bilgiler ışığında yoksulun dilenmesi ile ilgili bütün sebepler ortadan kaldırılmıştır. Buna rağmen Ramazan ayını da fırsat bilen bir takım ar damarı çatlamış insanların sayısında artış gözlemlenmektedir.

Maalesef yüksek İslam ahlakı ile taçlanmış Türk insanının merhamet duyguları Ramazan ayının da gelmesi ile birlikte sömürülmektedir. İhtiyacı olanın isteme makamının sosyal dayanışma ve

yardımlaşma vakıfları ya da ilgili sivil örgütler olduğunu en cahil vatandaş bile bilmektedir.

Hal bu iken gün boyunca kentin bütün caddelerini arşınlayan ve cami önlerinde bilinçli olarak yırtık pırtık elbiseler giyinen, kafasını gözünü sarıp sarmalayan ve el açan uyanıklara artık dur denilmesi gerekmektedir. Türk insanının merhamet duygularının sömürülmesine göz yumulmamalıdır.

Son yıllarda hızla gelişen sosyal devlet anlayışı neticesinde dilencilik müessesesi ortadan kalmıştır. İnsanların dilenmesini gerektiren bütün sebepler devlet ve millet tarafından ortadan kaldırılmıştır. Bütün bunlara rağmen merhamet duyguları ticareti yapan uyanıklar ortada gezmektedir. İsteme adresi belli olduğu halde bu çirkin ticaret anlayışı devam etmektedir.

Bu edepsiz ve ar damarı çatlamış insanlar gerçek ihtiyaç sahipleri de değildir. Gün geçmeye görsün ki hemen her gün bir dilencinin üzerinden milyarlar çıkmasın ya da banka hesaplarında milyarlar bulunmasın. Hatta araba daire gibi onlarca mal ve mülk sahibi dilencilerin ortaya çıktığını düşündüğünüzde nasıl aldatıldığınızı ve merhamet duygularınızın nasıl sömürüldüğünü bir düşünün.

İşte bu yüzdendir ki dilencileri hiç sevmiyorum. Üstelik sevmemekten de öte bütün dilencilerden nefret ediyorum. Bu hassas konuda duyarlı davranarak bu konuyu geçtiğimiz gün manşet haber olarak kamu oyu ile paylaşan Çorum Gazetesi'nin değerli yöneticilerini de kutluyorum.

Bütün bu bilgiler ışığında bütün okuyucularımdan rica ediyorum. Dilencilere para vermeyiniz. Eğer ısrarcı davranır yakarırsa sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakfını adres olarak gösteriniz.

Mustafa Nevruz SINACI

STRATEJİK ORTAKLIK ÖNCESİ

Neredeyse bir haftadır dost, müttefik ve stratejik ortak Amerika konusunda tarihi bilgiler vermeye ve kamuoyunca pek fazla bilinmeyen gerçekleri açıklamaya çalışıyorum.

Örneğin: Bunlardan biri de, 1780-1800 yıllarına değin Amerika'nın Osmanlı devletine; Gemilerinin başta Akdeniz olmak üzere bazı okyanus ve denizlerde seyrüsefer edebilmek için vergi ödemesidir.

Daha sonra da, ABD ile Osmanlı'nın tarihi seyrini karşılaştırmalı olarak verdim.

Ama, şimdiki olay bambaşka. Mevcut hükümete örnek olacak cinsten. Bunun başkaca bir nedeni de "Nisyan (unutmak) ile malul hafızamızı diriltmek, ABD ile ilgili tarihi ve güncel gerçekleri, senaryoları hatırlatmak ve "Milli Hafıza" mızın canlanmasına olabildiğince katkıda bulunmaktır. Burada esas maksat şudur: Güçlü, onurlu ve sorumlu, adalete saygılı ve istikrarlı-kararlı "hukuk devletleri" için, uluslar arası ilişkilerde geçerli tek kural (tekerrürü önlemek, dikkatli olmak, ders ve ibret almak bakımından) mütekabiliyet; Süniyet (misilleme) halinde ise, "mukabele-i bilmisil" dir.

Eskilerin Hukuk-u Düvel dedikleri evrensel hukukun temel ilkesi budur. Bu nedenle de, başta siyasetçiler olmak üzere, devlet yönetiminden sorumlu bütün kadrolar mutlaka çok iyi tarih bilmek zorundadır. Şu mutlak bir hakikattir ki, tarihi bilmeyenden ne siyasetçi, ne maliyeci ve ne de (ASLA) hariciyeci/diplomat olmaz. Olamaz. Olursa da, işte şu son 47 yılda görüldüğü gibi olur.

Bu konu üzerinde çalışırken Bursalı Kore Gazisi Ramazan Kemerdere'nin anılarına rastladım. Sonra, Kore Gazisi yakın ve aziz dostum Mehmet Ali Nogay ile bir mülakat yaptım. Kendisinden çok değerli bilgi ve belgeler içeren CD'ler aldım. Konuyu tam yazıya dökerken de Trabzon'dan Ö. F. Demirkır'ın bir seçimine rastladım. Böylece, ele aldığım olay belgelere bağlanmış ve doğrulanmış oldu.

Şimdi sizlere naklediyorum:

50 yıllık Kore savaşın büyük sırrı, Bursa'lı Kore gazisi Ramazan Kemerdere'nin anıları, Kore Gazisi Mehmet Ali Nogay'ın anlattıkları ve Ömer Faruk Demirkır'ın tespitleri ile 50 yıldır 'gizli' tutulan bir olay ortaya çıktı.

BİR HATIRLATMA

Süleymaniye'de yaşanan alçakça, kin ve nefret ifade eden, açık tehdit niteliğindeki menfur 'çuval' olayı hafızalardaki yerini halen koruyor. Bölgede görevli askerlerimizi hile ve desise ile tutuklayıp başına çuval geçiren ABD askerlerinin bu tutumu üzüntü ve infial yaratmıştı. Daha sonra Jandarma Kurmay Albay Aziz Ergen'in 19 Mayıs 2003 günü, görevde olduğu Şırnak Uludere'de; PKK'lılar ve peşmergelerin başındaki ABD'li Albay Martin Rollinson'a verdiği ders, millet için teselliye vesile oldu ve ordunun şerefini kurtardı.

İLK KEZ AÇIKLANIYOR

Oysa, iki dost kuvvet arasında geçen bu olay bir ilk değildi, muhtemel ki son olay da olmayacaktır. Kuzey Kore ve Çin ordularına karşı Kore'de omuz omuza çarpışan Türk ve ABD askerleri arasında da dramatik olaylar yaşanmıştı. Bu makale ve makalemizin dayandığı nakiller ve hatıralarla bir 'gizli gerçek' daha ortaya çıkıyor.

“Yıl 1952... Kumkale Cephesi'nin doğusunda görevlendirilen Türk birliği Koreliler tarafından çembere alınıyor. Cephe yakınında bulunan Amerikan birliğinden yardım bekleniyor ama onlar yardıma koşmak yerine, geri çekiliyor. 400'e yakın şehit veren Mehmetçik, ağır zayiata rağmen çemberi yarmayı başarıyor.

TANIKLAR ANLATIYOR

"Durumdan ABD'lileri sorumlu tuttuk. Aynı gece biri rütbeli üç Türk askeri ABD bölgesine girdi, subayların bulunduğu çadırı lav silahıyla yaktı. Çıkıp kaçmaya çalışan 3 Amerikalı subay da kurşuna dizildi. Amerikan askeri mahkemesi idam cezası verdi ama uygulayamadı. Bu olay da hep gizli tutuldu."

Anlatılan olaylar çok dramatik, üstelik kamuoyunda hiç bilinmiyor. Çünkü Türk tarafı da, Amerikan tarafı da gizli tutmayı tercih etmiş. Her ne kadar askeri mahkeme kurulup, sorumlular hakkında idam cezası verilmiş olsa da, bu ceza uygulanmış değil.

Aşağıda anlatılacak dramatik olay gerçek, savaş koşullarında yaşanmış ve hakkında resmi işlem yapılmış, belgelere de 'gizli' kaydıyla ve 'savaş gerekliliği içerisinde yapılmış bir hareket' diye not düşülmüş.

Ancak, Kore Savaşı sırasında Türk birliğine yardımdan kaçınan 3 Amerikalı subayın, biri binbaşı rütbesinde diğerleri rütbesiz üç Türk

askeri tarafından kurşuna dizildiğini anlatan Gazi Ramazan Kemerdere'nin rütbesiz asker olması nedeniyle, ABD ve Türk genelkurmayları ile askeri birliklerin daha üst kademelerinde gelişen olaylara ilişkin detaylı bilgisi yok.

O DA İLK BİRLİKTEYDİ

Gazi Ramazan Kemerdere ve Mehmet Ali Nogay'ın anlattıkları aynı:

"1951 yılında acemi eğitimini Susurluk'ta yaparken Kore'ye gönderilecek birliğe seçildim. Kore'deki zor şartlara alışmak için Gelibolu'da 3 ay süreli savaş eğitimi aldıktan sonra İskenderun'dan ABD bandıralı savaş gemisiyle 26 gün süren yolculuğun ardından Seul Limanı'na indik. Bir gece burada kaldıktan sonra ertesi gün yaklaşık 1.500 Türk askerinden oluşan birliğimizi trene bindirip 20 saat süren yolculuğun ardından Kumkale yakınlarındaki Elmalı cephesine götürdüler. Burada 10 gün kadar kullanacağımız silahlar ve bölge hakkında bilgi verildi rehberler eşliğinde. Türk birliği artık cephedeki yerlerini almak için son hazırlarını yaparken Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı, Albay Nuri Pamir ve Yüzbaşı Nazım DüNDAR'dan oluşan askeri Türk heyetinin denetlemeye geleceği söylendi. Kore'ye gelen ilk Türk birliği olduğumuzdan, bölgeyi ve araziyi tanımadığımız için bize ABD'li subaylar eşlik ediyordu. İki gün sonra söylendiği gibi heyet, bulunduğumuz Elmalı cephesine geldi."

KOMUTANIMIZ ŞEHİT DÜŞTÜ

"Hepimiz 'hazır ol' da komutanlarımızı selamlamak için bekliyorduk. Bu arada Kızıl Çin ordusunun taarruzu hemen yakınımızda devam ediyordu. İşte tam bu sırada, Çinlilerin attığı bir havan mermisi, hepimizin gözü önünde Albay Nuri Pamir'e isabet etti. Albayımız oracıkta şehit oldu. Bu manzara karşısında pek çok arkadaşımız, sınır krizleri geçirdi. Her şey rüya gibiydi. Daha henüz mevzilerimizdeki yerimizi bile almadan bu durumla karşılaşmamız hepimizi dehşete düşürmüştü. Bir kaç günlük şoktan sonra bölgeye gelen diğer Türk subaylarının talimatları doğrultusunda, taarruza devam ettik. Komutanımızın şehit oluş anı her gün gözümün önüne geliyordu."

'AMERİKALILAR YARDIM ETMEDİ'

"Yaklaşık 3 ay sonra Güney Kore'ye gelen ikinci Türk kafilesıyla Kumkale cephesinin doğusunda buluşarak, 4 bin 500 Türk askeri mevcuduna ulaştık.

ABD'li askeri yetkililerin, bize gösterdiği bölgede savaşı sürdürüyorduk. O gece müthiş bir kar yağmıştı. Mevzide nöbet beklerken, donmamak

için birbirimizi sırtımızda kısa mesafeli taşıyıp, ısınmaya, hayatta kalmaya çalışıyorduk. İşte o gece nasıl olduğunu anlayamadan, yaklaşık 10 bin Kuzey Koreli asker, Türk askeri birliğinin bulunduğu bölgeyi çembere alıp üzerimize saldırdı. Bir anda neye uğradığımızı şaşırdık.

Düşman birliklerinin çemberi içinde kalan 4 bin 500 Türk askerinin bu durumunu gören karşı tepedeki ABD birliği, bize yardıma gelecekleri yerde geri çekildi. 10 bin Kuzey Koreli askerin saldırısında 6 saat süren çatışmadan ne yazık ki, 400 şehit, 900 yaralı ve 350 esir vererek ateş çemberini yarmayı başardık."

ÖFKEMİZE YENİK DÜŞTÜK

"Eğer Amerikan askerleri geri çekilmeyip bize yardım etselerdi, muhtemelen bu kadar çok şehit vermeyecektik. Bu nedenle, 400 civarında şehit vermemizden Amerikalıları sorumlu tuttuk. O günün şartlarında, çok kızgındık. Bugünden geriye bakıldığında hiç doğru bir iş değil ama orada, o günlerde işte bu acı olay yaşandı.

Birlikteki herkes kayıplardan Amerikalıları sorumlu tutuyor, ceza vermek konuşuluyordu. Aynı gece üç Türk askeri bizim cephenin yakınındaki ABD'lilerin bulunduğu bölgeye girdi, subayların bulunduğu çadırı lav silahıyla yaktı. İçerideki 3 Amerikalı da alevlerin arasından çıkarak kaçmaya çalıştı. Fakat kaçışa müsaade edilmedi. 3'ü birden kurşuna dizildi.

Çünkü orada bulunan bizler Güney Kore'de Amerikalılarla omuz omuza, canımız pahasına savaşıyorduk ama bu subaylar bizi göz göre göre ölüme terk etme emrini vermişti. 400 askerimiz şehit olmuştu."

ASKERİ MAHKEMEYE İNTİKAL ETTİ

"Bu olaydan hemen sonra ABD'li askeri yetkililer mahkeme oluşturdu. Olaydan sorumlu tutulan, benim de aralarında bulunduğum üç askere 'idam' cezası verdiler.

Türk Tugayı, bizi Amerikalılara teslim etmemekte direndi. Çünkü teslim ederse, çıkacak ceza peşinen belliydi, hemen de uygulanırdı. Durum Türkiye'ye, dönemin Cumhurbaşkanı Celal Bayar ve Türk hükümetine bildirildi."

ANKARA'DAN GELEN TARİHİ YAZI

"Tabii bu gelişmeler sırasında bizlere Kore'deki Türk birliğimizin başındaki üst düzey komutanlarımız destek oluyorlardı. Türkiye'den beklediğimiz cevap bir ay sonra geldi. Bize verilen bilgiye göre, Türk ve Amerikan dışişleri bakanlarının da imzasının bulunduğu evrakta; 'Türk askeri kanunlarına göre cephede savaştan kaçan kişilerin ölüm cezasına çarptırıldığı' bildiriliyormuş. Amerikalı subayların durumu da

bu tanıma uygunmuş. Bu yazı bizim için kurtarıcı rol oynadı. ABD'li askeri yetkililer ölüm cezasını uygulayamadılar. 11 ay kaldığımız Kore'den apar topar Türkiye'ye çağrıldık. Bize köyünüzden dışarı çıkmayın, kimseye bir şey anlatmayın dediler. Özellikle Ramazan Kemerdere hatıratında sonrası için şöyle diyor: “Ana Vatana döndükten sonra ne köyden çıktım, ne iş yapabildim ne de kimseye anlatabildim.. Adresim belli olmasın diye oy bile kullanmadım ilk birkaç seçimde.. Aradan tam 50 yıldan fazla geçmesine rağmen, bu olayı halen unutamıyorum.”

KISSADAN HİSE

Dönem itibarıyla hükümet eden Demokrat Partinin kurucu Genel Başkanı ve Atatürk’ ün “Galip Hocası” Celâl Bayar ve Demokrasi Şehidi merhum Adnan Menderes Hükümeti’nin Amerikalılara verdiği cevaba bakın :

“Türk askeri kanunlarına göre cephede savaştan kaçan kişiler ölüm cezasına çarptırılır”

Bu cevaba göre, Türk birliğinin yardımına koştuktansa, korkup kaçan Amerikan ordusunun bütün er, erbaş ve subaylarının “ölüm cezasına” çarptırılması gereği ifade olunmaktadır.

Bu, Türk milletinin gücünü, dönem hükümetinin basiret, cesaret ve vatanseverliğinin onurlu bir belgesidir.

Tıpkı, Cemiyet-i Akvam’ın (BM’den önceki Milletler Cemiyeti) kuruluş bildirimine mukabil Atatürk verdiği cevap gibi...

“Bu muahede, mazlum milletler aleyhine hükümleri havi bulunmaktadır. Ekte teklif olunduğu tarzda tashihi halinde TC’nin hususan daveti halinde icabet düşünülebilir...”

Türkiye Cumhuriyeti, işte bu akaid üzre kurulmuştur.

Milletin güç ve iradesini yanında hissetmeksizin, millet ve devlet aleyhine zafiyet izhar edenler; Milletin yöneticisi olmaya lâıyk değildirler. Bunlar, meşru da olamazlar. Meşru hükümetler; Türk İnkılâbını şiar edinerek, kurucu unsurun mutabakatı ve TC’nin kurucusu Mustafa Kemâl Atatürk’ün dediği gibi: “Türkçe Düşünen, Türkçe Konuşan ve Türkçe Yaşayan” , “Namuslu, Dürüst, İlkeli, Onurlu ve Sorumlu” vatandaşlardan mürekkep olmak zorunda ve durumundadır.

Dahası; Osmanlı bakiyesi TC’nin her yöneticisinin: “Türk Milletinin Kiblesi Kâbe; Kalbi, bütün Cihanı Saran Türk Dünyası ve Türk Sevdası ile dolu olmak zorundadır” İlke budur. İşte size çok özgün bir örnek daha:

ŞİMDİ DAHA KARARLI VE İSTİKRARLI OLMAK GEREK

“1933 yılı 29 Ekim gecesi, herkes Cumhuriyet'in 10. yılını kutluyor. Atatürk o sırada Türk Ocağı'nda yabancı diplomatlara yemek veriyor, davetliler gecenin ilerleyen saatlerinde birer ikişer dağılırlar, Atatürk yakın arkadaşları Salih Bozok, Kılıç Ali, Nuri Conker'i kast ederek "Bizimkiler nerede ?" diye sorar, Tefik Rüştü Aras (Atatürk'ün dışişleri bakanı) Ziraat Bankası salonundaki baloda olduklarını söyler.

Hep beraber Ziraat Bankası'nın balo salonuna giderler. İçerisi tıklım tıklımdır, Atatürk gelince herkes alkışlar, "Yaşa Gazi Paşam" şeklinde tezahürat yapar. Atatürk halkıyla sohbet etmeyi çok sevdiği için sandalye ve masa ister ki isteyenler ona sorularına sorabilsinler. Soru sormak için gelen kişilerden biri Zeki isimli 25 yaşlarında bir doktordur. Şunu sorar;

-Gazi paşam! Saltanatı kaldırdık, hilafeti meclisin manevi şahsiyetinin içine aldık; bunlar yapılan kadar bir milletin ideali olabilirler. Fakat yapıldıktan sonra yeni bir düzen kurulur ve işler... Onun iyi işlemesi, kötü işlemesi, ideal değildir, iyi işlemesini sağlamaya mecburuz! Yaptığımız öteki devrimler de yapıldığı an ideal olmaktan çıkar. Artık ideallerimiz, yaşadığımız gerçekler haline dönüşmüştür. iyi ya da kötü sonuç vermesi bizim sorumluluğumuzun sonuçlarını belirler. Ama bir de Milletlerin babadan-oğula sıçrayan uzun vadeli idealleri vardır. Siz bize böyle bir ideal aşılamadınız! Yahut benim bundan haberim yok ! Bunu bize açıklar mısınız Gazi Hazretleri?

Atatürk bu soruya şöyle cevap verir:

-Bunlar vicdanımıza yazılmış gerçeklerdir; konuşulmaz, yaşanır! Elbet bu milletin bir ülküsü olacaktır ama bu ülküler devletler tarafından açıklanmaz; Millet tarafından yaşanır! Nasıl, bakarken gözlerimizi görmüyor, onunla her şeyi görüyorsak, Ülke de onun gibi, farkında olmadan vicdanlarımızda yaşar ve her şeyi ona göre yaparız... Ben Devlet Başkanım! Sorumluluklarım vardır! Bu sorumluluklarım altında konuşamam! Bu konuda genç arkadaşlarımla ayrıca konuşacağım.

Sonra Atatürk halkın Cumhuriyet bayramını tekrar kutlar ve Dr. Zeki'yi yanına alarak Genel Müdür'ün odasına çıkar. Atatürk'ün arkasında duvarda bir Türkiye haritası vardır. Karşısında oturan Dr. Zeki'ye:

-Benim arkamdaki haritayı görüyor musun?

-Evet Paşam.

-O haritada Türkiye'nin üstüne abanmış bir blok var, Onu da görüyor musun?

-Evet, görüyorum Paşa Hazretleri

-Hah. İşte o ağırlık benim omuzlarım üstündedir. Omuzlarım üstünde olduğu için, Ben Konuşamam! Düşün bir kere.. Osmanlı imparatorluğu ne oldu? Avusturya-Macaristan İmparatorluğu ne oldu? Daha dün bunlar vardılar.. Dünyaya hükmediyorlardı! Avrupa'yı ürküten Almanya'dan bugün ne kaldı? Demek hiçbir şey sür-git değildir! Bugün ölümsüz gibi görünen nice güçlerden, ileride belki pek az bir şey kalacaktır. Devletler ve Milletler, bu idrakin içine olmalıdırlar.

Bugün Sovyetler Rusya dostumuzdur, komşumuzdur, müttefikimizdir.. Devlet olarak bu dostluğa ihtiyacımız var! Fakat yarın ne olacağını kimse kestiremez. Tıpkı Osmanlı İmparatorluğu gibi, tıpkı Avusturya-Macaristan İmparatorluğu gibi parçalanabilir! Bugün elinde sımsıkı tuttuğu Milletler, avuçlarından sıyrılabilirler.. Dünya yeni bir dengeye ulaşabilir! İşte o zaman Türkiye, ne yapacağını bilmelidir! Bizim bu dostumuzun yönetiminde dili bir, inancı bir, özü bir kardeşlerimiz vardır. Onları arkalamaya hazır olmalıyız!“Hazır olmak” yalnız o günü susup beklemek değildir, “hazırlanmak lazımdır”. Milletler, buna nasıl hazırlanırlar? Manevi köprülerini sağlam tutarak! Dil bir köprüdür, inanç bir köprüdür, tarih bir köprüdür! Bugün biz, bu toplumlardan dil bakımından, gelenek, görenek, tarih bakımından ayrılmış, çok uzağa düşmüşüz! Bizim bulunduğumuz yer mi doğru, onlarınki mi? Bunun hesabını yapmakta fayda yoktur!

Onların bize yaklaşmasını bekleyemeyiz; Bizim, onlara yaklaşmamız gerekli...

Tarih bağı kurmamız lazım.. Folklor bağı kurmamız lazım .. Dil bağı kurmamız lazım.. Bunları kim yapacak? Elbette Biz.. Nasıl yapacağız?

İşte görüyorsunuz , “Dil Encümenleri” , “Tarih Encümenleri” kuruluyor.

Dilimizi, onun diline yaklaştırmaya, tarihimizi ortak payda haline getirmeye çalışıyoruz. Böylece, birbirimizi daha kolay anlar hale geleceğiz. Bir sevgi parlayacak aramızda, tıpkı bir vücut gibi, kaderde ve mutlulukta birbirimizi duyacağız ve arayacağız. Ortak bir dil amaçladığımız gibi, ortak bir tarih öğretimiz olması gerekli.. Ortak bir mazimiz var, bu maziyi, bilincimize taşımamız lazım. Bu sebeple okullarda okuttuğumuz tarihi Orta Asya'dan başlattık! Bizim çocuklarımız, orada yaşayanları bilmelidirler. Orada yaşayanlar da bizi bilmeli..

İşte bunu sağlamak için de “Türkiyat Enstitüsü”nü kurduk. Kùltürlerimizi, bütünleştirmeye çalışıyoruz! Ama bunlar, açıktan

yapılmaz! Adı konarak yapılacak işlerden değildir. Yanlış anlaşılabilir gibi, savaşımlara da sebep olabilir. Bunlar, Devletlerin ve Milletlerin derin düşünceleridir.

İşitiyorum: Benim dil ve tarih ile uğraştığımı gören kısa düşünceli bazı vatandaşlarımız; “Paşanın işi yok! Dil ile Tarih ile uğraşmaya başladı” diyorlarmış. Yağma yok !. Benim işim başımdan aşkın. Ben bugün çağdaş bir Türkiye kurmaya ne kadar çalışıyorsam, yarının Türkiye’sinin temellerini de atmaya o kadar dikkat ediyorum. Bu yaptıklarımız, hiçbir millete düşmanlık değildir.

Barıştan yanayız, barıştan yana kalacağız!

Ama durmadan değişen dünyada, yarının muhtemel dengeleri için hazır olacağız.

Bunları sana, akıllı bir genç olduğun için söylüyorum. Açıktan söylemiyorum, kulağına söylüyorum.. Sen bil, gerekçesini kimseye söylemeden böyle davran, çevrenin de böyle davranması için gerekeni yap! İdealler konuşulmaz, yaşanır!

İşte senin sorunun karşılığını da böylece vermiş oldum!

Gece ilerlemişti. Atatürk arkadaşları ile birlikte, bulvara çıktığı zaman, taze bir sabah Ankara göklerinde ışımaya başlamıştı. (4)

SONUÇ:

Bu gün, başta stratejik ortak ABD ve Avrupa Konseyi bağlamında doğal müttefik AB Türkiye’nin etrafında adeta bir çevirme hareketi gerçekleştirmeye çalışıyorlar. İçeride ve dışarıda türlü taktiklerle toplumun kafasını karıştırmaya, fikirleri zayıflatmaya, adeta, bizleri, kendi benliğimizden uzaklaştırmaya, Milli hafızamızı silmeye ve utandırmaya gayret ediyorlar. Özgüvenimizi, inancımızı, değerlerimizi ve dirençimizi kırmaya çalışıyorlar. Tam bir asimetrik savaş Psikolojik taarruz Taktiği! Vakti zamanında İznik Konsülleri tarafından çalınan bu menfur mayaya bir tutarsa, o zaman bizi sahada da yenmek kolaydır, askeri olarak ta.

Yeter ki bir kerre bu millete Yenilmişlik ve Teslimiyetçi ruh halini, ezilmişliği, paraya kul ve gâvura köle olmayı kabul ettirsinler.İŞTE, biz de asla bunu kabul etmeyeceğiz.

BURADA DUR! DİYECEĞİZ.!

Dikkat edin, Rumlar hamle üstüne hamle yaparak Türkiye’yi bunaltmaya çalışıyor.

Hemen hatırlanmalı ki yine aynı Yunanistan’ın dış işleri bakanı Melina Merkürü, Kurtarılacak Topraklar Haritalarını yayınlarak Trabzon yöresini Pontus olarak ilan etmiş ve hedef göstermiş

durumdadır. Hele bir “Ermeni soykırım yalanı” tutsun, bu defa tarihte en çok Türk soykırımı yapmış olan Yunan, daha vahim iftira ve yalanlarla zuhur edecektir.

Ermeniler atakta: içte, dışta, Amerika da, Avrupa da ve sonra da hiç yüzleri kızarmadan “önşartsız masaya oturmaya” hazırız gibisinden laflar ediyorlar. Sanki, hala Azerbaycan’ın %21’ni işgal eden onlar değilmiş, sanki bizim Doğu Vilayetlerimizi talep eden kendi anayasaları değilmiş gibi. Sanki, Bakü’de, Hocalıda, Erzurum, Kars, Adana, Mersin ve birçok yerlerde kitle katliamı yapan Ermeniler değilmiş gibi. Sanki yıllarca Türk diplomatlarını öldürüp, “Türkiye’yi öldürüyoruz” diye çılgılık atan Ermeniler değilmiş gibi.

Amerika ve Avrupada ki Diyasporayı kullanarak Türkiye’ye baskı yapan kendileri değilmiş gibi, sanki Avrupa Parlamentosu kullanan kendileri değilmiş gibi şimdi “ön şartsız görüşmeye hazırız” diyorlar. Ve sanki, anarşi-terör ve tedhiş örgütü kendi icat ve kuklaları değilmiş gibi...Bu kadar oyun ve şov olmaz. Bizim gerçekleri görüp, bu yaratılan duman dalgasının ardında ki oyunları fark etmemizin zamanı çoktan gelmiş bulunmaktadır.

Irak sınırında yasaklar, Bulgar ve Romanya sınırında kısıtlama ve vizeler, geciktirmeler. Tam o sırada AB de 8 fasıl’ın askıya alınışı, AB’nin “ille de Kıbrıs işini halledin” diye dayatması. Hepsi tesadüf değil mi? Biz bu taktikleri ve tutumları daha önce hiç görmedik değil mi?

Karşımıza tüm benzer oyunlardan sonra Sevr’i dayadıklarını, unuttuk değil mi? Hayır, hiç birini unutmadık. Hiç birine de kanmıyoruz. Tüm taktik ve oyunların farkındayız. Tüm bağlantıları da daha net görmeye başladık. Bir haberim var: hala bunları görmediğini iddia eden varsa, hala AB ve ABD’ye şirin görüneceğim diye çeşitli izahlara yeltenen varsa, onlar sadece kendilerini kandırıyorlar ve sadece kendilerinin geleceğini garantiye almak istiyorlar yoksa milleti ve vatanı falan düşünmüyorlar. İşte ilaveten, bizler bunların da farkındayız. Artık Dik durmanın, Bir Türk gibi güçlü olmanın ve Berrak düşünmenin zamanı gelmiştir. Ezik ruh halinden ve adeta “azınlık” psikolojisinden kurtulmamız gerekmektedir. Kısacası, artık hepimiz için toparlanma zamanı gelmiş bulunmaktadır. Dosdoğru bir yol ve gerçek bir istikamet için lütfen Atatürk’e kulak veriniz:

"İskenderun güneyi Antakya, Halep ve katma İstasyonları, Cerablus, Fırat köprüsünün güneyi, Deyr'i zor, Musul, Kerkük ve Süleymaniye; Vatanımızın Türklerle meskun güney

sınırlarıdır. Türk süngüleriyle çizilmiş olup, sınırlarımız içindedir."

"Biz doğrudan doğruya milliyetperveriz ve Türk milliyetçisiyiz. Cumhuriyetimizin dayanağı Türk toplumdur. Bu toplumun fertleri ne kadar Türk kültürüyle dolu olursa, o topluma dayanan Cumhuriyet de o kadar kuvvetli olur." (M.Kemal ATATÜRK-1923)

1) Ö. F. Demirkır 27.11.2007, Trabzon

2) Mehmet Ali Nogay, Kore Gazisi, Ankara

3) Ramazan Kemerdere, Kore Gazisi, "Anılar"

4) Olay İhsan Sabri Çağlayangil'den dinlenmiş, Sebati Ataman, Kılıç Ali, Tefik Rüştü Aras, Hikmey Bayur tarafından doğrulanmıştır.

Kaynak: Atatürk'ün Avrasya Devleti/ İsmet Bozdağ

İsa KAYACAN

YOZGAT

Yerleşim birimlerimizle, il ve ilçelerimizle, belde ve köylerimizle ilgili araştırma, yorum ve değerlendirmeler, eldeki, masa üstündeki yayınlarla, yapılıyor, yapılabilir.

Yozgat ilimiz için, “yiğidin harman olduğu yer” ifadesi, yorumu kullanılıyor. Coğrafi açıdan baktığımızda Yozgat; İç Anadolu Bölgesinin orta kıvrılmak bölümünde yer almaktadır. Kuzeyinde Çorum, Amasya ve Tokat, doğusunda Sivas, batısında Kırıkkale ve Kırşehir, güneyinde Kayseri ve Nevşehir illeriyle çevrilidir.

10. Sürmeli Festivali kapsamında 04 Temmuz 2009 tarihinde Yozgat merkezinde, Yozgat Şairler ve Yazarlar Birliği'nin koordinatörlüğünde, Valilik ve Belediye Başkanlığı'nın katkılarıyla gerçekleştirilen “Şiir şöleni” sırasında bana ulaştırılan ve genellikle Yozgat Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü imzasının taşıyıcısı yayın ve dökümanlara bakıyorum. Bunlar:

- 1-Yozgat Kent Tarihi (240 sayfa)
- 2-Termal kaplıcalarıyla Yozgat,
- 3-Bozok diyarı (Yozgat'la ilgili tarihi fotoğraflar-siyah-beyaz)
- 4- Yozgat antik kentleri,
- 5-Yozgat,
- 6-Kazankaya Kanyonu Yozgat-Aydıncık,
- 7-Yozgat il haritası,
- 8-Yozgat balgeseli (cd)
- 9-Yozgatlı şair Salim Gülbahçe'nin şiir kitabı
- 10-Şehriyar, aylık kültür,sanat,edebiyat ve aktüalite dergisi, sayı: 13,2009.

64 sayfalık bu derginin sahibi: Derviş Tavşancıoğlu. Keyseri'de basılıyor. Yozgat'ta irtibat bürosu var.

Yozgat'ın tarihçesine baktığımızda gördüklerimizden:

-Yozgat'ın tarihi ve arkeolojik araştırmalarına halen devam ediliyor. Yozgat'ta ilk yerleşim izleri M.Ö 3 bine kadar iniyor.

Anadolu'nun ilk merkezi devletini ve imparatorluğunu kurmuş olan Hititler döneminde Yozgat'ın başkent Boğazköy'e yakınlığı ve Alishar gibi önemli bir merkezi sınırları içerisinde bulundurması, M.Ö 2 bin yılda Anadolu'nun merkezinde, ne kadar öneme sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

Yozgat, Sürmeli ve Ziya türküleri başta olmak üzere pek çok ünlü türkünün çıkış yeridir.

Ziya türküsünün öyküsü veriliyor Yozgat Kent Tarihi'nin 187 nci sayfasında. Ziya'nın yakışıklı bir delikanlı olduğu anlatılıyor. Yozgat'ın Karacalar köyünde yaşayan Ziya aynı köyden Fikriye adlı bir kızı sever. Fikriye'nin babası Karacalar Köyü'nün imamı Ali Hoca'dır. Ali Hoca Kızıltepe Köyü'ne imam olur. Ziya sık sık nişanlısını görmek için at üstünde gider. Ziya bir gün ekin sularken üşütmüştür. Karın ağrısı nedeniyle doktora gider. Fayda bulamaz. Bir hafta sonra ölür.

Ziya için bir başka söylenti vardır: İyi at binen, cirit oynayan Ziya, iki köy arasında oynanan ciritte attan düşer, orada ölür. Fikriye nişanlısının ani ölümü karşısında duyduğu acıyı şiire döker. Türkü ortaya çıkar. Ağdın tamamı 30 kıtadır. Bu türkünün bir dörtlüğü:

Çamlığın başında tüter bir tütün,
Acı görmeyenin yürüğü bütün,
Ziya'mın atını pazara tutun,
Gelen geçen Ziyam ölmüş desinler.

Mustafa Nevruz SINACI

HÜKÜMET “YOK” HÜKMÜNDE!

Dış (düşman) kaynaklı, İsrail+AB-D destekli Ermeni orijinli çete, terör/tedhiş, suç örgütü; Hakkâri'nin Irak sınırı Şemdinli ilçesindeki askeri birliğe 19 Haziran 2010 gecesi saldırdı. 8 asker şehit oldu, 14 yaralı var. Gün içinde sayı 11'e çıktı. 12 adet çeteci öldürüldü. Menfur saldırı, bölgesine takviye timler sevk edildi, silahlı helikopter ve topçu ateş desteği sağlandı. Kuzey Irak'ta tespit edilen hedefler de savaş uçakları tarafından bombalandı.

Hatırlanacağı üzere: 1 Ekim 1999 tarihinde İran, Irak ve Türkiye sınırında bulunan ve şeytan üçgeni olarak adlandırılan bölgeden giriş yapan çetecilerden Ali Sapan'ın da aralarında bulunduğu 8 kişi, açılım politikaları gereği (güya) teslim olmuştu. Her türlü hukuk, mantık, umuru devlet ve ahlâk akaidine aykırı olarak oynanan bu oyun ve pervasızca sergilenen sinsi senaryo; hükümetin içine düştüğü gaflet, dalalet, acz ve zaaf'ı açıkça göstermeye yetmişti.

Nitekim o günden bu güne şehit sayısı artarak çoğaldı. Son iki ayda sayı 50'yi buldu.

“Açılım, düz ovada siyaset, demokrasi, kardeşlik ve barış” adına akıl almaz cürümler, menfur emellere matuf ihanetler, kirli oyunlar, yerli kripto, kalles diyaspora, dönme, devşirme dümenleri ayyuka çıktı. Başta ABD, şeriki İsrail, AB, GKR çete yönetimi ile fink atıp Ermeni yalanları uğruna; Ülkelerine anıtlar dikerek necasete bulaşan kimi sözde İslâmcı ülkeler dâhil, 20 küsur devletin yardım ve yataklıkla “taşeron” olarak kullandığı bu güruh iyice azıttı!

Ayrıca, açılım kapsamında af, atıfet, tolerans ve taviz kapısının aralanması eşkıyayı yüreklendirdi, meclis içinden açıkça ışmar olunması melunlara cesaret verdi, şımarttı. Buna paralel zaafa uğrayan erkler, felç edilen stabilizatörler ve bozulan kuvvetler dengesi ile terör ve tedhişe lâubali ilişkilere girilmesi, iş bu -zıvanadan çıkmanın nedeni oldu!

ŞİMDİ NE YAPMALI? Tıpkı Fuzûli'nin dediği gibi; "Sussam gönül razı değil, söylesem tesiri yok" Ülkenin son 47 yılına kir ve kan

damgası vurmuş eli kanlı eşkıyanın, İmralı mahpusu bebek katili; Nasıl oluyor da ülkede gündem belirliyor? Buna hangi hain, bedhah ve küstahlar cevaz vermekte! Başkaca kaç mahkum avukatları ile görüşüyor? "31 Mayıs'tan sonra artık ben yokum, olacakların sorumlusu değilim" Biçimi, açık tehdit içeren mesajı kim açıkladı? Kim yaydı? Hangi yandaş/yoldaş, Candaş medyalar mesajı yayınıp terörü azdırdı?

Eğer hükümet varsa, derlesin-toplasın suçluları, çıkarsın yargı önüne.

Yürütme açılım zaafı ile malul; Yasama çatısında parlâmenterlik mesleği icra edenler içinde hiç mi 'onurlu, sorumlu, vicdanı hür, irfanı hür' kula kulluk etmeyen adam gibi adam; İyi insan ve iyi vatandaş yok!.. Cumhuriyet (!) Savcısı, Polisi, Askeri, Jandarması ve Hâkimi ile Yargı ne iş yapar? Dördüncü kuvvet; Hukukun üstünlüğünden sorumlu namuslu/dürüst, onurlu/sorumlu, milli memleket medyası nerede? Ülkede, binlerce sorun, haksızlık, yolsuzluk, hırsızlık, hukuksuzluk ve her türlü ihanet hüküm sürerken; dünya kupası maçları, adi televole, fuhuş, ahlâksızlık furyası, menfur ihanet senaryoları ve çete reklâmları ile müştegil; Türk'e ait değerleri yok sayan diziler ve beyin yıkama metotları ile milleti uyutan, avutan bir medya!

Ve; Beşinci Güç olarak tanımlanan Sivil Toplum!.. Adına STK denilen, açık toplum örgütlerinin ekserisi ihanet şebekesi işleten dâhili ve harici bedhahlara angaje; Açlık, işsizlik, yokluk ve yoksulluktan malul, geçim derdine mağlup, gözü bir lokma ekmekten başka bir şey görmeyen, sorunlar sarmalı içinde boğulmuş, paralize bir millet! Kendi evinde işkence, devlet kapısında zulüm, eziyet ve azap'a maruz, zavallı yurdum insanı! Amma buna mukabil:Dürüst yurttaşların vergileriyle bitleri kanlanan kravatlı hırsızlar, yolsuz ve teröristler, TC'nin her noktasını gezip, devleti tehdit eder, milli-manevi değerlere alçakça saldırırken!

Her tür azınlık ırkçılığı meşru edilip, Türküm diyenlerin boynuna yaftalar asılırken!

Şehit cenazelerine sahip çıkmak 'istismar' çete leşlerinin 'şehit namının' çılgınlıkları ve melânet örgüt paçavralarıyla kadavra gömmeleri "sağduyu" olarak adlandırılırken; sözüm ona "aydın" geçinen "akademik unvanlı vatan hainleri" ekran gezip, bayrak inmesin diye canlarını sebil eden güvenlik güçlerine ağız dolusu hakaret ederlerken! İsim önüne 'insan hakları' gibi 'yüce evrensel değerler' koyarak, nitelikli dolandırıcı yüzlerce dernek, vakıf vb, STK alenen teröre hizmet edip, anarşist haklarını savunurken; Ülke yöneticileri, şehit cenazelerindeki tepki ve

coşkuyu ‘yaygara’ olarak nitelerken. Politik-ACI’lar, milli birlik ve beraberliğimizi güçlendirecek atılımlar yapmak yerine, TC’nin 36 etnik grup olduğu yalanıyla, et ile tırnak gibi kaynaşmış insanlarımızı ayrıştırmaya yönelik kerameti kendinden menkul, esas işlevi “tefrika” olan “açılımlar” peşinde koşarken; üstelik tüm olup biten, cereyan eden icraatı inceleme/araştırma/sorgulama, yargıya ve savcıya taşıma görevi ile yükümlü ‘demokrasinin vazgeçilmez unsurları’ siyasi partiler; Derin uyku, gaflet-dalâlet, demokrasi/adalet ve hukuka ihanet, günlük çıkar rant peşindeler!

Bir yanda bireysel risk ve sorumluluk alan, vatanını canından çok seven, bu uğurda ölümü göze alarak kışlarına saklanmayıp gece gündüz, kar kış demeden teröristi her nerede ve hangi bataklıkta olursa olsun arayıp bulan ve onu yok eden korkusuz Türk askeri. Diğer tarafta, risk üstlenmekten korkan, sinsî, siyaset peşinde sünepe, dalkavuk, lânetli Yahudi tarikatı mensubu “menfur mason”, kurnazca kışlasına sinmiş, bana dokunmayan yılan bin yaşasın zaafî ile malul! Türk Ordusunu “Peygamber Ocağı” olarak değil, bol paralı, çok avantajlı, itibarlı ve garantili bir meslek olarak gören! Lâfla birçok aksaklığın üstünü örtmeye çalışan, ateist-pagan, terörle dans’a açık ve şehit vermeye mahkûm, paralı/lejyoner portresi.

DAHASI VAR! Terörün bir numaralı hamisi İsrail’e savunmamızı teslim etmek gafleti! Çetenin ağababası, Amerika’dan istihbarat dilenmek gibi iğrenç bir rezalet! Her halde bu nedenlerle olsa gerek, alçakça/kahpece, kalles saldırılara uğruyoruz? Nerde savunma planı? Kendi istihbaratımıza ne oldu? Hava harekâtları ne işe yarıyor? Alınan termal kamera, gece görüş cihazları, insansız uçaklar ne işe yarıyor? Eşkîya nasıl olup da bu kadar rahatça gelebiliyor? Bu memleketin; Cumhur-başkanı, baş-bakanı, genelkurmay başkanı, içişleri ve dışişleri bakanı ne iş yapar? BİR milyona yakın askerin üç buçuk eşkîyaya nasıl olur da gücü yetmez? Neden? Niçin? Askerin elini tutanlar tutuklanmaz? Sonuçta: Terörün finans kaynakları, lojistik desteği kesilmedikçe, siyasi uzantıları, iç ve dış bağlantıları tutuklanıp yargıya teslim edilmedikçe, bataklığın kurutulması ve eşkîyanın yok edilmesi zordur. Çünkü ABD ve AB stratejik öneme sahip ülkemize karşı, "terör-tedhiş silahını" kullanmaktan kaçınmamaktadır. Bu gerçek apaçık ortada iken; ABD istihbaratına bel bağlamaksa büyük bir çelişkidir, saflıktır, gaflet, dalalet ve aptallıktır.

Lütfen hatırlayınız: 8 yıl öncesinde terör sıfır seviyesindeydi. Sonra nice evlatlar şehit düştü. Nice avratlar dul, evlâtlar yetim kaldı.

Genelkurmay başkanın ‘acımız büyük, üzüntülüüz’, Politik ACI’ ların ‘kanları yerde kalmayacak’ ve zavallı muhalefetin ‘Şehitler ölmez, vatan bölünmez’ teraneleri, acıları dindirmiyor. “Babalar gibi paralar” başka yerlere harcanacağına; TSK'ya savunma donanımı alınsın. Başta İsrail olmak üzere, diğer himaye, yardım-yataklık unsurları ile savunma ilişkilerimiz derhal kesilsin ve “ihanet bölgesinde/olağanüstü hal” ilân edilsin.

DUYUMLARA GÖRE: Sağlıklı istihbarat yok, F16'lar sorunlu, tanklar düzgün çalışmıyor, silâhlar tutukluk yapıyor! Suç teşkil etmesi gereken: “Kürt sorunu, bölücü terör örgütü, örgüt adları, bebek katilinin mesaj ve demeçleri, hayali etnik ve anadil sorunları ve kerameti kendinden menkul “demokratik barış ve kardeşlik” söylemleri! Bunlar AB domuzlarının “Kıbrıs için barış” palavrasını andırıyor. Gerçek şu ki: TC’nin ve Türk halkının bu alanda bir sorunu yok. Var olan sorun sadece “Umur-u devlet yokluğu” adaletsizlik, haksızlık ve hukuk! Hak, güvenlik, hukuk ve huzuru tesisle mükellef olan kimdir? Elbette hükümet!

Çünkü adalet, saadet ve sulhu salâh, hükmün hikmeti ile kabil ve mümkündür.

Peki, niçin ‘hükümet’ var da; “Adalet, hakkaniyet, eşitlik, huzur ve hukuk” yok?

Çünkü; bunları tesise muktedir olamayan hükümet de “YOK” hükmündedir!

Allah (CC), bu Millete akıl, iman, izan, basiret ve feraset versin İnşallah.

Mahmut Selim GÜRSEL

SESSİZ VE GÜZELLİĞE DOĞRU

Göz ve kulak birlikte olmasının kıymetini bunlardan birisinde yoksun olanlara sorsak daha güzel olursa da belki bir nebze olsun bu duyu organlarımızı kullanamama eksikliği veya da azalmasını belli bir yaştan sonra istesek de,istemese de öğrenmekteyiz.

Göz organımızın yavaş yavaş asıl vazifesini yaparken yorulması,belirli işlevlerin artık görüntülerin gerektiği gibi beyne ulaştıramaması belli bir yaştan sonra insanların pek çoğunda gözüken gerçek bir olaydır. Bir gün elinize aldığınız bir kitabın sayfalarındaki yazıların ufaldığını,bulanıklaştığını görünce bir korkuya kapılmayanımız var mı ? Elbette yoktur. Hemen gözlerimizi ovuştururken acaba gözümüze n oldu diye telaşlandığımızı olmuştur.

Benim gözlükle tanışmam yaşında olmuştum. Kütüphanede çalışırken öğrencilerin istedikleri ödevlerin bilinen meşhur bir ansiklopediden vermek için elime aldığım da sayfada bulunan yazıları okuyamamış ve korkmuştum. Hemen bir aynanın karşısına gitmiş gözümü kontrol etmişim. Sonra bir göz doktoruna gözüktüm. Yakını göremediğimi belirtmiş,doktorun yaşımı sorması ve kırk demem üzerine daha gözünüzün yorulma ve görme kaybı için yaşımın erken olduğundan bahsederek muayene bile etmeden hastaneden yollamıştı. Öğlen paydosunda aynı doktorun muayenehanesine özel olarak gittiğimde ise,bilgisayar ile gözümü ölçtüğü zaman görme kaybının başladığını görmüş ve ilk olarak da nereden çalıştığım hakkında bilgi sormuştu. Kütüphanede çalıştığımı söyleyince de mesleki olarak kitaplarla meşguliyetten gözümün yorulduğunu söyleyerek gözümeye koyduğu teşhise göre gözlük kullanmaya başlamamamı tavsiye ederek reçetesini yazmıştı. O günden sonra üç dört senede bir gözlük değiştirme ihtiyacı duydum ve halen duymaktayım.

Evvelki sene içinde de kulaklarımda bir çınlama ile kulaklarımın ses duyma kaybına başladığını algılamaya başladım. Doktorlar;belli bir yaştan sonra olabilecek bir gelişme olarak tanı koyduklarında pek de umursamadım. Bazen Hacı Hanımın beni duymuyor musun serzenişinden başka bir sıkıntım da olmadı. Bununda belli bir yaşın gereği olduğunu bilmek bana bir elem ve üzüntü vermektedir.

Selma GÜRSEL

BORHANI (Yumurtalı)

MALZEMESİ: 2-3 porsiyon için,2 yumurta,500 gram yoğurt, 50 gram tereyağı,bir tutam nane,1-2 diş sarımsak.

Tavada kızdırılan yağın içerisine yumurtalar kırılarak karıştırılır. yumurtalar pişmek üzere iken üzerine nane,kırmızı pul biber ve istenildiği kadar tuz konulur. Başka bir kabın içinde özenen yoğurda bir miktar sarımsak dövülür. Kızartılan yumurtalar üzerine sarımsak dövülmüş yoğurt ile karıştırılarak servis yapılır.

İstenirse; Kaynar suya yumurtalar kırılarak haşlanırlar. Haşlanan yumurtanın suyu süzülür ayrı bir kaba konulur. Süzülen yumurtaların bulunduğu kaba özenen sarımsaklı yoğurt ve bir miktar tuz katılarak karıştırılır. Tavada tereyağı ile nane kavrularak yoğurtlu yumurtanın üzerine dökülerek karıştırılarak servis yapılır. İstenirse yumurta tereyağı kırılarak pişirilebilir. Üzerine tekrar tereyağının diğer kısmı nane ile kızartılarak dökülür ve servis yapılır.

BORHANI (Mantarlı)

Mantarlar soğuk su ile iyice yıkanır. Yıkanana mantarlar küçük küçük doğranarak tekrar yıkanır. Suyunun süzülmesi çini süzgece konur. 50 gram tereyağı tavaya konarak eritilir. Doğranmış mantarlar yağın içine atılır ve bir miktar tuz konularak karıştırılarak kavrulur. Kavrulmuş mantarlar atılarak karıştırılır. Üzerine tekrar tereyağının diğer kısmı nane ile kızartılarak dökülür ve servis yapılır.

Malzemesi: 2-3 porsiyon için,250 gram kültür mantarı,bir kilogram yoğurt, 100 gram tereyağı,bir tutam nane,1-2 diş sarımsak.

BORHANI (Hamurlu)

Bu borhanı daha çok kadınların Ramazan ayı için imece olarak mantı bükmeleleri için toplandıklarında hazır bulunan hamurdan yapılır.

Açılmış hamur parçalara mantı hamuru gibi 4x4 ebadında kesilir,bu hamurun içine kıyma konularak ikiye bükülerek muska şeklinde içerisine kavrulmuş kıyma ve maydanoz konularak hamurlar birleştirirler. Bir kapta yeterli kadar su kaynatılır. Muska hamurlar bu kaynar suya atılarak bir miktar haşlanırlar. Hamurlar suda haşlanınca süzülerek leğene alınır. Yoğurt,mikser veya bir kaşıkla koyu ayran kıvamında özenir. Başka bir kapta ezilen sarımsaklar katılarak karıştırılır. Haşlanan hamur özenmiş hamurun içine dökülerek karıştırılır. Üzerine tereyağı nane ile kızartılarak dökülür ve servis yapılır. Malzemesi: 2-3 porsiyon için,bir yufka ekmeği büyüklüğünde hamur,bir kilogram yoğurt, 50 gram tereyağı,bir tutam nane,1-2 diş sarımsak.

Özkan KARACA

GÜN BATIMI

Gecenin mezarında alnımı kemiren anılar
Düşler yurdunun bulutlarını parçalayarak kaçır
İzbe duvarların hicranında nefes olarak bakar
Kafa hatırasının defteri soluk kalarak rüyalara yatar

Yitip giden zamanların toprağı çöktü
Küskün bulutların özlemi yağmurunu döktü

Gün batımı güneşin kanlı gözleri
Gün yakıtı hayatın sıcak şefkati

Gün batıyor, gün doğuyor
Zamanlar suya yazılarak kaybolur
Bulutlar başımızda taç olarak
hatıralar kuma kazılarak yok olur
Ufuklar ötesine taş adımı uzatacak
Gün batımı,
Gün yakıtı...

Dile BİGA

İSTENMİYORSUN

Yalan aşkın için mi dil döküyorsun
Kemküm etme suçunu sen biliyorsun
Ne yazık ki; güzelim aldanıyorsun
Bu defa ben deyil sen gidiyorsun
Gururun yokmu senin istenmiyorsun...
Artık eskisi gibi özlenmiyorsun
Bu naz bu kapris ile çekilmiyorsun
Bu defa ben deyil sen gidiyorsun...
Sen beni bir an önce unutmaya bak
Kül oldum yeterince başka bir can yak
Düşürdün eğilince yeni maske tak
Bu defa ben değil sen gidiyorsun

Rıza KANDEMİR

SÖZ OLUR GELİN

Karşıkı dağların karı erirse
Gönül deryasına sular yürürse
Volkanın küllenir külü çürürse
Açma sinelerin söz olur gelin

Tabiat uyanır otlar büyürse
Arasını gonca güller бүrürse
Koyun meler kuzusuna gelirse
Bastığımız yerler iz olur gelin

Çiftçi tarlasına tohum ekerse
Ala keklik kayalarda sekerse
Dost bağının meyveleri yeterse
Giyme karaları söz olur gelin

Kızıl kına ak ellere yakılsa
Şafak söküp gün başına dikilse
Sevda gülü bahçemize ekilse
Güzelde azıcık naz olur gelin

Genç yaşında saçına aklar düşerse
KUL RIZA DA hayalinle yaşarsa
Hasret bir gün sevgi olup taşarsa
Manalı bakışında söz olur gelin

Mehmet KARADAĞ

ŞU DÜZENİN HALİNE BAK

Gezin dostlar dağı taşı
Bilen olmaz akıl yaş
Kuru yanar odur aş
Şu dünyanın haline bak

Haller böyle olmaz şükür
İsyan ette yüze tükür
Vade doldu tekbir getir
Şu düzenin haline bak

Orman yandı villa doldu
Olan dostum kime oldu
Her gelen saçlar yoldu
Şu düzenin haline bak

Güzel yaşar ağa, paşa
Su katarlar pişen aş
Dokunmam ben size boşa
Şu düzenin haline bak

Böyle gitmez batır gemi
Yarış atı biter yemi
On milyona maaş hemi
Şu düzenin haline bak

İstedğim eşit düzen
İnsan değil biz üzen
Milyon oldu işsiz gezen
Şu düzenin haline bak

KARADAĞ'IM yazma yeter
Bize kızan olsun beter
Doğru kullar çile çeker
Şu düzenin haline bak
11-08-2005

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ÇORUMLU 2000

**AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ**

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 12 SAYI 140 25 Ekim 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL ZAMAN İÇİNDE ZAMAN

Atilla ALPAY ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİNDE ÇALIŞMALAR!

İsa KAYACAN KÜLTÜRÜMÜZ İÇİNDEKİ BURDUR
DOĞUMLULARDAN

Mahmut Selim GÜRSEL SİTELERİMDEN BİLGİLER

Mustafa Nevruz SINACI TÜRKİYE ANALİZİ

Ahmet CANBABA BAKKAL NASIL KURTULDU

Selma GÜRSEL BALKABAĞI TATLISI

Erhan TIĞLI AYARIM

Dilek BİGA KAÇTI TREN

Mahmut Selim GÜRSEL

ZAMAN İÇİNDE ZAMAN

Türkiye jeopolitik konumu ile tarih içerisinde devamlı “benim olsun”, “bana hizmet etsin” görüşleri ile komşu devletlerin ve çevresinde bulunanların dikkatini çekmiştir.

Coğrafi yapısı ve akarsuları ile de mümbit ovaları olan Türkiye topraklarının verimliliği ile ve yetişen hububat çeşitliği ile de benim olsun, bana hizmet etsin olgusu ile devamlı karşı karşıya kalmış ve ileriki tarihlerde de bu talepler ile karşı karşıya kalacaktır. Türkiye’nin yer üstü zenginliklerinin yanı sıra yer altı zenginliklerinin de ayrı bir verimlilik ve getirisi bol madenlerle dolu olması da benim olsun. Bana hizmet etsin zihniyetinin en büyük etkenlerinden birisi olarak görmekteyim.

Ayrıca Türkiye bu benim olsun ve bene hizmet etsin görüşünde olan devletlerin devamlı işgalleri ve yerleşim yerlerinin de devamlı başka milletler tarafından kullanılmaları da çeşitli kazı alanlarına sahip bir alan olarak görülmektedir. Bu gün en verimli hizmetlerden olan turizm olgusunun en güzide alanlarından birisi olması da önemli bir sebeptir.

Bu gün Türkiye’nin başında bulunan en büyük problemler işte bu sebeplere dayanmakta ve Türkiye üzerinde içte ve dışta çeşitli oyunlar tezgâhlanmaktadır. Bu oyunların içerisine ne yazık ki milli değerlerimizle oynanarak, birlik ve beraberliğimizi parçalayacak oyunlara artık olağan gözü ile bakan bir ulus olarak “öküzün trene baktığı gibi” bakmaktayız.

Bütün ülkenin can damarları olan tarım yok edilmiş, tarıma bağımlı olan hayvancılık can çekişir duruma getirilmiştir. Hayvancılık ise ekilemeyen tarım alanlarında biten yabancı otlar ile devam ettirilmeye çalışan bir besicilik ile ayakta durmaya çalışmaktadır.

İşte durum bu hale gelmiş ve bizler ise üretimi başka ülkelerin ürettiklerini pazarlayan sağlıksız ve GDO deposu ürünler ile beslendiğimiz bir toplum olarak devamlı hastanelere taşınmak ve yine yabancı kökenli ilaçları tüketen bir ülke durumuna düşmüş bulunmaktayız.

Dışarıdan getirdiğimiz tek ekimlik tohumlar ve birkaç haftada pazarlanama aşamasına gelen yiyecekler ile başımız dertte gözükmekte.

Atilla ALPAY

ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİNDE ÇALIŞMALAR!

Sanayi kuruluşlarında sigara ile ilgili semirlerine hiç ara vermeden devam eden Türkiye Yeşilay Cemiyeti Çorum Şubesi geçtiğimiz günde Organize Sanayi bölgesinde fabrika personeli seminer vererek beş personelin daha sigarayı bırakmasına vesile oldu. Sigara alkol ve bağımlılık yapan maddeler hakkında fabrika personeli konferans salonunda fabrika personeli ve çalışanlarına sinevizyon destekli bir seminer veren Yeşilay Derneği olarak: “Sanayi kuruluşlarında zararlı ve bağımlılık yapan maddeler hakkında insanlarımızı ve çevremizi bilgilendirmeye devam ediyoruz. Okulların kapanması ile birlikte sivil ve ticari kuruluşlarda çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Bu sanayi bölgesinde ziyaret ettiğimiz beşinci fabrika ve burada da çok sayıda personelin sigara içtiğine şahit olmuştuk.

İnsanlarımız bu zehirden kurtulmak istemekte ve zararlı yönlerini bu kadar bilmemekteler. Fakat bir karşı bilinç ve cephe oluştuğunu görmek artık bizler için son derece mutluluk verici olmaktadır.

Sigara içen bir fabrika çalışanın sigara molalarında kaybettiği süre yıl içerisinde birkaç milyara varan bir para kaybına ve değeri ölçülemeyecek katma değer ve eksikliğine sebep olmaktadır. İşyerleri artık bu konuda bilinçlenmekte hem çalışanlarının sağlığını hem de işletmelerinin karlılığını düşünerek sigara ile mücadeleye de önem vermekteler.

Bu günde burada beş kardeşimizin sigarayı bıraktığını ve artık içmeyeceklerini görüyoruz. Arkadaşlarının huzurunda söz vererek yemin eden ve bir daha sigara içmeyeceğini beyan eden bu kardeşlerimizi kutluyor ve yeni hayatlarında sağlık, mutluluk ve başarılar diliyoruz.”

Bu seminer sonunda sigarayı bırakan Kadir Yalçın, Savaş Aykaç, İzzet Karataş, Osman Halıcı ve Nuh Aksoy isimli personele Yeşilay Derneğince şükran belgeleri verildi.

İsa KAYACAN

KÜLTÜRÜMÜZ İÇİNDEKİ BURDUR DOĞUMLULARDAN

Edebiyatımız içinde, Burdur çıkışlı isim ve imzalar olarak bilinen ve edebiyatımıza katkılarıyla onur ve gurur duyduğlarımız vardır.

Bunlardan bazıları şöyle sıralanmakta:

1-Şeyh Sinani Rumi Burduri: Burdur'un yetiştirdiği büyük bilginlerdendir. Bursa'da Ahmet Paşa Medresesinde müderris olarak görev yaptı. 1505 yılında vefat etti. Tepe mezarlığında toprağa verildi. Elyazması dört eseriyle biliniyor.

2-Fedayi Mehmet Dede: 16. yüzyıl tasavvuf şairi olarak biliniyor. Divan-ı Fedayi adıyla yazdığı divan, Milli kütüphanede bulunmaktadır. Ölümü 1577 olarak kaydediliyor.

3-Molla Sinan Burduri: Hamit ilinin Burdur beldesinden olan Molla Sinan efendi, Bursa'da Beyazıtpaşa, Edirne'de Taşlık Medreselerinde müderrislik yaptı. 1627'de Medine-i Münevvere'de mollalığı ihsan olundu. Mısır'dan gemi ile Yembu iskelesine çıkarak yola devam ederken, yolda vefat etti. Cenazesi Medine'ye getirilerek Cennetül-Bekada toprağa verildi.

4-Servi ya da Derviş Servi: Divan şairi olarak 16. yüzyılda yaşadığı biliniyor. Servi adı takma addır. 1597 yılında vefat etti.

5-Halil Hamit Paşa: 1736 yılında doğdu. 1785 yılında vefat etti. Tezkerecilik, Reisül kütütlük ve sadaret Kehtüdalığı (içişleri bakanlığı) yaptı. 1782'de Sadrazam oldu. Daha sonra Cidde ve Habeşistan Valiliği'ne atanması üzerine, görevine giderken Bozcaada'da başı kesilerek öldürüldü.

6-Halil Efendi Burduri(Muhaddis): Sayılı bilginlerden olan Muhaddis Halil Efendi, Burdur ili Gölhisar ilçesi Kızıllar köyündendir. Müderris olarak pek çok talebe yetiştirdi. 1852 yılında Burdur'da vefat etti, Demircioğlu mezarlığında toprağa verildi.

7-Küçük Şeyh Mustafa Efendi: Burdur Müftülüğü yapan Mustafa Efendi 1824 yılında medrese içinde yeniden yaptırdığı Kütüphaneye 500 ciltlik kitap koyarak vakfetti. 1827 yılında vefatla aramızdan ayrıldı. Yaptırdığı kütüphane binasının güneyinde toprağa verildi.

8-Hattat Osman: 18. yüzyılda yaşadı. Kendisiyle ilgili fazla bilgi bulunamamıştır.

9-Hattat Kayışzade Hafız Osman Efendi: Burdur medeselerinde yetişti. Hayatını, Kur'an-ı Kerim yazmakla geçirdi. 106 Kur'an-ı Kerim yazdı. İstanbul Merkez Efendi mezarlığındaki kabir taşına (M.1984) yılı kaydedilmiştir.

10-Mehmet Ögütçü (Hatip Hoca): Açık fikirli, yenilik taraftarı değerli bir din adamı olan Mehmet Ögütçü, "İslam Dini" adında bir kitap yayınladı. 20 Ekim 1945 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

11-Ömer Rıza Doğrul: 1893 yılında doğdu. Mehmet Akif Ersoy'un damadı olan Ömer Rıza Doğrul, kuvvetli kalemiyle, Türk kütüphanesine önemli hizmetlerde bulundu. "Asrı Saadet" adındaki büyük islam tarihi "Tanrı Buyruğu" adındaki Kur'an-ı Kerim tercümesi başta olmak üzere telif ve tercüme 70'den fazla eser yazdı. 13 Mart 1952 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

12-Mehmet Hatiboğlu: 1877 yılında Burdur'da, vaizlik ve müftülük yaptı. "Ana Kaynaklarına Göre İslam Dini" ve "Usul ve Tatbikat" adlı kitapları yayımlandı. 23 Ekim 1945 tarihinde vefat etti.

13- A. Hamdi Kasapoğlu: 1907 yılında Burdur'da doğdu. Diyanet İşleri Başkanlığı'nda, Din İşleri Yüksek Kurulu üyeliği ve başkanlığı görevlerinde bulundu. "Halka Din Rehberi" adlı kitap başta olmak üzere değişik kitaplar yayınladı. 19.05.1986 tarihinde vefat etti.

14-Prof. Dr. Halil İbrahim Kafesoğlu: 1914 yılında Tefenni ilçesinde doğdu. 1940 yılında Ankara DTCF'den mezun oldu. Değişik üniversitelerde Türk Tarihi profesörlüğü yaptı. İ.Ü Edebiyat Fakültesi Umumi Türk Tarihi kürsüsü başta olmak üzere bu alanda değişik yerlerde hizmet verdi. 1965 yılında Kültür Ocağı Başkanı, İstanbul Milliyetçi Öğretmenler Birliği Başkanı oldu. 1976 yılında Altan Deliorman ile birlikte Lise 1 ve 2 tarih ders kitaplarını yazdı. Bazı kaynaklara göre 17 Ağustos 1984 bazı kaynaklara göre de 1987 yılında vefat etti. Tefenni Lisesinin adı 1990 yılında "İbrahim Kafesoğlu Lisesi" olarak değiştirildi.

15-İbrahim Zeki Burdurlu: 1922 yılında Burdur'da doğdu. Gazi Terbiye Enstitüsü'nden mezun oldu. Lise ve Eğitim Enstitülerinde, Türkçe, Edebiyat öğretmenliği yaptı. Burdur Ortaokulu'yla, Burdur Lisesi'nde Türkçe öğretmeni olarak çalıştı. İlk kitabı "Toprak İnsanları"nı 1945 yılında yayınladı. Şiir ve araştırmalarının yanı sıra, masallar ve oyunlar da yazdı.

İbahim Zeki Burdurlu'nun "Burdur" adlı şiiri, burayı ince desenli halıları, zeybeği, türküleri, üzümleriyle anlatmaktadır. 1984 yılında İzmir'de vefat etti.

16-Fakir Bayburt: 1929 yılında Yeşilova'ya bağlı Akçaköy'de doğdu. 1948 yılında Gönen Köy Enstitüsü'nü bitirdi. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nde ve bir yıl ABD Indiana Üniversitesi'nde okudu. Köy öğretmenliği başta olmak üzere değişik görevlerde bulundu.

Sanata şiirle başlayan Fakir Bayburt, köy gerçeklerini işleyen romanlar, öyküler, makaleler, film metinleri, romanlar, yazdı. Yılanların öcü, Tırpan, Irazcanın Dirliği kitaplarından bazıları olarak sayılıyor. Değişik gazetelerde yazıları da yayınlanan Fakir Baykurt, 12 Ekim 1999 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

17-Hüseyin Akbaş: 1927 yılında Burdur'da doğdu. Gönen Köy Enstitüsü'nde okudu. Anılarını "Gerçek Düşünce ve Eğitim" adlı kitapta topladı.

18-Halit Asım Demirsoy: 1918 yılında doğdu. 1941 yılında vefatla aramızdan ayrıldı. Ölüm temini işleyen şiirlerini "Ölüm" adlı kitapta topladı.

19-Azime (Karabulut) Korkmazgil: 1933 yılında Burdur Ağlasun'da doğdu. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümünü bitirdi. Değişik eğitim kurumlarında son olarak da Ankara Eğitim Enstitüsünde öğretmen ve yönetici olarak görev yaptı. Öykü yazarı ve ozan Hasan Hüseyin Korkmazgil'in eşi olan Azime (Karabulut) Korkmazgil 1986 yılından bu yana Ağlasun'da yaşıyor.

20-Özgül Özgüven: 1935 yılında Burdur'da doğdu. Ankara Tıp Fakültesi'ni bitirdi. "Yağmur Tutan Güzellik" adlı dördüncü şiir kitabını yayınladı.

21-Muammer Susuzlu: 04 Temmuz 1935 tarihinde Burdur'da doğdu. Orta ve lise eğitimini Burdur Lisesi'nde tamamladı. Değişik alanlarda çalıştı. "Yaşam" isimli şiir kitabıyla "Gülşen" adlı bir sanat dergisi yayınladı. 20.07.2009 tarihinde vefat etti.

22-Prof. Dr.Ethem Ruhi Fığlalı: 08.12.1937 tarihinde Burdur'da doğdu. AÜ İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. Muğla Üniversitesi'nde rektörlük yapan Fığla'lı çeşitli ansiklopedilere, ihtisas alanında 50 dolayında madde yazdı.

23-Mustafa Asoğlu: 1943 yılında Yeşilova ilçesinin Kayadibi köyünde doğdu. Bursa Eğitim Enstitüsü Edebiyat bölümünden mezun oldu. Van, Burdur ve Bingöl Sanat Enstitülerinde öğretmenlik yaptı. İlk

kitabı, “Et, Ekmek-Karanfil” adıyla yayınlandı. “Ulus” adlı kitabı milliyet yayınları arasında günyüzü gördü.

23-a) -İsa Kayacan: 20 Eylül 1943 tarihinde Burdur ili Tefenni ilçesi’ne bağlı Ece Köyü’nde doğdu. Ortaokulu Tefenni’de, Liseyi Ankara’da, Lisans eğitimini de AÖF Halkla İlişkiler bölümünde tamamladı.

Gazetecilik yaptı. Değişik alanlarda 126 ayrı kitap, Ece adlı bir sanat dergisini 28 sayı yayınladı. 3 bin 450 ayrı gazete ve dergide 31.12.2008 tarihi itibariyle 40 bin 350 makalesi yayınlandı.

Azerbaycan’dan iki fahri doktora, bir fahri profesörlük payesi alan Kayacan, 11 ayrı bakanın basan danışmanlığını yaptı. Doğum yeri Ece Köyünde, 8 bin dolayında kitap ve derginin yer aldığı “İsa Kayacan Kütüphanesi”nin kuruluşunu gerçekleştirdi.

Özellikle, Burdur’a yönelik “Burdur Hatırlamaları” ve “Burdur’un Saz ve Söz Ustaları” adlı kitaplarıyla, ilgili çevrelerin dikkatini çekti.

İsa Kayacan 21 Mayıs 2009 tarihi itibariyle buraya bir not koymak istiyor: -Mayıs 2004’te yayınladığım 20 bölümden oluşan 720 sayfalık “İşte Hayatım” adlı kitabımda belirttiğim, resmi görevlerimin yanında, gazete, dergi ve kitaplarla fazla uğraştığım için, çevreme, aileme fazla vakit ayıramadığımı bu nedenle sıklıkla eleştirildiğimi, bir gün rahmetli eşimin, Bakanlarla çalıştığım dönemlerden birinde sıklıkla geç geldiğim günlerden birinde, evdeki çalışma masama; “Karın olarak, bazı konuları görüşmek üzere, senden randevu istiyorum” kelimelerinin bulunduğu not bıraktığını üzüntüyle ama bir gerçek olarak hatırlarken;

21 Mayıs 2009 tarihinde, ilköğretim 4 üncü sınıfa giden torunum Nazlı Aykut’un buz pateni çalışması sonunda oradan çıkarken; “Dede, sen kitap yazmayı, gazetelerde yazmayı bırak artık. Emekli oldun. Herkesin dedesinin o kadar vakti var ki, onlar sevdikleriyle ilgileniyorlar..Sen, sevdiklerinle ilgilenemiyorsun.Ben seni daha fazla görmek istiyorum.” deyişini, ciddi bir ikaz olarak kabul ettim.Ama, neyi, nasıl yapabilecektim, Nazlı’nın eleştiri ve ikazının temelindeki gerekçeleri, beklentileri nasıl cevap verebilecektim!..

23-b) Osman Oktay: 1951 yılında Bucak ilçesinde doğdu. 1974 yılında AÜ DTCF’den mezun oldu. Milli Eğitim Bakanlığı’yla TRT’nin değişik kademelerinde görev yaptı.Değişik ödüller alan Osman Oktay, çocuk edebiyatıyla ilgili yazı ve yayınlarıyla dikkat çekti.Pek çok senaryonun altına imza koyan Oktay’ın Bilge Kağan, Manas Destanı, Göç Destanı adlı kitapları başta olmak üzere pek çok kitabı yayınlandı.

24-Arslan Özbey:1956 yılında Tefenni’de doğdu. AÜ- Siyasal Bilgiler Fakültesi’nden mezun oldu. Ankara Radyosunda, eğitim ve kültür programları hazırladı, metin yazarlığı yanında, değişik ilçelerde Kaymakamlık görevinde bulundu.

25-Abdullah Aşçı: 06 Haziran 1921 tarihinde Burdur’da doğdu. İstanbul Haydarpaşa Lisesi’nden mezun oldu. Hikaye, düz yazı ve şiirleriyle dikkat çeken Aşçı, 1960 yılında ilk kitabı “Bekar Adam”ı yayınladı. Abdullah Aşçı; “Yazar oldum. Gün gelir satar da olurum.” görüşüyle dikkat çekti.

26-Binnur Şener: 14 Aralık 1947 tarihinde Burdur’de doğdu. Annesinin istememesi üzerine ortaokuldan ayrıldı. Koyu bir Fakir Baykurt hayranı olan Binnur Şener ilk kitabını “Fakirin Kıyısında” adıyla yayınladı.

27-Atila Özer: 1949 yılında Burdur’da doğdu. Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin İnşaat bölümünden mezun oldu. Anadolu Üniversitesi Uygulamalı Güzel Sanatlar Yüksek Okulu’nda Yrd. Doç. ve Açıköğretim Fakültesi Televizyonunda Grafik Bölümü Başkanlığı görevlerinde çalıştı. 1973 yılında karikatür çizmeye başladı.

Yurtiçi ve yurtdışında pek çok sergi açtı. Yarışmalarda birincilik, ikincilik, üçüncülük olanları başka olmak üzere değişik ödüller aldı.

28- Mustafa Balbay: 08.08.1960 tarihinde Yelişova’nın Güney kasabasında doğdu. Ege Ü.İleştirim Fakültesinden mezun oldu. Değişik gazetelerde yazarlık yaptı. Cumhuriyet Gazetesinin Ankara Temsilcisi olarak çalıştı. “Ülkelere değil savaşımlara Düşmanım” adlı ilk kitabını yayınladı.

29- Dr. İrfan Akay: 1944 yılında Gölhisar ilçesinin Armutlu köyünde doğdu. 1961 yılında İ.Ü.Tıp Fakültesine girdi. Askeri Tıbbiye’ye başvurarak, öğrenimi askeri Tıbbiye’li olarak yaptı. Değişik kuruluşlarda çalıştı. Burdur Devlet Hastanesinde görev yaptı. Burdur Türk Ocağı Başkanlığı görevini yürüttü. Değişik gazetelerde sosyo-kültürel ağırlıklı yazılarıyla dikkat çekti.

30-Gülbahar Ünlü: 1963 yılında, Tefenni ilçesinin Yuvalak köyünde doğdu. İktisat fakültesinden mezun olduktan sonra değişik alanlarda çalıştı. Şiire olan aşkı yüzünden sekreterlik, hizmetçilik, seyyar satıcılık yaptı. Uzun süre İstanbul’da yaşayan Gülbahar Ünlü ilk kitabı olan “Tutkunun Gönüllü Sürgünleri”ni 1996 yılında yayınladı.

31-Sebahat Gümüş:14 Mart 1954 tarihinde Yeşilova ilçesinin Akçaköy’ünde doğdu. Liseyi öğretmen okulunda, yüksekokulu AÖF’de tamamladı. Değişik okullarda öğretmenlik yaptı. Merkezi Burdur’da

bulunan Araştırmacı, Yazar ve Şairler Derneğinin Başkanlığı görevini yürüten Sebahat Gümüş, ilk şiir kitabı “Gizemli Duygular”ı yayınladı.

32-Müzeyyen Düdük: 1929 yılında İzmir’de doğdu. 12 yaşında şiir yazmaya başlayan Müzeyyen Düdük 2004 yılında “Gönüllerden Gönüllere” adlı ilk şiir kitabını yayınladı.

33-Ahmet Ali Bilgen: 1946 yılının son günlerinde Ağlasun ilçesinin Mamak köyünde doğdu. Muğla İlk Öğretmen Okulu’nu, arkasından Ankara Gazi Orta Öğretmen ve Eğitim Enstitüsü’nü bitirdi.

Gümüşhane’den Uşak’a Ankara’dan Burdur’a değişik yörelerdeki okullarda Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak 28 yıl çalıştıktan sonra emekli oldu. Ahmet Ali Bilgen değişik gazetelerde köşe yazarlığı yaptı.

34-Hanım Akçay: Burdur ilimizin Kemer ilçesinde dünyaya geldi. “Erkek çocuğu bekleyen aileme 1 Nisan şakası gibi, kız çocuğu olarak dünyaya gelmişim” diyen Hanım Akçay, Burdur Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü’nde masa tenisi antrenörü olarak çalıştı. Müzik öğretmenliği yapan Hanım Akçay’ın gazete ve dergilerde şiirleri ve köy çıkışlı roman denemeleri yayınladı.

HALK ŞAİRLERİ VE OZANLARI

1-Vecai(Aşık Vecai): 1794 yılında Burdur’da doğdu. Lirik ve halk şairi olarak tanındı.Yaşadığı dönemde eserlerini bağlama eşliğinde seslendirdiği biliniyor.

2-Haki: Hakkında fazla bilgi yoktur. “İnsanoğlu” adlı koşmasının sonunda, kendini tanıtmaya imzasından, “Haki hal olduğu andır-Haki yeksan olunca” sözünden bu mısraların Haki’ye ait olduğu anlaşılıyor.

3-Şemsi Baba: Burdur’un Konak mahallesinden bir halk şairidir.Torunu Mustafa Şemsi de dedesi gibi halk şairi olup saz ve ud çalmıştır.Şemsi Baba, saz çalan ve muamma açan irticalen şiir söyleyen bir halk şairidir.

4-Kemali Baba: Burdurlu olduğu sanılmaktadır. Burdur’da yaşamış bir halk şairi olan Kemali Baba’nın üstüne fazla bilgi yoktur.Burdur’da yaşamış evliyalar hakkında bir”methiye”si bulunmaktadır.

5-Hayri Sine(Aşık Enis): 1931 yılında Burdur’da doğdu. Uzun süre “Aşık Enis” mahlasını kullandı.Değişik kuruluşlarda çalıştı, rejî ve operatör asistanlıklarında bulundu. Kendi matbaasında el pedalıyla “Gurbet Öyle Acı ki” adlı kitabını yayınladı.

6-Osman Akkoç: 1944 yılında Gölhisar ilçesinde doğdu.Değişik kuruluşlarda çalıştı. Orman Genel Müdürlüğü kuruluşlarında Orman Muhafaza Memuru olarak görev yaptı. Bilinmeyen yöre türkülerinin

hikaye ve sözlerini topladı.Milli Eğitim Müdürlüğü, Halk Eğitimi Müdürlüğü, Burdur İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünce şiirlerinin yer aldığı “Göhlisarlı Halk Şairi Osman Akkoç” adlı şiir kitabı günyüzü gördü.

7-Memiş Acar (Feryadi): 1945 yılında Yeşilova, Armutlu köyünde doğdu.(Feryadi) mahlasını kullandı.Değişik yerlerde polis olarak görev yaptı. “Yedikapılı” adlı ilk şiir kitabını 2004 yılında yayınladı.

8-Ali İrşi(Ozan İrşadi): 1951 yılında Burdur’da doğdu. Düzce Orman Tekniker Okulunu 1970 yılında bitirdi.Ankara Meslek Yüksekokulundan mezuniyetiyle Yüksek Tekniker olan Ali İrşi’nin yayınlanmış kitapları var.

9-İbrahim Can(Aşık Sarı): 05 Ekim 1953 tarihinde Yeşilova ilçesinin Büyükyaka köyünde doğdu.13 yaşında bağlama çalmaya başladı. Köy Hizmetleri İl Müdürlüğünde çalışan İbrahim Can, 1979 yılında I.İnsuyu Festivalinde seslendirdiği ”Tezgahında Dokur Halı” türküsüyle tanındı.

10-Aşık Ömer Erkan: 1957 yılında Dirmil’de (Altınyayla’da) doğdu. Kadir Turan, Mahmut Kılınç,Aziz Karakaya,Mehmet Yıldırım,Ali Tekin gibi ustalarla çalıştı.Bağlama, Sipsi, zurna ve davul çalan Aşık Ömer Erkan’ın kendisine ait türküleri bulunmaktadır.
TÜRK HALK ve SANAT MÜZİĞİ ALANINDA

1-Ahmet Yamacı:1926 yılında Tefenni ilçesinde doğdu.Gönen İlköğretmen okulunda okudu.1944 yılında Ankara Radyosunda açılan imtihanda bağlama dalında birinci oldu. 1954 yılında İstanbul Radyosu Yurttan Sesler Korosu şefliğine atandı. TRT’de Bilimsel Araştırma ve repertuar kurulu üyeliği yaptı.Bindenden fazla türkü ve oyun havası derledi.

Tefenni Teke Zortlatması’nı, Tefenni yöresinin deyişiyle “Şelpeyi” radyoda ilk lanse eden Ahmet Yamacı 21.03.1987 tarihinde İstanbul’da vefat etti ve Zincirlikuyu Mezarlığında toprağa verildi.

2-Hamit Çine: 04 Nisan 1926 tarihinde Burdur’da doğdu.Lise tahsilini İstanbul Haydarpaşa Lisesinde yatılı olarak tamamladı.14 yaşında bağlama çalmaya başladı.Liseyi bitirdikten sonra Hukuk Fakültesinde bir yıl okudu.Sonra, İzmir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Sanayi İşletmeciliği bölümünden mezun oldu. Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuarında öğretim görevlisi olarak çalıştı. Burdur valiliği yayınları arasında günyüzü gören “Burdur’dan damlalar” adlı kitabı, teke yöresi folklorunun ansiklopedisi niteliğindedir.

3-Salih Urhan: 1926 yılında Yeşilova ilçesinde doğdu.Babası Ali Urhan yöresinin en iyi bağlama çalanlarından olduğu için, küçük yaşta bağlamayı tanıdı.1939-1945 yılları arasında Isparta Gönen Köy Enstitüsünde okudu.

1969 yılında TRT'nin açmış olduğu yetişmiş sanatçı sınavına kabak kemane ile katılan Salih Urhan başarılı bulundu ve yıllarca TRT'de kabak kemanesiyle görev yaptı.2004 yılında yayınladığı “Öyküleri ve Notalarıyla Gurbet Havaları” adlı kitabıyla dikkat cakti.

4-Sümer Ezgü: Annesi Burdurlu babası Trabzonlu bir öğretmendir. Sümer Ezgü 1960 yılında dünyaya geldi. Çocukluğu, Burdur ilimizin Bucak kasabasında geçti.

Ortaokulu Bucak'ta liseyi Burdur'da okudu. Sümer Ezgü 1977 yılında başladığı 19 Mayıs Gençlik ve Spor Akademisinin Hentbol bölümünden mezun oldu.Halk oyunları ve Türk Halk Müziği koro çalışmalarında bulundu. TRT Ankara radyosunun açtığı ses sanatçısı sınavını kazanarak göreve başladı. “Bağlamada tavrı” dersleri aldı.

1981 yılında TRT'ye profesyonel ses sanatçısı olarak girdi. TRT başta olmak üzere değişik TV kanallarında programlar hazırlayıp sundu. Ankara Ü. DTCF Fakültesinde halk müziği dersleri verdi.

5-Rahmi Uğur:1907 yılında Burdur'da doğdu.Devletin değişik kademelerinde çalıştı. Müzik, folklor ve tarih alanlarındaki araştırmalarıyla dikkat çekti. Burdur tarihini yazdı. Burdur folkloru içinde yer alan halk kültürü ve oyun havalarını, gelenek ve göreneklerini yansıtan önemlilerini , notaya almak suretiyle derleyerek bir eserde topladı.

6-Kemal Caner: 31.12.1951 tarihinde Yeşilova'da doğdu.1976 yılında Elektrik Mühendisi oldu.TRT'nin açtığı TSM sınavını kazanarak Ankaralı oldu. Sonraki yıllarda TRT'nin İstanbul Radyosunda çalışmaya başlayan Kemal Caner, pek çok bestesiyle TRT repertuarının zenginleşmesini sağlayanlar arasında yer aldı.

7-Şahin Akay: 01.05.1960 tarihinde Gölhisar'ın Hisarardı köyünde doğdu.Lise eğitimini Gölhisar'da tamamladı. 1981 yılında TRT'nin açtığı ses ve saz sanatçısı sınavına sipsi dalında katıldı ve başarılı oldu.1987 yılında kaval dalında gösterdiği başarısıyla TRT İzmir Radyosu sanatçıları arasında yer aldı.

8-Ferhat Erdem: 1963 yılında Gölhisar Çatak köyünde doğdu. Liseyi Gölhisar'da bitirdi. Konya Kültür ve Turizm Müdürlüğünde Folklor Araştırmacısı olarak çalıştı. TRT Ankara Radyosunda açılan yetişmiş ses sanatçısı sınavlarındaki başarısından sonra, “Sipsi ve kaval sanatçısı” olarak çalışmaya başladı.

Mahmut Selim GÜRSEL

SİTELERİMDEN BİLGİLER

Merhabalar!

Yeni bir bölüm açtım.

<http://corumlu.com>

Dergilerimiz:

<http://dergisi.info>

KUR'AN-I KERİM MEALİ

KUR'AN-I KERİM'DE ARAMA MOTORUNA GİRMEK İÇİN BURAYI TIKLAYINIZ !

tıklayarak giriniz

açılan arama sayfasında en az üç harf arama konusunun yazarak
arayabilirsiniz

Örnek:

OKU

URL: Kur'an-ı Kerim Meali.html

".. dememeniz için (böyle yaptık). 7:174. Belki inkârdan dönerler
diye âyetleri böyle ayrıntılı bir şekilde açıklıyoruz. 7:175. Onlara
(yahudilere), kendisine âyetlerimizden verdiğimiz ve fakat

onlardan sıyrılıp çıkan, o yüzden de şeytanın takibine uğrayan ve sonunda azgınlardan olan kimsenin haberini **oku**. 7:176. Dileseydik elbette onu bu âyetler sayesinde yükseltirdik. Fakat o, dünyaya saplandı ve hevesinin peşine düştü. Onun durumu tıpkı köpeğin durumuna benzer: Üstüne varsan da dilini çıkarıp solur, bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte âyetlerimizi yalanlayan kavmin durumu böyledir. Kıssayı .."

".. hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz? 10:69. De ki: Allah hakkında yalan uyduranlar asla kurtuluşa eremezler. 10:70. Dünyada bir miktar geçim (saglarlar), sonra dönüşleri bizedir; sonra da inkâr etmekte oldukları şeylerden ötürü onlara şiddetli azabi tattırırız. 10:71. Onlara Nuh'un haberini **oku**: Hani o kavmine demişti ki: 'Ey kavmim! Eğer benim (aranızda) durmam ve Allah'ın âyetlerini hatırlatmam size ağır geldi ise, ben yalnız Allah'a dayanıp güvenirim. Siz de ortaklarınızla beraber toplanıp yapacağınızı kararlaştırın. Sonra işiniz başınıza dert olmasın. Bundan sonra (vereceğiniz) h .."

".. hesabını bilmeniz için gecenin karanlığını silip (yerine, eşyayı) aydınlatan gündüzün aydınlığını getirdik. İşte biz, her şeyi açık açık anlattık. 17:13. Her insanın amelini (veya kaderini) boynuna bağladık. İnsan için kıyamet gününde, açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız. 17:14. Kitabını **oku**! Bugün sana hesap sorucu olarak kendi nefsin yeter. 17:15. Kim hidayet yolunu seçerse, bunu ancak kendi iyiliği için seçmiş olur; kim de doğruluktan saparsa, kendi zararına sapmış olur. Hiçbir günahkâr, başkasının günah yükünü üslenmez. Biz, bir peygamber göndermedikçe (kimseye) azap edecek de .."

".. kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gizli bilgisi O'na aittir. O'nun görmesi de, işitmesi de şâyanı hayrettir. Onların (göklerde ve yerde olanların), O'ndan başka bir yöneticisi yoktur. O, kendi hükümranlılığına kimseyi ortak etmez. 18:27. Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedileni **oku**. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O'ndan başka bir sığınak da bulamazsın. 18:28. Sabah akşam Rablerine, O'nun rızasını dileyerek dua

edenlerle birlikte candan sebat et. Dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan çevirme. Kalbini bizi anmaktan gafil kıldığımız, kötü arzularına .."

".. İşte biz, bu temsilleri insanlar için getiriyoruz; fakat onları ancak bilenler düşünüp anlayabilir. 29:44. Allah, gökleri ve yeri hak olarak (yerli yerince) yarattı. Şüphesiz bunda, iman edenler için (Allah'ın varlık ve kudretine) bir nişâne bulunmaktadır. 29:45. (Resûlüm!) Sana vahyedilen Kitab'ı **oku** ve namazı kıl. Muhakkak ki, namaz, hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette (ibadetlerin) en büyüğüdür. Allah yaptıklarınızı bilir. 29:46. İçlerinden zulmedenleri bir yana, ehl-i kitapla ancak en güzel yoldan mücadele edin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de .."

".. bitenleri çepeçevre kuşatmış ve her şeyi bir bir saymıştır (kaydetmiştir). 73-el-MÜZZEMMİL Bismillâhirrahmânirrahîm 73:1. Ey örtünüp bürünen (Resûlüm)! 73:2. Birazı hariç, geceleri kalk namaz kıl. 73:3. (Gecenin) yarısını (kıl). Yahut bunu biraz azalt. 73:4. Ya da bunu çoğalt ve Kur'an'ı tane tane **oku**. 73:5. Doğrusu biz sana (taşınması) ağır bir söz vahyedeceğiz. 73:6. Şüphesiz gece kalkışı, (kalp ve uzuvlar arasında) tam bir uyuma ve sağlam bir kıraata daha elverişlidir. 73:7. Zira gündüz vakti, sana uzun bir meşguliyet var. 73:8. Rabbinin adını an. Bütün varlığıyla O'na yönel. 73:9. O, do .."

".. ıların aşağısına attık. 95:6. Fakat iman edip sâlih amel işleyenler için eksilmeyen devamlı bir ecir vardır. 95:7. Artık bundan sonra, ceza günü konusunda seni kim yalanlayabilir? 95:8. Allah, hüküm verenlerin en üstünü değil midir? 96-el-ALAK

Bismillâhirrahmânirrahîm 96:1. Yaratan Rabbinin adıyla **oku**!

96:2. O, insanı bir aşılammış yumurtadan yarattı. 96:3. Oku!

Rabbin, en büyük kerem sahibidir. 96:4. O Rab ki kalemle

(yazmayı) öğretti. 96:5. İnsana bilmedikleri şeyi öğretti. 96:6.

Gerçek şu ki, insan azar. 96:7. Kendini kendine yeterli gördüğü

için. 96:8. Kuşkusuz dönüş Rabbinidir. 96:9. G .."

".. leyenler için eksilmeyen devamlı bir ecir vardır. 95:7. Artık

bundan sonra, ceza günü konusunda seni kim yalanlayabilir? 95:8. Allah, hüküm verenlerin en üstünü değil midir? 96-el-ALAK Bismillâhirrahmânirrahîm 96:1. Yaratan Rabbinin adıyla oku! 96:2. O, insanı bir aşılınmış yumurtadan yarattı. 96:3. **Oku!** Rabbin, en büyük kerem sahibidir. 96:4. O Rab ki kalemle (yazmayı) öğretti. 96:5. İnsana bilmedikleri şeyi öğretti. 96:6. Gerçek şu ki, insan azar. 96:7. Kendini kendine yeterli gördüğü için. 96:8. Kuşkusuz dönüş Rabbinedir. 96:9. Gördün mü şu men edeni, 96:10. Namaz kılarken bir kulu .."

(8 sonuç)

Ayrıca:

TÜRK VE DÜNYA EDEBİYATÇILARI

<http://aramamot.buadresim.com/dos20yazar/yazargir.htm>

bölümünden

TÜRK VE DÜNYA EDEBİYATÇILARI TASRİFLİ ARAMA MOTORUNA GİRMEK İÇİN BURAYI TIKLAYINIZ !

tıklayarak giriniz

açılan arama sayfasında en az üç harf yazarak yazar arayabilirsiniz tasnif nosunu görebilirsiniz

Örnek

GÜL Yazınız

URL: TÜRK VE DÜNYA EDEBİYATÇILARI FİHRİSTİ.html

".. Atilla 1935- 813.43 ALPÖGE **Gülçin** - 813.43 ALPSAL Aysel 1934-"

".. y.y. 811.23 ASKERî Halvetî **Gülâboğlu** XVIII. y.y. 811.24 ASKERî"

".. FTİ Ali -1677 811.24 **GÜL GÜLDAŞ** Ayhan İsmail 1943- 812.43 G"

".. GÜLSOY Ayhan 1956- 811.44 GÜLŞEHİRİ Ahmet XIV. y. y.
811.23 GÜLŞEN"

".. EHRİ Ahmet XIV. y. y. 811.23 GÜLŞENİ İbrahim -1533 811.24
GÜLTA"

".. 1874-1935 812.42 İBR İBRAHİM Gülşeni -1533 811.24
İBRAHİM Hakk"

".. 1973 810.43 [3-8] KABADAYI Gülçin - 813.43 KABAK
Abraham Aba"

".. Müfide 1957- 811.44 SEVİNÇGÜL Ökkeş 1959- 813.44 SEVÜK
İsmail"

".. 1897-1967 811.43 SEZAI Hasan b. Gülşenî 1669-1736 811.31
SEZAI Samipa"

".. 1985 810.43 [1-2-3] TANRIKULU Gülçin - 813.43 TANRIKULU
Hüseyin"

".. Güngör 1938- 811.43 TEKDAĞ Gül - 811.43 TEKDOĞAN
Mehmet Turan"

(11 sonuç)

DOS 20 KİTAP TASNİFİ

**DOS 20 KİTAP TASNİF ARAMA MOTORUNA GİRMEK İÇİN
BURAYI TIKLAYINIZ !**

tıklayarak giriniz

açılan arama sayfasında en az üç harf kitap konusunun tasnif
nosunu bulabilirsiniz yazar arayabilirsiniz

ÖRNEK:

YOL yazarsanız

".. **yol** kaplamaları 625.85 Alfait yol mühendisliği 625.85 Alfonso XII.
.."

".. **yol** mühendisliği 625.85 Alfonso XII. İspanya Kralı İspanyol tarihi
946 .."

".. **yol** mühendisliği 625.734 Arklı (kemerli) oyunlar 794.822 Arktik .."
".. **yol** mühendisliği 625.795 Aykırılık mantık 160 Aylantusgiller 583.24 .."
".. **yol** mühendisliği 625.734 Bentler 627.42 Bentonit 553.61 Bentonit .."
".. **yol** mühendisliği 625.84 Betonarme 666.893 Betonarme bina inşaatı 693.5 .."
".. **yol** mühendisliği 625.85 Bivalvia 594.11 Biwalar 787.85 Bıyıklar 646 .."
".. **yol** mühendisliği 625.734 Borular (Pirinç üflemeliler) 788.95 Borular .."
".. **yol** mühendisliği 625.734 Börülce 641.356 592 Börülce bahçe ürünü 635 .."
".. **yol** mühendisliği 625.792 Buz kırma hizmetleri 387.54 Buz kontrolü yol .."
".. **yol** mühendisliği 625.763 Buz mineraloji 549.522 Buz oymacılığı 736.94 .."
".. **yol** mühendisliği 625.82 Çakma tıp 616.524 Çaldıran Meydan Savaşı, 1514 .."
".. **yol** (Demiryolu)385.312 Daimi yol (Demiryolu)mühendislik 625.1 Daimi .."
".. **yol** (Demiryolu)mühendislik 625.1 Daimi yol (Demiryolu)taşımacılık .."
".. **yol** (Demiryolu)taşımacılık hizmetleri 385.312 Daire geometrisi 516.184 .."
".. **yol** mühendisliği 625.77 Dinlenme araları çalışma ekonomisi 331 .257 6 .."
".. **yol** yüzeyleri 625.8 Döşemelik kumaşlar 677.616 Döteronlar 539.723 2 D .."
".. **yol** mühendisliği 625.734 Drezinler 385.34 Drezinler mühendislik 625.24 .."
".. **yol** mühendisliği 625.723 Düzlem trigonometri 516.232 Düzlemler .."
".. **yol** mühendisliği 625.733 Haftalar zaman aralığı 529.2 Haggai (Kutsal .."
".. **yol** taşımacılığı 388.413 122 İşbirliği 158.5 İşbirliği sosyal .."

".. **yol** mühendislik 625.83 Kalaverit mineraloji 549.32 Kalay 669.6 Kalay .."

".. **yol** mühendisliği 625.763 Kale (Satranç taşı) 794.143 Kalecilik Futbol .."

".. **yol** bakımı 625.761 Kaplanlar 599.744 28 Kaplanlar büyük hayvan avcılığı .."

".. **yol** mühendisliği 625.763 Kar küreme demiryolu mühendisliği 625.17 Kar .."

".. **yol** mühendisliği 625.763 Kar küreyiciler demiryolu mühendisliği 625.22 .."

".. **yol** mühendisliği 625.763 Kar paylan 332.632 21 Kar paylan gelir .."

".. **yol** kaplamaları 625.85 Katran yol kaplamaları kaldırım mühendisliği .."

".. **yol** kaplamaları kaldırım mühendisliği 625.885 Katran yol kaplamaları .."

".. **yol** kaplamaları yol mühendisliği 625.85 Katranlı zift mineroloji 549 .."

".. **yol** mühendisliği 625.85 Katranlı zift mineroloji 549.528 Katsura ağacı .."

".. **yol** mühendisliği 625.733 Kaya çökmesi madencilik 622.28 Kaya dolgu .."

".. **yol** mühendisliği 625.733 Kaya mekaniği demiryolu mühendisliği 625.122 .."

".. **yol** mühendisliği 625.732 Kaya taşıma yol mühendisliği 625.733 Kaya t .."

".. **yol** mühendisliği 625.733 Kaya tırmanıcılığı 796.522 Kaya tuzu 553.362 .."

".. **yol** mühendisliği 625.733 Kazıklı temel atma (Temel mühendisliği) 624 .."

".. **yol** mühendisliği 625.734 Konfederasyon Antlaşması (ABD tarihi) 973.318 .."

".. **yol** mühendisliği 625.795 Koruyucu devletler siyaset bilimi 321.08 .."

".. **yol** yöntemi (Yönetim) 658.403 2 Kriyobioloji 574.191 67 Kriyobioloji .."

".. **yol** mühendisliği 625.86 Makadamyı fıstığı 583.932 Maka-Njem dilleri .."

".. **Yol** kesişmeleri) 625.163 Makas kirişiyile desteklenmiş inşaat 624.38 .."

".. **yol** mühendisliği 625.77 Piknik yemeği pişirme 641.578 Piknikler 642.3 .."

".. **yol** sistemleri 388.42 Rehberlik eğitim 371.4 Rehberlik insanlı uzay u .."

".. **yol** taşımacılığı 388.413 122 Siouan dilleri 497.5 Sioux dili 497.5 .."

".. **yol** mühendisliği 625.734 Suyolunu değiştirme mühendislik 627.123 .."

".. **yol** mühendisliği 625.725 Tasarımı koruma 346.048 4 Tasarımı koruma .."

".. **yol** mühendisliği 625.82 Taş heykel malzemesi 731.2 Taş heykeltraşlığı .."

".. **yol** mühendisliği 625.732 Toprak nemi 631.432 Toprak oluşumu 551.305 .."

".. **yol** mühendisliği 625.733 Toprak sınıflandırması 631.44 Toprak yollar .."

".. **Yol**) 388.31 Trafik akışı kent 388.413 1 Trafik araştırmaları kent 388 .."

".. **yol** mühendisliği 625.82 Tuğlalar 666.737 Tukanlar 598.72 Tukanlar .."

".. **yol** yüzeyler 625.8 Yapay zeka 006.3 Yapay zeka mühendislik 621.399 Yap .."

".. **yol** mühendisliği 625.82 Yassıada Duruşmaları Türk tarihi 956.103 6 .."

".. **yol** mühendisliği 625.88 Yaya kaldırımları 388.411 Yaya patikaları 388 .."

".. **Yol** bakımı 625.761 Yol güvenliği 363.125 Yol kenarındaki alanlar m .."

".. **Yol** güvenliği 363.125 Yol kenarındaki alanlar mühendislik 625.77 Yol .."

".. **Yol** kenarındaki alanlar mühendislik 625.77 Yol kenarındaki

bariyerler .."

".. **Yol** kenarındaki bariyerler 625.795 **Yol** kenarındaki işaretler açık hava .."

".. **Yol** kenarındaki işaretler açık hava reklamcılığı 659.134 2 **Yol** m .."

".. **Yol** mühendisleri 625.709 2 yol mühendisliği 625.733 **Yol** onarımı 625 .."

".. **yol** mühendisliği 625.733 **Yol** onarımı 625.761 **Yol** parası taşımacılık .."

".. **Yol** onarımı 625.761 **Yol** parası taşımacılık hizmetleri 388.049 **Yol** .."

".. **Yol** parası taşımacılık hizmetleri 388.049 **Yol** parası yollar 388.114 .."

".. **Yol** parası yollar 388.114 **Yol** silindirleri mühendislik 629.229 2 **Yol** .."

".. **Yol** silindirleri mühendislik 629.229 2 **Yol** silindirleri onarım 629.287 .."

".. **Yol** silindirleri onarım 629.287 92 **Yol** silindirleri sürme 629.284 92 .."

".. **Yol** silindirleri sürme 629.284 92 **Yol** taşımacılığı 388.31 **Yol** taşımac .."

".. **Yol** taşımacılığı 388.31 **Yol** taşımacılığı hukuk 343.094 **Yol** taşımacılığ .."

".. **Yol** taşımacılığı hukuk 343.094 **Yol** taşımacılığı kamu yönetimi 350.878 .."

".. **Yol** taşımacılığı kamu yönetimi 350.878 31 **Yol** taşımacılığı kent 388 .."

".. **Yol** taşımacılığı kent 388.413 1 **Yol** taşımacılığı merkezi idare 351.878 .."

".. **Yol** taşımacılığı merkezi idare 351.878 31 **Yol** taşımacılığı uluslararası .."

".. **Yol** taşımacılığı uluslararası hukuk 341.756 8 **Yol** taşımacılığı yerel y .."

".. **Yol** taşımacılığı yerel yönetimler 352.918 31 **Yol** testleri otomotiv 629 .."

".. **Yol** testleri otomotiv 629.282 5 **Yol** yağlan 665.538 8 **Yol** yatakları .."

".. **Yol** yağlan 665.538 8 **Yol** yatakları demiryolu mühendisliği 625.123

Yol .."

".. **Yol** yatakları demiryolu mühendisliği 625.123 Yol yatakları kentleraras .."

".. **Yol** yatakları kentlerarası demiryolları 625.65 Yol yatakları yerel .."

".. **Yol** yatakları yerel demiryolları 625.65 Yolcu gemileri amaç 385.5 .."
(79 sonuç)

Ve

<http://corumlu.com>

<http://dergisi.info>

link yolu site girişleri

Selamlar!

Mustafa Nevruz SINACI

TÜRKİYE ANALİZİ

Analiz, kimilerine göre ‘Türkiye’nin yakın gelecekteki suluboya resmidir.’ Bu nedenle analizi bilgilerinize sunmak ve sizlerle paylamak istedim.

İşte: LE MONDE Türkiye Muhabiri Guillaume Perrier’dan; Türkiye analizi!

“Türkiye, son ve büyük bir hesaplaşmaya doğru gidiyor.

Bu ülke korkulduğu gibi, ırka ya da dine dayalı bir bölünme yaşamadı. Daha korkunç ve daha temel bir bölünmeye gidiyor. Cumhuriyet boyunca süren “kültürel bölünme”.

Bu artık iyice keskinleşti.

Bir yanda; ayakkabılarını sokak kapısı önünde çıkaran, kadınları başı örtülü, erkekleri sokağa pijamayla da çıkabilen, erkek çocukları kahveye giden, kız çocukları tam bir baskı altında yasayan, türkü ile arabesk arası bir müzikten hoşlanan, futbol izleyen, belki de hiç kitap okumamış, hiç dans etmemiş, hiç kari koca birlikte yemeğe gitmemiş, hiç tiyatro seyretmemiş, iyi eğitim alamamış, dini inançları kuvvetli, kalabalık, bir kitle var.

Diğer yanda ise; kız lisesi-Kolej yelpazesinde eğitim görmüş, en azından bir düğün salonunda ya da kolej partisinde dans etmiş, sinemaya giden, çok fazla olmasa da kitap okuyan, müzik zevki pop şarkılarla, klasik müzik arasında dolaşan, evi nispeten daha zevkli döşenmiş, kızlarının flörtüne göz yuman, Kadınları modern görünümlü, şarabın kalitesinden pek anlamasa da, kadın erkek bir arada içki içebilen, gazetelere bakan, magazin haberlerini izleyen, kendisini birinci gruba kıyasla çok gelişmiş hissedenden, entelektüel düzeyi çok yüksek olmasa da, batı standartlarına yakın bir grup var.

Bu iki grubun yaşam tarzı birbirinden kopuk.

Onları, Batı’daki sınıflar arasında ortak zevk alanları yaratan, müzik, resim, heykel tiyatro ve sanat gibi, birleştirici kültürel zeminler yok.

Hayatları, zevkleri, inanışları birbirinden çok farklı. Hattâ birbirine düşmanca.

Birinci grup Cumhuriyet boyunca horlanmış, aşağılanmış, itilip kakılmış.

Şimdi bu grup siyasal olarak örgütlendi.

Kalabalıklar ve her seçimi kazanacak siyasi bir güçleri var artık.

İkinci grup ise azınlıkta.

Ve artık bir daha seçim kazanma ihtimalleri yok. Bu noktada da tarihi bir paradoks ortaya çıkıyor.

Daha Batılı olan “ikinci grup”, Batı’nın siyasi değerlerini kabul ederse, bir daha asla iktidarı ele geçiremeyeceğini bildiği için, git gide Batı’ya ve Batı’nın demokratik değerlerine düşman oluyor.

Yaşam tarzı olarak Batı’ya düşman olan birinci kesim ise, iktidarı ancak Batı’nın kriterlerini kabul ederek ele geçirebileceğini bildiği için, Batı’yla ilişkileri geliştirmek ve demokrasiyi kabullenmek istiyor.

Bu kültürel parçalanmada “ordu” önemli bir role sahip,

Eğer, birinci grubu desteklerse ve batı’nın demokrasisi burada kabul görürse, ordu da iktidarını kaybedecek.

Aslında birinci grubun çocuklarından oluşan ordu, kendi iktidarını sürdürebilmek için, kendisine benzemeyen ikinci grupla işbirliği yapıyor. Bir anlamda kendi köklerine ihanet ediyor. Bu iki grup, siyasi iktidar için son kez çarpışmak üzere hareketlenmiş gözüküyorlar.

Birinci grup ekonomik olarak da güçlü artık, Anadolu’da üretim yapıyor, malini dış dünyaya satıyor. Para kazanıyor. Siyasi örgütünü destekliyor.

İkinci grup ise parasal olarak da kuvvetli değil artık. Mevcut iktidarın da baskısıyla giderek ekonomik kazançlarını kaybediyor.

Dış dünyayla iş yapan, dışarıdan borçlanan büyük burjuvazi, Türkiye’nin ancak demokrasiyle normalleşebileceğine inanan entelektüel kesim.

Devletin yapısının değişmesi ve dünyayla bütünleşmesi gerektiğini düşünen bir grup bürokrat, birinci grubun destekçileri.

“Yargı, ordu ve bürokrasinin önemli bir kısmı, ikinci grubun arkasında.

Bu İkinci grup, siyasetle demokrasiyle, iktidarı elinde tutmasının mümkün olmadığını kavradığından, şimdi siyaset ve demokrasi dışında bir çözüm peşinde!

Mevcut Cumhurbaşkanı’nın seçimi; kavganın keskinliğini ve iki tarafın niyetlerini açıkça ortaya koydu.

Ordu destekli ikinci grup artık seçim de istemiyor.

Ve darbe söylentileri gittikçe artıyor. Cuntalardan söz ediliyor.

Peki, darbe olursa ne olur ?

Yaşam tarzı Batı'ya daha yakın olan ikinci grup, orduyla birlikte iktidara gelir. Fakat, Batı'nın desteğini kaybeder. Avrupa buna kesinlikle karşı çıkar. Amerika her zamanki pragmatizmiyle, Kuzey Irak ve Ortadoğu politikalarını, desteklemesi karşılığında darbeyi kabullenebilir aslında.

Ama Amerika'nın önünde de ciddi engel var.

“Demokrasi getireceğim” diye Irak'ı işgal eden bir ülke, dünyaya ve kendi kamuoyuna Türkiye'deki “darbeyi” niye desteklediğini açıklayamaz. Ve Irak faciasından sonra ikinci bir “zorlamayı” gerçekleştirecek gücü yok. İstese de istemese de darbeye karşı çıkacak. Silahını ve parasını Batı'dan alan bir ordu ve ülke, Batı'dan koptuğunda ne yapacak? Sanırım uzun zamandır bunu düşünüyorlar ve korkarım bunun cevabını buldular.

Türkiye'de darbe olursa! Dünya, tarihte bugüne kadar hiç gerçekleşmemiş, yeni bir oluşumla karşılaşacak. Türkiye, olası bir darbeden sonra, Rusya ve İranla ortaklık kurmak isteyecek. Silahı, enerjiyi ve parayı bu iki ülkeden alacak. Rusya'yla İran'ın elindeki doğal gaz, petrol ve nükleer güç, Türkiye'yi ayakta tutmaya yeter.

Ama Rusya-Türkiye- İran bloku. Dünyanın bütün dengelerini değiştirir.

Ortadoğu'nun kontrolünü tümüyle ele geçirir. Avrupa'yı küçük kıtasına hapseder.

Kafkasları, Afganistan'ı, Pakistan'ı kendi gücüne katar. Müslüman dünyayla yakın bir ilişki kurar. Petrol kaynaklarına egemen olur. Çin'le işbirliği yapabilir.

Bu gelişme, Avrupa, Amerika ve biraz da Japonya'dan oluşan “Batı”nın, dünyadaki etkinliğini inanılmaz bir biçimde azaltır.

Yeni blok asker, enerji ve para açısından çok güçlenir.

Böylece, Türkiye'deki çatlama dünyada büyük bir çatlamaya yol açar.

Eğer Üçüncü Dünya Savaşı çıkacaksa, sanırım, bu çatlamadan çıkar.

“Asla böyle bir şey olmaz” diyebilirsiniz.

Niye olmayacağına dair elinizde çok kuvvetli veriler varsa, söyleyin.

Ama, ya olursa... ki.... bana çok mümkün geliyor.

O zaman ne yapacaksınız ?

Bugün Türkiye’de kamplaşan ve bölünen insanların da...

Türkiye’yi Avrupa dışına itmeye çalışan, Eski bir imparatorluk olmanın bir yanıyla; çok görkemli, bir yanıyla; çok zayıf mirasına sahip olan bir ülkeye küstahça davranan, işbirliği yerine “başöğretmenlik” yapmaya kalkan Avrupa’nın da... Türkiye politikasında “ikili” oynayıp, kurnazlık ettiğini sanan Amerika’nın da... Bu senaryoyu bir düşünmesini isterim doğrusu.

Türkiye’de yaklaştığı görülen kanlı bir çatışmanın, bütün dünyayı yakması sandığınız kadar uzak bir ihtimal değil.

04 Ekim 2010 Pazartesi

Ahmet CANBABA

BAKKAL NASIL KURTULDU

Büyük bir Grosmarket de gözüne bir yazı ilişmişti. ‘Bakkallar nasıl kurtulur’ diye. Bakkallar süper marketler karşısında ölüme mahkûm edilmişlerdi demek. Kurtuluşunu da gene süpermarketler düşünüyordu. Çevrede o kadar kurtulacak şeyler var ki çoğalt çoğaltabildiğin kadar. Emekli nasıl kurtulur, memur nasıl kurtulur, esnaf, köylü, çiftçi nasıl kurtulur. Daha da önemlisi Memleket nasıl kurtulur a kadar gidiyordu iş. Bu sanki Asiye nasıl kurtulur gibi bir şeydi demek. Hükümet memurun yakasına yapışmış, memur kurtulmaya çalışıyor. Kimi üç ay kalmış emekli olmasına ‘bir emekli olayım’ kurtulacağım diyor. Neden kurtulacaksa! Çalışırken elektrik, su, doğalgaz, hastane kuyruğu vardı, bilmiyor ki garibim birde ‘emekli maaşı’ kuyruğu girecek devreye. Hadi bakalım kurtul kurtulabilirsen. Vergi kıskacına girmiş küçük esnaf; belki yirmi çeşit vergi. Birde bilinçsizlik var. Yığılmış kalmış vitrinlerde satılmayan mallar. Hele ‘baharat’ cinsi küçük poşetlerdeki mallar, tarihleri geçmiş öyle duruyor raflarda. Müşteri bir şey alırken ayına, gününe bakıyor.

Fikri Bey nerede yeni açılan bir dükkân görse o dükkânı göz hapsine alır, tanıdığı pazarlamacıları yeni açılan dükkana gönderir, pazarlamacılara müşteri bulduğu için de komisyonunu alırdı. Ayrıca pusuya yatmış aslanlar gibi avını bekler, pazarlamacılardan aldığı ‘tiyo’ya göre hareket ederdi.

Fikri Beyin büyük grosmarketteki gözüne ilişen, ‘bakkallara verilen öğüt’ niteliğindeki yazı belleğinden hiç çıkmamıştı.

Sıddık Efendinin oğlu Fatih’inde gözü esnaflıktaydı. Hele bir emekli olsun ‘o bilecekti’ ne yapacağını. Evlerinin karşısındaki apartman inşaatının bitmesine çok az kalmıştı. Alt kattaki dükkanlardan birini gözüne kestirmiş, her işe gidiş gelişte, dükkana alıcı gözüyle bakar, hayaller kurardı. Bu arada da dükkanın iç ölçülerini almış, kafasından nereye ne koyacağını hesabını çoktan yapmıştı.

Fatih emekli olmadan apartman inşaatı bitmiş, dükkanın bir başkası tarafından tutulmaması için, ikide bir babasına ısrar ediyordu ‘bir an evvel dükkanı açalım’ diye. Babası Sıddık Efendide:

-Olum ne acelesi var hem bir emekli ol bahak! Dedikçe Fatih

-Baba açalım, ben emekli olana kadar Yavuz’la sen bakarsın dükkana. Sabahları işe gidinceye kadar sen, işten gelince de ben bakarım. Dükkana sen bakarsan, emekli olduğun için vergiyi az ödermişiz.” deyince babası Sıddık’ta ‘olur’ demişti. Dükkan Sıddık Efendi adına kiralanır. Bütün işlemleri oğlu Fatih yürütür, babası dükkanın kendi adına açıldığının farkında bile değildir.

Sıddık Efendi bankadaki faizde yatan parasını çeker, borç olarak oğluna sermaye yap diye verir. Oğlu da birkaç ay sonra nasıl olsa emekli olacak, aldığı emekli ikramiyesini babasına verip borcunu kapatacaktır. Oysa Fatih eline geçecek paranın üzerine biraz koysa oturduğu semtten bir daire alırdı. Ama onun kafası bakkal dükkanındadır. Yakınlarında başka dükkanlar vardır ama ‘Allah herkesin kısmetini ayrı verir’ diye düşünür. Babasından aldığı parayla, dükkanın içini donatır. Artık pazarlamacılar Fatih’in ayağına kadar gelmişler, pazarlayamadıkları ellerinde kalan malları Fatih’e satarlar. Çok geçmeden Fatih nakit para sıkıntısı çekmeye başlamıştır. Kendi aylığını dükkana harcadığı gibi babasının emekli maaşı da alınan malların taksitine gitmektedir. Fatih gece geç saatlere kadar dükkandadır. Neyse ki sabahları babası açmaktadır dükkanı. Fatih akşamdan akşama uğramaya başlar dükkana. Dükkanın satılmayan mallarla dolması ve ellerinde dükkanı çevirecek sermayenin azalması Fatih’in moralini bozmaktadır. Fatih’te artık akşam bir iki saat bakıp dükkana, kasada beş kuruş bile bırakmadan ne var ne yok alıp, öyle gider olmuştur evine. Ertesi günde hep aynı şeyler tekrarlanıyordu.

Aradan zaman geçer, Fatih emekli olur. Emekli ikramiyesiyle babasına olan borcunu öder. Esnaflığın memurluktan daha zor olduğunu kavrar. Günde on beş, on altı saat çalışmanın bıkkınlığı ile sık sık dükkanı kardeşi Yavuz’a ve babasına bırakıp gitmektedir. Esnaflık artık Fatih’in canına tak etmiştir. Ya Babası Sıddık Efendinin? O sanki halinden memnun mudur? Konuştuğu her müşteriye oğlundan dert yanmaya başlar. Fatih’in esas mesleği şoförlüktü. Bir cahillik etmiş bakkal dükkanı açmış, doldurmuştu satılmayan malları dükkanına. Kazandığı para ev kirasına ve arabasının benzin parasına gidiyordu.

Sıddık Efendinin okuma yazması olmadığından mahallenin çocukları dükkana yalnız Sıddık amcaları olduğu zaman doluşurlar, kimisi cips alır, kimi sakız, çikolata alır, parasını istediğinde:

-Sıddık amca deftere yaz birazdan getireceğim” derler. Sıddık Efendi de çocukların yanında okuma yazma bilmediğinin anlaşılmasını için veresiye defterini çıkartır, kimin ne aldığını aklında tutmaya çalışarak yazıyormuş gibi yapıp deftere çizik atardı. Sonrada :

-Çabuk getirin parasını” diye birde tembih ederdi çocukları. Büyük insanlar bile biliyordu Sıddık Efendinin okuma yazmasının olmadığını. Çoğu kapıcılar da aldığı şeyleri:

-Sıddık amca deftere yaz” deyip çıkıyorlardı dükkandan. Herkesin sütüne kalmış bir şeydi ödeyip ödememeleri. Herkes dükkanın başında Sıddık amcalarının olmasını isterlerdi.

Sıddık Efendinin kafasına yazdığı, kırmızı tişörtlü sakız, beyaz tişörtlü on yumurta, iki ekmek, kapıcı Kamil apartman için aldığı on ampul ve temizlik maddelerinin parası haricinde, kasada biriken on beş milyon lirayı da akşam oğlu Fatih geldiğinde almış üstelik babasına:

-Baba hepsi bu kadar mı satışların?” dediğinde Sıddık Efendi kapıcının neler aldığını, kırmızı tişörtlü çocuğun sakız, beyaz tişörtlü çocuğun da on yumurta iki ekmek aldığını söyler. Fatih de:

-Hangi kırmızı tişörtlü çocuk baba? Beyaz tişörtlü çocukta kim? Her zaman böyle mi yapıyorsun? Borçlarını ne zaman ödeyecekler?” diye sorar. Babası Sıddık:

-Ben onları biliyom olum, alırım onlardan. Esas sen dükkanının başında dur da iyi işlet dükkanını “ dedi.

Sabah erkenden dükkanı açan Sıddık Efendi o gün dükkanına gelen çocuklardan birine:

-On yumurtayla iki ekmek almıştın olum getdin mi parasını” deyince çocuk:

-Ne yumurtası! Sıddık amca ben yalnız ciklet aldım” dedi. Sıddık efendi:

-Üzerinde beyaz tişörtün vardı ben bilmem mi sendin olum.” dedi. Çocuk:

-Şimdi beyaz tişört giydiğime bakma Sıddık amca, dün kırmızı tişörtüm vardı üzerimde, ben yalnız sakız aldım. Al sakızın parasını” deyip Sıddık amcasına yirmi beş bin lira verdi ve dükkandan gene bir şeyler alıp, “parasını akşam veririm” dedi. Çocuk çıktıktan

sonrada üzerindeki beyaz tişörtü belleğinde tutmaya çalışıyordu Sıddık Efendi.

Sıddık Efendi artık aklında renkleri de karıştırmaya başlamış, kimin ne giyip de ne aldığını artık bilememektedir. Oğlu akşam dükkandan hesabı almaya geldiğinde de münakaşaları eksik olmaz.

Fatih emekli olup dükkanı iyiden iyiye babasına bırakmıştır. Kendisi her gün şoförlükle ilgili gazete sütunlarında iş arar. Bir gün ‘bir makam şoförlüğü aranmaktadır’ ilanı gözüne ilişir. İlanda ki kuruluşa müracaat eder ve hemen işe başlamasını söylerler.

Fatih artık makam şoförü olarak bir özel sektörde çalışmaktadır. Dükkana akşamları hesap almak için uğrar. Dükkanın içinde mallar iyice boşalmaya başlamış, Sıddık Efendi pazarlamacılardan aldığı malların parasını da ödeyemez duruma gelmiştir. Bazen pazarlamacı dükkana alacağı için geldiğinde Sıddık Efendi:

-Akşamüzeri gel” diyor, pazarlamacı:

-Olur mu amca her gün aynı şeyi söylüyorsun hangi akşamüzeri geleyim. Bu akşam son gelişim olsun” deyip çıkıyor, bazı pazarlamacılara da, dükkana alış veriş için gelen tanıdık müşteriden:

-Akşam biriken hasılattan parayı öderim şu pazarlamacının işini bir halledelim” deyip para alıyordu. Müşteri akşam dükkana parasını almaya geldiğinde de:

-Bu gün senin parayı ödeyecek kadar hasılat olmadı” deyip ertesi güne bırakıyordu. Ertesi günde, bir başka günden kalan pazarlamacılar alacakları için geldiklerinde, elinde avucunda ne varsa onu veriyor, bir şekilde borcu günden güne çoğalıyordu. Alacaklıların üçü beşi akşam geldiklerinde de başlıyor bir curcuna. Sıddık Efendi bunalıyor:

-Yav hepiniz birden nerden çıktınız. Ben aha senden aldım”, diğerine dönüp:

-Senden ne zaman para aldım arkadaş?” dediğinde, müşteri de:

-Etme, eyleme Sıddık amca, benden alıp ta sütçüye vermedin mi, üç gün önce? Deftere de yazdığını söyledin. Hadi aç bakalım defteri” der. Sıddık Efendi yazmadığı belli olmasın diye:

-Pekiy öyleysem doğrudur. Günahı vebalı senin boynuna” deyip, adama parasını veriyordu. Bunlar Sıddık Efendinin hep cepten ödediği paralardı. Ayın sonu gelmeden emekli maaşını da bu şekilde bitirmiştir. Sıddık Efendi tüm bu durumları da müşterilerine bir güzel anlatıp oğlundan dert yanar olmuştu. ‘Kansızlar işletcez diye açtılar dükkanı sonnada benim başıma birahtılar. Olu mu canım bu

bana' deyip müşterilerin kendisine haklısın Sıddık amca demelerini beklerdi. Koskoca adam acınacak durumlara düşmüştü. 'Kendi kazancımı harcayamıyom, çoluk çocuğun maskarası oldum' diye içi içini yiyordu. İyiki gecekondur arsasını mütahite vermişti de iki daire sahibi olmuştu.

Bir gün oğlu Fatih'e:

-Dükkanı ne yapacaksanız yapın" dediğinde öğrenmişti, dükkanın kendi üzerine olduğunu. Oğlu babasının adına dükkan işletiyordu ama Sıddık Efendinin bundan haberi yoktu. Sonunda ufak oğlu Yavuz'a, 'devren satılık' yazısı yazdırdı, gazeteye ilan verdiler. Sıddık Efendi iki milyar istiyordu gelen müşterilerden. Gelenler şöyle bir bakıyor çekip gidiyordu. Komşusu Can:

-Sıddık amca ne verirlerse ver kurtul" demişti de:

- Olumu Can Efendi, şimdi alaman şu büyük buz dolabını iki milyara. Ben buzdolabı fiyatına veriyon aha bütün bu malları." Sıddık Efendi dükkanını bir övüyorki sormayın. Aradan onbeş gün geçiyor bir müşteri bir milyar veriyor. Sıddık Efendi:

-Olumu canım bi buçuk vedilede vemedim"diyor. Müşteri gittikten sonra komşusu Can:

-Verseydin ya Sıddık amca, gün gelecek bu fiyata da müşteri bulamıyacaksın." Dedinde:

-Ölemi! du bahak, Allah bizi biliyo" diyor. Bu arada pazarlamacılar da tanıdıkları Fikri Bey'e haber vermişler müşteri olarak Fikri Bey'e yaptırmadan dükkanı göz altına almıştı. Sıddık Efendi gelen müşterilere dükkanı vermeye vermeye en son bir müşteriyle münakaşa eder. Müşteriye: " -Yaharın gene vemen beş yüze. Beş yüze olumu canım" der. Tesadüfen Can beyde dükkandadır. Can müşteri varken eğilip Sıddık amcanın kulağına sessizce:

- Bak bunu da bulamayacaksın ver kurtul" demişti. Sıddık Efendi birden parlayıp Cana çatmış:

-Hep sizin yüzünüzden veremedük dükkanı" deyip, müşteriye kovmuştu dükkandan. Komşusu Can bir gün pencereden baktığında dükkanın önünde bir hareketlilik görür. Bir pikap gelmiş buzdolabını yüklüyorlar. Can üşenmez iner aşağı Sıddık Efendinin oğlu Yavuz'a sorar:

-Kaça devrettiniz dükkanı?" diye. Yavuz:

-Yalnız iki yüz milyona buzdolabını sattık, biriken kira borcuna karşılık rafları dükkan sahibine bıraktık" der. Bu arada bir yığın tarihi geçmiş baharatlar, konserveler, ufak tüplerdeki kalem uçları gibi

satılmayan malları da dışarı yığarlar. Mahallenin çocukları, konu komşu alır malları da Sıddık Efendi 'kurtulduğunu' sanır dükkandan. Aradan beş altı ay gibi bir zaman geçer, dükkanda kiralık yazısı halen durmaktadır. Dükkanın çevresinde bir adam dolaşır. İki ellerini siper ederek dükkan camından içeri bakmaktadır. Adam dükkanın ne kadar zamandır boş olduğunu bilmektedir. Sıddık Efendinin kiraladığı fiyattan daha da aşağı dükkanı kiralar. Adam dükkana fazla masraf yapmaz. Rafları, vitrinli dolabı, meşrubat soğutucusu mevcuttur. Güzelce bir temizlettirir ve dükkanın altındaki depoyu sürümü çok olan mallarla tıka basa doldurur. Vitrinli koca buzdolabını da getirip yerine yerleştirir, kanuni işlerini halleder işletmeye açar dükkanı.

Peşin aldığı malı veresiye vereceği zaman, fiyat hanesini boş bırakıp müşteriden parayı alacağı zamanki zamlı fiyatı uygular müşteriye. Yeni dükkan sahibi Fikri Beydi. Müşteriyle arasına bir mesafe koymuş, kendi sisteminden asla taviz vermiyordu. Gazetenin haricinde, domates, soğan, salatalık, patates gibi ürünler koydu. Zaten bakkalı devralırken kazanmıştı. Sıddık Efendi çok yakınlarında açılan başka marketten dolayı şok olmuştu zamanında. Müşterilerine de market açıldı da ondan işletemedik dükkanı diyordu. Fikri Beyin her fikri müşterilerinin hoşuna gidiyordu. Bakkal müşterisinin çok çeşit gibi bir beklentisi yoktu. Bunu bakkallar nasıl kurtulurdaki yazıda da okumuştı.

Grosmarketin yaptığı bakkala mal koyma deneyinde 1250 çeşit malın 425 adedi işlem görmesine rağmen bu 425 ürünün 163 çeşidi cironun % 90 ını oluşturuyor diğer satılamayanlarda stokta bulunuyor. Sıddık Efendi stoktan kaybetmişti. Evinin tam karşısındaki arı gibi çalışan bakkalına baktıkça üzülyordu. Bir gün bakkaldan alışveriş yaparken bakkalın yeni sahibi Fikri Bey Sıddık Efendiye:

-Beni tanıdın mı amca?" dedi. Sıddık Efendi:

-Yoooh ne biim canım kimsin.

- Bana bir milyara dükkanı devretmemiştin ya işte ben o kişiyim. İki yüz milyona buzdolabını aldım. İki yüz milyona da içini raflarıyla birlikte devraldım. İçinde bir aylık kirası da dahil." Sıddık Efendi dokunsalar ağlayacaktı. Birde Sıddık Efendiye vergi çıkıp gelmişti işlettiği zamandan kalan. Hiç bir şey söylemeden sessizce ayrıldı dükkandan.

Selma GÜRSEL

BALKABAĞI TATLISI

MALZEMESİ: İstenildiği kadar kabak,ceviz içi,bir miktar şeker
Bal kabağı,satırla parçalandıktan sonra kabuğu soyularak büyük bir
kazana konulur. Üzerine biraz toz şeker,bir çay bardağı soğuk su konarak
ateşe konulur. Ilık ateşte pişirilen kabak kendi suyunu çekince tabaklara
konularak üzerine ceviz serpilerek yenilir.

Erhan TİĞLİ

AYARIM

Vazoma gül koyarım
Sana benzeyen güle
Gözüm gibi bakarım
Sensin ekmeğim aşım
Yeşeren yirmi yaşım
Hep sevgiyle bak bana
Bozulmasın ayarım
Sensiz geçen günleri
Yaşanmamış sayarım

Dile BİGA

KAÇTI TREN

Hayallerin gerçek olsa
Güzellikle dolup taşsa
Bunun sonu ölüm olsa
Kaybettin ya bulamazsın

Beni bana unutturdun
Çıkmazlara yol tutturdun
Yok ki, artık yerim yurdum
Arama hiç bulamazsın

Kaçtı tren var el salla
Yine de kal sağlıcakla
Yine de kal sağlıcakla
Yar sözünü kestim balla
Kaçırdın ya bulamazsın

Bilesin ki; bu son çığlık
Bu son feryadımdır artık
Yalın ayak yakam yırtık
Gönderdin ya bulamazsın

YIL 12 SAYI 141 25 Kasım 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

**Mahmut Selim GÜRSEL KUR'AN-I KERİM GÖRE KURBAN VE
KURBAN BAYRAMI**

**Mustafa Nevruz SINACI REZİLLİK DİZ BOYU; HÜKÜMET
NEREDE?**

Mahmut Selim GÜRSEL BELKİ

Üzeyir Lokman ÇAYCI GÖLGELER UTANMAZLAR

**Mustafa Nevruz SINACI BİR MÜŞAVERE VE İNSAN
HAKKINDA MÜZAKERE**

**Mahmut Selim GÜRSEL NASİPSE GELİR HİNT'TEN
YEMEN'DEN. NASİP DEĞİLSE NE GELİR ELDEN!**

Selma GÜRSEL CIZLAK

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU GÖKYURT'UM KERKÜK'ÜM

Erhan TIĞLI GERÇEK SEVGİ

Dilek BİGA SEN NESİN

Mahmut Selim GÜRSEL

KUR'AN-I KERİM GÖRE KURBAN VE KURBAN BAYRAMI

Dini bayramlarımızdan olan “Kurban Bayramı” Zengin Müslümanların olmazsa olmazlarında birisi ve sorumlu olduğu “Hac” şartının yapıldığı bir kutsal ayda kutladığımız bayramdır.

Bilgilerimizi tazelemek açısından bu satırları yazarken Yüce Kuran’ı Kerim’in mealinde:

Kurban Kesmenin esas amacından birisi de Hac görevini tamamlayan bir vecibe olması ve Hac görevi yapmayanlarında bu görevlerini belli ayda yapılması ve Hac:

2:197. Hac, bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca niyet ederse (ihramını giyerse), hac esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur. Ne hayır işlerseniz Allah onu bilir. (Ey müminler! Ahiret için) azık edinin. Bilin ki azığın en hayırlısı takvâdır. Ey akıl sahipleri! Benden (emirlerime muhalefetten) sakının.

108 Sure’de çok açık olarak Peygamber Efendimize “kurban Kes!” diye emri bulunmaktadır.

108-el-KEVSER Bismillâhirrahmânirrahîm

108:1. (Resûlum!) Kuşkusuz biz sana Kevser'i verdik.

108:2. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes.

108:3. Asıl sonu kesik olan, şüphesiz sana hınç besleyendir.

Yine: 108 Sure’de: Her ümmete Allah’ın adını ansınlar diye kurban kesmeyi gerekli kıldık” demektedir.

22:34. Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını ansınlar diye- kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlâh'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlâslı ve mütevazî insanları müjdele!

Yine: 6. Sure’de: Kesilmiş olanlarına ancak Allah C.C. adı anılarak kesilenlerden yeyeyiz emredilmektedir.

6:118. Allah'ın âyetlerine inanıyorsanız, üzerine O'nun adı anılarak kesilenlerden yeyin.

Allah C.C. adı anılarak kesilen hayvanlardan yenmemesi emredilmektedir.

6:121. Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanlardan yemeyin. Kuşkusuz bu büyük günahtır. Gerçekten şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmeleri için telkinde bulunurlar. Eğer onlara uyarsanız şüphesiz siz de Allah'a ortak koşanlar olursunuz.

Kesilecek olan hayvanlardan da Yüce Kur'an-ı Kerimde bahisler vardır.

22:36. Biz, büyük baş hayvanları da sizin için Allah'ın (dininin) işaretlerinden (kurban) kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'ın ismini anınız (ve kurban ediniz). Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık (canı çıktığında) onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedin. İşte bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.

22 Sure'de belli günlerde Allah'ı anınlar diyerek Kurban Bayramını işaret etmiş bulunmaktadır.

22:28. Ta ki kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de Allah'ın ismini anınlar . Artık ondan hem kendiniz yeyin, hem de yoksula, fakire yedin.

Kurban Bayramı Hac'ın bitiminden sonra kutlanmaktadır. Yüce Kur'an'ı Kerim'e göre Hac için İbrahim Aleyhi selam'a:

22:27. İnsanlar arasında haccı ilân et ki,gerek yaya olarak, gerekse nice uzak yoldan gelen argın develer üzerinde sana gelsinler.

22:28. Ta ki kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de Allah'ın ismini anınlar . Artık ondan hem kendiniz yeyin,hem de yoksula, fakire yedin.

3:97. Orada apaçık nişâneler, (ayrıca) İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren emniyette olur. Yoluna gücü yetenlerin o evi haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstağnîdir.

22:29. Sonra kirlerini gidersinler; adaklarını yerine getirsinler ve o Eski Ev'i (Kâbe'yi) tavafta etsinler.

Hepinizin Kurban Bayram'ını kutlar nicelerine ermenizi dilerim!

Mahmut Selim GÜRSEL

REZİLLİK DİZ BOYU; HÜKÜMET NEREDE?

KPSS sınavında ortaya çıkan yolsuzluk; geçmişin karanlıklarından günümüze uzanan menfur satanist cemaat-siyaset; soygun-vurgun, sahtekârlık, nitelikli dolandırıcılık ilişkisine dayanan ve tesadüfen “namuslu-dürüst bir vatandaşa çarpma sonucu” ortaya çıkan bir kamyon (susurluk) kazasına benzemektedir.

Gerçekte bunlar bir tesadüf değil, “ilâhi adalet” in tezahürleridirler.

Zira susurluk türü bilumum kirli iş ve ilişkiler, zaten devletçe malumdur.

Devlet izafi bir kavram olmakla; Hakikatte “güç” bizatihi hükümettir.

Bu harama ve yalana dayalı akçeli işler; kirli, haksız, adaletsiz, gasp-irtikap, nitelikli dolandırıcılık, sahtekârlık, rüşvet-iltimas, kaçakçılık, kara para, yasa dışı ticaret, kayıt dışılık, hırsızlık-yolsuzluk, evrak tahrifi ve suiistimal genellikle hükmedenlerin bilgi/himaye, yardım ve yataklığı dâhili ve sâyesinde yapılır. Yöneticiler bunu bilmeseler dahi (ki bu asla mümkün ve imkân dahilinde değildir) emanetçilik ettikleri efendi, sulta, dikta veya cunta bilir!..

Dahası, mahalle muhtarından MİT muhbirlerine, semt karakolundan, sağlık ocağı ve bilumum yerel-taban ünitelere kadar müthiş ve muazzam bir “yasal örgüt”, hukuki bilgi ağı ve örgün iletişim organizasyonu biçiminde işleyen mekanizma; Kesinlikle ve mutlaka her şeyden haberdardır. Devlet, nerede ne olduğunu ve kimin ne işler karıştırdığını bilir. Zaten de bilmek zorundadır. Bilmezse “devlet olma” temsil, hüküm-hikmet ve meşruiyet vasfını yitirir.

İşte böyle!...

Bahusus KPSS sınavının iptali insan hakları, adalet ve hukuka aykırıdır. Hükümet önce, bütün unsur, amir, dâhili-harici bağlantı ve uzantıları ile mezkûr çeteyi ortaya çıkartmak; Olayda kastı mahsus, cana, mala, ikbal ve istikbale matuf caniyane emeller, haksız edinim, gasp-

irtikap, nitelikli dolandırıcılık, soygun esas olduğu için failleri istisnasız tutuklamak, yargılamak, hapisle tazyik ve tecziye etmek; Adalet ve yargının görevidir.

Buna paralel olarak bütün “kopya çekenler” otomatikman ortaya çıkacaktır.

Kopya çekmek suçtur. Faillerin sınavları iptal edilir ve fiillerine uyan cezalara çarptırılırlar. Bunlar, mutlaka yargılanmak ve cezaları verilmek zorundadır.

Kopya çekmeyen, masum, müsemma “doğru-dürüst” olanın sınavı geçerlidir.

Namuslu ve dürüst insanlar asla cezalandırılmaz. Devlet; iyi insan, iyi, namuslu, dürüst vatandaştan yana olmak, Onurlu ve sorumlu vatandaşları korumak, kollamak zorundadır. Aksine bir karar veya tasarruf halinde “Cumhuriyet Savcıları, Adalet, Yargıçlar ve Barolar” karar mekanizmalarına karşı harekete geçmek; Namuskâr ve dürüst vatanların hak ve hukukuna sahip çıkmak zorundadır.

Aksi taktirde bunlar da, “onursuz ve sorumsuz” aciz ve yok hükmünde sayılır!.. Sonuçta dava sür’atle sonuçlandırılıp, dürüstlerin hakkı hayat bulmalı; Kötüler mutlaka kahredilmeli, yardım-yatakçı, uzantı ve bağlantıları ıslah veya mahvedilmelidir... Aksi takdirde kötülük büyür.

Kötülük olan ülkede, ya hükümet yok, veya aciz, zayıf ve aciz hükmündedir!..

Dolayısıyla, başta güncel KPSS yolsuzluğu, anarşi, terör-tedhiş, bilumum haksız edinim, gasp-irtikap, nitelikli dolandırıcılık ve ‘organize işler’ dediğimiz suçlara karşı etkin tedbirler almayan yönetimler ve hükümetler her halikârda suça ortaktır.

Yahut da, bütün faili meçhullerin suçlusu hükümettir!..

Manâ ve muhteva olarak, alenen; “suç teşkil, suça teşvik, suç ve suçluyu övme, tahrik” gibi insan hakları, adalet, hukuk ve ahlâk dışı unsurlar içermedikçe, “Söz söyleme, düşünce ve kanaat açıklama” hak ve hürriyeti tahdit edilemez.

Amma lâkin, öldüreni öldürmeyen; Suçluyu mutlaka bulup cezalandırmayan;

Haklıyı, doğruyu, iyi-namuslu, dürüst, onurlu ve sorumlu vatandaşları korumayan;

Adaletle hükmetmeyip, rezilliği yok edemeyen hükümet acze düşmüş demektir.

Mahmut Selim GÜRSEL

BELKİ

Kendisinden başka birisini düşünmeyen bir şahıs; ağlar mı güler mi belli olmayan dudakları ile bakan, saygıyı bile bilemeyecek kadar düşüce yoksunu, olan birisini düşünene bilir misiniz?

Arakasında bir sürü bilmedikleri bu şahsı alkışlayan; kişilerin koştığı ve alkışladığını düşünün.

Bunun gibi kişileri birileri tarafından yetiştirildiğini ve o toplumun bütün değerlerinin yok edilmesin ve değiştirmeleri için elinden geleni yapar ve görevini tamamlayarak anasının kucağına gider ve oradan yapacaklarını yapmaya devam ederler.

Yetiştirilenler filizlerini vermiş, Vatanın toprağına kök salarlar ve iyice benimsedikleri yeni görevlerine körü körüne bağlanır ve büyüdükleri, yiyip içtikleri Vatanlarını ya mürşitleri için ya da birkaç kuruş için satarlar. Bu yeni kök selenlerin esas köklerinin daha önceleri bu vatanın toprağında yaşamış ve o Vatanın idarecileri tarafından tolerans ve insandır diye ülkede kalmasına müsaade etmiş başka din sahipleridirler.

Bunlar yeni yapılanmada kendi dinlerine de artık serbestlik olarak gördükleri ve ele geçirdikleri ülkenin artık sessizleştirilmiş fertlerinin sessizliği ölçüsünde artık tohum olmaya başladıklarını zannederler.

Bu kişilerin; kendilerini ve etraflarındaki topluluktan başka hiçbir şey düşünmez, ülkenin diğer fertlerini sömüren ve kanını emen varlıklar haline gelirler.

“Ey Bu Topraklar İçin Toprağına Düşenler” beni ve diğer susanları af edin. Susturulmuşları da af edin! Karışmayanları da af edin!

Önündeki örnek olan ülkenin en yakın komşusunun hali seninde başına gelmesine ramak kalmadı mı?

Onlar da; bu suskunlukları ve ülkelerin idarelerine katkıda bulunmadılar ve bildikleri doğruları söylemediler veya söyletilmediler. Birkaçı ülkelerini kurtarmak girişimi gibi göstererek Yeni Dünyadan güç ve kuvvet gelmesini dilediler. Onlar da geldiler. Onları öldürdüler. On binlerce kadının ırzına geçtiler ve bir o kadar çocukların masumluğuna bakmadan katlettiler. Onları çağıran kuklalarına da yönetimi bırakarak ilerde büyük bir yara olarak bıraktılar ve uzaktan kumandaya ait programlarını çalıştırmak için kontrol mekanizmalarını kurmaya başladılar.

Ey uykuda olan ve üzerine ölüm toprağı serpilmiş insanlar!

Ne diyeceğiz?

Belki!

Üzeyir Lokman ÇAYCI

GÖLGELER UTANMAZLAR

Doğan, 1970 yılının şubat ayında Fransa'nın Farébersviller bölgesinde doğdu....

1969 yılında Afyon'un Baştepe Köyü'nden gelen Babası Celil'in Freyming-Merlebach maden işletmelerinde zor şartlarda çalıştığını küçük yaşlarda fark etti. Ve kendisinin böyle bir çalışma ortamına girmemesi gerektiğini düşündü.

Zeki ve çalışkan olmasına rağmen “yabancılara karşı takip edilen politikalar nedeniyle” kolej sıralarında yolu kesildi ve sanat okullarına yönlendirildi. Böylece yüksek tahsil yapma beklentisi kendi isteği dışında engellendi.

17 yaşında, mermer gibi sert cisimleri şekillendirmek üzere bir eğitime başladı. Başarısı dikkatleri çekti. Sanat okulundan mezun olduktan sonra öğrendiklerine kendi fikirlerini de ekleyerek dikkat çeken eserler üretmeye başladı. Kısa zaman içerisinde bölgenin Belediye Başkanı yaptığı güzel çalışmaları fark etti. Teşvik için ona bir atölye verdi ve iş tekliflerinde bulundu. O şehrin önemli yerlerindeki boş duvarlara pencere ve doğa görüntüsü verdi. Emeklerinin karşılığını almak suretiyle güzel para kazanmaya başladı.

Bir gün atölyesinde çalışırken yanına daha önce hiç tanımadığı bir kişi geldi :

-Ben Fas'lı bir Öğretmenim. Bu bölgede görevliyim. Çalışmalarınız dikkatimi çekti. Sizi tebrik etmeye geldim. Bu sıralarda Doğan'la tanışmak için gelenlerin sayısı da oldukça fazlaydı.

Babası emekliye ayrıldıktan sonra küçük bir mağaza açmıştı. Zaman zaman da Doğan'ı atölyesinde ziyaret ediyor ve böylece gelişmeleri de yakından takip ediyordu. Kendisine gösterilen ilgilerin çokluğundan olumsuz etkilenmemesi için ona uygun bir dille öğütler de veriyordu. Aradan birkaç gün geçmişti. Faslı Öğretmen atölyede çalıştığı bir sırada tekrar yanına geldi:

-Doğan Bey, kolay gelsin. Ben sana bir teklifte bulunmayı düşündüm.

“Söyleyeyim mi, söylemeyeyim mi ? “ diye uzun uzun düşündüm. Ve seninle konuşmaya karar verdim. Yani kabul edersen seninle ortak olmak istiyorum. Doğan, kendisine yapılan bu teklife bir anlam veremedi.

-Dostum, benim yaptığım bu işten sen anlıyor musun? Birkaç gün önceki konuşmalarına göre biliyorum ki anlamıyorsun... Uzun süre sizinle dostluğumuz da yok. Yani birbirimizi iyice tanımıyoruz. Benimle neden ortak olmak istediğini de anlayamadım. Sonra yaş itibarıyla senin gibi tecrübem de yok. Yani nereden bakarsam teklifine cevap vermem güçleşiyor. Ben burada yalnız da değilim. Bu gibi şeylerin riskini ilerde taşımamak için fikir alışverişinde bulunacağım ve sorumlu olduğum kişiler var. Onlara yani anama, babama ve eşime sormam lazım. Faslı öğretmen aldığı cevaplardan memnun görünmüyordu:

-Elbette annene, babana ve eşine sorabilirsin... Birkaç gün sonra ben seni tekrar ziyaret etmeye geleceğim. Şu an hemen karar vermek zorunda da değilsin... Acelesi yok yani...

Doğan akşam üzeri olup bitenleri babasına anlattı. Babası :

-Oğlum işin içerisinde bir bit yeniği var... Bu adama dikkat etmelisin! Düpedüz bu adamın “senin kazandıklarında” gözü var... Sonra bu bir öğretmen. Yaşça da senden büyük... Ben uzaktan tanıyorum. Görünüşüyle bu herif sağlam bir pabuca da benzemiyor...

-Yani... baba bu adam gelince kabul edemeyeceğimi bildireyim, değil mi? Zaten ben kabul edilemeyecek bir teklif olduğundan da daha önce ona bahsetmiştim.

-Elbette oğlum... Şu zamanda insanlara güvenilmiyor ki... İnsanın en yakınından dahi hayır gelmiyor... Adamın yüzüne gülüp arkasından kuyusunu kazıyorlar. En iyisi tatlı dille başından uzaklaştırsın!

- Tamam baba... senin dediğin gibi yapacağım. Birkaç gün sonra Fas’lı Öğretmen şehir merkezinde bir duvara resim yaparken Doğan’a :

- Kolay gelsin sanatkâr adam... Müthiş bir çalışma... Ben hayatımda böyle bir çalışma görmedim. Seni kutlamamak imkansız... Doğan içini okşayan iltifatlarla dolu bu sözler karşısında merdivenden inerek onunla tokalaştı...

- Çok güzel sözleriniz için size teşekkür ediyorum hocam... Doğan’a iyice yaklaşarak yumuşak seslerle :

- Sevgili Doğan, sanatkârların haklarını her ne şekilde olursa olsun vermek lazım.

Bu da yerinde tespitlerle olur... İşte ben seninle ortak olmayı da bu sebeplerle istiyorum. Ve şu an bunun için yanımdayım. Annenin ve babanın görüşlerini aldın mı?

Doğan kendisine ortaklık teklifinde bulunan bu şahsın tavırlarından da olumsuz etkilenmişti.

- Kusuruma bakma hocam, teklifinizi kabul etmem mümkün değil... Zaten böyle bir insana ihtiyacım olsa benim iki erkek kardeşim var... Önce onları çağırırım...

Faslı Öğretmen :

- Sevgili Doğan senin gibi değerli bir insanın kusuru olur mu hiç... Bu cevabına oldukça saygı gösteriyorum. Ayrıca sana hak da veriyorum. Elbette bir adama ihtiyacın olsa, öncelikli olarak kardeşlerini seçmen kadar doğal bir şey olabilir mi?

Doğan olumsuz cevabının böylesine “nazıkçe ve anlayışla” karşılanmasına oldukça şaşırılmıştı. İçinden “böyle güzel sözlerin sahibi bir insan asla kötü olamaz...” diyordu. Ona :

- Sevgili hocam... Beni utandırdınız. Sağ olun varolun. Sizin gibi değerli bir insanı bundan sonra atölyeme çay içmeye davet ediyorum. Arada sırada gelerseniz beni ihya etmiş olacaksınız.

- Pekiyi sevgili Doğan, seni şimdi daha fazla rahatsız etmeyeyim. İşinden gücünden alıkoymayayım. İnşallah en kısa zamanda tekrar görüşürüz. Kolay gelsin... Hoşça kal.

Doğan aynı gün, akşam üzeri eşi ve çocuklarıyla; annesini, babasını ve kardeşlerini ziyarete gitti. Onlara olup bitenleri anlattı... Yaptığı işlerden bahsetti. Fas’lı öğretmenle aralarında geçen konuşmalardan söz etti.

- Baba! Fas’lı öğretmen tahmin ettiğimiz gibi değilmiş... Ortak olarak kabul etmeyeceğimi söylediğim zaman anlayışla karşıladı... Yani “ortaklık teklifi” böylece kapanmış oldu.

Aradan günler geçtikçe Doğan’ı taltif edenlerin sayısı oldukça artıyordu. Babası bir yakınlarının ölümü dolayısıyla Afyon’a gittiği bir sırada Faslı Öğretmen Doğan’ı bölgenin en ünlü bir lokantasında yemeğe davet etti. O da bu daveti kabul etti... Oraya gittiğinde aşçılara kadar bütün lokanta çalışanları ve Faslı Öğretmen onu kapıda karşıladılar. İçerisi loş bir şekildeydi... Üzerleri mumlarla ışıklandırılmış sadece kuş sütünün bulunmadığı masalardan birinin en güzel bölümüne, iltifatlarla Doğan oturtuldu. Şampanyalar patlatıldı... Kadehlere konulan içkiler tabakların etraflarına dizildi. Lokanta görevlileri şampanyaların ve şarapların kalitesinden bahsederek:

-Doğan Bey, içkilerimizden ve yemeklerimizden memnun olacağınızı umuyoruz.

Faşlı Öğretmen kadehini kaldırarak:

- Haydi sevgili Doğan Bey, yaptığınız güzel çalışmalar ve yüksek sanatınız şerefine!

Doğan :

- Hocam ben içki içmiyorum. Hiç hayatımda içmedim. Böyle yerlere de alışık değilim. Normal olarak ben lokantalarda yemek yemiyorum. Ama senin hatırın için ilk kez buraya geldim.

-Aaaaaa! Sevgili Doğan senin gibi büyük bir iş adamı, bir gün için, böyle güzelbir ortamda benimle şu güzel şampanyalardan ve şaraplardan içse ne olur sanki? Haydi.Haydi isteğimi geri çevirme aydın insan! Al kadehi eline. Sonra fısıltı halinde:

- Bak herkes bize bakıyor. Çaktırmadan sen içmene bak. Doğan kadehlerden birini eline aldı. Elleri ve ayakları titriyordu. Ağzına bir yudum aldığı an tiksinti duyar gibi oldu. Sonra yemek arası normal bir şekilde içmesini sürdürdü. Bir ara ağzında kelimeler dağılmışçasına Faşlı Öğretmene:

-Sevgili Öğretmenim ben artık içmeyeceğim şu meretten. Haram yahu. Bana Zorla içirdin. Sonra sen de Müslümansın. Hem kendin günahkâr oldun, hem de beni günahkâr ettin! Bak gördüğüm kadarıyla sen benim gibi sarhoş da değilsin. Başım dönüyor yahu. Şimdi ben evime nasıl gideceğim?

- Sevgili Doğan Bey, Sevgili dostum. Biz burada ne güne varız. Taksi çağırırız olur biter. Seni böyle yüzüstü bırakır mıyız hiç?

-O da doğru ya? Pekiyi beni bu kafayla hanım ve çocuklarım nasıl karşılayacak?

- Doğan Bey sen erkek adamsın be! Sen taşlara nasıl şekil veriyorsun? Aklınla ve hünerlerinle. Elbette buna da bir çare bulursun! Sonra; sarhoştan herkes korkar.Bağırdın mı olur biter!

- Doğru ya ben erkek adamım... Evin reisi benim... Bağırdım mı olur biter!

- Bravo Doğan Bey! Doğan tirit gibi sarhoştı. Taksiyle evine geldiği sırada saat 03.00'ü bulmuştu. Eşi merak içerisinde kalmıştı. Kayınvalidesine “yanlış anlaşılır düşüncesiyle” telefon dahi açamamıştı.

Doğan :

- Hanım! Hanım! Diye bağırdığı sırada cebinden taksi şoförüne vermek üzere para çıkarmaya çalışıyordu. Eşi kapıyı açtığı sırada Erdoğan şoföre 500 Frank uzattı :

-Üüstü kalsın! Dedi. Fransız Şoför:

-Beyefendi biz halka hizmet ediyoruz. Siz sarhoşsunuz..Yani ne yaptığının farkında değilsiniz. Borcunuz, gece tarifesini olarak 50 Frank. Alın şu 450 Frank'ınızı. Dedi ve parasının üstünü vererek oradan uzaklaştı. Eşi, Doğan'ı aşırı bir şekilde alkollü görünce:

- Bak Doğan'cığım seni uykusuz kalarak üç çocuğumuzla şu ana kadar bekledik. Sen hiç içki içmezdin; ne oldu da bugün içki içtin? Birisi mi içirdi yoksa? Gözleri kıpkırmızıydı Doğan'ın.Eşine doğru yaklaşarak:

-Bana bak! Sana hesap vermemi mi bekliyorsun ha? Bırak da felekten bir gün çalalım. Hani şu nazik öğretmen vardı ya. İşte o davet etti beni. Lokantaya bir yığın para da ödedi zavallı!

- Doğan'ım bak ayakta duracak halin yok! O öğretmen iyi bir insan olsaydı, seni bu hale düşürmezdi? Yalvarıyorum sana. Ne olursun bir daha içme. Her zamanki gibi yemeğimizi sen ve ben çocuklarımızla birlikte yiyelim! Doğan gözlerini irileştirerek eşine iyice yaklaştı:

-Daha konuşmaya devam edecek misin ulan? Söyle sen mi yöneteceksin beni ha? Benim karar verme hakkım yok mu hiç? Bak herkes bana “bey” diyor. Zenginim artık, daha fazla konuşursan nelerle karşılaşacağını biliyor musun?

- Doğan'ım ben senin her şeyine katlanırım. Yeter ki sen bir daha içki içme! Üç çocuk iyice annelerine sarılırken en küçüğü ağlamaya başlamıştı. Annesi onu kucağına aldı.

-Ne oldu yavrum; niçin ağlıyorsun? 3 yaşındaydı Celil. Annesine sarılarak:

-Anne! Ben babamdan korkuyorum! O beni neden kucağına almadı? Beni

Sevmiyor değil mi?

- Kes sesini. Evin reisi benim. Şuna bak benden korkuyormuş. Ben öcü müyüm ulan?

Ertesi sabah, eşi Tülay, çocuklarından ikisini, karınlarını doyurduktan sonra okula götürdü. Celil uyuyordu. Kendisi kahvaltıyı eşisiyle birlikte yapmak için aç susuz öğleye kadar bekledi. Doğan kalktığı zaman saat 12.00'yi geçiyordu. Kendini oldukça yorgun hissediyordu. Eşi ona olup bitenlerden hiç söz etmedi. Kendi kendine “oldu bir kere. İnşallah bir daha olmaz. Anlarsa yaşadıkları kendisine bir ceza gibi.” diyordu. Birlikte kahvaltı yaptılar. Babası Türkiye'den gelinceye kadar Faslı öğretmen üç kez daha onu aynı lokantaya davet etti. Her defasında lokanta masraflarını da ödedi. Doğan içkili bir hayatın iyice içine girmişti. İçmediği zaman elleri ve ayakları titriyordu. Uykusuzlukla beslenen huzursuzlukla çevresindekilerin kendisiyle ilgilenmelerine de

oldukça tepki gösteriyordu. Bunlardan en çok etkilenen de eşi ve çocuklarıydı. İş ve aile hayatını olumsuz etkileyen gelişmelerden sonra babası da Türkiye’den gelmişti. Eşi Tülay, çocuklarıyla oldukça sarsıldıkları halde Doğan’ın durumundan tek kelime dahi Celil Bey ve yakınlarına bahsetmedi. Ama kayınpederi, olup bitenleri anlamakta gecikmedi. Doğan’ın tedavisi ve çözümü oldukça güç bir hale düştüğünü de gördü.

Uzun süre doktor tedavisi görmesine rağmen kendisini sürükleyen isteklerin önüne bir türlü geçemedi. Faslı Öğretmen, alkol bağımlısı olmasından sonra bir kez olsun Doğan’ı aramadı. Annesi ve babası gözyaşları içerisinde Doğan’a birçok kez yalvardılar:

-Oğlum bak gurbetteyiz. Güzel işin vardı, kaybettin. Görüyorsun Belediye Başkanı da desteğini çekti. Verdiği atölyeyi elinden aldı. Senin dost bildiğin Faslı Öğretmen şimdi nerede? Seni ne arıyor ne de soruyor? Seni dertlerinle baş başa bırakıp çekilip gitti. Farkındaysan senden intikam aldı. Doğan düştüğü durumdan kurtulmak için kendisiyle ne kadar mücadele ettiyse de bunu başaramadı. Hatta gizlice evdeki kolonyaları dahi içti. Çocukları ve eşi gözyaşlarıyla dolu bir hayata daha fazla dayanamadılar. Bu arada Paris’te bulunan bir dostlarından psikolojik yardım istediler. Geçmişten itibaren onlarla karşılıklı hep dayanışma içinde olan Ömer Bey bu olayı duyar duymaz onların bu isteğine olumlu cevap verdi. Tüm ailenin çektiği çileleri bir nebze de olsa durdurabilmek ümidiyle elinden gelen bütün gayretleri esirgemedi. Doğan, Ömer Bey’in telkinleriyle ancak iki ay kadar içkiden uzaklaştı. Sonra kaçamak yollardan tekrar içki içmeye başlayınca eşi Tülay çocuklarını da alarak evini terk etti. Doğan sonradan eşinin Fransa’nın Reims şehrinde kalan teyzesinin yanında olduğunu öğrendi. Tülay eşinin kendisiyle görüşmek istediğini öğrenince onu oradan telefonla aradı:

-İçki karşılığında beni ve çocuklarımı dışlamamış olsaydın biz buraya gelmezdik. Bir daha Faslı Öğretmenin ve iğrenç anıların bulunduğu o bölgede yaşamamız imkânsız. Cevabını verdi. Celil, gelini Tülay için Oğluna :

-O yerden göğre kadar haklı oğlum! Dedi. Sen ya içki içme fikrini sürdürerek hem kendi hayatını karartacaksın hem de yuvanı dağıtmayı kabulleneceksin. Ya da içki denen illeti hayatından atıp gül gibi yuvanda çoluk çocuğunla yaşayacaksın. Yani bu iki tercihten birini seçeceksin. Aklın varsa dostla düşmana karşı daha fazla rezil olmadan içkisiz bir hayata geri dön ve hayatını kurtar. O kadını, yani hanımını da acıların içine atmadan tedbirini al!

Doğan günlerce çocuklarını sayıkladı. Geceleri uykusunu bölen düşlerle dağlandı. Onu içki içmeye sevk eden dürtülerle savaştı. Girdiği çıkmazlarda günlerce yalnız başına kalışının sorumlularını aradı. “Bu bir savaş... “ diyordu kendi kendine. “Kazanmalıyım. Elbette kazanacağım!” Gurbette stratejisizliğin ağlarından kurtulmanın mücadelesini veriyordu. Hiç kimseyle görüşmeden geçen günlerin kısıkcındaydı. Kendine sertleşerek geri dönmesinden korktuğu duygularını, bir başka kişiye yöneltmeden önce, “aynalardaki görüntüleriyle” konuştu. Çocuğunun “ben babamdan korkuyorum.” sözleri zihninden uzun süre çıkmadı. Bir sabah kahvaltısından sonra annesine ve babasına:

-Ben karar verdim. Dedi. Annesi ve babası önce şaşkın bir şekilde Doğan’ın yüzüne baktılar. Sonra Celil :

-Neye karar verdin oğlum? Dedi.

Annesi ve babası merak içerisindeydiler. Sabırla onun açıklamasını beklediler. Doğan.

-Karar verdim. Çocuklarımın ve eşimin yanlarına döneceğim. Dedi. Hıçkırı, hıçkırı ağlayarak Sevgili babacığım, senin ismini verdiğim Celil burnumda tütüyor. Çok özledim onları çok. Daha fazla dayanamayacağım! Annesi ve babası da gözyaşlarını tutamadılar. Ve üçü birden birbirlerine sarılarak sarmaş dolaş oldular. Celil:

-Doğru ya oğlum, epey azap çektin. Tabi sadece sen değil, hepimiz çektik. Başına gelmedik kalmadı. İçki, bir türlü afet ama bunu sana alıştıran, senin yuvanı darmadağın eden adam da ayrı bir afet, yani iki afet arasında kaldın. Sonra ağlayarak:

-Git oğlum git! Bir daha şu içki denen zıkkımı evinin kapısından içeriye sokma! İçenlerin yanına asla uğrama. Aslan oğlum zaten sana bu yakışıyor. Bak biz ananla hacca giderken sana ve kardeşlerine çok dua etmiştik. Ya Rab kötü niyetli insanların şerrinden çocuklarımızı koru, diye. On yıl geçti aradan. O zamanlar her şey iyiydi. Ama şimdi insanların yöneldikleri şeyler farklılaştı. Biz yönümüzü Kabe’ye dönüyoruz. Bazıları da, şerre ve kalleşliğe dönüyorlar. Bir başkası da bir başka yöne dönüyor. Allah bizi bir daha bu durumlara düşürmesin! Doğan birkaç gün sonra dediğini yaptı. Bir ev kiralayarak eşi ve çocuklarıyla Reims’e yerleşti. Onlar için hayatın çileli yolu Reims’de noktalanmıştı.

Paris - 12.07.2005

Mustafa Nevruz SINACI

BİR MÜŞAVERE VE "İNSAN" HAKKINDA MÜZAKERE

30 Haziran 2009 Salı

Çok Sevgili ve Değerli "Gamze Erkök" Hanımefendi Kardeşim;
Tartışma (müzakere ve mütalaa) konumuz İNSAN'dır.

Biz, insan'ın "iyi" olduğunu ve sadece "iyi, namuslu, dürüst, demokrat, adaletli ve faziletli" varlıkların "insan olduklarını" fıtraten (yaradılıştan, doğallıkla) bilenlerden ve "iyi bigiyi", yani İLİM'İ bizzat yaşayan ve yaşatmaya çalışanlardanız.

Bu muhteşem frekans uyumu da açıkça göstermektedir ki, SİZ'de, yüksek bir varlık ve gerçek bir İNSAN'sınız. Kutlarım.

Şiarımız: "Göründüğümüz gibi olmak ve Olduğumuz gibi görünmektir" İçten saygı, kalbi teşekkür ve başarı dileklerimle.

Mustafa Nevruz SINACI

EY, ADININ ADAMI "HAMİYET"

(Sahip çıkan, koruyan ve kollayan, insaf, ilim ve merhamet sahibi)
HANIM!

Güçlülük asla haklılık nedeni değildir. Kesinlikle olamazda.

Bilakis "güç" adalete dayalı olursa yaratıcı kuvvet; Aksi taktirde, yıkıcı istibdat, yıkıcı zulüm ve alt varlıklarca icra olunan sömürü, işkence ve tahrip aracı haline gelir.

Keza, SAYGI evrensel denge (stabilizasyon) unsuru olup, esas itici güç ve yapıcı-yaratıcı faktör SEVGİ'dir.

SEVGİ, gerçek anlamda ilahi kaynaqlıdır.

Adalet ve fazilettir.

İşte gerçek güç budur.

Yani, haklılık ve doğruluktan yükselen aksiyon ve irade.

Meşruiyet de (bu) adalet (GERÇEK GÜÇ) ile kaimdir.

Adalet aynı zamanda evrensel işleyiştir.

Diğer bir anlamda nizam-ı alem.

Yani, doğal denge.

Yani, canlı-cansız, insan-hayvan, vahşi-ehli, kendiliğinden mevcut her ne varsa (mevcudat) tamamını içine alan ve istisnasız kapsayan ekosistem.

SONUÇTA:

Eko sisteme sahip ve saygılı olarak dünya ve evreni imar ve tamir edenler:

Evrensel saygı, sevgi ve adaleti'in kudreti = haklı, doğru ve yerinde olan güç;

Tahrip ve tarümar eden, yalan, talan, hırs ve ihtirasla yakıp-yıkan negativite (afet-felaket); Yasa, hukuk, ahlak ve adalet dışıdır.

O, İnsan, hayvan, canlı-cansız her şeye zarar veren'in derhal kontrol altına alınıp, talim ve terbiye edilemediği (insan'a dönüştürülemediği) taktirde derhal imha edilmesi gerekir.

KISSADAN HİSSE:

Aramızda suret-i hak'dan görünerek dolaşan;

Ancak, insanlık-ADALET, Sevgi-Saygı, Hürmet ve Muhabbet ve dahi HAYVANLIK dışı olan: Rüşvet-iltimas, ayırma-kayıрма, yolsuzluk-suistimal, görevi kötüye kullanma, gasp-irtikap, vergi dahil her türlü kaçakçılık, anarşi-terör, cana-mala ve ırza tasallut ve tecavüz FAİL, SUÇLU ve potansiyel eğilim sahipleri asla insan değildirler.

Bunlara 'hayvan' da denilemez, zira hayvanların her türü onlardan daha şerefli dir.

Onlar insanlar ve hayvanlara karşı acımasız, zalim, duyarsız, adaletsiz ve apaçık DÜŞMAN oldukları için; "İNSANLAR VE HAYVANLAR ALEMİNDEN" acilen ve derhal "DIŞLANMALARI" mutlak bir zaruret, meşru bir hak ve insanlık adına vecibedir.

Mahmut Selim GÜRSEL

NASİPSE GELİR HİNT'TEN YEMEN'DEN. NASİP DEĞİLSE NE GELİR ELDEN!

Çorum'un eski mahallelerinden birisinin ismi “Devehane” dir bu günkü dilimize açarsak deve evi manasına gelir. Burası şimdi şehrin ortasında kalmış merkeze yakın bir mahalledir. Bu mahallenin çok eski bir cami ile bol sulu birkaç lüleli çeşmesi bulunmaktadır.

Ben 1947 doğumluyum 1961'de babam ve sonradan kayınpederim olan ve babamın arkadaşları ile birlikte Çorum'un camilerinde Ramazan ayında camii gezerdik. Bu cami çıkışlarında babamın ve arkadaşlarını gittikleri Ucu Camii arkasında büyük bir kahvehane vardı orada oturur bir çay içer ve Çorum hakkında hikâyeler anlatılır ve düzeltmeleri yapılarak bir nevi Biz Türklerin atalarımızdan dinleyip aktardıkları gerçek yaşanmışları birbirlerine anlatıyorlardı.

Geçmiş günlerden birisinde babamın arkadaşlarından birisinin anlattığı hikâyeyi buraya aktarmak istiyorum.

Devehane meydanında Osmanlı döneminde kervanların konakladığı bir meydan olduğu ve bu meydanda ticaret erbaplarının kervan toplayarak yola çıktıkları bir alan olduğundan buraya yakın yerlerde çeşitli sanatkârlarında dükkânları bulunmakta imiş.

Burada bir de deve semer imalatı yapan yaşlıca bir zat varmış. Bu zatın yanında da bir kalfası varmış. Dükkânının kapısının kenarında da çok eski püskü bir deve semeri bulunmakta imiş.

Bir gün ustanın bir işi çıkarak yakın bir ilçeye gitmesi gerekmiş. Kalfasına:

- Oğlum: Bu dükkânda yaptığımız yeni semerlerin fiyatı şu kadar. Bunlara müşteri çıkarsa bu fiyattan ver. Fakat sakın kapıda asılı semeri satma ve isteyen olursa da kimseye verme işe yaramaz yüzümüz kararmasın tembihini yapmış ve gitmiş.

Ertesi gün bir tüccar dükkâna gelmiş kalfaya:

- Altı deve semerine ihtiyacı olduğunu söylemiş. Kalfa:
- Biz de beş semer var başka yok diyince. Adam:

- Kapıda asılı eski semeri de satın alırım işim görülsün. Demiştir.

Kalfa tüccara:

- Ustam onu satma kimsenin işine yaramaz dedi o yüzden satamam.

Diyince tüccar:

- Anladım o zaman bu semerlerin fiyatından onu da kiralayayım.

Gelince semeri verir parasını geri alımım cevabını vermiş. Bu cevap üzerin kalfa altı semeri tüccara vermiş. Tüccar işine gitmiş. Birkaç gün sonra usta gelince bakmış kapıda bulunan semer yok. Dükkana girmiş kalfaya:

-Kapıda bulunan semere ne oldu diye sormuş. Kalfa.

-Usta bir tüccar geldi altı semere ihtiyacı vardı bizde de beş semer vardı o semeri de istedi. Diyince usta:

-Sana o semeri satma verme demedim mi?.Diye sinirlenmiş Kalfa:

-Usta zaten ben semeri satmadım emanet verdim. Adam Çorum'a gelince semeri verecek parasını alacak işte altı semer parası bu. Tamamını yeni semer parasından ödedi diyebilmiş. Usta bir parala bakmış bir kalfaya. Kalfaya dönerek ben artık seninle çalışmam şu senin haftalığın uğurlar ola. Diyerek kalfayı işyerinden çıkartmış.

Aradan üç dört ay geçmiş. Kalfa bir dükkân açarak nafakasını kazanmaya başlamış. Usta işinde gücünde iken bir gün sırtında dükkânın önünde asılı semeri taşıyan bir adam girip ustaya bakmış:

-Usta! Burada bir genç vardı. Benim onunla bir anlaşmam vardı. Bu semeri getireceğim diye para bırakarak almıştım diyince. Usta:

Hele terlemiştir bir soluklan. Ben kalfayı çağırırım gelsin. Diyerek dükkândan çıkmış. Kalfaya giderek:

Gel bakalım. Diye yanına çağırmış birlikte ustanın dükkâna gitmişler. Usta adama dönerek:

Kalfa geldi. Diyince tüccar:

Kalfa bu semeri getirdim ben sözümde durdum demiştir. Usta hemen kesesinden tüccarın verdiği semer parasını tüccara saymış. Semeri tezgahın üzerine koyarak façetayı almış eski semerin yan tarafına façeta ile bir kesik yapmış. Kesilen yerden çil çil altınlar dökülmüş. Demiştir ki: "NASİPSE GELİR HİNT'TEN YEMEN'DEN. NASİP DEĞİLSE NE GELİR ELDEN!"

Kıssadan hisse nasibinizse döner dolaşır sizi bulur. Nasibiniz değilse kimin nasibi ise ona gider.

Nasibiniz bol olsun!

Selma GÜRSEL

CIZLAK

MALZEMESİ:2-3 porsiyon için:2 su bardağı un,yeterli kadar ılık su,kibrit kutusunun yarısı kadar yaş maya,bir tatlı kaşığı tuz,yeterli kadar tereyağı

Kullanılacak kadar un alınır,içerisine bir miktar yaş maya katılır. Tuz ilavesi yapıldıktan sonra ılık su ile karıştırılır karılacak hamur,bardığından akacak kıvamda hazırlanır. Kızdırılmış ve hafifçe yağlanmış ekmek sacı veya yanmaz tava ateşte hafice yağlanır. Isıtılır tavaya karılan hamur yemek kepçe ile dökülür. Pişirilir. Sonradan arkası aynı şekilde pişirilir. Pişen hamur alınarak tereyağı ile yağlanır. İstenilirse dörde kesilir,yada dürülerek sıcak sıcak servis yapılır.

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

GÖKYURT'UM KERKÜK'ÜM

Küçük bir çocuğun gözlerinde
Kanla yazılmış bir şiiirdir bu
Kırpiklerinde sarhoş gözyaşları ve sen korkuyorsun
Hayatın acımasız kapısından bir yudum barut içiyorsun
Bilir misin küçüğüm
Bu şiiri binlerce yıl önce kan kokulu eller yazdı
Tarihin yanılmaz vicdanında
Kardeş kardeşi öldürmezdi oysaki
Kavganın sebebini unutmadık biz
Unutmadık kelimelerde öldürülen sevgileri
Kan kokulu ellerin yazdırdığı bu şiiri
Düşler sürgünüydü aslında hepsi
Vücudunda sigara söndürülen
Tüm kemikleri kırılıp, kafa derileri yüzülen
Sonrasında ağaçtan kazıklarla öldürülen
Kırık bir şiirin kahramanları kaldı gözlerimde
Avucumda minik bir menekşe büyüyor sessiz sedasız
Bir zamanlar çocuktuk, barıştık, mutluluktuk biz
Yorulmaz savaşçılardık büyük adamlar gibi
Bu şiiri kanla yazdıranlar utansın şimdi
Geleceği silahların gölgesinde saklı kalmış çocuklar
Şehitler, kadınlar, kardeşler ve analar
Sizin dünyanızda yer almasın zamansız ağlayışlar
Ve bu ağlayışları utansın yeni fark edenler
Gözyaşlarımı hapsediyorum Gök yurt'um Kerkük'üme
Sessizce yol alıyorum küçük bir çocuğun bedenine
Bayraklar kaldırıyorum barış adına, dostluk adına
Gök yurt'um Kerkük'üme selam olsun benden yana
06.11.2007 / ANKARA

Erhan TİĞLİ

GERÇEK SEVGİ

Bencilliğin fildişi kulesinden in
Kimseyi hor görmesin inandığın din
Çiçek açtırsın gönüllerde özverin
Doğruya iyiye güzele
Yönelmek olsun hedefin
İşte o zaman gerçektir sevgin

Hoşgörüyü rehber edin
Erdem ayın olsun
Dostluk güneşin
İnsanlığı yaşatmak için
Koşsun atın doludizgin
İşte o zaman gerçektir sevgin

Dile BİGA

SEN NESİN

Öyle sıcak sevgi dolu ve şensin
Sen başıma gelen en güzel şeysin
Anlatmak ne mümkün kelimelerle
Sen yaşam sebebim tek ifademsin

Hayal misin düş mü söyle sen nesin
Demin canda idin şimdi tendesin
Öyle karışık ki, hiç belli değil
Söylesene ben mi sende, sen mi bendesin?

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 12 SAYI 142 25 Aralık 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL SULAR AKAR TÜRKLER BAKAR

Mustafa Nevruz SINACI OYUN İÇİNDE OYUN, TERÖR VE
SOYKIRIM

Mesut ARTARBİR OYUNUN BİTİŞİ, BAŞKA BİR OYUNUN
BAŞLANGICI DEĞİL Mİ?

İsa KAYACAN DÖRT KADIN ŞAİRDEN

Mustafa Nevruz SINACI GANDİ'YE KULAK VERMEK

Ahmet CANBABA BİR GÖÇ HİKAYESİ

Murat HACIOĞLU TARAF MI TARAFTAR MI?

Selma GÜRSEL ÇORUM BAKLAVASI SIKMA BAKLAVA

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU ÖLÜMÜN SOĞUK YÜZÜ

Ayşe PASLANMAZ BURAYA KADAR

Rıza KANDAMİR GELDİ

Mahmut Selim GÜRSEL

SULAR AKAR TÜRKLER BAKAR

Dağlar ve ovaları insanlarımız faydalanması için ve bizden sonraki kuşaklara emanet olarak kullandığımızı hiçbir zaman unutmamalıyız. Bu dünyanın en güzel ve gözde köşelerine her ne hikmetse bizler birkaç seçimi olan yerlere değil de tarım arazilerine, güzel koylarımıza, biraz daha karlı olsun diye sahillerimize sanayi işletmelerini kurmaktan çekinmiyoruz. Haydi yapanlar yapıyor rantlarını düşük tutmak için ve masraflarını daha aza indirmek için uğraşıyorlar da buralarda yaşayan bizler ufacık faydalar için seslerimizi çıkartmıyoruz.

Yine güzel bir köşemize nükleer enerji santrali kurulma girişimlerini en yoğun olduğu bir zaman dilimindeyiz. Neden nükleer enerji istasyonu yapmak ve çevreyi kirletmek istiyoruz? Acaba birilerinin ceplerine birazcık dünyalık mı girecek? Yoksa başka bir sebeplerden mi bu işlemlere hız verilmesi düşünülmekte? Yoksa birilerine verimleş sözler için mi bu gibi faydadan çok zararı olan girişimler bu gündemleri dolduruyor?

Bizler her işimizi biraz veya çok gelirler getirmek için yaparız. Biraz olanı değil çok gelirler getiren kısımları satarız. Bizden sonra ne olursa olsun diyerek bu dünyayı kirletmek, yok etmek için geride kalacak atıkları ve onların insan, canlılar ve tabiat üzerindeki etkilerini neden düşünmeyiz?

Bizlerin sahip olduğu ve tabiatın bizlere sunduğu güzelliklerden başka yaşadığımız yarların bizler için kıymetini bilmememiz ne acı verici bir insanlık ayıbı olarak karşımıza gelirken neden birileri, bilerler veya önlemeye muktedir olanlar bu işlere ses çıkartmamakta direnmeleri beni inanın yıpratıyor.

Bir güzel yer nükleer santrali yapımı için eda ediliyor. Bir yabancının değdi gibi “Sular akar Türkler bakar” ne yazık ki bizde suların akışına bakıyoruz. Ondaki kuvveti kullanarak enerji haline getirmiyor, terk edilmiş teknolojileri ülkemize kirlilik abideleri olarak dikeyoruz!

Mustafa Nevruz SINACI

OYUN İÇİNDE OYUN, TERÖR VE SOYKIRIM

Geçen sene Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) tarafından iki İsrail askeri suçüstü yakalandı ve tutuklandı. Derhal harekete geçen İsrail, sözde kaçırılan (!) askerlerini kurtarmak adına Lübnan'a girdi. Askerlerini kurtardı. Bu nedeni gerekçe göstererek vahşi bir katliam yaptı. Sivil halkı uzun süre tehdit ve bölgeyi tarumar eden misket bombaları attı. Bölgede günler süren insanlık dışı bir terör estirdi.

Daha önce benzer bir Abba baskını var. Sonra 20 küsur yıl önce vaki ABD'nin İran baskını. Diğer İsrail ve İngiliz baskınları. Demem o ki, her hangi bir devlet içinde veya bu devletin sınırları kullanılarak komşu bir ülkeye vaki taarruz, fiili tehdit ve tecavüzlerde “mukabele-i bilmisil” hakkı, uluslar arası hukukun kati bir hükmüdür.

Şu hale nazaran bundan iki hafta önce ülkemize karşı, ABD işgali altındaki Irak'ın kuzeyinden gelen 200 anarşist ve teröristin taarruzu ve 8 askerimizi kaçırmaması tam bu kabilden bir tecavüzdür ve mutlaka misliyle mukabeleyi muciptir. Oysa, Türk hükümeti tarafından uluslar arası bir hukuki hak olan takip ve askerlerin kurtarılması yoluna gidilmedi. Rica, minnet, pazarlık ve kamu vicdanını derinden yaralayan, hukuk sistemine halel getiren ve hükümete olan güveni sarsan bir yol izlendi.

OYSA...

Sızma teşebbüsü, taarruz ve askerlerin gasp girişimine anında ve derhal hiçbir tereddüde mahal olmaksızın hiçbir kademedan izin veya emir beklemeksizin takiple mukabele edilmesi bir zorunluluktur. Bu aleni bir görevi ihmal, suiistimal ve suçtur. Müsebbiplerinin “her kim olurlarsa

olsunlar” derhal muhakeme ve muaheze edilmesi şarttır. Aksi taktirde, bundan böyle yaşanacak sorunların vebali bu suçlulara ait ve raci olacaktır. Bu işin oyuna, düzene ve siyasete tahammülü yoktur.

TÜRKİYE “TÜRKÇE” HAREKET ETMEK ZORUNDADIR.

Çünkü, başta ABD olmak üzere 28 devletin dahli ile ülkemiz üzerinde anarşi ve terör faaliyetleri yürüten çetelerin basite-hafife alınır ve şakaya gelir bir yanı yok. Bu güne değin eşkıyanın verdiği zarar trilyon dolarları bulmuş ve 40 bine yakın cana malolmuştur. Üstelik bu çeteler dünyanın uyuşturucu, beyaz kadın, silâh ve patlayıcı madde ticareti yapan ve fuhuş sektörünü yöneten uluslar arası bir suç örgütüdür. İlk başta ABD olmak üzere; Teröre karşı tavır koyan bütün devletlerin bu şer ve şeytani harekete karşı mücadele etmesi şart olmakla, iş maalesef böyle yürümektedir. İşin arkasında açık veya gizli Türk veya Türkiye düşmanı 28 emperyalist ülke vardır.

PEKİ NEDEN?

Nedeni şu ki; Türkiye Cumhuriyeti Atatürk’ün vefatından itibaren amansız bir tehdit, dahili işgal, tasallut, psikolojik-asimetrik savaş ve harici kuşatmaya muhatap olmakta ve maruz kalmaktadır. Gaflet ve dalâlet içindeki siyaset ise zaman zaman bu haris emellere alet olmakta ve milli devlet adına yapması gerekenleri yapmamaktadır.

GELİN MESELEYİ ESASTAN ELE ALALIM:

AKP’nin iktidara gelmesi ve AB katılım sürecinin hız kazanması ile birlikte başta Kıbrıs konusu olmak üzere, Ermeni soykırımını, sözde “Kürt Sorunu” (!) ve buna paralel (tamamlayıcı ve bütünleyici bir unsur olarak) hareket edip faaliyet gösteren yasa dışı Ermeni terör ve tedhiş örgütü militanlarına cesaret veren yeni bir af ve atıfet eğilimi gündemleri işgal etmeye başladı. (bu konuda gündem oluşturanların Ermeni asıllı gizli bedhahlar olduğu bilinen bir gerçektir) Hem de, ülkede yaşanan örtülü “deflasyon”, bastırılmış enflasyon, Milli değer ve objektif Maliyet esaslarına aykırı olarak yapılan şaibeli özelleştirmelere; Dahası halkın

içinde yaşadığı (günden güne çoğalan) yokluk, yoksulluk, sistematik yozlaştırma ve genel olarak süren çürümeye rağmen...

Evet, bütün bu olumsuzluklara rağmen 1968'den itibaren hain-çirkin yüzünü göstermeye başlayan, 1992'lerde tahribat boyutları artan, ama aslında son 84 yıldır kesintisiz olarak sabırla sürdürülen 1997'de ivme kazanan ve AKP'nin iktidar olması ile birlikte bütününü açığa çıkan, ağırlaşan ve yoğunlaşan sorunlar, güncel hayatımızı doğrudan etkilemeye ve kendini iyice hissettirmeye başladı. Bir taraftan anarşi ve terörden mütevellit bilânço kabarırken, diğer taraftan iç ve dış borç baskısı, denk bütçe kavramını tarihe gömen faiz ödemeleri devleti zayıf düşürdü ve milleti perişan ederek AB'nin pençesine sürüklenmemize neden oldu.

BU SÜREÇ İÇİNDE

Türk ve İslâm dünyası üzerinde baskılar arttı. Yeni Türk Cumhuriyetleri Soros, silâh tüccarı Dick Keni ve benzeri küresel siyaset simsarları ile küresel kan emiciler olarak tanımlanan emperyalist vampirlerin kısıkcında kıvranıyor. Buna paralel olarak Türkiye Cumhuriyeti AB emperyalistleri tarafından 40 yıldır legal ve illegal biçimde sıkıştırılmakta. Elbette İslâm âlemi de boş bırakılmıyor. Demokrasi maskesi ardına gizlenen büyük bir kültürel deformasyon--misyon saldırısı var. Amerikalı Neo Con'lar sahte Kur'an bile ürettiler. Gerçek Furkan adı ile bütün arap ülkelerinde dağıtıyorlar.

SİLÂH, İLÂH VE İLÂÇ TÜCCARLARI

Bunun gerisinde ise; Bütün şer, şeytani ve menfur emelleri ile "ahtapot" un kolları mevcut. Avusturya da oturan değerli bir Türk bilim adamının deyimi ile Silâh, İlâh ve İlâç tüccarları dünyayı soyup soğana çevirmekte. Muharref İncil yoluyla hür ve hükümrân ülkeler kısıkaca alınıyor, sonra silâh satılıyor ve kargaşa çıkartılıyor. Bu arada başta AIDS olmak üzere biyolojik ve kimyasal virüsler yayılıyor. Sonuçta bir yanda hastalık bir yanda yıkıcı savaş. Bu kertede ilâç sektörü trilyon dolarlar vuruyor.

Afganistan ve Irak işgal altında. Suriye ve İran takipte. S. Arabistan, Kuveyt ve pek çok körfez ülkesi uydulaştırılmış. Afrika'da ki Müslüman ülkelere gelince, iliklerine kadar sömürüldükten sonra kendi kaderlerine terk edilmiş haldeler. Sudan ateşler içinde. Darfur da yüz binlerce insan katledilmiş durumda. Dünyanın dört bir tarafında alçakça soykırımlar devam ediyor. Kıbrıs ta barış tehdit altında. Hasılı; Basiret, beka, inanç ve bilinç yoksunu Türk ve İslâm alemleri hiç de iyi durumda değil.. İslâm alemi ise tümüyle tehdit altında. Pakistan da ki son olaylar da bir büyük provokasyon.

Üstüne üstlük, bütün bunları (sözde) insan hakları, demokrasi ve barış adına yaptıklarını söylemiyorlar mı ! İşte, yalancılığın, mürailiğin, sahtekârlığın, iki yüzlülük, çifte standart ve insanlık düşmanlığı' nın dikalâsı bu. Aslında yaptıkları, güncel haçlı seferlerinden başkaca bir şey değil. Yazıklar olsun, bunlara inanan-kanan ve kapılan gafilere, cahillere ve dalâlete düşmüş olanlara.

Gelelim, bütün Türk ve Müslüman ülkelerin “Lider Devlet” (!?) sanarak yıllarca ümit bağladıkları ve sonunda “hayali sükut ve hüsrana uğratıldıkları” Türkiye'ye..

YURTTA SULH, CİHANDA SULH

Bizde de vaziyet maalesef pek de iç açıcı değil. Büyük Atatürk'ün “Hür, hakim ve hükümler, özgür ve müstakil Türkiye'si” de kuşatıldı. Yurtta Sulh, Cihanda Sulh vecizesinin hakiki anlamı çarçabuk unutuldu. Hani ne demekti ? “Yurtta Sulh, Cihanda Sulh ?” Cevap: “Hazır daima cenge, eğer istersen yurtta ve dünyada barış” Şimdi siz düşünün bakalım, unutulmuş mu ? unutulmamış mı ? Bilinseydi eğer, Irak'ın kuzeyi ile pazarlık mı yapıldı ? yoksa operasyon mu ?

İçerden satılmaya, dışardan yıkılmaya ve parçalanmaya çalışılıyor. İhanet hem içerden ve hem de dışardan. Şimdi kurtarılmayı bekliyor. Bu bağlamda yakın ve özgün tarihi şöyle bir gözden geçirelim:

VEHAMETİN BOYUTLARI

Yaşanan olaylar, vahim gelişmeler ve bütün bunların ardındaki gerçek nedir ?

Evveli malum olmakla, ahirine, en son 16 Aralık 2005 günü akıl insanlar ve gerçek bilim adamları tarafından düzenlenen İTÜ Ermeni konferansına kadar olanına bir bakalım. Elbette bu arada ABD Temsilciler Meclisindeki oylama ve içerde Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Dr. Yusuf Halacoğlu'nun tespitleri de var. Burada olaylar bitti mi, elbette hayır. Süreç bütün hızıyla devam etmekte. Ama, meselâ olayların çok belirgin bir şekilde başladığı ve giderek yoğunlaştığı 4 Eylül tarihini baz alarak, yakın ve kısa dönemi dikkatle inceleyip, irdeleyelim:

Zira, hep söylerim: Nisyan (unutmak) ile maluldur hafıza-i beşer.

Ancak bizde, bir de unutturma ve milli hafızayı silme çabaları var.

Hatırlamaya çalışınız 1 Temmuz 2005 günü sabahı Eyüp Beyaz isimli bir DHKP-C örgütü militanı Adalet Bakanlığına “canlı bomba” girişiminde-saldırısında bulundu. Bu girişim büyük bir gözdağı ve doğrudan devlete yönelik vahim bir tehdit’di. Neyse ki, her biri bir devlet timsali kahraman, fedakâr, cefakâr ve vefakâr Türk Polisi tarafından önlendi.

İşte bu olay, “yakın dönemin” düğmeye basma tarihidir. İyi biline.

Hemen arkasından sun’i bir gündem yaratıldı.Sözde aydınlar (diğer bir anlamda karanlık güçler) ayağa kalktı. Tez elden, yaklaşımakta olan AB müzakere süreci katılım belgesi arefesinde “kürt halklarının !?” henüz kimseler tarafından tanımlanamayan sorunları gündeme taşındı. Sayın Başbakan bu aydıncıklara acele randevu verdi ve 11 Ağustos günü gerçekleşen görüşmede, ilk kez resmi bir ağızdan “kürt sorunu” lâfzı duyuldu. Akabinde şok etkisi ve şaşkınlık. Ama, belirli kesimler çok memnun.

Bu kez, 12 Ağustos'da Başbakan bir açılış için Diyarbakır'a gitti ve orada “Evet, kürt sorunu vardır. Ben de kabul ediyorum” dedi. Tabii mütareke basını çok memnun. Manşetler sözde “kürt sorunu” ile doldu taştı. Ama, AB dışında kimseler bu sorunun ne olduğunu açıkça söylemedi. AB'nin telâffuz ettiği ise, o günleri hatırlayanlar bilir, tam bir bölünme ve parçalanma idi. Enteresandır buna paralel olarak sözde “Ermeni soykırımı” meslesi de günün konusu haline getirildi. Diaspora yanlıları kutsal “fikir özgürlüğü” adına derhal “Ermeni tezi lehine” konferans hazırlıklarına giriştiler.

Ama ne hikmetse, bu girmeye pek meraklı olduğumuz AB ve Ermenistanda fikir özgürlüğü yoktu. Fikir özgürlüğü oralarda “Kutsal” falan da değildi. “Ermeni soykırımı yoktur” biçiminde doğru bir lâf etti diye koskoca Türk Tarih Kurumu Başkan' ımız Prof. Dr. Yusuf HALAÇOĞLU'nu tutuklamaya kalktılar. Ermenistan benzer bir konferansa kesinlikle müsaade etmedi. Bilimin ve belgenin konuşulacağı Avusturya toplantılarına da gelmedi. Üstelik, tam bir küstahlıkla “belge falan tanımam” dedi.

Aynı Türk Tarih Kurumu Başkanı bu defa da, tarihi bir hakikati ortaya koyup, Türkiye de yaşayan “gizli Ermeni” faaliyetlerini açıkladığında hakkında dava açıldı.

Hani su bulandı ya, bu gibi hallerden yararlanmasını çok iyi bilen Yunanistan, gözümüzün içine baka baka 31 Ağustos 2005 tarihinden itibaren “Pontus Soykırımı ve Helenizm” adlı bir kitabı bütün okullarında okutmaya başladı. Bununla da kalmadı. AB üyesi olmasına rağmen Batı Trakya'da yaşayan Türk kardeşlerimiz üzerindeki baskı ve mezalimi arttırdı. Türk adı ve lâfzının kullanılması hakkındaki yasağı pekiştirdi. Diğer taraftan da, Trabzon ve havalisinde meskün Rumların (Romalı vatandaşların) hakları için bir dizi menfur faaliyetler tezgâhlamaktan ve salt Türk menfaatlerini baltalamak için Kuzey Irak'a çeşitli namı altında memur ve misyoner yollamaktan geri durmadı.

Evet, gerçek o ki, düğmeye hakikaten basılmış idi.

4 Eylül 2005 günü Kuzey Irak'ta Türkmen nüfusun yoğun olarak yaşadığı bir kent olan Telâfer'e, peşmergelerinde katıldığı (karadan ve havadan) büyük bir saldırı başladı. Bölge kapatıldı. Yardım gönderilemedi. Kızılay kamyonları Telâfer'e giremedi. Sonradan görgü tanıkları ve Kızılay Genel Başkanı'nın açıkladığı üzere, orada yaşanan tam bir vahşet, soykırım ve sistemli bir temizlik harekâtı idi.

Bu katliam ve soykırımdan bir müddet sonra da Musul, Kerkük ve havalisinde Türkmen tarihinin en büyük saldırı ve katliamları yaşandı. Göz göre göre Türkmenlere ait arsa ve arazilerin gaspı ve demografik yapı ile sözde Kürtler (Ermeni ve Yahudi asıllılar) lehine iskân hareketleri sürdürüldü.

Yani, Türkiye'ye adamakıllı bir göz dağı ve tehdit.

Biz ne yaptık, elimiz kolumuz bağlı olayları seyrettik.

Tıpkı, onur kırıcı ve müsebbipleri lânetli “çuval olayı” gibi...Yönetim, orada asla vazgeçilmez olarak ilân edilen hassasiyetlerden, tarihi haklar, Misak-ı Milli ve Kırmızı çizgilerinden ödün verdi. Bir-kaç ay evvel tapu daireleri ve nüfus idarelerinin basılması yakılması ve yerleşik devlet düzeninin tasfiyesinde olduğu gibi.

Ama, bir taraftan da AB katılım belgesi hazırlanmakta...

Hani şu Irak'ın kuzeyinde bir devlet kurulmasını, Türkiye'nin en az 32 etnik parçaya bölünmesini isteyen; Gümrük birliği antlaşması ile ülkemizi amansızca soyup soğana çeviren, siyasetimize, ticaretimize, tarihimize, kültürümüze, sosyolojimize, Din ve inancımıza hayasızca karışan ve ortalığı sürekli karıştıran AB...

22 Eylül'de gündeme yeni vukuatlar düştü. AB sürecini fırsat bilerek ayağa kalkan Türkiye'deki Ermeni diasforası (taraftar ve yandaşlar/pamuk eller cebe'ci) bir grup aydın (!?) Boğaziçi üniversitesinde yapmayı plânladıkları “Ermeni Soykırımı” ile ilgili ilk konferansın şiddetli tepkiler nedeniyle ertelenmesi ve Başbakan Recep Tayip Erdoğan'ın girişimi ile 2. konferansın 23 Eylül 2005 günü yapılma

teşebbüsü İstanbul Bölge İdare Mahkemesince durdurulunca, derhal AB komiserleri devreye girdi. Karara şiddetle tepki gösterildi. Başbakan ise, “karardan üzüntü duyduğunu ve kararı tasvip etmediğini” söyledi. Oysa, TTK Başkanı Sayın Yusuf HALAÇOĞLU konusunda hiçbir AB’li üzüntü bildirmemiş, tam aksine sevinç çığlıkları atılmıştı.

İşte, AB’nin iki yüzlülüğü, çifte standardı, demokrasi, insan hakları, adalet ve hukuk anlayışı. Keşke bunu, koşulsuz katılım peşinde koşan akıl fukaraları da anlasa ve bilse idiler. Aslına bilmediklerinden değil. Şimdilerde Kırım’da olan sevgili Cem YAREN’in defalarca yazdığı gibi; “pazarlamacı” bunlar. “sap’la samanı karıştıran, Türk milleti ve devleti’nin tarihi misyonundan bihaber” gafiller...

PROFESYONEL BÖLÜCÜ VE SOYKIRIMCILAR

Osmanlıdan bu yana, kronikleşmiş, çaresiz bir “Türk Fobisi” içinde kıvranan, Türk medeniyetine karşı aşağılık kompleksi duyan, tefessüh etmiş uygarlıklarından hicabeden ve 24 saat uyumaksızın ülkemiz üzerinde felâket senaryoları hazırlayan, milletimizin başına “gizlice-sinsice” menfur belâ çorabı ören katil güruh. Tarihi bir araştırın bakalım:

İnsanlık düşmanı kimmiş ? katil, soykırım ve katliam ehli kimlermiş acaba ?

Türk İstiklal Harbinde 'Ana karnındaki' bebekleri kılıçtan geçiren, Doğu ve Batı Anadolu’da milyonlarca masum ve müsemma Türk’ün alçakça katliamıyla ünlü, Ermeni ve Rum-Yunan çetelerini silahlandıran KUTSAL Anadolu’yu işgalci (legal ve illegal) 7 DÜVEL kapitalist ve emperyalist Dünya Devlerinin hezimete uğratılmasından sonra, her karışı ata kanlarıyla alınmış topraklarımızda gözü olan, her fırsatta bizden yenilgilerinin öcünü “öcalan” vasıtasıyla en alçakça metotlarla almaya çalışan:

Arenalarda esirleri vahşi hayvanlara parçalattıran, Haçlı seferleriyle, İspanyada İslâm ve Musevi katliamları, Dünya 'Düz değil' diyenleri ateşte yakmayla, Kazıklı Voyvodalarıyla, Güney Amerikalı

yerlileri ve Kızılderili temizliği ile meşhur, Cezayir, Kongo, Hindistan Katliamlarıyla tanınmış, 2 Dünya harplerinde Toplu Yahudi Soykırımlarıyla, Japonya da ATOM–Vietnam da Napalm, Lübnan da misket Bombalarıyla 'Kitle imha silahları' kullanmış, Balkanlardaki 'Etnik temizlemeye' sessiz, İşgal edili Irakta Milyonların ölümünden sorumlu;

Karanlık geçmişı gibi bugünde “ELİ KANLI” karalık emeller güden zalim, bize hiçbir zaman örnek olamamış, haysiyet, namus, iffet ve şeref duyguları erozyana uğramış, paraya tapan ve paradan başka hiçbir değeri tanımayan, BOP-BİP Büyük Ortadoğu projesinde Irak'ı: Sünni, Şii ve Kuzeyde KÜRT (Ermeni) devleti olarak “MUTLAKA 3 PARÇAYA BÖLME” gayretli içinde olan Amerika Birleşik Devletleri gibi çifte Standartlı, mutasyona uğramış İKİ YÜZLÜ BATI, Masum-müsemma bebek, 70’lik ihtiyar, silâhsız-savunmasız kadın ve yaşlı Kürt kardeşlerimizi katletmiş insanlık düşmanı PKK’ya çanak tutmaya, yardım ve yataklık etmeye devam etmekte kararlı.

HAFIZALARI TAZELEME ANISINA

Lütfen ! bu ve bundan önceki bölümler ile daha sonra yayınlanacak bölümleri dikkatle takip ederek; Geçmiş Kanlı, geleceği karartmaya kalkışan, haysiyet yoksunu Batı Budalası Anadolu da 'Doğmamış bebekleri' ana karnından çıkarıp Kılıçlayabilen 'Ermeni-Rum hayranı' kimliksiz Şerefsizler inadına, tanıdığınız herkese okutun ve iletin.

Özellikle AB yanlısı olduğunun haykıran ve bu menfur yolda yırtınan-çırpınan gafil, cahil ve dalâlette olanlar bunu bilsin. Nasıl bir oyunla, düzenle karşı karşıya olduğumuzu ve bilhassa şu anda lânet bir terör-tedhiş örgütü görünümünde 28 devlete karşı (dahilde ve hariçte) nasıl bir mücadele verildiği iyi bilinsin. Bu işin en başında hariçte Ermeni ve Rum-Yunan unsurları ile dahilde yine Rum-Yunan ve gizli Ermenilerin bulunduğu açıkça görülsün.

HANİ BİLİMSEL AMAÇLI MASUM BİR KONFERANSTI !..

Biraz gerilere, 2005 yılı Ermeni konferansına uzanalım:

Bu Ermenicilerin konferans için seçtiği gün’de enteresandı;

23 Eylül 1991 Ermenistan’ın Rusya’dan bağımsızlığını kazandığı gün...

Ama olmadı. Son anda, birinci toplantıya şiddetli tepki gösteren Adalet Bakanı’nın verdiği bir akılla, konferans adres değiştirdi. Yasal yasağa muhatap olan adres (Boğaziçi Üniversitesi) yerine Bilgi üniversitesi seçildi. Ve, 24 Eylül 2005 günü, yani 24 Eylül 1920’de “Doğu cephesinde Bardız ve Kötek katliam ve soykırımlarının ifa ve icra edilerek 22.856 Türk’ün alçakça ve hunharca katledildiği” bizim için çok acılı (onlar için’se bayram olan) bir tarihin yıldönümünde bu konferans yapıldı. 1916’da aynı gün Tokat-Erbaa’da da yolu kesilen 312 Türk Ermeniler tarafından katledilmişdi...

Çok enteresan bir rastlantı daha var. Konferans için seçilen gün aynı zamanda İsmet İNÖNÜ’nün de (1884-İzmir) doğum günü idi. Hiç olmazsa CHP harekete geçerek; Türkiye aleyhine olan bu konferansın, böyle önemli ve anlamlı bir günde yapılmamasını isteyebilirdi. Fakat, böyle bir talep vaki olmadı. Öteden beri Ermenilerin 3T (tanınma, toprak, tazminat) teorisi bilinmesine rağmen mukabil olarak harekete geçen olmadı. Neden sessiz, pasif ve palyatif kalındı bilinmez. Lâkin araştırmak gerek. Zira, Atatürk’ten beri bu hep böyle. Neden?

“İmparatorluğun Çöküş Döneminde Osmanlı Ermenileri; Bilimsel Sorumluluk ve Demokrasi” konferansı, bu konuda dünyanın tek ve en tolaranslı ülkesi olan Türkiye’ de “en vahim Ermeni katliam ve soykırımlarından birinin yaşandığı ve Atatürk’ten sonra gelen” ikinci Cumhurbaşkanı İsmet İnönü’nün doğum gününde yapıldı.

ERMENİ KONFERANSI VE AB NORMLARI

Bu konferans, tam bütün yönleriyle AB’cilerin demokrasi, insan hakları, adalet ve hukuk anlayışına uygun bir tarzda cereyan etti. Bütün AB insan hakları kriterlerine uyuldu. Sanki bu şer cephe konferansı İstanbul’da değilde, meselâ Paris’te yapılmakta idi. Gerçeklerin açıklanmasına kesinlikle izin verilmedi. Türk tezini, gerçek bilim ve

tarihi savunanlara söz hakkı bile tanınmadı. Hattâ, konunun uzmanı olan bilim adamları “katılma istemlerine rağmen” davet edilmedi, hasbelkader orada bulunanlar “Ermeni soykırımını yoktur, bu iddialar yalan ve iftiradır” demeye yeltenince tartaklandılar. Tertipçiler oturuma derhal ara vererek, efendi ve sahiplerine mahcup olmamak için “bilimi, bilinci ve tarihi” dışarı attılar.

Olayın abartılması, ısmarlayan ülkelere pay çıkartılması ve Türkiye’nin arkadan vurulması konusunda akredite medya dediğimiz “mütareke basını” elinden geleni hakkıyla ve lâıykıyla yaptı. Zaten, ihanet, gaflet ve dalâlet ancak bu kadar olabilirdi. Oysa, Türk tezi ve tarihi hakikatlere ilişkin olarak (önce veya sonra yapılan) hiçbir faaliyet bu “hortumcu medyada” bir-kaç satırdan öte yer almadı.

AIHM’DE BUNLARDAN YANA

Neden ? Nedeni çok basit. Çünkü, ipi “puştun” elinde olan sürecin gereği bu’da ondan. Türkiye, kendi kriterlerini dayatmadığı sürece’de bu süreç böylece sürer gider. Gider, çünkü Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi de bunlardan yana. AB Adalet Divanı bir hak, adalet ve hukuk kurumu değil. Tam aksine siyasi bir örgüt. Türkiye aleyhine alınan kararlardan hangisi adalet ve hukuka uygun. Tabii ki kahir ekseriyeti elbette aykırı, siyasi ve keyfi.

Tarihler 2 Ekim’i gösterdiğinde; MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli Tandoğan da miting yapmaya durdu ve “Türkiye ihanet içinde” diye haykırdı. Peki, siz AB’ye karşı’ mısınız sorulduğunda ise; “Hayır, biz AB’ye karşı değiliz. Ancak, ilkeli, onurlu ve doğru bir konumda katılma taraftarıyız !?” diye cevap verdi. Bu ne iş? Nasıl sakat bir anlayış? MHP milliyetçi, ulusalcı (nasyonal) bir parti değil mi !, ya AB, enternasyonal bir örgüt. Anayasa taslakları ortada. Nasıl katılırsan katıl, sonunda ortada Milli Devlet diye bir şey kalmayacak. Peki, MHP ve Devlet Bahçeli bunu bilmiyor mu Allah aşkına !

Burada ya bir bilinç noksanlığı var, veya süreç tahkim edilmekte

Zira, bu mitingin ertesi günü “tarama süreci” başladı.

Nasıl? Bilinen ve belli olan tarafı ile “Milli Dava Kıbrıs” feda edilerek. Ve dahi, pek çok fedakârlık (yani taviz) yolu açılarak, yahut da verilerek... Tandoğan mitingi üzerinde yapılan tartışma ve konuşmalar haftanın gündemini işgal ettiği için, verilen tavizler ne yazık ki gölgede kaldı. Lâkin süreç hız kazandı.

Hız kazanan süreçte Ermeni diyasforasına pompalanan moral dopinge ilâveten bir de maddi destek sağlamak gerekiyordu. Hem içerden (ihanet şebekeleri) ve hem de dışardan (kıskaç operasyonu) saldırı gerçekleştirmek için... Nitekim beklenen oldu. Bir tarafı TSK gölgesinde neş’et OYAK’ın Fransız ortağı AXA sigorta şirketi aleyhine açılı dava 13 Ekim 2005 günü derhal karara bağlandı. Ermenilere 17 milyon dolar tazminat ödendi, dahası bu “illi/iğrenç-insanlık dışı” davalarında mahrum ve muhtaç olmasınlar diye 3.5 milyon dolar daha “diyasforalara” bağış yapıldı.

Böylece “süreç” hızlandırıldı. Güçlü, paralı ve kuvvetli kılındı.

24 Ekim günü MGK, “Milli Siyaset Belgesini” yeniden tanzim ve tahkim etmek üzere toplandı. Tahkimatın “ulusal değerler öne çıkarılacak, her türlü haksızlık, hırsızlık ve yolsuzluk önlenecek, adalet ve hukukun hakimiyeti sağlanacak, hür, hükümrân, özgür ve müstakil Türkiye Cumhuriyeti’nin bu vasıfları, eşit ve adil katılımın sağlandığı güne kadar garanti altına alınacak ve her ne pahasına olursa olsun anarşi ve terör kurutulacaktır” biçiminde çok özgün, kesin kararlar ve değişiklikler bekleniyordu. Boşuna beklendi.

Olmadı. Bunun yerine “bröve” tartışmaları başladı.

Arkasından Meslis bahçesindeki Muhafız alayı kaldırılınsın vaveylâsı...

Derken bir emekli General; “Artık TSK’ya Mehmetçik denilmesin, Şehit ve Gazi gibi söz ve söylemler orduda kullanılmasın...” demeye durdu. Bu gaflet ! ne dalâlet ! Bu sersem bilmez mi ki, bütün Hıristiyan subaylarının yakasında haç vardır. İncil üzerine yemin ederler,

Türk ve İslâm âlemine yönelik bütün seferlerini “haçlı” ruhu içinde yaparlar.

Bir yanda bu tartışma ve karşılıklı atışmalar sürerken, diğer taraftan 1 Kasım günü Şemdinli olayları patlak verdi. Hem de tam bir isyan provası olarak.. Tıpkı şimdi yaşanan ve 8 erimizin esir alınıp sınır ötesine götürüldüğü trajedi misal. Çuval olayı da tabii ki hafızalarda !

İş bununla kalsa iyi. Aslında ortalık toz duman. Buna mukabil teyakkuz halinde olması gereken devlet durmuş ve dumura uğramış vaziyette. Her şey oluruna terk edilmiş. Sorumlu mevki ve makamlarda oturanlar kişisel hırs, ihtiras ve çıkar peşinde. Vatandaş; Savuma ABD’ye, maliye IMF’ye ve kalanı AB’ye ihale edilmiş durumda. Hükümet ne yapsın. Elinde işi gücü kalmamış ki.. Diye alaylı bir eleştiri içinde. Yalan-talan, rüşvet, iltimas, sahtecilik ve suistimal olanca hızıyla sürüyor. Yozlaşma, gericilik ve yobazlık hükmünü icra ediyor.

İrtica baş örtüsüne karşı direniyor. Mürtecilerin karar mercii AİHM, bahis konusu İslâm olunca “insan hakları,adalet ve hukuk” rafta ve lâfta kalıyor. Karar nasıl ısmarlanmış ise öyle çıkıyor. İmam-Hatip meselesinde bir adım ileri iki adım geri atılıp YÖK’le çelik-çomak oynanıyor. Van, Bolu, Muğla derken sansasyon, heyecan, gerilim, bunalım ve sanal buhran yaratılarak, gerçek kriz geçirtilmeye çalışılıyor.

İÇERDE NE VAR?

Peki içerde yaşanan kriz hangi boyutta?

Buna hiç bakan yok. Hani Hükümet enflasyonu düşürme azim, irade ve kararlılığında idi ya; Efendiler önce DİE’nün hesap usulünü hile ve desise ile değiştirdi. (CHP konuyu iptal istemi ile Anayasa Mahkemesi’ ne götürmektedir) Sonra, başta petrol ve tekel ürünleri, doğalgaz, sigara, elektrik ve suya yüklendi. Bunlar ki, sanayinin temel girdileri ve enflasyonun ana belirleyicileridir. Buna rağmen enflasyon çıldırdığı halde kâğıt üzerinde görülmedi. Sadece fahiş kâr ve Deflasyon etkisi ile sadece beyaz eşya, tekstil ve “zorunlu gıda dışı” diğer/tali

tüketim mallarının fiyatı düştü. Ama hayat pahalandı. Yaşam zorlaştı. Yoksulluk arttı. Maaşlar enflasyona endeksli tutulduğu için gelir iyice azaldı. Emeklilerin neredeyse tamamı ile çalışanların büyük bölümü açlık, kalanı da yoksulluk sınırının altına düştü. Yaklaşık beş milyon nüfusun geçim aracı “asgari ücret” açlık sınırının neredeyse yarısı miktarında (408 YTL) belirlendi. Bu millete yazık, günah. İşverene yük getiriyor diye milyonlarca insan açlık, yokluk ve sefaletle mahkum ediliyor.

Oysa, asgari ücreti yüksek-gerçekçi tutmanın yolu ve çaresi çok basit.

Ama bunu yapmak için “adil ve hakim bir hukuk devleti olmak gerek”

Olamıyorlar. Olmak işlerine gelmiyor. Neden ? Çünkü, yeniden vekil olmak gibi bir ihtiras, hırs ve kompleks bunu engelliyor. Var olanların amacı: Halka ve hak’a hizmet değil. Sadece ve yalnızca kendi nefslerine, çıkarlarına ve efendilerine hizmet. İş böyle oldukça memleket bataktan çıkmıyor. Refah tabana yayılmıyor. Tavanda hakim olan yozlaşma tabana doğru yayılarak hükmünü icra ediyor. Mesele bu...

KLÂSİK HALK PARTİSİ ZİHNİYETİ

Bu arada, klasik Halk Partisi zihniyeti ile AKP çevresinde özenle yaratılan dar bir “mutlu azınlık” devletin rantını sömürmeye, kayıt ve kapsam dışı kalmaya, vergi kaçtırmaya ve fırsat buldukça “yasa dışı yollardan” nemalanmaya çalışıyor. Belirli ürünlere yapılan haksız, adaletsiz ve suni zamlar bu kesimin işine yarıyor. Kaçakçılık, sahtecilik, haram kazanç, uyuşturucu, silâh ve beyaz kadın ticareti şaşırtıcı boyutlara ulaşıyor. Asi, hain ve eşkiyanın cirit attığı bölgeler elektrik, su parası vermiyor. Vergi ödemiyor. Doğu gaddarca batı’yı sömürüyor. Böylece, adeta bir suç ve suçlu cenneti haline getirilen Türkiye’de devlet, küçük esnaf ile dar ve sabit gelirli kesimin vergisine muhtaç ve mahkûm hale düşürülüyor, o kesim “mezalim” derecesinde sömürülüyor.

Neden ?!.. Hangi devlet ve hükümet halkını bu kadar ihmal etmek ister.

Günümüzün Düyun-u Umumisi IMF böyle istiyor da ondan.

Osmanlı'nın çöküşü Fransa'dan aldığı ilk borçla başladı.

Her türlü fitne-fesat o borç para ile geldi. Osmanlı bitti. Fitne bitmedi.

Bilâkis, Osmanlı'nın borcunu bitiren DP bitirildi. Masum ve müsemma Başvekil Menderes, Polatkan ve Zorlu asıldı. Türkiye'yi 200 milyar zarara uğratan ve 35 000 kişinin katili olan eşkıya'nın ise kılına bile dokunulamıyor. Evet, devir-devran işte bu kadar değişti. Tabii ki, devri cebren ve hile ile değiştirenler “standart gündem ve sabit süreç sahipleri” boş durmamakta.

HARİÇTE GÜDÜLEN GÜNDEM

Dahilde olup biteni saydık. Bir'de hariçten güdülen gündeme bakalım:

Bir kere “Kürt sorunu” telâffuz edildi ve Başbakan tarafından kabul gördü ya, şimdi de “alt kimlik—üst kimlik” teraneleri aldı yürüdü. Oysa, yaşanan anarşi, terör ve tasallutun Kürt kardeşlerimizle hiçbir ilgi ve alâkalarının bulunmadığı zaten ayân olmuştu. Amma araya tam bir ustalıkla, PKK'ya af ve akabinde seçim barajının düşürülmesi talepleri sıkıştırıldı. Menfur maksat, önce potansiyel suç unsuru kadroları (1974 affında olduğu gibi) dışarı çıkartmak, sonra plânlandığı gibi etnik temelde “bölücü” bir siyasal yapılanmaya zemin hazırlamak. Azınlık üretme işine hız kazandırmak. Etnik ve mezhepsel ayrışmayı tahrik etmek. AB, Mason ve misyoner işbirliği içinde mukadder sona doğru ilkeyi sürüklemek.

Yanı sıra, ABD tarafından özellikle Patrikhane ve Ekümenik meselesi, Heybeli ada Ruhban Okulu, Avustralya tarafından Çanakkale-Gelibolu anzak mezarlığı, AB ve Türk Solu tarafından Ohannes Pamuk ve Hrant Dink konusu kaşınıyor. TCK'nun 301. maddesi gündeme getiriliyor ve yargıya müdahale talep ediliyor. Oysa, daha önce aynı

suçtan mahkûm H.Celâl Güzel ve diğerleri için nedense kılları bile kıpırdamamıştı.

Şimdi hatırlayınız. Bir ay önce “insan hakları” adalet ve hukuk yokluğu, devlet mezalimi, ikinci sınıf vatandaş muamelesi ve sair ekonomik ve sosyal sorunlardan dolayı Paris’te başlayan ayaklanma bütün Avrupa’ya yayıldı. Binlerce araç yakıldı. AB ve Fransa ne yaptı, en insanlık dışı yöntemler, şiddet ve vahşetle olayları bastırdı.

Tam zamanı gelmiş ve büyük bir fırsat ortaya çıkmıştı. Neden TBMM İnsan Hakları Komisyonu AB gibi bir heyet teşkil ederek olay yerine gitmedi. Fransa neden kınanmadı ? Küresel siyaset bu mudur ? Tam fırsat çıkmış iken bu atalet, zafiyet ve çekingenlik niye. Bizim dışışleri ne yapar. Neden ortam hazırlamaz. Açılım-atılım yapmaz. Olabildiğince pasif, sessiz ve palyatif durur !? Bu yüzden Ermeni ve Rumlar büyük mesafe kat etmedi mi ?

Devam edelim. Bizim dışışleri bir alem. Sanki monşer sultanı halâ sürmekte gibi. Hani derler ya: “Türkiye de İçişleri, Dışışleri, Milli Eğitim ve Maliye Bakanları asla Türk’ten olmaz” diye ! Bunun elbette doğru olması mümkün değildir. Zira, bu bakanlıkları dönme ve devşirmelere verecek kadar Türk ve Türkiye düşmanı bir başbakan düşünmek mümkün değildir. Amma, Allahu alem insanın kafası karışıyor. Lâkin, olup bitene bir bakınız. Louzidiu davası Rum asıllı bir avukata verildi. Dava kaybedildi. Tazminat verildi. Vahim bir yol açıldı. Şimdi de, “KKTC’de emlâk iadeleri, taşınır ve taşınmaz malların tazminat talepleri” gündemde. Kanun kabul edildi. Rumlar Louzidiu emsalini kullanarak muhtemelen Türkiye’yi 40 milyar dolar zarara sokacak.

BU'DA RUMLARIN 3T KURALI !

Evet, Rum ve Yunan da Ermenilerin yolunu izliyor. Aynı stratejiyi uygulamaktalar. Tanınma, Toprak ve Tazminat. Bu gidişle Kıbrıs’ı da aynı akıbet bekliyor. Peki Hükümet, buna misilleme olarak 1960-1974 arası Kıbrıs Türkleri’ne verilen zarar, hasar, soykırım, gasp ve katliamların hesabını neden sormaz ? Niçin tazminat talebinde

bulunmaz ? Tam zamanı değil mi !? Dışişlerinin bir görevi de bu alanda “mukabele-i bilmisil” yapmak ve müteakıl alternatif politikalar üretmek. Neden gereği yapılmaz. Niçin daima savunma pozisyonunda kalınırdı, kamu vicdanına rağmen taarruza geçilmez.?

Bu milletin mâşeri vicdanı ATATÜRK’tür.

Bakınız, Mareşâl Mustafa Kemâl Atatürk’ün devlet yöneticiliği ve yönetmek üzerine veciz düşünceleri: “Yönetmek; özellikle bir sistemi, bir ülkeyi yönetmek; ESTETİK, BİLGİ, SEVGİ, SAYGI ve YETENEK gerektiren zor bir sanattır HİÇBİR MAZERET BAŞARININ YERİNİ TUTAMAZ.” (M.Kemal Atatürk)

Bir de, milletvekilleri dahil olmak üzere demokratik yollarla seçilerek gelinen görevler münasebetiyle yapılan yeminlere bakalım: “Devletin varlığını ve bağımsızlığını, yurdun ve milletin bölünmez bütünlüğünü, halkın kayıtsız şartsız egemenliğini koruyacağıma; adalet ve hukukun üstünlüğüne, demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti ve Atatürk ilkelerine bağlı kalacağıma; halkımın refah ve mutluluğu için çalışacağıma; her yurttaşın insan haklarından ve temel hak ve özgürlüklerden yararlanması ülküsünden ve Anayasaya bağlılıktan asla ayrılmayacağıma; (bu yemin eden her kim olursa olsun yeminini arkasında durmaz ise onun peşinde olacağıma hiç bir siyasi güdüme girmeden tarafsız olarak bu suçları yayınlayacağıma ve kesinlikle kimseden destek almadan tek halkın düşüncelerini yaşatacağıma kanımın son damlasına kadar bu milletin hizmetinde olacağıma) namusum ve şerefim üzerine and içerim”

Fakat, her ne hikmetse bu yemine genellikle uyulmaz ve yeminler çarçabuk unutulur.

İŞTE GERÇEKLER

AB’nin bütün söz, vaad ve taahhütlerine rağmen KKTC halâ ekonomik abluka, ambargo, siyasi, sosyal, iktisadi, ticari ve hukuki izolasyon baskısı altında. Bunca taviz ve ivaza rağmen kalkmadı. Her hangi bir iyileşme olmadı. Mesele “Milli Kahraman” Dr. Rauf

Denktaş'ın diskalifiyesi idi. Başardılar. Harcadılar. Özel bir görevle Talât'ı oraya getirdiler. Kıbrıs'ta en güçlü mukavemet unsuru kırıldı. Köprüler yıkıldı. En etkin ve mukavim kale düştü. Kıbrıs palikarya oyunları ve AB yalanlarına kurban edildi. Baştan sona bu sürece katkıda bulunan ve taviz verenlerin hepsi “vatan haini” değil de nedir.

Avrupa emperyalizminin kirli ve iki yüzlü politikaları, yalan, oyun ve düzenleri bununla bitmiyor. Yukarda kısaca bahsettiğimiz ve aşağıda bütün ayrıntılarına gireceğimiz; 1948 karar, antak ve antlaşmalarına aykırı olarak ıstarla gündeme taşınan Ermeni soykırımı meselesine şimdilerde TUSİAD'da alet ediliyor. Bu gidişle TCK yeniden gündeme gelecek ve muhtemelen AB talimatları doğrultusunda 301. madde değiştirilerek, tam “ihanet şebekeleri” AB'nin istediği hale gelecek.

Ondan sonra görün olacakları.

“Ermeni soykırımı konusu” tıkandığı yerde bir “kriter” haline dönüşecek.

Ardından Yunanlılar “Yunan-Rum” soykırımı'nı gündeme taşıyacaklar.

Olmadı. Bu defa “Kürt soykırımı” ileri sürülecek.

Türkiye, daha 90 yıl önce 20 milyon km²'ye yayılan mal ve mülkleri, vakıfları, imaret ve külliyesi tapulu arazileri üzerinde bir hak iddia etmezken; Bu topraklarda soykırım, katliam ve tehciye uğramış milyonlarca Türk'ün hakkını aramayıp, tazminat taleplerinde bulunmaz iken, onlar bunları tek tek yapacaklar. Gündeme getirecekler. Sonunda bir şey alamasalar veya yapamasalar bile, ülkenin iyice geri kalmasına, telâfisi çok zor olacak zarar ve tahribata neden olacaklar.

Zaten, en ümitsiz şartlarda bile istedikleri bu değil mi !

Bu nedenle, esas konuya geçmeden bölümü şöyle bağlamak istiyorum;

“Ey Türkiye, Türk Halkı ve Türk Hükümeti kendine gel. Bu kefereye “milli maliyet” hesabı yapmadan mal satma. Yerel ve lokal

hesaplara dayalı özelleştirme yapma. Onlar ta, Fatih Sultan Mehmet Han döneminde “fetihle” ellerinden çıkan mülkün hesap ve tazminatını almaya yeltenirken; Sen, Viyana kapılarından Hindistan’a, Venedik’ten Kanarya adalarına, bütün Kuzey Afrika gasp ve katliamlarına kadar her hakkın, kayıp ve soykırımın peşine düş. Onlar hesap sordukça sen de sor. Mukabili- (mütekabiliyet) olmadıkça hiçbir konuya girme. Ve asla kimseye TAVİZ VERİLMESİN”

Şimdi gelelim ana konumuza.

Yukarda yazıp, açıkladığımız ve sayıp döktüğümüz bütün konuların anası.

Entegre bir konsept; Ermeni soykırımı konusu.

Bu konuda en “objektif” konferans 16 Aralık 2005’de yapıldı. İşte ayrıntılar:

Önce ilginç bir ayrıntıyı arz edeyim. Şöyle ki; Konferans düzenlenmeden, daha önce bahsettiğimiz Bilgi Üniversitesi’nde “diaspora yanlısı ve Türkiye karşıtı” olarak yapılan malum konferansın bütün konuşmacıları ile bilâhare, açıklanan Ermeni tezi’ni destekler mahiyette demeç veren, yazı yazan ve canlı yayınlara katılan bütün “aydın” lara davetiye gönderildi. Başta Ermeni bilim adamları olmak üzere hiç birinden bir tek olumlu cevap dahi alınamadı. Gündümlü plâformlarda tek başlarına atıp-tutan kişiler “bilimin ilke, norm ve kriterlerine uygun ve tamamen objektif-tarafsız bir yaklaşımla hazırlanan bu konferansa katılmak istemediler. Daha doğrusu kaçtılar. Bunun üzerine, organizasyon komitesi Türkiye’de bir ilk’e imza atarak aşağıdaki bildiriye yayınladı:

“ERMENİ GÖRÜŞÜNÜ ANLATACAK BİLİM ADAMLARI ARANIYOR”

Önce, Sivil Toplum Kuruluşları Birliği Platformu’nun (STKBP) 15-16 Aralık 2005 tarihlerinde İstanbul’da düzenlenen “Türk-Ermeni İlişkilerinde Tarihi Gerçekler” konulu sempozyumda Ermeni görüşünü yansıtacak bilim adamları arandı. Aslında katılmak ve sunum yapmak

isteyen çoktu. Fakat, sunumlarının arkasında durabilecek cesaretleri yoktu.

Sempozyuma davet edilen Ermeniler, inatla soykırım iddialarını tartışmayı reddederek katılmayacaklarını belirttiler. Daha önce yine İstanbul’da benzer bir konferans düzenleyerek katılımcıları bırakın, dinleyicileri bile kendileri seçerek soykırım olduğunu iddia eden demokrat! aydınlar! da sempozyuma katılmaktan imtina etti. Konuya ilişkin olarak Platform adına yazılı bir açıklamada bulunan Prof.Dr. Aysel Ekşi, aralarında Bilgi Üniversitesi'nde gerçekleştirilen konferansa katılanların da bulunduğu bazı kişilerin de daveti geri çevirdiğini veya tekrar tekrar aranmalarına rağmen yanıt vermediklerini ifade etti.

Türkiye ve Türk tezi aleyhine düzenlenen Ermeni konferansının biraz inceleyelim:

Sempozyumda iki tarafın da görüşüne yer verilmesini istediklerini kaydeden Prof. Dr. Ekşi, “Ancak Ermeniler sempozyumda soykırım iddialarını tartışmayı reddetti, konferans zoraki tek yanlı olacak” dedi. Sempozyumda, olayların canlı tanıklarının da konuşacağını belirten Prof. Dr. Aysel Ekşi, ayrıca aynı günlerde 23 derneğin bir araya gelerek oluşturduğu “Asılsız Ermeni İddialarıyla Mücadele Federasyonu” nun düzenlediği ve Ermeni soykırımını yalanlarına karşı gerçek kesimlerden oluşan bir serginin de açılacağını kaydetti.

“SOYKIRIM YOKTUR” DEMEK “YASAKTIR” UTANCI”

Elbette bu hukuken ve ahlâken bir utanç vesilesidir. Lâkin AB’nin ar damarı çatlaktır. Prof. Dr. Ekşi, sempozyuma davet edilen bazı Ermeni bilim adamlarının “Önce soykırımı tanıyın” şartını koştuklarını belirtti. Prof. Dr. Ekşi, Erivan Devlet Üniversitesi Rektörü Prof. Radik Martirosyan’ın, “Davetinizde soykırım yerine ‘savaş trajedisi’ demeniz bir gerçeğin inkarıdır. Bu gerçek birçok parlamento tarafından tanınmıştır. Başta Fransa ile İsveç, Norveç ve İsviçre olmak üzere bazı ülkelerde ‘soykırım yoktur’ demek suçtur” diyerek daveti kabul etmediğini bildirdi. Michigan Üniversitesi Ermeni Araştırmaları Merkezi öğretim üyesi Prof. Dennis R. Papazian’ın da "Sempozyuma

Ermenistan'dan katılan olursa geleceğini, aksi takdirde sempozyumda yalnız kalmak istemediğini" belirttiğini vurguladı. Türkiye'ye gelerek gerçeklerle karşılaşp yüzleşmekten ve tartışmaktan kaçınan Martirosyan'ın sözleri, Ermenilerin soruna ne denli bağnaz ve ön yargılı baktıklarının bir örneğini teşkil etmektedir. Sempozyuma davet edilenlerden bazılarının katılmaktan imtina etmeleri, (kaçınmaları) yanıt vermemeleri ya da Ermenistan'dan katılım olursa gelebileceklerini belirtmeleri, Ermeni diasporasının baskı ve sindirme politikasının nasıl etkili olduğunu bariz bir şekilde gözler önüne sermektedir. Gündümlü Ermeni yazarların kendi adlarına tezlerini açıklayabilecekleri bir konferansa katılmaktan ürkmeleri son derece üzücü ve düşündürücüdür. Bunun üzerinde durmak gerek. Ermeni diasporasının, sorun ile ilgisi ve bilgisi olmayan yerel meclisler veya milli parlâmentolardan soykırımı tanıma ve inkâr edeni (medeni hukuka aykırı olarak) yargılama kararları çıkartma çabaları ve buna karşın gerçeği bağımsız platformlarda yüz yüze tartışmaktan sürekli kaçınmaları, tarihi sansürleme ve ifade özgürlüğünü kısıtlama girişimlerinin en güzel kanıtıdır. Ermeni diasporası tek yanlı konferanslar düzenleyip, aksi görüşü savunanları davet etmemekte, katılmak isteyenleri ise engellemektedir. Davet edildikleri konferanslara da yine tek yanlı bir tavırla katılmaktan imtina etmektedirler. Zira karşılıklarına Ermeni sorunu konusunda uzmanlaşmış, bu konudaki arşivleri, tarihi belgeleri incelemiş bilim adamlarının çıkacağını, yalanlarının yüzlerine vurulacağını çok iyi bilmektedirler.

Ermeni diasporası ve Taşnak yanlısı Ermenistan hükümeti, farklı görüşlere tahammül dahi edememekte, yalnızca kendi doğrularını geçerli ve tartışılmaz bulmaktadır. Kendi görüşlerini savunanlarla birlikte düzenledikleri etkinlikler ve “körlerle sağırılar birbirini ağırlar” tarzındaki etkinlik ve art niyetli yaklaşımlar devam ettiği sürece, Ermenistan ve Türkiye arasında sağlıklı sürdürülebilir bir diyalog ve işbirliği kurulması imkânsızdır.

Akademik (bilimsel) düzeyi yüksek konferanslarda yüzleşmek yerine, dramatik senaryolarla acındırma edebiyatı yapmak, Ermeni sorunu hakkında bilgisi olmayanları yanıltmak için yeterli olabilir.

Ruslar tarafından silahlandırıldıkları için Doğu Anadolu'yu yakıp yıkan Ermenilerin masum sivil halka yaptıkları işkence ve katliamların kanıtları ortadadır. Osmanlı'nın 1915'te, I. Dünya Savaşı yıllarında birçok cephede yenilirken, savaştıkları cepheleri ve ülkenin diğer bölgelerindeki Ermenileri ve tabii ki başkaca azınlıkları bir kenara bırakıp Doğu Anadolu'dakileri öldürmeye koşmasının manasızlığı ortadadır. İhanet ve suçluluk duygusuyla Batıya kaçan Taşnakların torunlarının dünya kamuoyunun gözü

önünde oynadıkları dram-komedi sona ermek üzeredir. Gerçekte kirli maskeler yıllar önce düşmüştür. Diyaspora ve uzantısı bir takım terör ve tedhiş örgütleri ile suç organizasyonları bu işin ticaretini yapmaya koyulmuşlardır. Muarızlarımız da bu durumdan yararlanmaktalar.

Gerçekleri dezinforme etmek, kin ve nefreti körüklemek için ardı arkası gelmeyen asılsız kitaplar yazmak, konferanslar düzenlemek ne tarihi değiştirir, ne de geleceğe yönelik olumlu sonuçlar doğurur. Abraham Lincoln'ün söylediği gibi “İnsanların tümünü bazı kereler kandırabilirsiniz, bir bölümünü de bazen kandırabilirsiniz, ama insanların tamamını ilelebet kandıramazsınız”. Türkiye burada 40 yıldır kandırılan bir ülke konum ve durumundadır. Kısacası “Ermeni soykırımı” tarihi bir karikatüre dönüşmek üzeredir.

Soykırım Kurbanlarını Anma Organizasyonu (SKAO)

www.geocities.com/soykirkur , soykirkur@yahoo.com

Bu metin internet üzerinden yüzlerce bilim adamı yanında, binlerce gazeteci, yazar-çizer ve milyonlarca internet adresine gönderildi. Düzenlenen konferansın, bu güne kadar yapılan “en objektif-tarafsız ve bilimsel” düzeyde gerçekleşmesi için azami dikkat ve gayret, hiçbir fedakârlıktan kaçınılmadan gösterildi. Ayrıca, yerli ve yabancı medyanın katılımı ve konferansı izlemesi için gerekli organizasyon ve hazırlık yapıldı.

Tekrar belirtmeliyim ki, konferans plânlanırken ayırimsız olarak, lehte veya aleyhte olan bütün taraflar davet olundu. Bütün kişi ve

kesimler çağırıldı. Her türlü hazırlık evrensel norm ve bilimsel kriterlere uygun olarak yapıldı. Biz’de “Turkish Forum Alliance” olarak konferansın başından sonuna kadar orada idik.

MECBURİYETTEN “TEK YANLI”

İstanbul Teknik Üniversitesi Rektörü Sayın Prof. Dr. Faruk Karadoğan, açılışı yapılan 'Türk-Ermeni İlişkilerinde Tarihi Gerçekler' adlı sempozyumun, 'soykırım' tezini savunanlar katılmadığı için 'zorunlu olarak tek taraflı bir toplantı' haline geldiğini açıkladıktan sonra; Basın mensuplarına dün konferansa ilişkin beyanlarda bulunan Rektör Karadoğan şunları söyledi: "Ermenistan'dan çağrılanlar, 'Soykırımı tanıyın, sonra toplantıya gelelim' şartını getirmişlerdir. Bunu söyleyenlerin konuya bilimsel yaklaştığını söylemek zordur. Ama bizler toplantı objektif-tarafsız ve bilimsel olsun istedik buna rağmen karşı görüş bildirmek isteyen çıkmadı." Dedi.

'SOYKIRIM' İDDİASINI SAVUNMAYA GELMEDİLER

Evet, İstanbul Teknik Üniversitesi'nde düzenlenen “Türk-Ermeni İlişkilerinde Tarihi Gerçekler” Sempozyumu'na, soykırım iddiasını savunanlar gelmedi. Toplantıya Amerika Birleşik Devletleri'nden davet edilen Prof. Dr. Dennis Papazyan, Prof Dr. Richard Hovannisyan, Prof. Levon Maraşlıyan, Prof. Ruben Paul Adalıyan, Prof. Vakakn Dadriyan ile Ermenistan'dan çağrılan Dr. Lavrenti Barsehyan, Prof. Babken Harutiunyan ve Doç. Dr. Ruben Safrastyan katılmadı. İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Mustafa Kemal Anfisi' nde düzenlenen sempozyumda konuşan Prof. Türkkaya Ataöv, yurtdışında Türk tarafının tezleriyle ilgili hiçbir şey yayınlanmadığını belirterek 'Yabancı gazetelerin, televizyonların bu kadar taraflı olacaklarını hayal bile etmezdim. İfade yolları genelde ve geleneksel olarak kapalıydı' dedi. Gazeteci Tuncay Özkan da, diasporanın yaptığı gibi Ermeni Mezalimi'nden kurtulmuş Türklerle yapılan röportajlardan oluşan bir video sunumu gerçekleştirdi. Bu sunum, ABD ve Fransız Ermenilerinin yaptığı gibi yalan-dolan, iftira ve düzmece değil gerçektir.

Mesut ARTAR

OYUNUN BİTİŞİ, BAŞKA BİR OYUNUN BAŞLANGICI DEĞİL Mİ?

Hayalleri var insanların. Kimisi ne istediğini bilen, kimisi bilmeyen. Kimisi sevdiği için kurar hayalleri; kimisi hayal kurar, yıkmak için hayalleri.

Sevgileri var insanların. Kimisi ne sevdiğini bilen, kimisi bilmeyen. Kimisi sever birilerini, sevgi nedir bildiği için; kimisi birilerine sevdiğini söyler, yıkmak için sevgileri.

Hayaller ve sevgiler? Bazen biri birinden ayrılmayan ikili, bazen biri birinin panzehiri. Sevgililer hayal kurmayı sever aslında masumca. Çoğu zaman olmadık hayaller yıkar sevgileri acımasızca. Bazıları bilir hayaller gerçek değildir. Bazıları farkında değildir; hayal nedir, gerçek nedir?

Büyük adam olma hayali ile kalkıp, Gurbet'e giden aşk çocukları var. Memleketinden onun için gözlerinden aşk damlacıkları yuvarlayan bir yüreği unutup başka bir ufka, başka bir kalbe yelken açan aşk(cık) çocukları var. Sevmeyi oyun zanneden ve her seferinde kaybeden aşk garibesi insanlar. Hiç sevmeyi öğrenemeyecek garip kalplere çobanlık yapan insanlar?

22 Temmuz günü yapılacak milletvekilliği seçimleriyle ilgili olarak aday listeleri açıklandı.

Bu listeler henüz kesin değil tabi. Yerlerini beğenmeyip istifa edenler olabilecek belki.ama öyle veya böyle Seçim takvimi işliyor sizin anlayacağınız.?Kırılan kalpler, yıkılan umutlar?

Bir oyunun bitişi, başka bir oyunun başlangıcı değil mi yani?? Felsefesi bu ve buna yakın insanlar tanıdım. Bazısı ne yaptığının farkında değil; bazısının, yıkılan sevgiler umurunda değil.

Bir dünya istiyorum?..içinde şunlar şunlar olsun?? diye cümleler kurmayacağım bu satırlarda. Nasıl olsa yalan limitini dolduracak bir aşk çocuğu her asırda olacak. Nasıl olsa gurbet'e adam olmaya giden birinin ardından, her şehirde bir ayrılık türküsü yakan bulunacak.

Birileri ağlayacak, birileri aldatacak. Birileri bu satırlarda okuduğu bu mektubu, yazıyı algılayacak. Ve bu mektubun sahipleri bir anlığına olsun donup kalacak. Birileri gurbet'te aşk başkadır? Şarkıları mırıldanacak. Kimi öfkesini yutacak, kimi pişmanlık duyacak. Ve bu cümlelerin sonuna, sonu olmadığı için bir nokta hiçbir zaman konmayacak. O yüzden Memleketimizin ve insanlığımızın kıymetini bilelim.

Birileri kurallar uydurup insanların önüne sunuyorlar. Hayat ve yaşamak nedir acaba? Sadece doğmak ve nefes almak mı? Hiç düşünmeden gelmişiz gideceğiz deyip tüm nimetleri düşünmeden ayrımsız kabullenmek mi? Hani derler ya "üzümünü ye bağını sorma" misali sadece üzüme mi aldanıyoruz.

Her başlangıcın bir sonu mutlaka vardır. Bunu herkes bilir. Demek ki aldandığımız ve Ahir etimizi feda ettiğimiz dünyanın da bir sonu mutlaka olur. Ama insana yarınlar hiç bitmiyor gibi geliyor. Kendisini Çınar ağacı falan mı sanıyor ki?

Ama çınar ağacında asırlar geçse de bir gün kuruyacak. Demek ki her şeyin bir sonu var.

Her son bir başlangıç derler. Bunun başlangıcı neresi. Çocuğun doğması mı? Ya da vadesi gelince canlının hayata veda etmesi mi? Kıyısından, köşesinden tutunmaya çalıştığımız bu hayatta herkes birilerinin özgürlüğünü, vatandaşlık haklarını kısıtlamak için uğraş veriyor. Özgürlüğü o veya bu şekilde kısıtlanmış herhangi biri, başka birinin özgürlüğünü, haklarını; o başka biri, bir başkasının özgürlüğünü; o başkası, bir başkasının özgürlüğünü kısıtlamaya çalışıyor. Bu zincir günden güne kendisine yeni halkalar ekleyerek büyüyüp gidiyor.

Birileri kurallar uydurup insanların önüne sunuyorlar hayat, diye. Hak, Hukuk , vatandaşlık hakkı, Özgürlük, diye bağırırlar bir bakmışsınız ki bir takım çizgiler edinmişler kendilerince ve o çizgilerin dışına çıkanları lanetli kılmışlar. Duyar gibiyim şu an hop hop! tamam da nereye kadar özgürlük, nereye kadar kuralsızlık, nereye kadar vatandaşlık haklarınız. Diyenleri. Anlatmaya çabaladığım kuralsızlık değil. Evet, kurallarımız olmalı; lâkin bu kurallar insanların bozup pisleterek önümüze sundukları kurallar olmamalı. Asıl olan kurallar, kendimizi tâbî hissetmemiz gereken kurallar, Tanrı'nın kuralları olmalı öncelikle. Ama insanların pis elleriyle hükmetmeye kalkışıp kurallarını değiştirdiği hayat öyle bir yere gelmiş ki; nedense Tanrının kurallarından çok insanların uydurduğu kurallara uymak mükellefiyetinde hissediyoruz kendimizi. Öyle benimsemişiz ki bu uydurmaca kuralları, yerine getirmediğimizde

kötü hissediyoruz kendimizi, bunalıma giriyoruz. Kurallar, sınırlar, hürriyet denilen kısıtlamalar, şırıngayla damarımıza verilen eroin gibi. Hoş bir zevk veriyor, damarımıza girerken. Farkında değiliz ki kendi ellerimizle tertemiz kanımızı boşaltıp, damarlarımızı zehirle doldurduğumuzun.

Memleketimde nedense isyan denildiğinde bir panik havası oluyor hemen. Bir yerde, bir toplulukta isyan kelimesi söylenmeyiversin, hemen yüzler birbirine bakınıyor, korkuya kapılıyor. insanların büyütüp beslediği, ruhsatsız iş yeri çalıştıranlara göz yumanlara, pasajlarda demir doğrama işi için ruhsat verenlere, yapılmayan yollara, dökülen kaldırımlara, işçiye, memura, emekliye çay kaşığıyla verip, kepçeyle alanlara, seçim yatırımı için göz boyama için yapılan hizmetlere kötü kuralları gör artık, bu düzensiz düzenin çarkı içinde döndüğün sürece hiçbir şeyi değiştiremeyeceğini. Şimdilik kurallara boyun eğiyorum; ileride iyi bir yere geldiğimde bu kurallara hükmedip değiştireceğim deme ey arkadaşım. O zaman, zehir damarlarını çoktan doldurmuş olacak ve istesen de boşaltamayacaksın o zehri damarlarından, hükmedip değiştiremeyeceksin o kuralları. Hatta, o zehir, içine işleyip, sen kendinden geçtiğinde hoşuna gidecek, o kuralları sözünün geçtiği insanlara uygulatmak, insanların haklarını, özgürlüğünü kısıtlamak.

Bu serzenişlerimi duyun istiyorum. Arabayla o eşikten kaç bu eşikten kaç, bakımsız, boyasız parklara, dökülen yaya kaldırımlarına, Arap saçına dönmüş şehir trafiğine, sözde engelliler için yapılmış yaya geçitlerine, bir türlü bitmeyen üst geçide,üstüne ölü toprağı serpilmiş çorum sivil toplum kuruluşlarına,bunların sizin temel haklarınız olduğunu duyurun istiyorum.

Gelin, başımız önümüzde yürümeyelim artık. Haydi, haykıralım kardeşlerim. Kızıyla, erkeğiyle, rockçısıyla, popçusuyla, converselisiyle, iskarpinlisiyle, başörtülüsüyle, dekoltelisiyle köylüsüyle, şehirlisiyle, işçisiyle, memuruyla, emeklisiyle,esnafıyla

Dik turalım başımızı, göğe doğru bakalım artık. Gökyüzünden, özgür maviliklerden özgür kurallar devşirelim artık.

İsa KAYACAN

DÖRT KADIN ŞAİRDEN

Şairlerimiz, şairelerimiz.Kadın şairlerimizden dördünün şiirlerinden mısra ve bölüm örnekleri efendim.Sırayla:

NURTEN EMRE

Bursa ilimiz merkezinden sesleniyor Nurten Emre.Yazdıkları, yayınladıkları, bize gönderdikleri var şiirlerinden.Bunlardan, “Sensiz Hayat” adlı, başlıklı şiirinden:

-Baharda güller açar

Bülbüller neşe saçar

Sen olmazsan yanımda

Mutluluk benden kaçar..

Mutluluk tek kişiyle yaratılmıyor, şekillendirilemiyor..Mutlaka iki kişinin olması ve anlaşılabilmeleri gerekiyor değil mi?

MELAHAT ECEVİT

Isparta ilimiz merkezinden sesleniyor Melahat Ecevit.Bes dörtlükten meydana gelen “Öyle Git” başlıklı şiiri var elimizde. Bu şiirin bir dörtlüğü:

Nerde aşka körük çeken sözlerin?

Hani canevimi yakan gözlerin?

Ben sana hastayım, ciğer közlerim

Tenimi çarmıha gerde öyle git...

Gidebilmek için, istenilen, beklenenlerin yerine getirilmesi öyle kolay olmuyor.Gitmelerde öyle kolay olmuyor.

FATMA UÇARLAR

Isparta ilimiz merkezinden seslenen şairelerimizden, şairlerimizden biri Fatma Uçarlar.”Bitmedi Yasın” başlıklı şiiri üç dörtlükten meydana geliyor.Bu şiirin bir dörtlüğü şöyle efendim:

-Sen yanımda olunca ağlamaz gözüm

Ellerimi tutunca, hep güler yüzüm

Bir de gözüme baksan, savrulur hüzn

Acılarla yoğruldu, bitmedi yasın...

ZEYNEP AYLA SÜTÇÜ

Konya ilimiz merkezinden seslenen şairelerimizden, şairlerimizden biri.”Gel gönül gül olalım seninle” başlıklı şiiri var beş dörtlükten meydana gelen.Anılan şiir efendim:

-Gel gönül gel, gül olalım seninle/İster dost koklasın,isterse düşman/Diken gibi batmayalım eline/İster dost toplasın, isterse düşman.

Tomurcuk kalma, açıl cihana
Doyur gönülleri sen kana kana
Mum gibi eri hep yana yana
İster dost ışınsın, isterse düşman

Ekmek ol da, açlar doysun seninle
Su ol da gönüller kansın seninle
Yol olursan, kullar varır menzile
İster dost yürüsün, isterse düşman

Torpak ol da kuruyan sende dirilsin
Gönüller hakka sende vurulsun
Bereketli sofralar sende kurulsun
İster dost yesin, isterse düşman

Can evimi aç da hakkı görsünler
Niçin dünyaya geldik bilsinler
Çağır cümle alemleri duysunlar
İster dost yesin, isterse düşman

Mustafa Nevruz SINACI

GANDİ'YE KULAK VERMEK

"Şiddet göstermemek, benim inancımın birinci maddesi; aynı zamanda o, itikadımın da son maddesidir." diyen Hintli pasifist siyaset bilimci düşünce adamı **Mahatma Ghandhi; (*)** İngiliz sömürgeciliğine karşı Hint milli hareketinin, 1919 -1948 dönemi en önemli lideridir.

İnanç ve ideolojik temellerini, şiddet karşıtlığı, sivil itaatsizlik, pasifizm, uzlaşmacılık, çilecilik, Asya milliyetçiliği, Hinduizm'in dinsel mistik öğeleri, dinlere saygı, insani boyut, bilgelik ve barış düşmanı teknoloji (ilâh, silâh ve ilâç ticareti) karşıtlığı oluşturur.

İNANÇ VE İDEOLOJİSİ'NİN TEMEL İLKELERİ:

Önce önemsemezler, sonra gülerler, sonra kıskanırlar, en sonunda ise yenilirler.. .

Adaletsiz rejimi, adaletle yıkınız. Alkışlar önüne kansız elle çıkınız.

Basit yaşa ki, başkaları da var olabilsin.

Bir insanı, ancak gerçekten uyuyorsa uyandırmak mümkündür. Ama eğer uyumuyor da uyku taklidi yapıyorsa, dünyanın bütün gayretlerini sarf etseniz, nafiyledir.

Bizi yok edecekler şunlardır: İlkesiz siyaset; vicdanı sollayan eğlence; çalışmadan zenginlik; **bilgili ama karaktersiz insanlar;** ahlâktan yoksun bir iş dünyası; insan sevgisini alt plana itmiş bilim; özveriden yoksun bir din anlayışı...

Bu dünyada öylesi aç yaşayan insanlar var ki, Tanrı onlara ancak bir somun ekmek suretinde görünebilir.

Dinler aynı noktada birleşen farklı yollardır.

Aynı amaca ulaşacak olduktan sonra ayrı yollar seçmemizin ne önemi olabilir?

Dünyada görmek istediğiniz değişikliğin kendisi siz olun..

Düşünceye gem vurmak, zihne gem vurmak gibidir. Bu ise rüzgârı zapt etmekten de zordur. Düzenli, temiz ve şerefli olabilmek için paraya ihtiyacımız yoktur.

Göze göz, dişe diş düşüncesi bütün dünyayı kör edecek.

Güç fiziki kapasiteden değil, boyun eğmeyen iradeden gelir. Haksızlığa sapıp bütün insanlar seni takip edeceğine, adaletle hareket edip tek başına kal daha iyi.

Her sabah kalktığım zaman kendi kendime şöyle [söz](#) veririm: Dünya üzerinde vicdanımdan başka kimseden korkmayacağım. Kimsenin haksızlığına boyun eğmeyeceğim. Adaletsizliği adaletle yıkacağım ve mukavemet etmekte ısrar ederse onu, bütün mevcudiyetimle karşılayacağım.

Keyif zaferde değil; asıl mücadele, girişim ve çekilen ıstıraptır.

Özgürlük hiçbir zaman "her istediğini yapma izni" anlamı taşımamıştır.

Sevgi dünyadaki en incelikli güçtür. Sevgi her zaman ıstırap çeker, hiçbir zaman ne gücenir ne de intikam almaya çalışır. Sevgi insanlığın, şiddet hayvanlığın kanunudur. Sevginin olduğu yerde hayat vardır.

Sıkılmış yumruklarla el sıkışamazsınız.

Siz kendi elinizle teslim etmedikçe, kimse kendinize olan saygınızı elinizden alamaz.

Söylediklerinize dikkat edin; düşüncelere dönüşür; düşüncelerinize dikkat edin; duygularınıza dönüşür; duygularınıza dikkat edin, davranışlarınıza dönüşür; davranışlarınıza dikkat edin; alışkanlıklarınıza dönüşür; alışkanlıklarınıza dikkat edin, değerlerinize dönüşür; değerlerinize dikkat edin, karakterinize; karakterinize dikkat edin, kaderinize dönüşür.

Şiddet karşıtlığının ürettiği güç kesinlikle insan yeteneğinin icat ettiği tüm silahlardan gücünden üstündür.

Tanrı dualarımızı bize göre değil, kendi yöntemine göre yanıtlar.

Toplum hayatı için bireysel özgürlük ve bağımsızlık şarttır.

Toprağı kazıp onu işlemeyi unutmak, kendimizi unutmak demektir.

Zayıf insanlar affedemezler. Affetmek güçlülere has bir özelliktir.

(*) 1869 yılında doğdu. 30 Ocak 1948’de radikal milliyetçi bir Hintli tarafından öldürüldü.

Ahmet CANBABA

BİR GÖÇ HİKAYESİ

Babam henüz yeni ölmüştü. Bitişik bahçe komşumuz Saramet sanıyorum bu ölüm olayına sevinmişti.

Bir evin erkeğinin ölmesi ne demek biliyor musunuz. O evin mutsuzluğu demek. Evde erkek bir güçtü. O güce bir ailenin ihtiyacı vardı.

Çünkü bu ölümden geriye sahipsiz bir aile kalmıştı. Aileye sahip çıkacak tek kişi vardı oda bu ailenin yanında değildi. Yani öksüz kalan çocukların dayısı. Dayı Ankara’da hem okuyor, hem de çalışıyordu.

Saramedin korkusundan büyük annemin (anneannemin) gözüne uyku girmiyordu geceleri. Birazdan kapı çalacak Saramet canımıza malımıza zarar verecek kuşkusu içindeydi.

Çocukluk yıllarımda bunun bilincinde değildim. yedi yaşında bir çocuktum. Annem çok genç yaşta dul kalmıştı. Bilhassa Anneannem, annem bizlere kol kanat geriyordu. Yanı başımızdaki bahçe komşumuzun annem ve bizler hakkındaki düşüncelerini ve olacakları en iyi ve sağlıklı bir şekilde düşünen büyük annemdi. Geceleri gözün e uyku girmeyişinin taşıdığı endişesini bahçe evleri bizden çok uzak olsa da oturmaya gittiğimiz ‘Topal Ali abi’ ismindeki akrabamıza da söylemişti. Ali abi:

“sen telaşlanma Raife hala ben her gün size uğrarım” dediğinde annesi de oğlunun bizi yalnız bırakmayacağını, oğlum unutsa bile ben “git Rafya halana bir bak da gel” derim dediğini hayal meyal hatırlıyorum.

Bilhassa bu sahiplenmeyle büyük annemin yüreğine su serpilmişti. Bizler böyle bir korkunun ve endişenin içindeyken, birileri yani Saramet bize gelmenin hesaplarını yapıyordu. Bilse ki ‘Ali abi’ bizi

koruyup, kollayacak onu bir dağ başında öldürür, ölüsü kim vurdu ya giderdi.

Bilhassa bizimle iyi iletişim içinde olanlara sırf söylenenler bize iletilsin diye güya yardım etmek ve sahiplenmek a çısından

“o dört çocuğa babasızlık çektirir miyim ben. Anasını ben alırım, iki kızı da yetişince ve zamanı gelince benim oğlanlar alır. İki erkek çocuğu da malımıza sahip çıkarlar, çobanlarımız olur, mallarımızın bekçiliğini, mahsullerimizin ırgatlığını yaparlar” demişti. işte bu sözler kulaktan kulağa söylenip büyük aneminde kulağına gelmiş olmalı ki annem bahçe komşumuz Ali ağabeye bu yüzden bir defa daha gidip konuşma gereği duymuştu. Ayrıca Ankara ya göç etme fikrini de ilk defa Ali ağabeye anlatıp bir danışacak bakalım akrabamız ne diyecekti. Korku içinde geçirdiğimiz birkaç geceden sonra gene bir gün bir akşam Ali ağabeylere gittik durumu büyük annem anlattı Ali abide “Dur bahak şu anda Saramedin bir rahatsızlık verdiği yok. Hala Ankara’ya gitmenizi, o zaman bi daha konuşuruz” dedi ve gece geç yarısı bizi evimize kadar getirip, o tekrar evine dönmüştü.

Ali ağabeylere gidişimizden birkaç gün sonra bir gün akşam üzeri geç vakitlerde dış kapımız hızlı hızlı çalınmıştı. Bu hayırlı bir çalış değildi. Topal Ali abi olsa aşağıdan seslenirdi “hala benim Ali” derdi. Hızlı ve olanca kuvvetiyle kapı rezlesi vuruluyordu.

Hacamatın aklında söylemek istedikleri bir şeyler vardı. Gece geç vakit gelmeliydi ki çoluk çocuk uyumuş olsun, demek istediklerini Rayıfa kadına anlatsın ve hatta razılığı varsa bir ikide Sıdıkayı sıkıştırınsınd 1.

Sık sık ve kuvvetli kapı çalınmasından büyük annemin kalbi küt küt atmaya başlamıştı.

“Boyu devrilisice Saramet bu” diye aklından geçirdi. “Gecenin bu sahatinde birilerinin evine gitmenin yakışık almadığını bilmez mi bu adam neye çalar bu sahatte kapıyı” diye

söylenerek açtığında korktuğu başına gelmişti.
Korktuğunu ve çekindiğini belli etmeden

“oooo saramet senmiydin bende yabancı birisi sandım
da aha bu kalası vuracaktım kafasına”

deyip elindeki bir tahta paçasını yere koydu.

Girişteki koca avluda bir iki büyük baş hayvanla birlikte davar
olduğundan hayvan dışgısı kokularının arasından bir üst kata çıktılar.

İki yere asılmış lamba

ışığının titrek yansımaları arasında Saramedin başının gölgesi duvara
aksedip dalgalanıyordu.

Raife annem aşağıya inerken götürdüğü feneri gene
evde aydınlık yapsın diye duvara çakılmış bir çiviye astı. Kapının
o sarsıcı tak

takları vururken büyük annem, annemi bir odaya kapatmış,
üzerinden de kilitlemişti.

Sorsa “biraz rahatsızda erkenden yattı” diye söyleyecekti. Ama ken
disinin yanında

kendisine güç kuvvet olacak birinin olması gerekmez miydi. Bunu
düşünerek ablamı uyandırmış

“sen benim gücüksün kuvvetim sin” demişti.

“İşte yüce Rabbim bu torunumdan medet umuyorum sen torunlarım
ı ve kızımı bu adamın şerrinden koru” demiş ve ilk defa birkaç
gün evvel gittiği ve hiçbir zaman

kendilerini yalnız bırakmayacak akrabaları Topal Ali

gelmişti aklına. Oysa Ali abide o gün kendilerini yoklamaya gelmiş
“Rayıf

hala bi isteğin varmı” demişti. Rayıfa kadında “yok Allah seni başı
mızdan eksik etmesin” diye de duada bulunmuş

ve Ali abi biraz oturduktan sonra gitmişti. Aynı günün geç vaktinde
tekrar bir

daha yoklamaya gelmesi bir mucizeydi. Saramed büyük annesinin y
anından ayrılmayan torunu Emine nin uyumamasına kızarak Rayıfa
gadına:

“bu kız bu saata gadar durumu canım uyut get sabiyi. Hadi
Sıdıkayı da uyandır da gel bir iki laflarız” dedi. Büyük annem
onun rahatsızlanıp erkenden yattığını söyledi. “Neyi varmış de
bahak bizim bi yardımımız dokunursa söyle be Rafya
gadin size sahap çıkmayacazda kime sahap çıkacaz.

Aha bu çocuklar Memet ağadan bize emanet. Ben onları gözümün

içi gibi baharım.

De git uyandır hele Sıddıkayı onun yanında gonaşak bahak ne diyo” diye üsteledikçe büyük annem duymamazlıktan geliyordu.

Saramet Kaleciğin haracını yiyen onun bunun malında gözü olan, döşünde çifte fişeklik sırtına asılmış tüfeğiyle dağ bayır dolaşan, kimi yerde kendisine karşı çıkanları öldüren ve ölenlerin kim vurdu ya gittiği bir ortamda dolaşan bir eşkıya. Halkı canından bezdirmiş kendisinden korkan kişilere yalancı şahitlik yaptırarak haksız yere birçok kişilerin mallarını elinden almış bir kişi. Yani geçim kaynağı buydu. Millet askerliğini vatan için yaparken o aynı zamanda asker kaçağı idi.

Büyük annem Saramede “karnın açmı?” diye sordu. O da “tokum” dedi. Büyük annem çay yaptı ikram etti. Sırf Sıddıkayı aklına getirmemesi içinde Saramet’i lafa tutarak dağdan, bayırdan ona bir şeyler anlattırmanın peşindeydi. Belki saat geç olmuş yerde kalkardı. Ama ne mümkün hala

“sizin bir erkeğe ihtiyacınız var. Gecenin bu saatinde galaçayına gidip bahçanızın arkına suyu çevirebilir misin? Rafya kadın hep bunları rahmatlı Memet yapardı. Bunlar erkek işi. Aha davarı güdecek yaşta mı çocuklar. Bizim çocuklar ne güne duruyor. Sana baharık Sıddıkaya’da sahap çıkarık ben kararımı verdim hele sabaha kadar bi oturak bi düşünmekte sizi bizim eve taşırız.”

Raife anam sıkımı olmaz diyecek Sarıamada. İçinden “Allhım sen bana bir kurtuluş ver. Allahım sen her şeye kadirsin” diyor, çaktırmıyordu ama gözünün yaşı içine akıyordu. İkide bir medet umduğu torununun uyumaması için araya çimdikliyordu onu. Gecenin belki üçüydü. Hele bu günü bir atlatsın durmayacaktı buralarda. Oğluna haber salıp Ankara’ya göçeceklerdi. “Çevremdeki ırz düşmanlarının elinden kızımı torunlarımı kurtar yarabbim” diye içinden sürekli, dualar ediyordu.

Saramet ara sıra köstekli saatini cebinden çıkararak saate baks a da gitmeye hiç niyeti yoktu. Nasıl olsa sabah olunca Sıdika da uyanırdı. Hep beraber kendi evlerine giderlerdi.

Samiye oğlu Topal Aliye Raife halayı sormuş Alide “gayet iyiler sana selamı var sağlığınıza duacılar” demişti. Ama Samiye

gece bir rüya görmüş destur çekerek uyanmış oğlu Aliyi uyandırmı ştı.

“Ali doğru Rayfe halana git onları şu anda sıkıntıda gördüm rüyamda” demiş. Alide: “Ana daha bugün gittim ya.

Sana selamını getirdim gecenin bu saatinde ne gelecek başlarına ca nım” dese de Anasının ısrarıyla Ali giyinir Rayfe halasının evlerinin yolunu tutar. Ali çok

ileriden Rayfe halasının evinin ışığını yanık görünce “bu saate kada r yatmamışlar demek ki” diye içinden geçirir. Geldiğini haber vermek içinde sesli bir tür kü tutturur.

İşte bu çaresizlikte derinden derine bir türkü sesi duyulmaya başlandı. Git gide yükselen ve yakınlaşan ses sanki Rayıfa halanın evine doğru geliyordu. Ve ses kesilip

te alttaki avlunun kapısı vurulmaya başladığında büyük annem rahat bir nefes almıştı. Bu Topal Aliydi.

Tanrıya yakarışları duyulmuştu sanki. Saramet huzursuzlaşmıştı “kimmiş canım gecenin bu sahatinde kapıyı çalan” dedi.

Rayfe kadın

“Topal Alidir bizi gecenin bu saatlerinde bile gontrole gelir” dedi. İçindende “Çok şükür Yarabbim” dedi. Büyük annemin elinde fener gelen misafir Topal Aliyle yukarı çıktığında Sarameti görüp

“ooooo ağamda buradaymış. Senin burada olduğunu bilseydim ağam ben

uğramazdım nede olsa Rayıfhalaya sahap çıkmamız gerek”

dedi Saramet “gecenin geç saatinde nereden böööl” diye sordu Alide:

“bahçalara çaydan su çevirdim ne yapah ağam meyveler çağlada.

Oturup yer minderine biraz Sarametle konuştular. Sonrada

Ali Rayife halasına:

“hala sabaha az bi zaman kaldı, anam çok özlemiş seni ille Raife halanı getir diyo ne dersin” dediğinde Büyük annem:

“olur sabah çorbasını içelim de öyle gidelim” dedi.

Saramat baktı ki işler beklediği gibi değil kendi içinden bu işi başka zaman hallederiz diye düşünmüş olacak ki

“hadi bana eyvallah vakitte epey olmuş” diyerek kalktı. Ali ağabeyle Büyük annem Saramatı yolculadılar. Büyük annem ve bizler artık Ali abi

gilin evinde misafirdik. Büyük annemin isteğiyle Ankara’ da ki oğlu Hakkı’ya kendilerini Ankara’ya en kısa zamanda götürmesi için Bir kamyon tutarak gel diye Ali ağabeye mektup yazdırdı. Dayım Ankara’dan gelene kadar Ali ağabeyler sağ olsunlar bizi misafir ettiler. Aradan

Bir aya yakın bir zaman geçti bir gün sabah dayım 15 tonluk bir kamyonla çıkageldi. Tüm eşyalar yüklendi.

Mahsuller ekili tarlalarında, sebzeler bahçede kimi yaprağa, kimi çiçeğe durmuş. Ağaçların meyveleri çağlaya dönmüş, öylece bırakıp, bir daha geri dönmemecesine Ankara’ya göç etmiştik.

Kiraya tutulmuş bir gecekonduda dayımın himayesinde yeni bir hayata başladık.

24-12-2006

Murat HACIOĞLU

TARAF MI, TARAFTAR MI?

Hayatın türlü aşamalarında kimi fikrilere, kimi inanışlara ve hatta kimi anlamsız ritüellere taraf olunabilir, zaman içinde yaşanan çeşitli olaylar ve çıkarılan sonuçlar neticesinde de bulunulan yer gözden geçirilebilir ve yeniden bir değerlendirme ile son duruma kavuşulur...

Hayatın bu döngüsü kaçınılmazdır, dün karşı olduğunuz bir fikre bugün sempati duyabilir ve hatta taraftar olabilirsiniz... Bu durum utanılacak ve saklanılacak bir acizlik olmadığı gibi, bir tutarsızlık da değildir... Zira insan gelişen bir varlıktır... (Değişmeyen tek şey değişimdir demişler).

Hangi kademedede olursanız olun ve hangi imkanlara sahip olursanız olun bu yadsınamaz bir gerçektir, belki de siz fark etmeden bu döngüyü yaşamaktasınızdır...

Sıradan bireyler bu döngüyü kendi hallerinde yaşayıp giderken, toplumun gözü önünde bulunan ve bireylerin bir çoğu ile öyle ya da böyle sürekli temas halinde bulunan şimdiki moda deyimiyle “medyatik” kişilerde ise bu dönüşüm kimi zaman sancılara neden olur...

Hele ki bir zamanlar sizin tarafınızda olduğunu düşündüğünüz hatırı sayılır, söylediği dinlenir zevatın dönüşümü size kısmen ıstırap bile verebilir... Veyahut karşı cenahtan addettiğiniz eşhasın gün gelip sizin taburelerinizde oturuyor olması size doyumsuz bir mutluluk, coşku sağlayabilir hatta ve hatta çılgınca eğlenmeyi gerektirecek bir bahane olabilir...

İşte son zamanlarda tartışılan “Mustafa” filmini ve Can Dündar’ı bu bağlamda da değerlendirmek gerekir diye düşünüyorum...

Öyle, çünkü yazılı basında ağırlıklı olmak üzere bilumum medya organlarında tartışıla gelen bazı hususların temelinde bu huzursuzluk sendromu ya da aşırı taşkınlık hali yatıyor olabilir... Tamamında demiyorum ama bir kısmında bu halin etkili olduğunu düşünmekteyim...

Tartışmaların ucuna naçizane kendi düşüncelerimi de eklemek gayesi ile bu makaleyi kaleme almaya karar verişimden bu yana günler geçti... Meseleye hangi açıdan bakmak kararını veremediğimden ancak yazabiliyorum... Amaç kişiyi ya da olayı kişiselleştirerek polemik yaratmak değil elbet... Vurgulamak istediğim hususlar kişisel görüşten ziyade yöntemlerin hassasiyetine binaen olacaktır...

Topluma mal olmuş ve aydın kimliği ile gerek genç kuşaklara gerek ihtiyacı olan yetişkin topluluğa, olayların ve gelişmelerin, fikirlerin ve altında yatan sebeplerin, olayların oluş anındaki koşulları da göz önünde tutarak daha iyi anlayabilmelerine imkân sağlamak için ışık tutması gerekenler “kendi pencereinden böyle gördüm ve böyle yorumladım” dememelidir...

O vakit biz sıradan vatandaşların kendi pencerelerinden olaylara bakışından bir farkı kalmayacak olan bu anlatım biçimi, eğer makul bir şekil ise; sıradan insanların da tek tek kendi pencerelerinden gördüklerinin değerlendirilmesi, bu gördüklerini belgeselleştirme konusunda yardım edilmesi gerekmez mi?... Hatta bu konuda teşvik edilmeleri bile gerekebilir...

Bir yöneticinin sorumluluğu ile emrinde çalışan bir hizmetlinin sorumluluğunun aynı olmaması gibi; aydın addedilen kişiler ile hitap ettikleri kitlelerin sorumlulukları da aynı değildir...

Var olan statükoyu eleştirmek bir hak olabilir, ancak eleştirirken olaya her açıdan yaklaşabilmeli, türlü pencerelerden görünenleri eşit yoğunlukta ve eşit ağırlıkta sunabilmelidir... Aksi takdirde açıkça itiraf edemeseniz bile iki taraf arasında olmanız gereken tam orta yerde olmazsınız, bir tarafa daha yakın durduğunuz aşık hale geldiği için her iki cenahtan da hiç ummadığınız tepkileri duymak durumunda kalabilirsiniz...

Buradan tam orta yerde durmanız gerektiği gibi bir anlam çıkarılabilir, kastettiğimiz gerçek anlamda orta yerde durmak değildir... Anlatmak istediğimiz tarihsel olayları zımnen de olsa tarafsızlık gözlüğü ile gösterebilmenizdir (görebilmeniz değil)...

Zira bulunduğunuz yerin orta sahaya uzaklığı sadece sizi ilgilendiren pozisyonel bir durum iken gösterebildikleriniz toplumsal yargı oluşturacak ve geleceğe dair bazı tohumları ekecek olan; özünde, tamamen olmasa bile kısmen genel bakışa yön ve şekil verici jölelerdir...

İşte bu noktada yönetici veya idareci (her ikisi de farklı sonuca ulaşır) olgunluğundaki makamların takınacağı objektiflik tavrın önemi vurgulanmaktadır... Yönetici yönetmekle sorumlu iken, idareci her türlü olayı idare etmekle yükümlüdür... Bahsini ettiğimiz “medyatik” sorumlu kişiler ise her iki yönetim makamının inceliklerini taşımalı, sorumluluklarının bilincinde, yön göstermeksizin yön verebilmelidir...

Çünkü yön vermek ile yön göstermek arasında dağlar kadar fark vardır...

Sevgi ve sağlıcakla kalın...

Selma GÜRSEL

ÇORUM BAKLAVASI SIKMA BAKLAVA

MALZEMESİ: 1 kilogram has un,4 yumurta,1 yemek kaşığı sirke,üç yemek kaşığı yoğurt,bir tutam tuz,1 kilogram su,1 kilogram buğday nişasta,1 kilogram toz şeker,leblebi kadar limontuzu

Normal bir tepsi baklava için bir kilo birinci sınıf un konulur.

Bir miktar su,beş adet çiğ yumurta,bir yemek kaşığı sirke,üç kaşığı yoğurt,bir miktar tuz konularak kulak memesi kalınlığında hamur yoğrulur. Sirke konulmasının sebebi,hamurların çok ince açılmasına kolaylık versin diyer.

Baklava hamurunun bir miktar dinlendirilmesi iyi olur. Dinlenen hamur yumurta büyüklüğünde yumak tutularak nemli bir bezin altına yazılana kadar konulur. Yufkaların ince olmasına dikkat edilerek hamurlar yazılır.

Hamur yazılırken ok'a yapışmaması için ev nişastasası serpilir.

Açılan yufkalar temiz bir sergi veya bezin üzerinde kurutulmaya bırakılırlar.

Bir miktar nemi çekilen yufkalar tahtanın üzerine alınarak yayılır ve yufkanın baş kısmının üzerine bolca kıyılmış ceviz serpilerek kalın ok'a yufka bolca sarılır. Sarılan yufka iki başlarında eller yardımı ile on beş santim kadar sıkıştırılırlar.

Ok ortasından çıkartılarak baklava iki parçaya bölünerek yağlanmış tepsiye kenarından başlanarak sıralanırlar. Tepsi dolunca baklavanın üzerine eritilmiş tereyağı ekilerek fırında kızartılır. Fırından çıkmış baklavanın üzerine soğuk kestirilmiş şeker şerbet ekilir. Eğer fırından çıktıktan sonra baklava soğuduysa,ekilecek şeker şerbetin sıcak olması gerekir.

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

ÖLÜMÜN SOĞUK YÜZÜ

(Sevgili Anneannem Emine Doğan'a)

Hayatın bir başı bir sonu olduğu gibi

Her şeyin ve herkesin bir sonu vardır

İşte gün kararmak üzere

Günün de sonuna geldik anneanne

Gün geceye gebe kaldıkça

Soğuk bir gölge düşüyor yüzüne

Işık yansımıyor artık düşlerine

Başka başka boyutlara yol alıyor ruhun

Gecenin karanlığıyla ruhun gidiyor bilinmez uzaklara

Ve o bilinmezlikte buluşacaksın annen ve babanla

Karanlıktasın ama kararsız değilsin

Ses bekliyor çığlıkların sessiz bir gemide

Her taraf boşluk hız alıyorsun dibe doğru

Tutunamıyor adımların gidiyorsun durmadan

Yaşamın boyunca hiç mutlu olamadın belki

Belki de içten bir gülümseyişe sancı çektin senelerce

O güzel gözlerin kör karanlık gecelere mahkûm kaldı

Sen güzel gülüyordun ama

Gözlerin karanlığa mahkûm etmişti seni bir kere

Yirmi yılın geçti karanlık puslu bakışlarda

Sen de bir gün görmedin

Sen de mutlu olamadın be anneanne

Hatırlıyorum da

Gözlerin aydınlık günler kadar güzel bakardı

Karanlık senden korkar ışık sana kucak açardı

Gençtin yigittin dağlarla güreşirdin

Biz de çocuktuk o zamanlar

Koyunları otlamaya götürürdük birlikte
Biz ablamla papatya toplardık
Sen de o papatyalardan taç yapardın saçımıza
Son bir kez göremedim
Bir yaz güneşinden ödünç aldığın yüzünü
Öpüp koklayamadım bana taç yapan pamuk ellerini
Şimdi mahcup ay ışığı örtüyor o yorgun bedenini
Gözlerim kapanır kapanmaz gözlerin yaklaşıyor gözlerime
Gözlerin ne de güzel bakıyor anneanne
Sen yaşarken farkına varamadığım güzelliğimsin
Bakışında huzur bulduğum Atam
Canımın canı, anamın anasısın
Bizleri bırakıp gitmek istiyor yorgun bedenin
Buza dönmüş o gül yüzün pamuk ellerin
Sevgi dolu bir bakışla son nefesini verdin
Ve “ölümün soğuk yüzü” gelmiş yüzüne anneanne
13. 06. 2007 / ANKARA

Ayşe PASLANMAZ

BURAYA KADAR

Ölene dek dedim, o dost sen miydin?
Demek dostluğumuz, buraya kadar,
Dilimde bitmeyen, o tat sen miydin?
Demek dostluğumuz, buraya kadar...
En acı günümde, benimle oldun,
Yanımda ne büyük bir huzur buldun,
Bazen keder bazen, mutluluk doldun,
Demek dostluğumuz, buraya kadar...
Dost bilerek seni, yaptım bir hata,
Unutmam o anı, dün gibi hâlâ,
Nasıl yadırgadım, verdin bir ceza,
Demek dostluğumuz, buraya kadar...
Affetmek sevenin, gelmez mi özden,
Demek çıkarmışsın, sen beni gözden,
Bahane bulmuşsun, işte bu yüzden,
Demek dostluğumuz, buraya kadar...
Hiç ummazdım bunu, şaşırdım kaldım,
Dediğin sözlerden, acıya daldım,
Dilinde bir dua, dudakta baldım,
Demek dostluğumuz, buraya kadar...
Gücendim, incindim, gayrı kırıldım,
Bir kelam etmeden, senden ayrıldım,
Bilesin ki ben de, sana darıldım,
Demek dostluğumuz, buraya kadar...
Bundan sonra asla ne ara ne sor,
Artık bir araya gelmemiz çok zor,
Davranışlarına bakıp kafa yor,
Demek dostluğumuz, buraya kadar...

Rıza KANDEMİR

GELDİ

Bir nur gördü geceleyin düşünde
Uyandı Haceri'i buldu başında
Gurban etti İsmail'i düşünde
Ağardı saçları başa gış geldi

Hak emretti ol Musa'ya bilindi
Gurd donunda melekleri indirdi
Ol sürünün sahibine gönderdi
Mor koyun meledi goynu boş geldi

Hacer'den İsmail dünyaya geldi
Ona yedi yıllık süre verdi
Hüda Cebrail'den nida gönderdi
Terlere belendi gözden yaş geldi

İbrahim Hacer'in yüzüne baktı
Şevkatla gınayı eline yaktı
Cebrail gözüne sürmeyi çekti
Arafat'a duman durdu gış geldi

İsmail ataya elini verdi
Taşlayıp şeytanı gözünden vurdu
Gurban olacağını ona duyurdu
Vardı Hacer'den de eli boş geldi

Ol melekler fizan edip ağladı
Hem gözünü ellerini bağladı
Aşkından bıçağını gerdana salladı
Kesmez bıçak gazaba taş geldi

O günün şahidi Cebrail Celil
Bileyip bıçağı kükredi Halil
O günden bu yana yanar bu delil
Semada beslenen kuzu a geldi

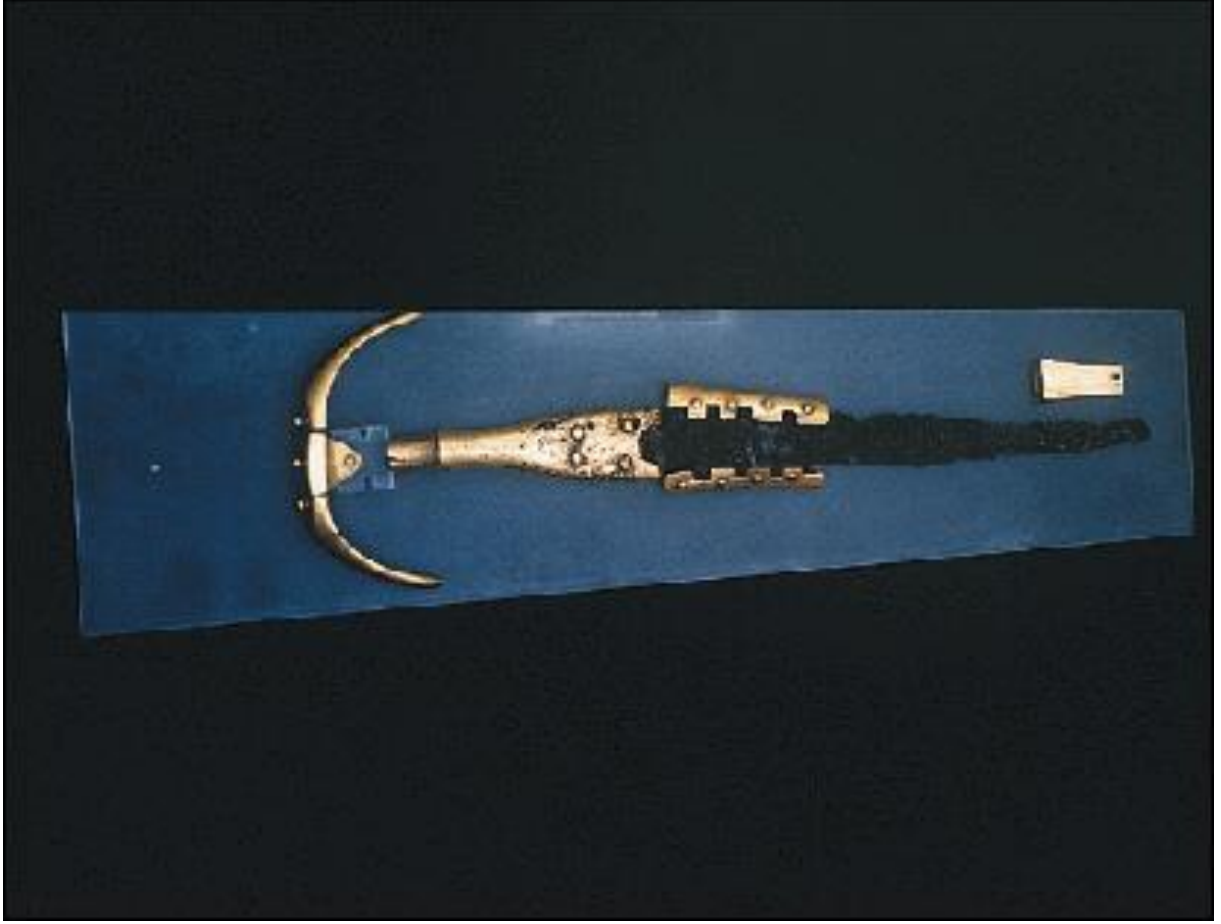
Musa koyun ile ciğer dağladı
KUL RIZA'DA o günlere ağladı
İlcil, Tevrat, Zebur Kur'an bağladı
İsmail'e gurban kuzu ko geldi

 **MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

 ÇORUMLU 2000 **AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ** **ISSN 1301-9945**

ISSN 1301-9945

YIL 12 SAYI 143 25 Ocak 2011

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL DEĞİŞİME UĞRADIK MI?

Salim SAVCI ANADİLDE YOZLAŞMA BÖYLE BAŞLAR

İsa KAYACAN AZERBAYCAN'DAN TOPARLAYARAK

Mustafa Nevruz SINACI KONFÜÇYÜS'Ü ANLAMAK GEREK!

Selma GÜRSEL BALKABAĞI YEMEĞİ

Dilek BİGA ESKİSİ KADAR

Ayşe PASLANMAZBAYRAK

Muhsin AKTAŞ SÜNDÜ CİĞERİ

Mahmut Selim GÜRSEL

DEĞİŞİME UĞRADIK MI?

Zaman ve mekân içerisinde uzuca bir yolu takip eden biz insanoğlu; gerekli bilgi ve birikimleri kullanabilme imkân ve gereğini bilmeyince, ne kadar değişime uğradığımızı iddia edebiliriz!

İnsanlığın tarihi olarak bilinen MÖ7000 ve biraz daha ilerisinden önceki dönemleri bizler neden araştırarak bulmaya çalışmaktayız? Buradaki amacımız atalarımızın bizlerden daha ileri bir seviyede olan yaşayışlarının ispatını mı yapmaya çalışmaktayız?

Bulunduğumu dünya denilen yere Adam ile Havva anamızın geldiğinde dünyada yaşayan cins denilen tür ne olmuş ve yerine ins denilen insanlar gelmişti? Burada yaşamın cins ve inslerle devam etmesinin sıkıntılarını hangi grup etkilenmişti?

Bir sürü sualler ve cevap bekleyen konular ile bizler değişime uğradığımızı savunanlar acaba neden değişimin bedenen değil de düşünce ve fen ile olduğunu düşünmüyorlar?

Geriye bir yirmi yılı incelersek teknolojinin bir patlama noktasını görebilmekteyiz. İletişim, bilişim, sağlık ve diğer kollarda bilinmeyenlerin ve uygulanmayanların birden bire insanların hizmetlerine girmesi de ayrı bir konuyu içermekte değişimlidir?

Değişime uğradık mı sorumuzu kendimizde inceleyerek uğradığımızı görmekte ve yaşamaktayız. Birçok ülkeler arası yaklaşımların ve dil birliklerinin iç içe olduğu bu dünyada İnternet ile iletişim ve bilgi aktarımı ile de bilmediklerimizi ve görmediklerimizi anında görme imkânına kavuşmuş olmaktadır. Değişim işte bu olsa gerek.

Salim SAVCI

ANADİLDE YOZLAŞMA BÖYLE BAŞLAR

Öteden beri, benimle söyleşenlerin kullandıkları, hoş gitmeyen sözcükleri konuşurken, önümdeki arkası yazılmış kağıda not ederim. Huyum bu ! Beğenmezseniz bağışlamanızı dilerim.

Son aylarda; söyleşiye gelenlerin konuşmalardan beğenmediğim sözcükleri değil, heceleri aktarıyorum:

“Hıhı, hı, ha, ya, yo... dahası da var ama onlar argoya kaçıyor, onları aktaramadım.

Saydığım kullanılmasını, konuşan kişiye yakıştıramadım hecelerin hepsi: “Evet, Anladım” anlamında kullanılıyor.

Türkçemize yakışmayan bu heceleri kullananlara, bir kitabı armağan ettikten sonra konuya giriyorum. Açıklama yapıyorum. Karşımdaki kişi, saygıyla dinliyor, hemen ekliyor:

Öğretmenim! (Hoca sözcüğü üniversiteler için kullanılabilir) söyledikleriniz de yerden göğe kadar haklısınız. Ama; ben ve ailem, arkadaşlarım, hatta öğrencilerim böyle konuşuyor. Alışkanlık oldu. Sizinle konuşurken dana dikkatli olacağım. Diyor.

Söyleştiğim kişiden: Herkesle konuşurken dikkat edeceğim cevabını alamıyorum. Düşünüp kalıyorum.

Dediğim şudur:

Anadilimizi yozlaştırırken bu heceleri konuşma dilimizden çıkartalım. Çünkü Türkçe bizim anadilimiz. Anamız gibi saygınlık bekler.

İsa KAYACAN

AZERBAYCAN'DAN TOPARLAYARAK

Türk dünyasının gür sesi, Kerküklü arkadaşım Şemsettin Küzeci, bir Azerbaycan seyahati sonunda, bana bir hayli yayın getirdi. Kitaplar, dergiler, gazeteler. Bu çerçevede gelen kitaplardan üçü efendim:

GECE GÖZLÜ HAYAT

Hayat Şemi'nin Azerbaycan'da 136 sayfayla basılan kitabının adı: Gece Gözlü Hayat. Kitabın bana imzalanış tarihi: 23.05.2009. Hayat hanım; "Sayın Prof Dr.İsa Kayacan beye sevgi, saygı ve dostça" dedikten sonra, ikinci bir not var imza sayfasında.Şöyle:

-”Sayın Dr. İsa Kayacan beyefendi; size Türkiye’de yayınlanan kitabıma gösterdiğiniz ilgiden dolayı teşekkür edirem.Tanrı sizin gibi insanları korusun.” Ben de teşekkür ediyorum efendim.

Hayat Şemi, uzun soluklu şiirleri yanında, kısa ve öz görünümlü, içerikli şiirleriyle de dikkat çekiyor.Kısa şiirlerinden (sayfa.5 ‘den):

-Yadına üşür

Orucunu gözyaşınla açtığın gün

Samovarin sızıltısı salır yadına

Gaynadıkça üşüdür seni... (Dua’dan)

Bir Azerbaycan kimliğinden söz ediyor şairemiz.Yaşadığı şehirle ilgili duygularını dile getirir”yazığım gelir bu şehirde” diye başlayan duygu aktarımıdır bunlar.

ÇANAKKALE’DE YÜKSELENLER

Vehbi Vakkasoğlu’nun 64 sayfalık kısa kısa anlatımları.Türk dilinden Azerbaycan diline çeviren: Sevrız Hüseyinoğlu. Meslehetçi ve redaktoru:Ganire Paşayeva(Milletvekili)

-”Çanakkale’de yaşananlar sadece gururlu bir savaş kelimesiyle açıklanabilmez. Orada yaşananlara ancak bir milletin yükselişi deyilebilir.Türk evlatları olan igid esgerler yüreklerindeki iman gücüyle

dünyanın süper güçlerine meydan okumuşdular Çanakkale’de” denişi, kitabın içeriği ve genel zenginliği hakkında bilgi veriyor.

Başlıklardan: Çanakkale Akif beyin şiirleriyle gönüllere doldu, Aman ayağımı kesmeyin, Mustafa Kemal ve Seyid Onbaşı, Düşmanı hayran eden merhamed vd.

DAĞ KOLANI DESTANI

Namık Hacıheyderli’nin 32 sayfalık destanlaştırdığı anlatımı. Şiirle, düz yazıyla verilmiş. Kitap Vektor yayınları arasında günyüzü görmüş. Hacı Seyfeddin Geniyev’in görüşleri var kitap üstüne. Müellifin görüşleri yer alıyor ayrıca. Kitabın sonundaki sayfalarda fotoğraflar yer alıyor bir düzenleme içinde.

Namık Hacıheyderli: 1975 yılında Salyan rayonun Varlı kendinde doğdu. Azərbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi’nden mezun oldu.

Mustafa Nevruz SINACI

KONFÜÇYÜS'Ü ANLAMAK GEREK!..

Yüce İslâm Dini'nin kadim ve Türklüğün her daim yükselen değerlerini göz ardı eden “politikACI'ların”; Bari “dünyanın en çalışkan, üretken ve dürüst ülkelerinin hâkim felsefesi” Konfüçyüs'ün ilkelerini öğrenmeleri ve hayata geçirmeleri beklenir!.

Kurduğu felsefe ekolü ile bugün bile Çin toplumuna yön veren Konfüçyüs, 2 bin 560 yaşında. Filozofun sözleri milyonların yolunu aydınlatıyor. M.Ö 551–479 yılları arasında yaşayan Konfüçyüs, büyük bir karmaşanın hüküm sürdüğü Çin'de topluma bir düzen vermek ve insanlara bireysel hayatlarında mutluluğa ulaştırmak için bir öğreti geliştirdi. Ana teması insancıl düzen olan öğretisine göre iyi insan, ancak dünya bütünüyle uyum içinde yaşayan insandır. Mensupları (izleyicileri) tarafından bugüne taşınan ve milyonlarca insan için rehber olan Konfüçyüs'ün;

SÖZLERİNDEN BAZILARI

Bir yerde küçük insanların büyük gölgeleri varsa, o yerde güneş batıyor demektir.

Derin olan kuyu değil, kısa olan iptir.

Aradığını bilmeyen bulduğunda anlayamaz.

Kendine yapılmasını istemediğini sen de başkasına yapma.

Dal rüzgârı affetmiştir ama kırılmıştır bir kere.

İnsanlar sahip olduklarını küçümser, sahip olamadıklarını önemser.

Konuşmaya layık olanlarla konuşmazsanız, insan kaybedersiniz;

Konuşmaya layık olmayanlarla konuşursanız, söz kaybedersiniz. Bilge

olan kişi, insan kaybetmez, söz de kaybetmez. Bildiğini bilenin arkasından gidiniz, bildiğini bilmeyeni uyarınız, bilmediğini bilene öğretiniz, bilmediğini bilmeyenden kaçınız.

Karanlığa söveceğine, kalk sende bir mum yak.

Susmak, insanı ele vermeyen sadık bir arkadaşır.

Üstün insan, konuşmadan önce eyleme geçer ve sonra eylemine göre konuşur.

Bilgi özgüveni, özgüven ise gücü yaratır.

Çizik bir elmas, çizik olmayan bir çakıl taşından daha iyidir.

Bilgi insanı şüpheden, iyilik acı çekmekten, kararlı olmak korkudan kurtarır.

Alkış en sessiz şekilde karşılayan, alkış hak etmiş demektir.

Bir milleti tutsak etmek isterseniz, onun müziğini çürütün.

Elmas nasıl yontulmadan kusursuz olmaz ise; insan da acı çekmeden olgunlaşmaz.

Faydalı insan odur ki boş durmayı sevmez, kişiliğini faydalı işlerle geliştirir.

Güçlü olan, sayıca kalabalık kitleler değil, eğitilmiş kitlelerdir.

İyi insanlar, olduğu gibi görünür, görüldüğü gibi olur.

Fedakârlıklar, senden başkası bilmiyorsa değer taşır.

Kitleler cezalarla düzene sokulursa yozlaşmış olur, bilgelik ve nezaketle yönetilirse bilinçli ve dürüst olur.

Bir şeyi bildiğin zaman, onu bildiğini göstermeye çalış. Bir şeyi bilmiyorsan, onu bilmediğini kabul et. İşte bu bilgidir.

Eğitilmiş insanın hedefi daima yüksek olur. Küçük işlerle küçük insanlar uğraşır.

Kendisini eleştirebilen insanlar doğruyu ve güzeli bulma konusunda daha şanslıdır.

İrade öyle değerli bir özelliktir ki bir ordu komutansız kalsa da kişi iradesinden yoksun kalmaz. İradeli insan davranışları tutarlı insandır.

İyi yönetici olmanın sırrı dört yanıştan kaçınmak, beş doğruyu uygulamaktan geçer. Dört yanlış şunlardır:

- 1-Nasihât etmeden infaz etmek (gaddarlık),
- 2-Öğretmeden başarıyı ölçmek(kabalık),
- 3-Yöne-timde gevşek olup sınırlar koymak (art niyet),
- 4-Özlük haklarının dağıtımında cimri davranmak (bürokrat olmak).

Beş doğru ise şunlardır:

- 1-Müsrif olmadan eli açık olmak,
- 2-Gocunmadan çalışmak,
- 3- Haris olmadan istek duymak,
- 4- Mağrur olmadan rahat davranmak,
- 5- Ürkütücü olmadan saygın olmak...

Selma GÜRSEL

BALKABAĞI YEMEĞİ

MALZEMESİ: 1 kilo temizlenmiş balkabağı, 1 kaşık tereyağı, tatlı kaşığı tuz, bir yemek kaşığı toz şeker, 2 adet çiğ yumurta.

Temizlenmiş bal kabağı, 3 santimetre küp büyüklüğünde doğranır. Ocağa konulan bir miktar su ile haşlanır. Üzerine toz şeker serpilir, bir tatlı kaşığı tuz serpilir. Başka kapta tereyağı eritilir, yumurtalar pişirilir. Pişmiş yumurta kaynamakta olan kabağın üzerine dökülerek bir miktar daha pişirilir. Dinlendirilen yemek servis yapılır.

Dile BİGA

ESKİSİ KADAR

Günlerden ayrılık mevsim yalnızlık
Işıklarım sönmüş odam karanlık
Ecelle yaptığım yaman pazarlık
Beni korkutmuyor eskisi kadar

Islak kaldırımlar ıssız sokaklar
Tanıdık geliyor bütün acılar
Duymaktan bıktığım masum yalanlar
Gücüme gitmiyor eskisi kadar

Sayende kapattım aşk defterini
Sayende tükettim sevinçlerimi
Gözüm kararsa da bulutlar gibi
Beni ağlatmıyor eskisi kadar

Ayşe PASLANMAZ

BAYRAK

Semada gökte bayrak, dilde İstiklâl Marş'ı,
Yükselirken göklere, buluta değer başı...
Dokunur bayramlarda, ritmik trampet sesi,
Duygular şahlanırken, o an keser nefesi...
Ey Türkoğlu, Türk kızı, sen asil kan taşırsın,
Bayrağın gölgesinde, hep özgürce yaşarsın....
Bu ne büyük saadet, sevinç gözyaşı düşer
Atam ölümsüzleşir, hayran kalır tüm beşer.
Ay yıldızlı bayrağa, canlar verilse de az,
Süzülür gelin gibi, o ne eda, o ne naz...
Rüzgâr yalar alnını, kıpırtı olur hafif,
Dalgalanır göklerde, o ne eşsiz ne latif...
Bitmeyen övüncümüz, gururumuzsun bizim,
Gönüller feth eyleyen, sürurumuzsun bizim...
Sen olmasaydın eğer, yerlerde sürünürdük,
Büyük utanç içinde, zillate bürünürdük...
Kenetlenmiş bir olmuş, Türk'e değer biçilmez,
Ey şanlı bayrak senden, ebedi vazgeçilmez...
Al bayrağım dalgalan, gökyüzünde seyre dal,
İNME sakın yerlere, sonsuza dek orda kal..

Muhsin AKTAŞ

SÜNDÜ CİĞERİM

Etlerimi yaktı zehir sözlerin
Bomba oldu yağdıyosun gözlerin
Kar yağdı buz tuttu duru yüzlerin
Kor ateşte kaldı yandı ciğerim

Beynim çıkıp gitti açık bacadan
Yorgunluk hatıra kaldı geceden
Ölmeyi istedim Ulu Yüceden
Kor ateşte kaldı dondu ciğerim

İçim kan ağladı sen duyamadın
Göz yaşım döküldü hiç sayamadın
Beni kimliğimle bir koyamadın
Kor ateşte kaldı söndü ciğerim

MİZRABIM benim de bir fikrim vardı
Kişiliksiz insan kime yarardı
Gönlümü çılgınca bir korku sardı
Ateşte ki kora döndü ciğerim

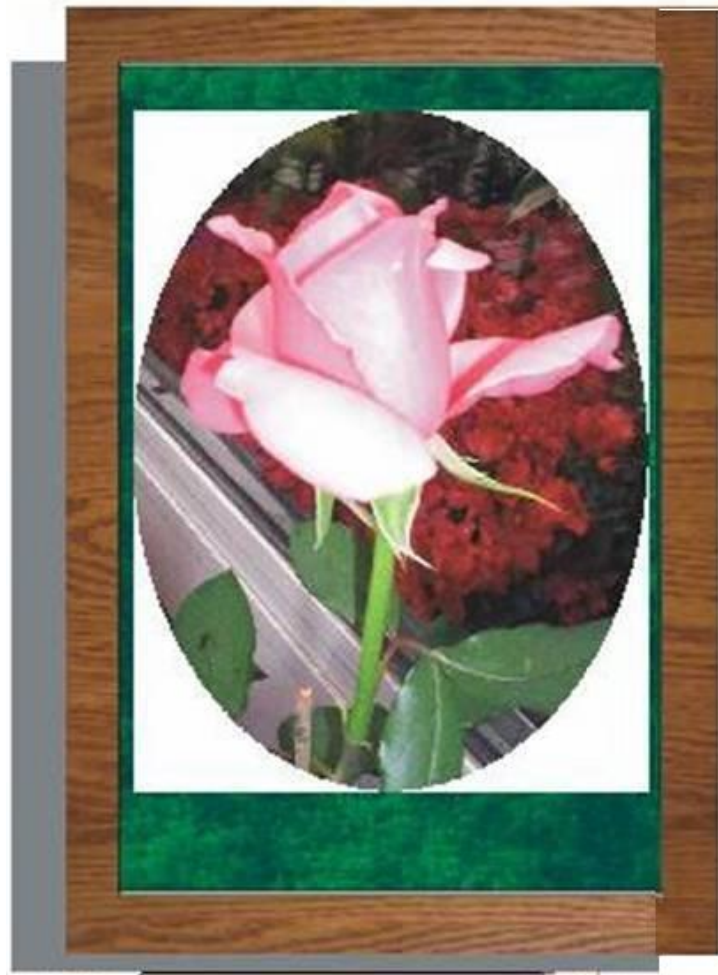

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 12 SAYI 144 25 Şubat 2011

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL MEVLİD KANDİLİ VAR MI?

Mustafa TURAN IRMAK'TAN BAKINCA MUHTEŞEM YÜZYIL

Müslüm TUNABOYLU KENTLER GİDEREK YAŞANMAZ HALE
GELİYOR

Mustafa Nevruz SINACI ADALET AHLÂKİ VE HUKUK

Hüseyin Hüsnü GÜREL TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU
BAŞKANLIĞINA ANKARA

Atilla ALPAY SEVGİLİLER GÜNÜNÜ PROTESTO EDİYORUM.!

Fatma YİĞİTBAŞ ÇORUM ONKO-SAV GENÇLİK KOMİSYONU 4
ŞUBAT DÜNYA KANSER GÜNÜ ETKİNLİĞİ

Ahmet CANBABA KAKTÜS DİLLİM

Mahmut Selim GÜRSEL

MEVLİD KANDİLİ VAR MI?

İslâm Dini semavi dinlerin sonuncusun peygamberi olan ve adına Müslümanlık denen Allah C.C. emir ve yasakların İslam Dini olara insanlara tebliğ eden Peygamberlerin en sonuncusu olan Hz. Muhammed S.A.V. doğduğu gece takvimlerde bilinse de tam olarak bilinmemektedir. Fakat sonradan kutlama günü icat edildiği bu kutlamanın bidat olduğu malümdür!

Mezheplere göre kutlamaların tarihlerinde bulunan farka vahtet haftası denilir. Sünnilerde Rebiul-evvel ayının 11.sinden 12.sine bağlayan gece, Şiiler 17. günü Mevlid günü ve 17'ye dönen geceyi de

Mevlid Gecesi olarak adlandırırlar. Osmanlı idaresi II. Selim dönemi mübarek gecelerde cami ve minareler kandillerle süslenmeye başlandı. Bu nedenle mübarek gecelerin bir adı kandil olarak kalmıştır. Bu gece; Mekke ufukları ağarırken Peygamber Efendimiz, Hz. Muhammed S. A. S. O'nun doğduğu sabah, âlem başka bir âlem oldu, cihan nurla doldu. Zirâ O'nun teşrifleri sıradan bir hâdise değildi. Bütün peygamberlerin geleceğini müjdelediği insan ile Cinler ve Melekelerin teşriflerini beklediği bir peygamberdi Bütün âlem bu geceyi bekliyordu. Allah C.C. Bizleri Peygamberimizi şefaatine erdirmiş.

Mustafa TURAN

IRMAK'TAN BAKINCA MUHTEŞEM YÜZYIL

Geçtiğimiz akşam “IRMAK” Kültür Sanat Dergisi’nin 10. yılı dolayısıyla, kuruluşundan bu güne dergiye emeği geçmiş yirmi civarında arkadaş bir araya gelerek, yemek yedik ve derginin dünü, bugünü ve yarınını konuştuk. Bu arada mevcut aktüel durumu da değerlendirme imkanımız oldu ve konu “Muhteşem Yüzyıl”dan açıldı. Tarihçi olmamız hasebiyle, genel bir değerlendirme istendi.

Özetle dedim ki; Bu dizinin biz tarihçiler açısından hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur. Zaten yapımcılar da bunun bir belgesel olmayıp, kurgu olduğunu söylüyorlar. Ancak unutulmaması gereken şudur ki, eğer kurgu üzerine bir dizi çekiyorsanız, gerçek isimleri ve gerçek mekanları kullanamazsınız. Siz bal gibi tarihi bir dönemi alıyorsunuz ve gerçek kişiler üzerinden, akla hayale gelmedik hatalar yaparak, Osmanlı hükümdarı , Avrupa’nın “Muhteşem Süleyman” dediği, tarihi bir şahsiyeti şehvet düşkünü, işi gücü haremde zevk ve safa sürmek gibi bir keyfiyette takdim ediyorsunuz. Bu durumda elbette tepki alacaksınız. Bir kere “ölçekleri yanlış olanların tüm ölçümleri de yanlıştır.” Filmi yapanlar olaya Avrupalı bakış açısından bakıyorlar. Düşman senin hayrını ister mi kardeşim? O’nun bize bakış açısının doğru olması mümkün müdür?

Mesela II. Abdülhamid’e Avrupalılar “Le Sultan De Rouge” dediler. Yani “Kızıl Sultan- Kan Döken” demektir. Çünkü Yahudilere Filistin’i satmamıştı. Ermenilere taviz vermemişti. Hepsi birleştiler ve O’na karşı bir linç kampanyası başlattılar. Bizim İttihatçılar da onlarla beraber oldular ve Sultan’ı tahtından indirdiler ve Osmanlı’yı bitirdiler. Kan dökücü dedikleri II. Abdülhamid Han 33 yıllık saltanatı döneminde sadece bir kişinin idamını imzalamıştı. O da saraya gizlice giren bir ırz düşmanıydı. Buyurun size olayın içyüzü.

Neresi Kızıl Sultan?. “Muhteşem Yüzyıl” olayında da mesele farklı değildir. Harem onların anlatıldığı gibi kesinlikle değildir. Kanuni’ye biçilen rol ise, baştan sona yanlıştır. A Allah’tan korkmayan, Peygamberden utanmayan, bu necip milletin dini ve milli değerleriyle

alay edenler, Padişahlar haremelerde oynaştı, zevk ve safa içinde yaşadılar da, peki bugünkü Türkiye'nin 25 katı büyüklüğündeki o muazzam toprakları sizin babanız gökten zembille mi indirdi?

Bakın Yahya Kemal bu konuda ne diyor: “Türk’ün cibilli sarayı otağdır. Osmanlı-Türk padişahları önce seyyar idiler. Çocukluklarından ölümlerine kadar at sırtından inecek vakit bulamıyorlardı.

İstanbul’un Fatihi (Topkapı Sarayına) arada sırada yol üstü uğrayabiliyor; seyyah gibi bir kaç gün geçirebiliyordu. Bütün ömrünü seferlerde yıpratıktan sonra fethettiği şehrin içinde olsun ölemedi.

Oğlu Beyazıd, torunu Selim ve onun oğlu (Kanuni) Süleyman da seferlerde öldüler.”

Evet böyledir. Onların ömürleri, sarayda ve haremde değil, gurbet illerde düşmanla boğuşma içinde geçmiştir. Atatürk şöyle demişti: “Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendisinde kuvvet bulacaktır.” 1922 yılında Türk Milli Eğitimi’nin hedeflerini gösterirken de şu tespiti yapmıştı: “Yetiştirilecek çocuklarımıza ve gençlerimize, görecekleri tahsilin hududu ne olursa olsun, en evvel ve her şeyden evvel Türkiye’nin istikbaline ve kendi benliğine ve an’anat-ı milliyesine düşman olan bütün anasırla mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir. Beynelmilel vaziyet-i cihana göre, böyle bir cidalin istilzam eylediği anasır-ı ruhiye ile mücehhez olmayan fertlere ve bu mahiyette fertlerden mürekkep cemiyetlere hayat ve istiklal hakkı yoktur.”

” Bahtiyar Vahapzade de: “Geçmişine taş atanın geleceğine gülle atarlar” görüşünü seslendiriyor. Tarihi olmayanın coğrafyası olur mu? Tarihini bilmeyenlerin, coğrafyasını elbette, başkaları çizerler. Mazisi olmayanın, âtisi de olmaz. Şimdi de Prof. Emin Bilgiç’e kulak verelim: “Milli mefahirine sahip çıkmayan, onları yeni nesillere aktarmayı bilmeyen milletler, hayatiyet cevherlerini, yaşama güçlerini, yükselme enerjilerini kaybetmiş olurlar... Tarih boyunca pek çok zaferler kazanmış olan Türk milletinin ruhunda gereken seviyede bir tarih şuuru uyandırabilmesi için, milli şerefın dayandığı gerçek zaferleri ona tanıtarak gelecek nesillere aktarılmaya değer bir ruh yoğurmak, maddi bütün kalkınma davalarımızın üstünde bir manen yükselme ve kendine gelme mevzuudur.”

Hem “Muhteşem Yüzyıl” diyeceksizin hem de pornoyu aratmayacak rezaletlerle konuyu işlemeye kalkacaksınız. Nerede yüzyılın değerleri? O dönem devletimizin mabetlerinden iman, medreselerinden ilim yükseliyordu. Ordularımız mehter marşları ve tekbir sesleriyle

serhadden serhate koşuyordu. Kanuni ordusuyla Batıya gidiyor. O batıda savaşırken doğudan saldırıya uğruyordu. Dönüyor ve Doğu seferine çıkıyor. Bu kez tekrar batıdan saldırı geliyordu. Bu keyfiyetten haberiniz var mı? Yarım doktor candan, yarım imam dinden eder derler. Yarım yamalak tarih bilenler de, insanı çileden çıkarır har halde. Irmak'taki 20 arkadaştan sadece ikisi filmi izlemişti. Ancak genelde memnuniyet yoktu.

Abdurrahman İskender Bey dedi ki; “Ben kızımın diziyi izlemeye başlamıştım ki, daha İlk dakikalarındaki rezalet sevişme sahnelerinden utandık ve bir daha seyretmemek üzere kapattık. Bugün traş olduğum berber de evinde aynı şeyin yaşandığını söyledi. Birileri reyting yapacak, çok para kazanacak diye, tarihi değerlerimiz kumara verircesine harcanamaz. Buna rıza da gösterilemez. Tabii siz Kültür Bakanlığı olarak ele alıp, konuyu doğru dürüst işlemezseniz, işte birileri çıkar ve bu boşluğu böyle doldurur. Kanuni ve Hürrem'in zaafı yok değil elbette. Lakin böylesi ne işitilmiş, ne de görülmüştür?

Eski Müdürlerimizden Hidayet Yiğit Bey mail göndermiş diyor ki: “ DEĞERLİ MUSTAFA HOCAM, aşağıda yazanlar benim fikrim değil tabii ki. Slaydı izleyince allak bullak da olmadım değil hani... Benim tarihim neden böyle anılıyor,Türk İslâm kültürü ile yetiştirilip ve öyle yaşayıp yöneten atalarım... Bilgilerinize sunmak istedim beni bağışlayınız bunu başka kiminle paylaşabilirim ki ? ! Slaytı açamadım. Şu sorular var.

Osmanlı Sultanları'nın hangisi Türk kızıyla evlenmiş?

Hangisi katil değil?

Osmanlıyı temize çıkaranlara ithaf olunur. İspatı burada” deniyor.

Özetle bu yaklaşımdaki temel mesele şudur: Osmanlıya küfredenlerin, aslında Osmanlıyla fazla sorunları yok. Sorunları İslâm iledir. Açıkça İslâm'a küfredemedikleri için, Osmanlı'nın şahsında O'nun İslâm'ına küfrediyorlar. Şöyle şecerelerini bir kurcalayıverin bakın neler göreceksiniz? Bu gerçek de böylece biline.

Şimdi de özetle, Kanuni'nin bazı hususiyetlerine değinelim.

Osmanlı'yı bir 'Kanun Devleti' haline getirmiş olmasından dolayı,bizim sadece “Kânuni, dediğimiz Sultan Süleyman'ı batılılar “MUHTEŞEM SÜLEYMAN” olarak gördüler ve tanımladılar.

O'na Süleymaniye Camiinin yerini rüyasında Peygamberimiz bizzat göstermişti. Mihrabını ve minberini de nereye koyacağını söylemişti. Kanuni de sabah Mimar Sinan'ı çağırıp o mekana götürdü. Hz. Peygamber'den aldığı bilgileri tam Sinan'a söyleyecekti ki, Mimar

Sinan söze başladı : “Zahmet buyurmayınız Şevketlü Hünkarım! Dün gece siz Peygamberimizle konuşurken ben de gerinizde duruyordum. Konuşulanları aynen duydum. Planı o şekilde yapacağım. Merak etmeyin” diyordu. Evet! onlar böyleydi.

Başka bir rüyasında yine Resülüllah’ı görmüş ve Kainat Efendisi O’na şöyle demişti: “Belgrad, Rodos ve Bağdat kalelerini fethedesin sonra da benim şehrimi imar edesin!”

Huzurda el pençe divan duran Kanuni şöyle seslenecektir:

“Nûr-ı Âlemsin bugün hem dahi Mahbub-u Hüda
Eyleme âşıkların bir lâhza kapından cüda,
Gitmesin nâm-ı şerefın bu dilimden dem-be-dem,
Dertli gönlüme devadır can bulur ondan safa.
Umaram her bir adın başka şefaât eyleye,
Ahmed ü Mahmud Ebu'l-Kasım Muhammed Mustafa(s.a.v) ”

Bu emri aldıktan sonra, Şeyhü’l-İslâm’dan fetva alarak Kabe-i Muazzama’yı süsleyen ilk Osmanlı sultanı Kanuni, ayrıca Mekke’de dört mezhep için dört ayrı medrese yaptırmıştı. Hz. Peygamber’in eşi Hz. Hatice’nin harap olan evini de yeniden inşa ettirdi. Bedir, Huneyn ve Cebel-i Arafat su yollarını tamir ettirerek Harem-i Şerif yakınındaki bir havuza akıtmak suretiyle, özellikle hac zamanında ortaya çıkan su sıkıntısını çözüme kavuşturmuş ve Medine surlarını ile Mescid-i Haram çevresine bir de medrese yaptırmıştı.

Muhibbi mahlasıyla şiirler yazan Kanuni, bir şiirinde:

“Allah Allah diyelim sancağ-ı şâhı çekelim,
Yürüyüp her yandan Şark’a sipahi çekelim.
Bize farz olmuş iken olmamız İslam’a zâhir.
Nice bir oturalım bunca günâhı çekelim.
Umarım rehber ola bize Ebubekr u Ömer. Ey Muhibbi!
Yürüyüp Şark’a sipahi çekelim” diyor ve devam ediyordu.

“Hamdülillah Muhammed ümmetiyiz, Can ile Mustafa’yı kim sevmez?

Macaristan fethedildiğinde, oradaki sanat eserlerini ve bir heykel’in tahrip olmasını önlemek için, kendi kaftanını heykelin üstüne örtüp yıkılmasını önleyecek kadar, sanata saygılı bir devlet adamıdır O.

Süleymâniye Camii inşaatı başlarken temel taşı koyma şerefini Ebussuud Efendi’ye, açılışını da Hattat Karahisari’ye yaptırmakla, ilme olan saygısını gösterecek kadar da mütevazı.

Prof.Ahmet Akgündüz O’nun için der ki:

“O,çok az uyuyan, geceleri ibadetle geçiren, gündüzleri meydanlarda olan bir padişahı.

Ölümü de savaş meydanında olmuştur. Bilim ve sanat onun döneminde zirve yaptı.”

Olay dizi hakkında yorum yapan Osmanlı uzmanı Prof. Dr. Abdülkadir Özcan şöyle diyor: “Harem'deki cariyeler devşirmelerin kadın kısmıdır. Sarayda eğitim gören kız çocuklarıdır. Dizide gösterildiği gibi eğlence yuvası değildir. Bakış açısı oryantalist.”

Orhan Turan’ın bu konudaki fikri de şu şekildedir: “(Muhteşem Yüzyıl) dizisinin tarihi gerçeklerle ilgisi olmadığını söyleyebilirim. Tarihle ilgili iş yaparken 10 defa düşünmek zorundayız.

Hele ki konu Osmanlıysa!

Yeni yeni, hasret kaldığımız değerlerle yüzleşirken daha dikkatli olmak gerek. Bir dizi, kurgusaldır ama kurgunun tarihi değiştirme hakkı olmamalı.”

“Sultan Süleyman hakkında ileri-geri, cıvık-seviyesiz senaryoyu yüceltenlere şunu sorun ve aldığınız cevap sonrasında bol bol şaşırın: Eğer bu tarihî dizi, Sultan Süleyman'ı değil de Mustafa Kemal'i anlatsaydı. Ve dizideki kahraman, Milli Mücadele'den çok yatak odasıyla gösterilseydi, yine aynı özgürlük saçmalığına girer miydiniz?” sorusu da M. Nedim Hazar’a aittir.

İnternet arama motoru Google'da 'Harem' kelimesi iki haftada rekor kırarak 74 bin defa internet üzerinde aranırken, aynı sürede 'Muhteşem Yüzyıl' dizisinin aranma istatistiği sadece bin 600'dür.”

Bu keyfiyet, bu asil milletin filmlerdeki yalanlara ve hayallere inanmayıp gerçeği aradığının göstergesidir.

Tarihçiler kahir ekseriyette “Muhteşem Yüzyıl” dizisinde anlatılanların kesinlikle Osmanlı'yla bağdaşmadığını , Kanuni portresinin ise, gerçeklerden uzak harem etrafında ve tamamen hayal ve kurgularla gösterilmesine tepki gösterdiler.

Senarist, oyuncular ve onları canhıraş savunanların “bu bir kurgudur”, yaklaşımına, madem kurgu o zaman niçin gerçek isim ve mekanları kullanıyorsunuz?” sorusu karşısında, söyleyecek sözlerinin kalmadığı mahcubiyetlerinden belliydi..

Hürrem Sultan’a gelince süten çıkmış kaşık değildi elbette. Ancak hayırsever tarafı da vardı.

Mekke ve Medine’de dağıtılmak üzere her sene 3000 altın gönderirdi. Haseki Hastanesini yaptıran ve ayısını bir de Mekke’ye yaptıran kişinin Hürrem Sultan olduğunu biliyor muyuz? Daha pek çok

imaret, medrese, Dârüşşifâ, çeşme, sebil ve mektep. Mekke-i Mükەرreme ve Medîne-i Münevvere ile Kudüs'te birer imaret yaptırmıştı.

Muhabbetten oldu Muhammed hasıl..

Muhammedsiz muhabbetten ne hasıl?

Beyti Kânuni'nin kızı Mihrimah Sultana aittir. O da Edirne Kapıda ki camii ve Üsküdar sahilindeki kendi adıyla anılan camii yaptırmıştı. Arafattan Mekke'ye su getiren su kanallarını da o onartmıştır ki, bugün hala dimdik ayaktaadır.

Bugün Amerikan Kongresinin özel bir yerinde dünya tarihinin medar-ı iftihar sayılan 23 devlet adamının büstleri bulunmaktadır. Orada bizi ve bölgemizi temsil eden, bizim de medar-ı iftiharımız olan Kanuni'dir."

O, vefatından bir süre önce oğlu Selim'i yanına çağırarak ve ona şöyle diyecektir: " Bir cevheri al sanduğu vakf eylemişümdür ki, Cihan Fahri Muhammed Mustafa'nın ruhuna sana vasiyet iderem. Bunları satup Cidde-i Mamure'ye su getürdesün. Bu esbab Fahri Âlemin (Âlemlerin Efendisi'nin)dir. Benüm değüldür."

Vefat ettiğinde yanında bir de torba bulunur. Açıp bakarlar ki, 46 yıllık saltanatı müddetince yaptığı bütün işler için Şeyhülislam Ebussud Efendi'den aldığı fetvaları biriktirmiş. Gözleri buğulanan büyük alim Ebussuud Efendi: " Ey Süleyman! Sen Ruzi Mahşerde kendini kurtardın da, bakalım biz neyleriz" demekten kendini alamamıştır. Kanuni, eşine az rastlanır bilge bir hükümdardı. Osmanlı'nın gücünü şahikaya ulaştırma işi kendisine nasip oldu. Yarım asra yakın hizmet veren karaların hakanı ve denizlerin sultanı Yüce Hakan, vazifesini yapmış olmanın verdiği huzurla Rabbisine yürüdü. Makamı Cennet, ruhu şad olsun. Rahmet ve minnetle anıyoruz.

Sohbetimizi yeni kaleme aldığımız bir dörtlükle noktalayalım:

Şu "Muhteşem Yüzyılda" tarihim talan oldu
Yutturulan bir değil, binlerce yalan oldu.
Halkın nabzına öyle dinamitler kondu ki;
Kültürüm kulvarında korkunç heyelan oldu."
Kalın sağlıcakla.

Müslüm TUNABOYLU

KENTLER GİDEREK YAŞANMAZ HALE GELİYOR

Kentler giderek yaşanmaz hale geliyor başlığı ile moralinizi etkilemek istemem. Şimdi kendi kendimizi bazı soruların yanıtlarını vermek için zorlamayalım. çok uzağa gitmemize gerek yok. Dünyaya olarak gittiğimiz iş yerimize bugün ne ile gidiyoruz? Elbette kendimize ait olan bir oto ile. Kentin iki ana caddesinden geçip iş yerimize gidecek isek kaç dakikamızı almaktadır. Konutumuz ile iş yerimiz arasında ki uzaklığı sanırım saptamışsızdır. Eğer bugüne dek saptamamış isek, saptamanızı öneririm. İkametten iş yerine olan uzaklığı kaç dakikada aldığımızı hesaplamamız gerekir en azından. Bizi bekleyen müşterilerimizin olacağını aklımızdan hiç çıkarmamalıyız. Mademki bir iş yerimiz vardır, öyleyse bizim belli saatlerden belirlenmiş bir saate kadar iş yerimizde bulunmamız gerekmektedir. Eğer zamanında ikametden çıkıp iş yerimize ulaşırsak kendimize ve karşıımızdakilere saygınlığımız artar. Ama bunun tersini düşünür ve uygularsak bir gün kapımızı açan insanların sayısında önemli bir azalma olduğunu ister istemez fark ederiz. Sanırım bu değişikliği hiç birimiz arzu etmeyiz.

İş yeri bizim ekmek kapımızdır. O kapıyı her zamankinden daha çok korumalıyız, yada kollamalıyız diye düşünüyorum. Bugün bir iş yerine sahip olamayan binlerce hatta milyonlarca insan vardır. O insanlarda bizim gibi kutsal görevimiz olan askerliklerini ifa etmiş kişilerdir. Devlete karşı olan yükümlülüklerini yerine getirmektedirler. Ama ne var ki bu ülkede yaşayan büyük bir bölüm insan işsizdir. Sabahın erken saatinden akşamın geç saatine dek gücüne göre bir şeyler yapmaya çalışan insanların gayreti hepimiz de neden olamamaktadır. Neden bu ülkenin nimetlerinden paylaşım yaparken yalnız kendimizi düşünürüz? Paylaşımı arzu etsek de bir türlü eyleme geçemeyişimizin bin değerlendirmesini yapamıyoruz belki.

Acılar, tatlı günler neden hepimizi etkilememektedir. Tatlı günleri paylaşımında gösterdiğimiz birlikteliği acıları paylaşmada neden

gösteremiyoruz? Biraz olsun kendimizi sorgulayamıyoruz. Her nedense bize öyle bir duygu ve düşünce beynimizde yer almamıştır. Acıları paylaşmada biraz uzaktan bakmayı tercih etmiyor muyuz?

Bana dokunmayan yılan bin yaşasın demiyor muyuz? Tehlike bize doğru yaklaştığında ise sesimizi duyurmak istemiyor muyuz? Güzellikleri yaşamak için nelere katlandığımızı bir hatırlayalım. Hatırlayalım ki geleceğimize bir çeki düzen verelim. Gelecekte rahat bir düzen içersin de yaşayabilmek biraz da bizim elimizde değil mi? Eğer bugün bir şeylerden mahrum bırakılmış isek, bunda bizim eylemimizi sorgulamamız gerekmez mi?

Kutsal askerlik görevimiz dışında bazı kutsal görevlerimizin de olduğunu, onları kullanmada neden yeterince eylemde bulunamıyoruz. Paylaşım derken iyileri kötüler, güzellikleri çirkinlikleri birlikte paylaşamıyoruz. Neden güzelliklerin yalnız ve yalnız bizim için olmasını arzuluyoruz. Bu eylemimizi sorgulamak hiç içimizden geçmiyor mu? Karşılaştığımız bir zorluğu yalnız yok edemediğimiz zaman birlikteliği hemen aklımıza getiriyoruz? Aynı havayı teneffüs ettiğimiz ülkemizde nimetlerin paylaşımında neden yalnız kendimizi düşünüyoruz.

Her yanı ayrı bir güzelliklerle donatılmış ülkemizin üzerinde geçmişte çok kara günlerin yaşandığını neden unutuyoruz. Bu günlere gelirken verdiğimiz ölüm-kalım savaşını neden unutuyoruz. Bugün ki sınırlarımızı çizebilmek için hainlere verdiğimiz dersleri gelecek kuşağa da yansıtmamız gerekmez mi? Gelecek için atacağımız her kişisel adımımızda kendimizi sorgulamamız gerekmez mi?

Bugün iş yerimize giderken kendimizde bir öz güven duyabiliyor muyuz. Böyle bir ortamın oluşmasında bizim bir katkımız olup olmadığını değerlendirmeye ,sorgulamaya alıyor muyuz. Kısaca kendimizi geleceğimiz için bazı eylemler için hazırlıyor muyuz. Yoksa kapı aralığından izlemeyi mi tercih ediyoruz. Sanırım beğenmediğimiz eylemlerin bizim hal ve hareketlerimizden kaynaklandığının bilincine varmak gerekir diye düşünüyorum. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın demiyor muyuz? Tehlike bize doğru yaklaştığında ise sesimizi duyurmak istemiyor muyuz? Güzellikleri yaşamak için nelere katlandığımızı bir hatırlayalım. Hatırlayalım ki geleceğimize bir çeki düzen verelim. Gelecekte rahat bir düzen içersinde yaşayabilmek biraz da bizim elimizde değil mi? Eğer bugün bir şeylerden mahrum bırakılmış isek, bunda bizim eylemimizi sorgulamamız gerekmez mi?

Kutsal askerlik görevimiz dışında bazı kutsal görevlerimizin de olduğunu, onları kullanmada neden yeterince eylemde bulunamıyoruz.

Paylaşım derken iyileri kötülerini, güzellikleri çirkinlikleri birlikte paylaşmıyoruz. Neden güzelliklerin yalnız ve yalnız bizim için olmasını arzuluyoruz. Bu eylemimizi sorgulamak hiç içimizden geçmiyor mu? Karşılaştığımız bir zorluğu yalnız yok edemediğimiz zaman birlikteliği hemen aklımıza getiriyoruz? Aynı havayı teneffüs ettiğimiz ülkemizde nimetlerin paylaşımında neden yalnız kendimizi düşünüyoruz.

Her yanı ayrı bir güzelliklerle donatılmış ülkemizin üzerinde geçmişte çok kara günlerin yaşandığını neden unutuyoruz. Bu günlere gelirken verdiğimiz ölüm-kalım savaşını neden unutuyoruz. Bugün ki sınırlarımızı çizebilmek için hainlere verdiğimiz dersleri gelecek kuşağa da yansıtmamız gerekmez mi? Gelecek için atacağımız her kişisel adımımızda kendimizi sorgulamamız gerekmez mi. Bugün iş yerimize giderken kendimizde bir öz güven duyabiliyor muyuz? Böyle bir ortamın oluşmasında bizim bir katkımız olup olmadığını değerlendirmeye, sorgulamaya alıyor muyuz? Kısaca kendimizi geleceğimiz için bazı eylemler için hazırlıyor muyuz? Y oksa kapı aralığında izlemeyi mi tercih ediyoruz. Sanırım beğenmediğimiz eylemlerin bizim hal ve hareketlerimizden kaynaklandığının bilincine varmak gerekir diye düşünüyorum Kırsal alanda yaşamakla kentlerde yaşamı sürdürmenin aynı değerde ya da aynı güz ellikte olduğunu düşünemeyiz. Kırsal alandan güzelliklerin bulunduğunu umduğumuz kentlerimiz gerçekten insanların yaşamlarında bir güzellik bir kolaylık sağlayabiliyor mu? Kırsal alanda ki nimetlerle, külfetlerin kentsel alanlarda değişim gösterdiğini, onlara ayak uydurmanın pek kolay olmadığını peşinen kabullenmemiz gerektiği düşünündeyim. Bazı nimetlerin paylaşımında belki beraberlik sağlanıyor, ancak kişisel nimetlerin paylaşımında birlikteliği gözetemiyoruz. O nedenle Kentlerde çeşitli sorunların çözümlenmesi için insanların uzun kuyruklarda beklediklerine tanık oluyoruz. Tabana kuvvet deyip kuyruklar sizin olsun dostlar diyemiyoruz. Bir gün muhakkak onlarla birlikte olmak, aynı zorluğa göğüs germek zorunda kalıyoruz.

Geçen bir bankaya bir işlem için gittim. Hava soğuktu banka müşterilerinin rahat etmesi için yeterince bekleme koltukları koymuştu. Bende bir yer buldum oturdum. Elimdeki numaranın ne zaman sayaçta gözükeceğini beklemeye başladım. Oturanlar kadar da ayakta kalanlar vardı. Ayakta kalanlar kendilerine sıranın ne zaman geleceği konusunda yavaş, yavaş seslenmeye başladılar. Bir tanesi daralmış olacak ki ben ne zaman işimi bitirip köye gideceğim demeye başladı.

Kentler büyüdükçe sorunlarda ister istemez büyüyor. Hizmet alanları yoğunluğa göre verilmeye çalışılıyor. Ama nedense bazen kentlerin belli hareketli olan bölümleri diğer yerlere göre hizmet için öne geçiyor.

Geçtiğimiz yıllarda bir arkadaşım bulunduğu yörede ki hizmetlerin kendilerine ulaşmaması sonucu “ÇAMUR İÇERSİNDEYİZ” dercesine ayağına çizme giymiş, eylemi kent yöneticilerince dikkate alınmıştı. Politikacılar eskiden kırsal alana ayrı bir değer verirlerdi. Şimdi kırsal alanda yaşayanların azınlıklar haline gelmesi sonucu hizmetlerin akışını da ister istemez etkilemektedir

Kentlerde ki yaşantıları ve çok değişik insanlık manzaralarını ister istemez izlemekteyiz. Kentlerin çözülmemeyen sorunları arttıkça, insanların hareketleri de elbette artacaktır. Bazı eylemlerin görülmesi, ya da dikkate alınması için gösterilen tepkilere ve etkilere kulak asmak gerekir diye düşünüyorum.

İnsanımıza güzel bir hizmet için yola çıkan her bireye önemli görevler düştüğü kanısındayım. Hizmet için söz veren yöneticilerimiz neden hizmetleri veremediklerini insanımıza açıkça söylerlerse kentlerde ki yaşamın bugün kinden daha rahat olabileceği inancımı yineliyor, okurlarıma saygılar sunuyorum.

Mustafa Nevruz SINACI

ADALET AHLÂKİ VE HUKUK

Adalet ve hukuk'un temel ilkesi, kaynağı ve dayanağı: Vahiy, vahiy ile ikame olunmuş ahlâk ve buna mümasıl adet, örf ve geleneklerdir. Ki, bunların tamamı karşılıklı saygı, mutlak adalet, hürmet ve muhabbet üzerine kuruludur.

Daha açık bir anlatımla: İnsan kelimesinin “ins, ünsiyet, meşveret ve muhabbet” kavramlarından türediğini “hikmet’le” anlamak ve bu minval üzere açıklayıp, yorumlamak lâzımdır. Yani: İnsan kelimesi dahi “salt iyilik ve erdemlilik” karşılığı olup; Namuslu, dürüst, onurlu, sorumlu ve düzenli (istikrarlı/haysiyetli/şahsiyetli/karakter sahibi) olmayan bir varlığı insan olarak kabul etmek kabil değildir.

İnsan, mutlak bir hukuk, adalet ve ahlâk abidesidir.

Daha da açıkçası: Yalancı, hırsız, yolsuz, faşist, fahişe, anarşist, terörist, hain ve zalim yaratıklar insan olarak kabul edilemez ve böylelerine “insanca” muamele edilemez.

Yani “düzenlilik/istikrar” dünya, kâinat ve insanlık için esastır.

İşte evren/kâinat, mutlak bir düzen ve istikrar üzere kaimdir.

İnsanlar için ilim, ibret, hikmet ve ders olan “tertîp” i, evrensel işleyişten alacağımız bir kesitle, özetleyip, örnekleyelim. Evrensel işleyişte şekiller, dengeler ve düzenler...

Sarmal Şekil Dengeyi Nasıl Sağlıyor?

Sarmal şeklindeki galaksilerin içinde bulunan fizik ve metafizik (madde ve madde ötesi) kuvvetler arasındaki denge şaşırtıcı niteliktedir. Bir galaksi, kütle çekim etkisiyle kütle merkezine doğru yoğunlaşarak gelişir. Merkez kütlelerinin artışı buradaki kütle çekimini de artırdığından, galaksinin merkezi, merkezkaç kuvvet ve kütle çekimini dengeleyecek şekilde daha hızlı dönmeye başlayacaktır.

Ayrıca merkezin daha hızlı dönmesi, kütlelerin merkezde yoğunlaşmasını engeller.

Bu nedenle galaksideki tüm sistemin dengede kalabilmesi için, galaksi merkezindeki parçacıkları yavaşlatıp, kenardakileri

hızlandırabilen özel bir mekanizmaya ihtiyaç vardır. İşte bu harika mekanizma “eşit açılı sarmal şekil” tarafından oluşturulmaktadır.

Çünkü eşit açılı sarmal kollar, böyle bir fonksiyon için oldukça uygun bir şekil oluşturur. **(J.P. Vallee, ‘The Milk Way’s Spiral Arms Traced By Magnetic Fields, Dust, Gas and Stars’, Journal of Astronomical Society, Volume; 454, s. 119-124)**

Allah Yoktan Var Edendir

Görüldüğü gibi pek çok galaksinin “eşit açılı sarmal şeklinde” oluşu aslında bu galaksilerin fiziksel açıdan dengede kalabilmesi için hayati bir öneme sahiptir.

Bitkilerde ve deniz dibinde yaşayan canlıların kabuklarında belirli bir orana (altın oran) bağlı olarak ortaya çıkan eşit açılı sarmalın uzayın derinliklerinde yer alan pek çok galakside de görölüyor olması hayret verici bir durumdur.

Ayrıca galaksilerde görülen sarmal da, tıpkı bitkilerde ve bazı hayvanların kabuklarında görülen sarmallar gibi, içinde bulunduğu yapının dengeli ve uyumlu olmasını sağladığından çok önemli bir fonksiyonu yerine getirmektedir.

Kuşkusuz evrenin var olduğu günden itibaren sahip bulunduğu düzenin ve dengenin hiçbir şekilde bozulmayışı Allah’ın varlığı ve sonsuz kudretinin delillerinden biridir.

Her şeyi eksiksiz ve kusursuz olarak yaratma gücüne sahip olan Rabbimiz, altın oranı öylesine eşsiz ve fonksiyonel bir şekilde yaratmıştır ki, bu oran, içinde bulunduğu her sisteme ve biçime, insanda hayret uyandıracak derecede mükemmel bir estetik, biçimsel bir güzellik ve denge kazandırmaktadır. Bir Kuran ayetinde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah’tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, Güneş’e, Ay’a ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir.

Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O’nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne Yücedir. " **(Araf Suresi, 54)**

Hüseyin Hüsnü GÜREL

ÖNEMLİ NOT: İş bu başvuru/dilekçe ve ekleri 28 Aralık 2010 Salı günü, TBMM; Dilekçe Komisyonu Başkanlığı'na (gelen evrak) "7086" numara ile elden teslim edilmiştir.

MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN ŞEHRİ VE OVASINDA YERALTI DOĞALGAZ PATLAMALARINDAN İLERİ GELEN AFETLER VE ERZİNCAN OVASINDA DOĞALGAZ YATAĞI KONUSUNDA YENİ RAPOR

Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında deprem hareketleri başlamadan kısa süre önce yeraltında doğalgaz patlamaları kıyametler koparcasına çok korkunç afetlere sebep olmakta ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı bulunmaktadır.

MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN ŞEHRİ VE OVASINDA DEPREM HAREKETLERİ BAŞLAMADAN KISA SÜRE ÖNCE YERALTINDAN BOMBA GİBİ PATLAMA VE UĞULTULU SESLER İŞİTİLMEKTEDİR

Dünyada yalnız Marmara Bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında deprem hareketleri başlamadan çok kısa süre önce yeraltından yüzeye yakın derinliklerde bomba gibi patlama ve uğultulu gürültülü sesler işitilmektedir.(Ek 19-20-21-22-31-32-34)
Sesin hızı deprem hareketi hızından 15.000 defa daha küçük ve sesin hızı çok tembeldir. Hızı tembel olan seslerin deprem hareketi başlamadan önce işitilmesi fizik yasalarına aykırı düştüğü halde; bu olayın sebebini hiçbir kimse araştırmamış ve ilgi göstermemiştir.

MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN OVASINDA DEPREMLER BAŞLAMADAN ÖNCE YERALTINDA DOĞALGAZ PATLAMALARI KIYAMETLER KOPARCASINA ÇOK KORKUNÇ AFETLERE SEBEP OLMAKTADIR

Dünyada yalnız Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında kil tabakaları arasında muazzam büyüklükteki düdüklü tencerelere benzer ortamlarda sıvılaşmaya müsait suya doymun zeminler ile doğalgaz yan yana ve beraberce bir arada bulunmaktadır. Bu yeraltı düdüklü tencerelerinin gövdeleri ile bu gövdelerden ayrılan kolları onlarca ve yüzlerce Km. gibi uzaklara kadar ulaşabilmektedir. Bu yeraltı düdüklü tencereleri yüzlerce ve binlerce Km² gibi çok geniş alanları kapsayabilmektedir.

Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında bomba gibi patlama ve uğultulu sesleri işitildikten kısa bir süre sonra; yüzey arazi deniz gibi dalgalanmakta; binalar yana yatıp yatıp kalkarak ve burgu gibi bükülerek paramparça olmakta; Marmara denizinde doğalgaz patlamaları ile sular havaya savrulmakta; kıyılardan sular geri çekildikten sonra çok büyük Tsunami dalgaları meydana gelmektedir... Yeraltında doğalgaz patlamaları ve bu patlamalardan ileri gelen canavarlar şiddetindeki sıvılaşma olayları kıyametler koparcasına çok korkunç afetlerin meydana gelmesine sebep olmaktadır.

Yeraltında, doğalgaz patlaması ve deprem olayları birbirinden farklıdır;

Doğalgaz patlamalarından ileri gelen bu afetlerin deprem olayları ile hiçbir ilgisi yoktur. Yeraltı düdüklü tenceresinin içinde herhangi bir yerinde doğalgaz patlaması ile meydana gelen muazzam basınçlar ve canavarlar kudretindeki sıvılaşma olayı; suya doymun zeminlerin devam ettiği her yere ve yüzlerce Km. gibi uzaklara anında ulaşmaktadır. Bu yerlerde de zeminler aşağıdan yukarı itilerek benzer şekilde çok korkunç afetler meydana gelmektedir.

Yalova'da bulunan suya doymun zeminler Adapazarı ve Kaynaşlı gibi yerlere kadar devam ediyorsa; Yalova'da doğalgaz patlaması ile Adapazarı ve Kaynaşlı gibi yerlerde de benzer şekilde korkunç afetler meydana gelmektedir.

**MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN OVASINDA
YERALTINDA DOĞALGAZ BULUNMAKTADIR**

Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında depremler esnasında bazı yerlerden alevler göklere yükselmekte; etraf nur gibi ışıklanmakta; gökyüzü kırmızı renge bürünmektedir.

Depremler esnasında gökte Doğalgaz'ın alevle yanması ısısı ile Erzincan Ovasında trilyonlarca m³ çok soğuk hava ısınmakta ve ovadaki karlar erimektedir. Erzincan ovasındaki bu doğalgazın muazzam miktarda olduğu açıkça belli olmaktadır.

ERZİNCAN OVASINDA ÇOK ZENGİN DOĞALGAZ YATAĞI BULUNMAKTADIR

Depremler esnasında Erzincan ovasında bulutların üstünde gökte doğalgazın alevle yanması ile; gökyüzü kırmızı renge bürünmekte; 1045 Erzincan depreminde olduğu gibi gökte doğalgazın alev ile yanması ile güneş ve ayın kan rengine boyandığı anlaşılmakta ve gökte alev ile yanan doğalgazın ısısı ile Erzincan ovasında donmuş karlar erimektedir. (EK: 9)

Trilyonlarca m³ çok soğuk havayı ısıtan ve ovadaki karları eriten doğalgaz miktarını hesap ile bulmak mümkündür. Bu hesap yapıldığında; her depremde Erzincan ovasında Ülkemizin yıllık doğalgaz ihtiyacı olan 20 milyar m³ doğalgazdan kat kat daha fazla doğalgazın alevle yandığı hesaplanmaktadır.

Erzincan ovasında gökte milyarlarca soba yakıldığında bu ovadaki karların eriyemeyeceği düşünülürse; her deprem esnasında Erzincan ovasında muazzam miktarda doğalgazın yandığını kabaca hesap etmek mümkündür.

Depremler esnasında Erzincan ovasındaki faylardan çıkan yeraltı suları, artezyen ve sondaj suları ısınmadığına ve kaynar sular akmadığına göre; Erzincan ovasında trilyonlarca m³ çok soğuk havayı ısıtan ve donmuş karları eriten ısı enerjisinin gökte doğalgazın alevle yanmasından ileri geldiği; kesin şekilde belli olmaktadır. Melekler veya Huriler Erzincan ovasındaki trilyonlarca m³ soğuk havayı ısıtmamakta ve ovadaki donmuş karları eritmemektedir.

Bu doğalgaz yatağı ile Ülkemizin bütün doğalgaz ihtiyacı fazlası ile karşılanacak; Ülkemiz doğalgaz bakımından dışa bağımlılıktan kurtulacak; Mersin Akkuyu’da ve Sinop da inşa edilecek nükleer enerji santrallerinden vazgeçilecek; yüzbinlerce iş imlanı sağlanacak; doğalgaz ve elektrik fiyatları çok ucuzlayacak ve Ülkemiz ile Erzincan'ın kaderi değişecektir.

MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN ŞEHRİNDE VE OVASINDA, YERALTI DOĞALGAZ PATLAMALARI İLE KORKUNÇ AFETLERİN MEYDANA GELDİĞİ VE ERZİNCAN OVASINDA ÇOK ZENGİN DOĞALGAZ YATAĞI VARLIĞI KONULARINDA YETKİLİ VE İLGİLİ MAKAMLARA BİLGİ VERİLMİŞTİR.

Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında deprem hareketleri başlamadan çok kısa süre önce yeraltında doğalgaz patlamaları ile ve bu patlamalardan ileri gelen sıvılaşma olayları ile kıyametler koparcasına çok korkunç afetlerin meydana geldiği;, deprem hareketi başlamadan önce yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen bu korkunç afetlerin deprem olayı ile hiçbir ilgisi olamadığı; depremleri önlemek mümkün olmadığı halde; yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen bu afetlerin çeşitli teknik önlemler ile önlenebileceği ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığı konularında tarafımdan düzenlenen 20.10.2008 tarihli RAPOR da ve bu konulardaki gerçekleri ortaya koyan 32 yazılı belgede; bu konudaki gerçekler açık ve belirgin şekilde ortaya konulmuştur. Bu RAPOR ve 32 yazılı belge 20.10.2008 tarihli dilekçeler ile; Yetkili ve İlgili Makamlara sunulurak; bu konulara ilgi gösterilmesi ve yardım edilmesi istenilmiştir.

TBMM. Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008/2396 No’lu kararı ile konunun tüm kurumlara iletildiği gerekçesi ile başka işlem yapılmayacağı tarafıma bildirilmiştir (EK1) Bu konuda yalnız Maden Mühendisleri Odasıncı ilgi göstermiş ve Maden Mühendisleri Odası Başkanlığı vatanseverliğini ve Yüceliğini göstermiştir (EK 2).

Maden Mühendisleri Odası Başkanlığı dışındaki diğer Yetkili ve ilgili Makamlar;, 10.10.2008 tarihli RAPOR da ve 32 yazılı belgede

verilen bilgilere hiçbir itibar etmeden; mahallinde hiçbir soruşturma ve araştırma yapmadan; bu olayları yaşayan görgü tanıkları ile görüşmeden; masa başında oturarak; kafadan sallama beylik gerçek dışı bilgiler verilerek; Ülkemiz için fevkalade önemli olan bu konular dışlanmıştır (EK 3- 4- 5- 6- 7- 8).

Bundaki bilgiler <http://www.milliservet.blogspot.com> WEB sitesinde yayınlanmıştır. Bu RAPOR düzenlendikten sonra yeni bilgiler ve belgeler elde edilmiştir. Bu yeni bilgiler ve belgeler ışığında bu YENİ RAPOR ve 34 yazılı belge düzenlenerek; bu konudaki gerçekler daha açık ve belirgin şekilde ortaya dökülmüştür.

TBMM. Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008/2396 No'lu kararı ile konunun tüm kurumlara iletildiği gerekçesi ile başka işlem yapılmayacağı tarafıma bildirilmiştir (EK1)
Bu konuda yalnız Maden Mühendisleri Odasıyla ilgi göstermiş ve Maden Mühendisleri Odası Başkanlığı vatanseverliğini ve Yüceliğini göstermiştir (EK 2).

Maden Mühendisleri Odası Başkanlığı dışındaki diğer Yetkili ve ilgili Makamlar,, 10.10.2008 tarihli RAPOR da ve 32 yazılı belgede verilen bilgilere hiçbir itibar etmeden; mahallinde hiçbir soruşturma ve araştırma yapmadan; bu olayları yaşayan görgü tanıkları ile görüşmeden; masa başında oturarak; kafadan sallama beylik gerçek dışı bilgiler verilerek; Ülkemiz için fevkalade önemli olan bu konular dışlanmıştır (EK 3- 4- 5- 6- 7- 8).

Bundaki bilgiler <http://www.milliservet.blogspot.com> WEB sitesinde yayınlanmıştır. Bu RAPOR düzenlendikten sonra yeni bilgiler ve belgeler elde edilmiştir. Bu yeni bilgiler ve belgeler ışığında bu YENİ RAPOR ve 34 yazılı belge düzenlenerek; bu konudaki gerçekler daha açık ve belirgin şekilde ortaya dökülmüştür.

DEVAMI GELECEK

Atilla ALPAY

SEVGİLİLER GÜNÜNÜ PROTESTO EDİYORUM.!

Bu tür sevgililer günü vb gibi günler ne yazık ki istilacı ve barbar Avrupa kavimlerinin kutladığı St.Valentin isimli bir Hristiyan azizinin ismine izafeten icat edilmiş ;yurdumuzda

ise İstanbul Beyoğlu'nda esnaflık yapan gayrimüslimler tarafından geliştirilerek kültürümüze zorla oturtulmuştur.

Bu geleneğin ve adetin hedef kitlesi ; sayıları Irak ve Afganistan nüfusu kadar yani 28 milyonluk dev bir topluluk olan ve yaşları 1-17 arası olan sevgili yavrularımızdır. Bu çocuklarımızın hayata atılıp para kazanmalarına henüz uzun yıllar vardır.

Fakat ceplerinde sevgililerine belki de en pahalı hediye alacak kadar da çok paraları her zaman bulunmaktadır. Paraları yoksa kredi kartları, o da yoksa onları çok seven ve daima iyi harçlık veren büyükbabaları ve büyükanneleri de mutlaka ihtiyaçlarını karşılayacaklardır

Diğer yanda binlerce esnafta vitrinler süsleyip, afişler hazırlamakta sanki bizim böyle bir geleneğimiz varmış gibi ve bir bayram geliyormuşçasına çok para kazanmanın derdine düşerek böyle bir furyaya her yıl mutlaka katılmaktadırlar.

Kendilerine sorsalar hiçbir zaman yolunda gitmeyen işleri belki böyle bir gün vesilesiyle bir an olsun canlanacak ve nakit sıkıntıları gidecek ve o gün için rahat nefes alacaklardır.

Bazı tv kanalları mikrofonlarını İstanbul'un taksim meydanının mutlu azınlığına, gayri meşru yaşamaktan utanmayan sanatçı bozuntularına ve bir kısım ahlaksız insanlarına uzatıp saatlerce röportaj yapacak; kimin kime hangi haram kazançlarıyla ne hediye aldıklarını öğrenmeye ve bu müstesna günü (!) nasıl kutladıklarını bilmeye çalışacaklardır.

Aziz şehrimizin de bütün kafeteryalarında akşama kadar dersleri asarak oturup baba parası ve burslarını yemeye çalışan bir kısım sevgili gençlerimiz; karşılarındaki sevgililerine ilanı aşk etmeye çalışacak ve böylece bu mübarek günü(!) İdrak etmeye çabalayacaklar ama aynı akşamki mübarek kandil gecesi yine kimselerin umurunda olmayacaktır.

Birde bunun tersini düşünelim. Bizim olmayan böyle bir gelenek yerine Hıristiyan avrupa ülkelerinin veya amerika'nın bir şeker bayramımızı, bir Hıdrellezi, bir Aşura gününü, bir “Üç aylarımızı” veya buna benzer bizim için kutsal ve önemli olan bir zamanı benimsemesi mümkün müdür ? Hatta oraların ahalisi bu vesileler ile birbirlerine hediyeler alsınlar, kutlasınlar veya bir şeyler yapsınlar...

Bunu düşünmesi bile bize mizahi gelmekte ve hemen pek çoğumuz “olur mu canım öyle şey” demektediriz.Ama ne yazık ki onların adetleri ve gelenekleri milli kültürümüze öylesine oturmuş veya oturtulmuş ki tersine bile düşünmekten aciz hale gelmişiz..

İnacımızda, sosyal adet ve geleneklerimizde sevgililer günü diye bir şey yoktur. Türk milletinin bildiği sevgili kavramının muadili “Yar”dır.Ve bu aziz millet sevmeyi de, sevgiyi de , sevgiliyi de-egoist Avrupalıdan- çok daha iyi bilir.

Bizde Mü'min hanımlar ve erkekler önce nişanlanırlar, sonra da evlenirler. Nikah merasimlerinden sonra İslam devletinin çekirdeği ve temelini teşkil eden kutsal aile birliği de böylece kurulmuş olur.

Böyle “arada kalmış” gayri meşru ilişkiler bize tv dizilerimizin ve avrupanın hediyesidir.(Eski Yeşilçam filmlerindeki konular bile bugünkülerin yanında –vallahi-masum kalmaktadır.)

Bakıyorum da bizim gibi fakir taşra muharrirlerinden ve birkaç bin basan bazı muhafazakar ceridelerinden(gazetelerden) başka buna tavır koyan hiç kimse yok.

On bakanlık bütçesi kadar zengin ve kalabalık olan muhteşem Diyanet işlerimiz bu yılda bu işi birde kandil kutlaması ile birleştirmemi, insanın çıldırası geliyor adeta...Eğitim sendikaları,Müslüman işadamları,her türlü cemaat, cemiyet ve tarikat mensupları ile bin bir türlü hanım dernekleri ve bilumum duyarlı stk lar ve bizim gibi düşünen insanlar basın bültenleri de mi yayınlamayazlar,hiç mi kimsenin söyleyecek bir sözü yok, niye bu işler kimsenin umurunda değil. Niçin bütün vitrinler, dükkanlar rengarenk çiçekler,çelenkler, hediyelikler ve buna benzer zırıltılarla dolu... Ne oluyor, bayram mı geliyor.Niye gülüyoruz ağlanacak halimize...

Tanzimattan sonrada biz bu filmleri görmedik mi, yüzeli yıl süren seferberlikler sonucu,iki milyon şehit, vererek koca bir hilafet ve saltanat ülkesini, bir Devlet-i Ali' yi hep bu kafirlere benzeme illeti yüzünden kaybetmedik mi ..

İki tane karanfil , bir tane gülün , ucuzluktan alınmış çin malı masum bir hediye'nin ucu sefalet, zillate, perişanlığa,seferberliklere,

esarete ve oradan da cehenneme gider genç beyler ve hanımlar,hatta bir kısım esnaf arkadaşlar...

Unutanlara dün Bulgar, Moskof ve Ermeni mezalimlerini bugün de ,Bosnayı ;Çeçenistanı, Filistini, Irak'ı ,Afganistanı,Türkistanı hatta hatta “acı vatandaki” Solingen’leri hatırlatırım.

Sevgililer günü diye bir şeyi kutlayan herkesi ,üç kuruş kazanacağız diye bu kültür yozlaşmasına çanak tutan bir kısım esnafı ve bize karşı çıkan herkesi ama herkesi de şiddetle protesto ediyorum.

Allah CC cümlesine hidayet, şuur ,iman ve ızan versin...

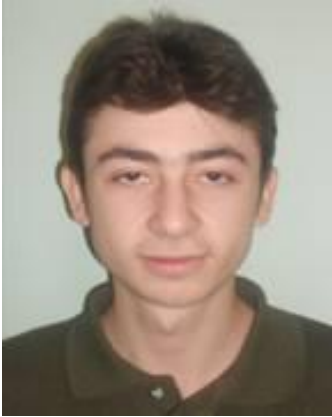
Saygılarımla!

Fatma YİĞİTBAŞ

Hande ÖZCUBUKÇU

Emre KELEŞ

Onko_Sav Gençlik Komisyonu Başkan Yardımcısı

ÇORUM ONKO-SAV GENÇLİK KOMİSYONU 4 ŞUBAT DÜNYA KANSER GÜNÜ ETKİNLİĞİ

Çorum Onko-Sav Gençlik Komisyonu 4 Şubat Dünya Kanser Günü dolayısıyla Çorum halkını bilinçlendirmek için broşür dağıttı. Broşürlerde çeşitli kanser türleri, bunların belirtileri ve kanserden korunma yolları yer alıyor. Ayrıca sağlıklı beslenme , erken teşhis ve spor yapımının önemine de değinilen broşürlerin dağıtımına çok sayıda

Onko-Sav Gençlik Komisyonu üyesi genç katıldı. Ayrıca Çorum Onko-Sav Gençlik Komisyonu ilerleyen zamanlarda da çeşitli etkinliklerle kanserle savaşa devam edeceklerini belirtip tüm gençleri dernek faaliyetlerine katılmaya çağırdı. 4 grup halinde yapılan dağıtımda gençler Öz doğanlar sineması, Tekel binası önü, kültür sitesi önü ve saat kulesi meydanında çeşitli broşürleri dağıttılar.

Ayrıca Onko-Sav Gençlik Komisyonu olarak Çorum Devlet tiyatrosunu ziyaret edip Çorum devlet Tiyatrosu müdürü İbrahim Beyle konuşarak ileriki günlerde olacak tiyatrolar hakkında bilgi edindiler.

Ahmet CANBABA

KAKTÜS DİLLİM

Üzüntülerimi göğüslediğinde
Acılarım yığılıverir kucaklarına.
Korkunun sözü geçmez yürek atışlarına.
Rüzgâr hırpalar hoyratça esip
Bir kurguya kurban gidersin.
Sen yalnızlığımın seks kölesi
Gülüşünden de kestir nafakamı.
Sussam
İçimde bir ağırlıksın.
Seninle dibe vuruyorum.
Uçuyorum
Seni kussam.
Kaktüs dillim.

Bir öfke biriktirmişse bulutlar
Gökyüzünün sabrı sancır
Sese dönüşür ışık
Yırtılır karanlık.
Boşalırsa
Yeşilin en vahşisine
Suların en azgını
Hoyrat dalgalar yalar
Yakamozları
Ay ışığında.
Yıldızlar kayar
Gecenin karanlığında.
Bulutum olduğunda
Başım döner,
Bir rüzgâr gibi esersin delice
Kaktüs dillim.
Göz ısıltılarının

Yakamoz gibi düşer
Yollarıma
Felaket ihanet kusar.
Bir anlık
Korkudan susar
Yürekler
Sular başıboş yatağında.
Rüzgâr biraz daha sırnaşık
Değip suya
Güneşlenir
Soğuk terler bırakır
Salkım söğütlerde
Soğuğa inat.
Ve dinlenir içinde kâinat
Ve yaşamdan bir kesit
Sancılı bir dünü misafir eder.
Bir pençe gibi vurur
Vahşice yüzüne.
Kan kokar karanfil
Acıtıp acıyı
Öper.
Kaktüs dillim.

Geleceğimi görüp
Sana merhaba diyorum.
Ay ışığını kuşandığımda gecene
Gözüm akıyor nehirler gibi.
Şehirler dolmuş daracık sokaklara.
Yersiz, yurtsuz insanlar
Aynı sokaklara çıkar.
Demirlenip çıkarsız zamanlara
Hedefsiz günlere uzanır.
Direncimi kırarım sebepsiz
Veda biriktiririm içimde.
Bırakmışım kederimi
Sahip çıkan olur elbet.
Öfkelerin belli olmaz durağı.
Benim korunma zırhımı
Sevgin ile deldin.
Sevda zaafına düştüm.

Şefkatin zulmüne baskın çıkıyor
Kaktüs dillim.

Sevince durdum bir ağıtla.
İçimdeki sevgi artıklarını biriktirip
Bir çiçeği suladım.
Düşlerimin bereketi oldun
Dillendirip geleceğini herkese
Yalnızlıkta yaratırsın aşkımı.
Efsaneye döner içindeki
Çocukluğun.
Geçmişe tutkun içindeki hazzın,
Yalnızlığının gizli günlüğü
Kendine uyum sağlayan
Coşkuyu öldürmek niye?
İçsel düşlerinle yaşamalısın
Şiirlerimi masalsı.
Sen otostopçum yollarıma çıkan
Kaktüs dillim.

Bir kış düşerse başına zamansız,
Bir bahar uzaklaşırsa gözlerinden,
Sevdaya sarıl ısıtmak için yüreğini.
Bir iz bırakırsın o zaman.
Düşlerin çocuk olur
Nabızları şerbetleyen.
Medya falcılarına inat
Aşka bir yol aralanır.
Tütün kokmayan nefesinle
Gönül köprüm kışkırt günü.
Uğur böceğim, çarpan yüreğim
Hayat dengem, çılgılığım.
Yeşili az
Kırık bahar dalım.
Eksik bereketim,
Kaktüs dillim.

Kaçıncı rüyası bu bende
Gülmeye yatmış hüznü ağıtlarımın.
Transa geçmiş acım.

Hasretin açlık sınırında
Gözlerimizin hüznü bakışı,
Küskün ellerimizin taşıyamayacağı yüke
Bir dert kervanının başındayım.
Yalnızlığıma akan aydınlıkta
Gözyaşına değmiş kirpiğin
Açılıp kanıyor
Bir selam verir gibi.
Dönmeye küs gidişinde
Bir özlem var dense
Yolun açık olsun derim.
Misafirliğinde dindirirsin
Yürek sancısını
Kaktüs dillim.

SANAL KİTAPLAR
2024

ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)
ISBN978-625-97888-4-5 (12.c)

CİLT
12
ÇORUMLU 2000